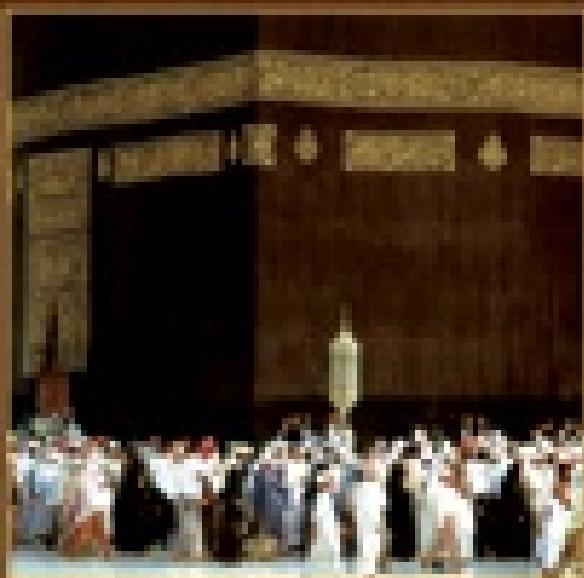




www.
www.
www.
www.
Ghaemiyeh.com
.org
.net
.ir

آراء المراجع في الحج

على ضوء متنبوي الإمام الخميني



مشرف
لجنة تأهيل علمي الافتخاري

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آراء المراجع في الحج

كاتب:

على افتخارى گلپايدگانى

نشرت في الطباعة:

مشعر

رقمي الناشر:

مركز القائمية باصفهان للتحرييات الكمبيوترية

الفهرس

٥	الفهرس
١٦	آراء المراجع في الحج المجلد ٢
١٦	إشارة
٢٩	الجزء الثاني
٢٩	مقدمة
٣١	ملحقات استطاعت
٣١	لزوم تحصيل مقدمات بر مستطيع
٣٥	وجوب حفظ استطاعت
٣٦	تمكّن مالي دارد، ولی تمكّن جسمى ندارد
٣٨	رجوع به كفايت
٣٩	لزوم ثبت نام
٤٠	استطاعت با فيش شخص ديگر
٤٢	ثمن هدي را ندارد
٤٣	حج خود يا مادر
٤٥	مدعون براي حج مستطيع باشنده يانه
٤٦	ملحقات نيابت
٤٦	الجمع بين الأصلى والنيابى فى العمرة المستحبة
٥٠	نيابت معدورين
٥٣	استتابه دائم الحدث
٥٣	تبرع معدورين در حج و عمره مستحب از والدين و معصومين عليهم السلام
٥٤	نيابت مستطيع از غير تبرعاً يا به اجاره
٥٥	ايمان نائب
٥٦	تقليد منوب عنه يا نائب

علم به استطاعت خود بعد از عمره نیابی	58
عمره برای نائی	58
فوت الحاج فی الحرم	60
علم النائب باستطاعته فی المیقات	60
منع از نیابت حج بعد از عمره تمتع	62
وظیفه النائب فی طواف النساء	63
طواف نساء بهقصد منوب عنہ	63
جواز النيابة للنائب فی أثناء عمله لغير المنوب عنه	64
آمدن نائب به بلد قبل از موسم برای حج بلدی	65
عمره و حج به نیابت حضرت حجت علیہ السلام	66
احرام الحائض وإتیان المنسک مع النيابة	67
ملحقات نذر	67
نذر احرام از جدّه در تهران	67
احرام حائض با نذر قبل از میقات	71
نذر زوجه	72
نذر احرام قبل از میقات برای نائب	73
با نذر احرام در ایران لازم نیست به میقات برود	74
نذر الصیام فی حال السفر	75
نذر برای کعبه مقدسه و ضرایح مقدسه	76
ملحقات احرام	77
متفرقات احرام	77
الأحوط لزوم الغسل للإحرام	81
صلوة الإحرام	82
الإحرام فی الطيارة	82

٨٣	آیا احرام از محاذات هوای مجزئ است؟
٨٤	احرام در ماهی و احلال در ماه دیگر
٨٤	الجنون بعد الإحرام
٨٥	محاذات المیقات (در زمین و دریا و فضا)
٨٧	احرام از خارج مسجد شجره
٨٨	جواز الإحرام مع العلم يارتکاب المحرّم
٨٨	تلبیة الإحرام مع الربیة
٨٨	اعزام به ایران بعد از انعقاد احرام
٩٠	نسک مستحبی بدون اذن زوج
٩٠	حکم من دخل مکه بغیر إحرام عامدا
٩١	المرور في فضاء الحرم للإحرام
٩٢	جواز الرجوع إلى المدينة بعد الإحرام في الشجرة
٩٢	نسيان احرام و تذكر قبل از افعال خمسه مکه
٩٣	فوت مُحرم بعد از دخول در حرم
٩٤	ملحقات طواف
٩٤	الخروج عن المطاف
٩٨	فساد العمرة أو الحج
٩٩	دقّة العامة في الوقت
٩٩	مسن جدار الحجر والبيت
١٠١	تنازع زوجین در بطلان طواف
١٠١	قضاء طواف در غیر موسم
١٠٣	عدم جواز قِران بین طوائف
١٠٤	قران بین طوائف
١٠٥	قديم طواف بر وقوف بدون إحرام

١٠٦	ابطال الطواف عن جهل والتذکر بعد الموسم
١٠٦	اگر با لزوم استنابه خود مباشرت کرد
١٠٧	یک طواف بهقصد تکمیل طواف- طواف از داخل حجر
١٠٨	علم به بطلان طواف بعد از حج
١٠٩	تبّدل شک به یقین در طواف و سعی
١١١	المعذور من الطهارة المائية
١١٢	طروّ الحدث أثناء الطواف
١١٤	وظیفه مستحاضه
١١٦	وظیفه حائض با قرص جلوگیری
١١٧	طواف زن مضطربه
١١٩	احتیاط یائسه بعد از پنجاه سال
١٢١	حیض درثناء طواف
١٢٣	حکم الدم بعد الیاس
١٢٥	حج بدون طهارت مع النسیان
١٢٦	طواف مستحبی با اصطکاک با نامحرم
١٢٧	فرع
١٢٧	اگر رعایت ستر نشد طواف چه حکمی دارد
١٢٨	وظیفه مسلوس و مبطون
١٣٠	الطواف مع النجاسة المنسية
١٣١	محمول متنجس
١٣٣	جواز مبادرت و عدم جواز
١٣٤	حج بدون طهارت مع الجهل
١٣٦	نسیان اصل طواف
١٣٦	نسیان غسل متن المیت

١٣٧	خون قروح و جروح
١٣٨	قطع طواف برای نظافت مسجد
١٤٠	قطع طواف واجب
١٤١	ترک طواف پس از چهار دور
١٤٢	عجز از اتمام طواف و استنابه
١٤٤	قطع طواف برای درک جماعت
١٤٥	لک در ایام عادت
١٤٧	ملحقات نماز طواف
١٤٧	الصلاۃ خلف المقام
١٥٢	اگر تصحیح نماز ممکن نشد
١٥٤	نماز طواف با یومیه
١٥٥	نسیان الصلاۃ و ترکها عن جهل أو عمد
١٥٦	محاذات زن و مرد در نماز
١٥٧	تقديم النساء في الصلاة في مكان
١٥٨	وضو با آبهای شرب
١٥٩	ملحقات سعی
١٥٩	ترک سعی جهلا
١٦٣	تأخير السعي
١٦٤	لزوم سعی عقیب طواف مستائف
١٦٥	سعی رکوعی
١٦٦	شروع سعی از مروه خطأ
١٦٦	بعض اشواط سعی در حال خواب
١٦٨	سعی با عربانه و چرخ
١٦٩	اعتبار الموالاة في السعي

١٧٠	تکرار سعی برای استحباب هروله
١٧١	چهارده مرتبه سعی
١٧٢	ترك سعى نسيانا
١٧٣	قطع السعى اختيارا
١٧٣	انجام شوط ششم سعى و اعزام به ایران
١٧٤	ملحقات تقصير
١٧٤	اكتفا به ناخن گرفتن در تقصير
١٧٩	تقصیر با موی عانه و زیر بغل
١٧٩	ترك التقصير مع الجهل
١٨١	ملحقات كفاره
١٨١	كفاره مخصوص صورت عمد است
١٨٤	شرایط كفاره
١٨٥	محل ذبح كفاره
١٨٧	صرف الكفاره
١٨٧	ملحقات عمره
١٨٧	جواز احرام برای عمره مفردہ از ادنی الحل
١٩١	عدم جواز
١٩١	جواز عمره در تمام سال حتی در اشهر حج
١٩٢	المحزم هو خصوص الجماع
١٩٢	العمره المفردة قبل الحج و بعده
١٩٢	الخروج من المدينة جوا
١٩٢	الخروج في أثناء عمرة التمنع
١٩٣	احرام از جدّه
١٩٣	المراد الشهر الهلالي

١٩٤	أحكام العمرة المفردة
١٩٥	فاصله بين دو عمره
١٩٦	المقيمون فى جده
١٩٧	عمره تتمتع مفرده مى شود
١٩٨	الجمع بين الأصلى و النىابى فى العمرة المفردة
١٩٩	ملحقات حج تتمتع
٢٠٠	تبديل حج آفاقى به مكّى
٢٠٣	ميقات حج تتمتع مكه معظمها
٢٠٤	خروج از مكه قبل از حج
٢٠٦	فرع ..
٢٠٧	الرجوع إلى مكة بعد مضى الشهر الهلالى
٢٠٩	احرام مجدد در يك ماه لازم نیست
٢١٠	تبديل تتمتع به حج إفراد
٢١١	حج إفراد مستحبى عمره مفرده ندارد
٢١١	الجمع بين الأصلى و النىابى فى المستحبات
٢١١	عذر از انجام حج بعد از عمره
٢١٢	تقديم طواف و سعى بر عرفات و كشف خلاف
٢١٣	ملحقات وقوفين ..
٢١٣	لإختلاف في الهلال ..
٢١٨	وقوف با أهل ست
٢١٩	خواب در تمام وقت مشعر ..
٢٢٠	الحياض فى المشعر ..
٢٢١	كافايه الوقوف الإضطرارى ولو بخمس دقائق
٢٢١	قصد الوقوف قبل الوقت ..

٢٢١	ترك البيتوة
٢٢٢	المشعر الحرام (كوج قبل از طلوع)
٢٢٣	ملحقات جمرات
٢٢٣	رمی در شب
٢٢٨	رمی در طبقه فوقانی
٢٢٩	عجز از بعض رمی
٢٣٠	استنباه در رمی
٢٣١	رمی در یک شب یا دو شب
٢٣٣	لزوم ترتیب در جمرات مطلقاً
٢٣٤	موالات در رمی جمره
٢٣٤	استنباه در رمی برای مریض
٢٣٥	الإستنابة فضولتاً و الرمي قضاء
٢٣٥	ملحقات قربانی
٢٣٥	تأخير قربانی عمداً
٢٣٩	قربانی در مسلح جدید
٢٤١	تثليث قربانی
٢٤٢	تأخير قربانی
٢٤٣	ذبح در شب
٢٤٤	تأخير قربانی از روز عيد و جواز حلق
٢٤٥	جواز الذبح في مطلق الحرم إذا منع الذبح في منى
٢٤٦	الشاة التي لا قرن لها
٢٤٦	صرف الكفارة
٢٤٧	وكيل با پول مشترک ده قربانی می خرد با تعیین وقت ذبح
٢٤٨	قطع سر قربانی در حال حیات

٢٤٩	ذبح با استیل
٢٥٠	الهدى التام و الهدى الناقص
٢٥١	قربانی در وطن کافی نیست
٢٥٢	ملحقات حلق
٢٥٣	حلق در شب
٢٥٤	الأحوط للضرورة الحلق
٢٥٥	حلق قبل از قربانی
٢٥٦	محل حلق و تقصير منی است
٢٦٠	حلق باید در روز باشد
٢٦١	قصیر به جای حلق
٢٦٢	الحلق أفضل للضرورة
٢٦٣	جواز حلق و تقصير در شب
٢٦٣	خلاف احتیاط
٢٦٤	ان علم الإدماء مع الحلق
٢٦٥	کسی که از حلق معذور است
٢٦٦	حلق با تیغ
٢٦٧	مسائل متفرقه
٢٦٧	جواز بقا بر تقلید میت
٢٧١	تفسیل عامه برای شیعه
٢٧٢	ماسک در حال ضرورت
٢٧٢	الصلاه منفرداً في المسجد أفضل
٢٧٢	الفرق بين الشك والوسواس
٢٧٣	جواب سؤال عامه
٢٧٤	بين الطلوعين

٢٧٥	جواز الصيام للمسافر في المدينة (مخصوص بثلاثة أيام)
٢٧٥	الزوج سنى و الزوجة شيعية
٢٧٦	الأغالب المستحبة
٢٧٧	بوى گازوئيل و بنزين
٢٧٨	احرام از تنعيم در روز و استظلال
٢٧٩	الظل الثابت (مثل تونل)
٢٨٠	استظلال در مکه بعد از نزول
٢٨١	سير بسوی مسجد یا عرفات یا جمرات
٢٨٢	استظلال در شب
٢٨٣	الطواف المستحب مع اللمس
٢٨٣	نظافة المسجد
٢٨٥	خاک و سنگ حرم و قرآن در مسجدین
٢٨٦	حرمة التظليل مع العمرة المستحبة
٢٨٦	گوشت منجمد و مرغ بلغاری و مهر ذبح شرعی
٢٨٧	طواف نساء در عمره مفرده و حج برهمه واجب است
٢٨٨	یک طواف نساء یا چند طواف نساء
٢٩٠	قصد الإبطال
٢٩٠	اگر نفر بعد از ظهر حرجی باشد
٢٩١	وظيفه خنثای مشکل در حج
٢٩١	حج مخالف
٢٩٣	فوت الصلاة في الحرمين
٢٩٣	الخروج عن المطاف
٢٩٣	فرع
٢٩٣	فرع

٢٩٤	لزوم لباس احرام در اعاده طواف و سعى
٢٩٤	غسل حيض
٢٩٤	جواز الإحرام مع العلم بأنه يرتكب الاستظلال
٢٩٤	تقديم الطواف و السعى
٢٩٥	جواز الخروج من مكه قبل طواف الحج
٢٩٥	نماز مقيم در مكه معظمه در عرفات و مشعر و منى
٢٩٥	و مكه بعد از رجوع
٢٩٦	سؤالات حج سال ١٤٢٠ هـ ق
٢٩٩	تخميس پول حج
٣٠١	أجوبة من السيد السيستاني مد ظلله
٣٠٣	نماز با عامه
٣٠٥	بعض الفروع المتفرقة
٣٠٦	نماز مسافر در حرمین شریفین
٣٠٧	نوافل در حرمین
٣٠٨	نماز مقيم در مكه مكرمه بعد از مراجعت از موافق
٣٠٩	الصلاه في الكعبه وفوقها
٣١٠	نماز جماعت با عامه
٣١١	نماز جماعت بالاستداره
٣١٢	اتمام نماز به خيال ماندن ده روز
٣١٣	استفتاءات جديد
٣٢٨	تعريف مركز

آراء المراجع في الحج المجلد ٢

اشاره

سرشناسه : افتخاری گلپایگانی، علی، گردآورنده

عنوان و نام پدیدآور : ملحقات آراء المراجع في الحج/ باشراف على الافتخاري .

مشخصات نشر : تهران: مشعر، ١٣٨٦.

مشخصات ظاهري : ٣١٢ ص.

شابک : ٢٠٠٠٠ ٢ ریال ٩٧٨-٥٤٠-٩٦٤-٣٠٤١

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : عربی

موضوع : حج -- رساله عملیه.

موضوع : فقه جعفری -- رساله عملیه.

رده بندی کنگره : BP183/٩ الف ٨م٦٨ ١٣٨٦

رده بندی دیویی : ٢٩٧/٣٤٢٢

شماره کتابشناسی ملی : ١٠٥٢٣٨٥

ص: ١

ص: ١٤

الجزء الثاني

مقدمة

ص: ۱۵

بر کسی پوشیده نیست که مناسک و مسائل فقهی حج دارای گستره عظیم بوده و هر روز که می‌گذرد با وقوع مسائل مستحدثه، بر گستره آن افروده می‌شود.

زراره بن اعین که از شاگردان برجسته امام صادق علیه السلام است، خطاب به آن حضرت می‌گوید:
 «حدود چهل سال است که از حج می‌پرسم و شما پاسخ می‌دهید و هنوز هم مسائل آن تمام نشده است.
 و امام صادق علیه السلام در پاسخ وی فرمودند:

«خانه‌ای که دو هزار سال پیش از پیدایش آدم علیه السلام حج گزارده می‌شده است، توقع داری در چهل سال مسائل آن پایان یابد؟»^(۱)

اکنون در این زمان با وقوع مسائل مستحدثه و تعدد فتاوی مراجع، کار برای عموم مردم و به ویژه روحانیون محترم کاروان‌ها مشکل‌تر گردیده است.

آیه‌الله حاج شیخ علی افتخاری از پیش‌گامانی هستند که با تأثیف کتاب ارزشمند «آراء المراجع فی الحج» تلاش کردند تا نظریات فقهی مراجع معظم

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۱، ح ۱۲، ص ۵۱۹؛ من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۵۱۹، باب نوادر الحج.

ص: ۱۶

تقلید را یکجا گردآورند تا روند پاسخگویی به مسائل حج تسهیل گردد.

معاونت آموزش و پژوهش بعثه مقام معظم رهبری در راستای وظایفی که بر عهده دارد و با توجه به اینکه سالها از تأليف کتاب «آراء المراجع» می‌گذشت و برخی نظریات و فتاوى دستخوش تغییر گردیده بود، از حضرت آیت الله افتخاری درخواست کرد تا در این کتاب ارزشمند تجدید نظر نموده، آن را تکمیل نمایند، ایشان نیز علی‌رغم گرفتاری‌هایی که داشتند پذیرفتد و سال گذشته این کتاب چاپ و در اختیار عموم قرار گرفت و از آنجا که برخی مسائل در جلد نخست وجود نداشت لذا تصمیم گرفته شد همراه با مسائل ضروری دیگر با عنوان «ملحقات آراء المراجع فی الحج» به آن افزوده و این اثر تکمیل گردد.

از حضرت آیة الله افتخاری به خاطر تأليف این کتاب و از فاضل ارجمند جناب حجۃ‌الاسلام والمسلمین آقای مقدادی و نیز آقای صدرالدین افتخاری که کار تنظیم، مقابله و تصحیح کتاب را بر عهده داشتند تشکر نموده توفیق همگان را از خداوند متعال مسأله داریم.

معاونت آموزش و پژوهش

بعثه مقام معظم رهبری

ملحقات استطاعت

لزوم تحصیل مقدمات بر مستطیع

ص: ١٩

السيد الخوئي قدس سره: إذا حصلت الإستطاعة وتوقف الحج على مقدمات وجبت المبادرة فإن وثق بالإدراك مع التأخير وإنّا وجب الخروج. [\(١\)](#)

السيد الكـلـيـاـيـگـانـى قدس سره: يجب على المستطيع المبادرة إلى تهيئة ما يتوقف عليه إدراك الحج في عام الإستطاعة ولو ببيع أو شراء بحيث تمكّن من أدائه في وقته. [\(٢\)](#)

السيد الشيرى: أَگر تشرف به حج مقدماتى لازم دارد تحصيل آن مقدمات بر مستطيع واجب است، به طورى که در اين سال ممکن به حج برسد و اگر مخارجى داشته باشد باید پردازد و اگر کوتاهی کرد حج بر او مستقر می شود. [\(٣\)](#)

السيد السيستانى: إذا وجب الخروج إلى الحج وجب تحصيل مقدماته، نعم إذا تأخر في الخروج للوثوق بإدراكه مع التأخير ولكن اتفق أنه لم يدركه لسبب ذلك لا يستقر عليه الحج على الأظهر. [\(٤\)](#)

٦- ص ١

١٢- ص ٢

١- ص ٣

٧ و ٨- ص ٤

ص: ٢٠

الشيخ البهجهت: هرگاه استطاعت حاصل شد و متوقف بر مقدمات بود باید فوراً به تحصیل آن پردازد و اگر اطمینان دارد که اگر با

قافله اولی نرود با قافله بعدی موفق می شود بنابر اظهار تأخیر جایز است والا باید با اول قافله حرکت کند. [\(١\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: نفس عباره السيد الخوئی قدس سره. [\(٢\)](#)

الشيخ الوحدید: ولو قصر فی تحصیلها ففاته الحج استقر علیه الحج ولو مع زوال الإستطاعه [\(٣\)](#) وإن وثق ... [\(٤\)](#)

المؤلف: الأنظار في الفرع متواقة.

وجوب حفظ استطاعت

السيد الخوئی قدس سره: نعم يجب المحافظة مهما أمكن فلو صرفه ولم يحفظه استقر عليه الحج ولم يكن معذوراً. [\(٥\)](#)

السيد الکلپایگانی قدس سره: اگر مطمئن است که در سال نوبت، ممکن از انجام حج است پس گرفتن پول جایز نیست و اگر پس گرفت و بعداً نتواند حج بهجا آورد حج بر او مستقر شده است. [\(٦\)](#)

السيد السيستانی: إذا أحرز أنّ سائر شروط الإستطاعه سوف تكون متوفّرة له في العام القادم لزمه التحفّظ على استطاعته المالية وإلا لم يجب على الأظهر. [\(٧\)](#)

السيد الشیری: اگر می داند یا احتمال می دهد که بعداً از جهات دیگر استطاعت پیدا کند واجب است مال را حفظ کند و اگر نیاز مبرم به مال داشته باشد می تواند صرف کند و مستطیع نیست و اگر بداند در سالی که سایر شرایط فراهم

١- ص ٣

٢- ص ٧

٣- ص ٨

٤- إلى آخر عباره الخوئي.

٥- المنيه، ص ٨٥

٦- احكام، ص ٦٧

٧- الملحق، ص ٦

ص: ۲۱

می شود از نظر مالی هم تمکن خواهد داشت حفظ این مال لازم نیست. (۱)

*** الشیخ التبریزی قدس سره: در سالی که تمکن مالی دارد به حج برود ولو از طریق غیر رعایت نوبت، باید تحفظ بر مال کند، ولی اگر تمکن ندارد حفظ استطاعت برای سالهای دیگر واجب نیست و اگر در غیر اشهر حج تمکن مالی پیدا کرد در صورت اطمینان و علی الاحوط در صورت احتمال به اجتماع سایر شرایط تحفظ واجب است. (۲)

الشیخ الصافی: احتیاط این است که اگر مطمئن است ... (۳)

تمکن مالی دارد، ولی تمکن جسمی ندارد

س: کسی که از نظر مالی مستطیع بوده و برای حج ثبت نام کرده، لکن در سال جاری که زمان اعزام وی رسیده، پزشک قانونی به دلیل بیماری یا کهولت سن اذن حج نداده، آیا مستطیع است و حج واجب است یا نه؟ و آیا تازنده است استنابه بکند یا نه؟ الإمام الخمینی قدس سره: بر مرضی که قدرت رفتن ندارد یا برای او حرج و مشقت زیاد دارد واجب نیست. (۴)

السید الخوئی قدس سره: بر مرض مباشرت واجب نیست، ولی باید نایب بگیرد. (۵)

السید الگلپایگانی قدس سره: بلکه درباره کسی که حج بر او مستقر نشده است اگر از نظر مالی در مشکل نمی‌افتد نائب گرفتن مطابق با احتیاط است. (۶)

وفی المناسک العربی: بل الأحوط ذلك لمن لم يستقرّ عليه الحجّ أيضاً إن كان

۱- ص ۱۶

۲- الضمیمة، ص ۱۰

۳- فی الحاشیة.

۴- م ۲۷

۵- مناسک، م ۶۳

۶- آداب، ص ۴۲

ص: ۲۲

موسراً من حيث المال متعدراً من المباشرة كما أن الأحوط ذلك ولو كان مرجو الزوال. [\(۱\)](#)
السيد السيسistani: وكذلك من كان موسراً ولم يتمكن من المباشرة ووجوب الإستنابة فوري كفوريه الحج المباشرى. [\(۲\)](#)

السيد الشبیری: م ۵۱ ملخصاً - کسی که از جهت مالی مستطیع است و از جهت بدنی استطاعت ندارد و مأیوس از استطاعت بدنی است واجب است در اولین سال ممکن کسی را به نیابت خود به حج بفرستد و احتیاط مستحب آن که اگر منوب عنہ مرد است مرد صروره را به حج بفرستد.

***الشيخ البهجه: و همچنین کسی که ثروتمند است و توانایی مباشرت حج را ندارد باید نایب بگیرد ولیکن اظهر عدم وجوب فوریت است. [\(۳\)](#)

اگر در سال اول که مستطیع بوده بدون تأخیر ثبت نام کرده و حال که زمان اعزام رسیده توانایی جسمی ندارد کشف می شود که مستطیع نبوده و اگر تأخیر کرده بوده مستطیع است.

در صورتی که مستطیع بوده و از توانایی خود مأیوس باشد باید نایب بگیرد و اگر بعد از استنابه رفع عذر باشد و جوب اعاده بابقاء استطاعت بلکه مطلقاً احوط است. [\(۴\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: حج مباشرتی غیر از فرستادن نایب به حج است، سلامتی در اولی معتبر است و در صورت دوم مقتضای بعضی روایات معتبره ارسال نایب است. [\(۵\)](#)

۱- ص ۳۲

۲- ص ۳۲

۳- ص ۲۲

۴- مهر دفتر.

۵- ضمیمه، ص ۶

ص: ۲۳

اگر تمکن از رفتن به حج و لو از طریق آزاد را دارد، باید به حج برود و اگر به علت بیماری یا کهولت سن نمی‌تواند به حج برود بنابر احتیاط واجب باید کسی را به نیابت خود بفرستد. [\(۱\)](#)

الشيخ الصافی: احتیاط واجب در صورت بقاء استطاعت مالی این است که شخصی را به نیابت خود بفرستد که حج به جا آورد و اگر استطاعت مالی او باقی نیست، اگر در سوابع گذشته به غیر از طریق ثبت نام امکان تشرف به حج برای او نبوده و فعلًا که امکان حاصل شده استطاعت مالی ندارد حج بر او واجب نیست. [\(۲\)](#)

الشيخ المکارم: همان عبارت امام قدس سره (حاشیه ندارد). [\(۳\)](#)

الشيخ الفاضل: چنان‌چه حج قبلًا بر او مستقر نشده در فرض مجبور مستطیع نیست و حج بر او واجب نیست و نیابت گرفتن در حج مستحبّی مانع ندارد و در صورتی که مستقر شده و توانایی تا آخر عمر ندارد باید نایب بگیرد.

رجوع به کفایت

السيد الگلپایگانی قدس سره: در استطاعت بنابر اقوی رجوع به کفایت معتبر است. [\(۴\)](#)

السيد السیستانی: الخامس: الرجوع إلى الكفاية وهو التمکن بالفعل أو بالقوة من إعاشة نفسه وعائلته بعد الرجوع ... [\(۵\)](#)

السيد الشبیری: داشتن پول و شغل مناسب (پس از بازگشت از حج) از شرایط نیست، بلی اگر رفتن به حج مستلزم اختلال در زندگی باشد (پس از مراجعت) حج واجب نمی‌باشد. [\(۶\)](#)

۱- مهر خاص.

۲- مهر خاص.

۳- ص ۲۷

۴- ص ۳۵

۵- ص ۱۷

۶- ص ۸ م ۲۴

ص: ۲۴

*** الشیخ البهجهت: چهارم: رجوع به کفایت است به نحوی باشد که پس از رجوع بتواند خود و عائله را اداره کند. (۱) الشیخ التبریزی قدس سره: الرابع: الرجوع إلى الكفاية وبعبارة واضحة يلزم أن لا يكون صرف ما عنده من المال في سبيل الحجّ موجباً لوقوعه في الحرج.

الشیخ الصافی: با متن السيد الگلپایگانی موافق هستند.

الشیخ الفاضل: نفس عبارت فوق که متن عبارت مناسک امام است. (۲)

الشیخ المکارم: رجوع به کفایت شرط است. (۳)

الشیخ النوری: رجوع به کفایت در استطاعت شرط است. (۴)

الشیخ الوحدید: الرابع: الرجوع إلى الكفاية وهو التمکن بالفعل أو بالقوة من إعاشه نفسه وعائلته بعد الرجوع بحسب حاله و شأنه. (۵)

لزوم ثبت نام

الإمام الخمينی قدس سره: س: برای پنج سال یا بیشتر ثبت نام می کنند آیا ثبت نام لازم است؟ ج: اگر احتمال دهنده که قرعه در همان سال اول به نامشان بیرون آید لازم است شرکت کنند و حج بر آنها مستقر می شود. (۶)

السيد الگلپایگانی قدس سره: (خلافه سؤال و جواب) کسانی که در وقت نامنویسی برای حج تمکن مالی دارند واجب است ثبت نام کنند هر چند نوبت حج ممکن است به سال های بعد بر سد و چنانچه مسامحه کردند و ثبت نام نکردند حج بر آنها مستقر می شود. (۷)

۱- ص ۱۰

۲- ص ۲۹

۳- ص ۲۹، م ۲۶

۴- ص ۲۰

۵- ص ۱۶

۶- متفرقه استطاعت، م ۳۱

۷- احکام، ص ۶۶

ص: ۲۵

السيد الشبیری: برای حج واجب لازم است، اگر راه انحصار به آن داشته باشد. (۱)

***الشيخ الصافی: محل تأمل است و استقرار حج بر او معلوم نیست، اگرچه احتیاط آن است که با بقاء استطاعت تا مدت مضروبه اگر فوت کرد برای او استیجار حج نمایند. (۲)

الشيخ الفاضل: معظم له در فرع مذکور حاشیه ندارد. (۳)

الشيخ المکارم: اسم نویسی برای این اشخاص واجب است و اگر یقین به اصابت قرعه داشته باشند، حج بر آنها مستقر می‌شود، ولی احتمال، کافی نیست. (۴)

الشيخ النوری: معظم له در فرع مذکور حاشیه ندارد.

استطاعت با فیش شخص دیگر

السيد الگلپایگانی قدس سره: س: شخصی برای حج پول به حساب ریخته و سالی که نوبت او رسیده فوت کرده و او وصیت کرده شخص خاصی به جای او حج به جا آورد و آن شخص از نظر مالی و جسمی استطاعت دارد، فقط از جهت طریق استطاعت نیست که ممکن است با استفاده از نوبت موصی به حج برود، اگرچه او و وصی و همچنین ورثه راضی نباشند.

حج نیابی برای مستطیع صحیح نیست و اگر با استفاده از فیش مذکور خود را به میقات برساند باید حج را برای خود به جا آورد و ضامن قیمت سوقیه فیش است و باید ورثه شخص دیگری را برای حج موصی اجیر کنند. (۵)

۱- کتبی.

۲- م ۱۵۷، مناسک السيد الگلپایگانی.

۳- ص ۴۲ محسنی.

۴- م ۳۱

۵- احکام، ص ۵۹

ص: ۲۶

السيد السیستانی: إذا آجر نفسه للنيابة عن غيره في السنة الحاضرة ثم حصلت الإستطاعة فإن كان واثقاً من أداء حجّه في عام لاحق يعمل بمقتضى الإجارة وإلا فهو باطلة فيحجّ لنفسه. (۱)

السيد الشیری: استفاده از فیش حج دیگری موجب استطاعت نمی شود و باید حج نیابی را انجام دهد و همچنین اگر وصیت کسی را قبول کرده که حج نیابی را انجام دهد. ولی اگر قرارداد الزامی برای انجام حج نیابی نباشد و با فیش دیگری راه برای او باز شود مستطیع است و باید حج خود را به جا آورد. و اگر تعهد مقید به سال حاضر نباشد و بتواند بعداً به تعهد خود عمل کند، باید امسال برای خود حج کند.

***الشيخ البهجهت: اگر قبل از استطاعت اجیر شده که در سال حاضر حج منوب عنه را به جا آورد باید به مقتضای عقد اجاره حج منوب عنه را به جا آورد و وفای به عقد اجاره لازم است و تا عقد اجاره را فسخ نکنند استطاعت حاصل نمی شود و اگر اجاره اعم از مباشرت و تسبیب باشد حج خود را به جا آورد و شخص دیگری را از میت نیابت کند. (اطلاق اجاره قید مباشرت را برمی دارد). (۲) منه أيضاً: خلاصه جواب: اگر مستطیع نبوده و اجیر شده که برای صاحب فیش حج به جا آورد ظاهراً اجاره لازم است و نمی تواند فسخ کند و بدون فسخ هم مستطیع نمی شود و اگر مستطیع بوده و نمی دانسته اجیر شدنش بی مورد بوده و اجاره باطل است. اگر بتواند ولو با استقرارضی برای خود حج به جا آورد و با احراز رضایت صاحب فیش برای او حج میقاتی بگیرد و خسارت صاحب فیش راهم بدهد.

۱- الملحق، ص ۱۲.

۲- شفاهی.

ص: ۲۷

الشيخ الصافى: خلاصه مسئله ۱۴۴: اگر يکي از ورثه توانيت که با فيش تاميقات بروند و سایر شرایط بود، حج بر او واجب می شود.

الشيخ الوحید: با توجه به اين که استطاعت طريقي برای شخص بدون فيش دیگران فراهم نمی شود، اگر موصى شخص خاصی را برای حج تعين کرده و يا ورثه شخصی را به استنابه گرفته اند، زمينه برای استطاعت آن شخص فراهم نمی شود، مگر به نحو دور مصريح و باید حج منوب عنه را بهجا آورد، ولی اگر گفته با اين فيش برای من حج بهجا آورند منافات ندارد که شخص واجد فيش حج خود را بهجا آورد و برای منوب عنه هم حج ميقاتی استیجار نماید. [\(۱\)](#)

مؤلف: اگر بدون مشکل فيش دیگران تحت اختيار او قرار گرفت و چنانچه عوض خواست، از عهده عوض هم برآيد و سایر شرایط موجود بود باید برای خود حج بهجا آورد.

ثمن هدی راندار

الإمام الخميني قدس سره: بل مستطیع است و پول هدی جزء استطاعت نیست. [\(۲\)](#)
 السيد الخوئي قدس سره: مستطیع نیست و عنوان استطاعت صادق نیست مگر با تمکن از تمام مصارف حج و از جمله ثمن هدی.

[\(۳\)](#)

السيد السيستانی: س: هل فقد الثمن - ثمن الهدى - يمنع من تحقق الإستطاعة أم لا؟ ج: لا يمنع منه فيصوم بدل الهدى. [\(۴\)](#)
 السيد الگلپایگانی قدس سره: ثمن الهدى على الباذل إن كان المبذول له ممتن يجب عليه الهدى بأن يكون واجداً له وإنما فينتقل إلى الصوم. [\(۵\)](#)

۱- شفاهی.

۲- متفرقات استطاعت، م ۴۴

۳- معتمد، ص ۱۸۳

۴- الملحق، ص ۱۱

۵- ص ۲۶

ص: ۲۸

أيضاً منه: در مجتمع، ج ۱، ص ۴۳۷ فرع ۳۸ بعض محسين استفادة عدم استطاعت کرده‌اند، ولی این استنبط با جواب‌های متعدد آن مرحوم شفاهاً مخالف است و می‌فرمود مستطیع است.

السيد الشيری: پول قربانی و کفارات برعهده باذل نیست. اگر حاجی توانایی قربانی دارد قربانی کند والا وظیفه او روزه است.

* **الشيخ البهجه: الظاهر انَّ ثمن الهدى على الباذل فلو لم يبذل له لم يجب الحجَّ إلَّا إذا كان ممكناً من شرائه من ماله. (۱)

الشيخ الصافی: س: پول قربانی ندارد و روزه می‌تواند بگیرد، ولی سوغات خریده؛ ج: مستطیع است باید قربانی کند و روزه به جای قربانی صحیح نیست و سوغات لازم نیست. (۲)

الشيخ الفاضل: با مرحوم امام موافق است. (۳)

الشيخ المکارم: مستطیع است. (۴)

الشيخ النوری: مستطیع است (موافق با امام). (۵)

مؤلف: مقتضی الاحتیاط آن یقصد بالحج، وظیفته الفعلیة أعمّ من الواجب والتدبّر.

حج خود یا مادر

س: پسری با فیش حج مادر به مدینه آمده و خودش مستطیع است، ولی مادر می‌گوید باید خودت امسال حج مرا به جا آوری و الا تو را عاق می‌کنم،

۱- ص ۲۷- مثل ذلک کلام الشيخ الوحید دام ظله، ص ۲۶.

۲- ص ۸، الألف مع التلخیص.

۳- محسنی، ص ۴۹.

۴- محسنی، ص ۵۰.

۵- م ۴۳ استطاعت.

ص: ۲۹

تکلیف فرزند چیست؟

السید الشیری: اگر موجب قطع رابطه بین مادر و پسر شود جایز نیست برای خود از فیش مادر استفاده کند. (۱)

السید السیستانی: س: أوصى إلى بعض ولده بالحج عنه والولد مستطيع مالياً ولكن لا يسمح له بالذهاب إلى الحج لأنّه لم يأت دوره، هل يعمل بوصيّة الأب أو يستفيد من حق أبيه فيحج لنفسه؟

ج: ينفذ وصيّة أبيه في الحج عنه فإنه لا استطاعة سرية له ليحج عن نفسه. (۲)

***الشيخ البهجهت: اگر فرزند از همه جهات مستطیع است، باید برای خودش حج بهجا آورد و حج نیابی صحیح نیست و گفتن مادر که عاقبت می کنم اثر ندارد، ولی اگر از جهت راه استطاعت نداشته، مگر با فیش مادر و راه با این فیش برای او باز شده برای مادر حج بهجا آورد. در صورتی که قبلًا اجیر شده بوده برای انجام حج مادر که در این صورت اجاره لازم است و باید به مفاد اجاره عمل کند.

الشيخ التبریزی قدس سره: باید برای خود حج بهجا آورد و با اجازه مادر برای او نائب بگیرد.

الشيخ الصافی: در مورد سؤال چنانچه اجیر شده که برای مادر حج بهجا آورد و استطاعت طریقی برای او با فیش حج مادر بوده، باید حج را جهت مادر انجام دهد. (۳)

الشيخ الفاضل: اگر قبل از فوت وصیت کند که فرد خاصی برای او حج بهجا آورد، ولی او را اجیر نکند این فرد می تواند طبق وصیت عمل کند، ولی اگر

۱- کتبی.

۲- الملحق الأول، ص. ۸.

۳- کتبی.

ص: ٣٠

خدش استطاعت داشته باشد و با فیش حج موصی راه بر او باز شود، احتیاط اقتضا می کند که حج را برای خودش انجام دهد و برای میت استنایه کند. [\(١\)](#)

مدعوین برای حج مستطیع باشند یانه

السيد السيستانی: س: الطيب الذى يرسلبعثة إلى الحج كيف يحج وهل يكفى عن حجّة الإسلام أم لا؟
ج: إذا كان واجداً لساير شروط الإستطاعة فحجّه حجّة الإسلام. [\(٢\)](#)

السيد الخامنئي: لا يصدق على حجّه عنوان البذلى فيما إذا اشترط عليه القيام بعمل ما مقابل دعوته إلى الحج. [\(٣\)](#)
السيد الشيرى: أهل العلم والأطباء وخدمة القوافل ونحوهم من الذين يدعون لبعثة الحج أو لتقديم الخدمات الدينية وغيرها فى قوافل الحج لا- يجب عليهم القبول لكن لو قبلوا وجب عليهم الحج بشرط أن لا- يكون الإتيان بمناسك الحج منافياً للخدمات المفروضة عليهم ولا يؤدى إلى اختلال أمورهم وأجزاء حجّهم عن حجّة الإسلام. [\(٤\)](#)

*** الشيخ البهجهت: س: من جاء إلى الميقات بمهمة عمل كخدمة حملات الحجيج وأطبائها وموظفي الاسعافات الاولية فهل هو مستطيع تجب عليه حجّة الإسلام أم لا؟ ج: نعم، يجب على من ذكر أداء حجّة الإسلام إلا إذا كانت مهمته على نحو لا يستطيع معها القيام بالمناسك. [\(٥\)](#)

١- مناسك حج، م ١٥٦، ص ٦٧.

٢- ص ٨، طبع بيروت وفي الملحق الثاني ص ٦.

٣- ص ٢٤.

٤- ص ٢٠، مع التلخيص.

٥- ص ١٨٤.

ص: ۳۱

الشيخ التبریزی قدس سره: فی الجواب عن السؤال: مستطیع و یجب الحج. (۱)

الشيخ الصافی: اشخاصی که بهعنوان روحانی و یا مدیر و کارمند یا سازمانهای مربوطه به حج بروند، اگر بعد از رسیدن به میقات دارایی آنها وافی به لباس احرام و قربانی و مخارج عائله باشد با رجوع به کفایت مستطیع میباشد و واجب است برای خود حج بهجا آورند. (۲)

الشيخ الفاضل: خدمه کاروان‌ها و پیشکان و امدادگران و افراد دیگری که با مأموریت به میقات آمده‌اند چنانچه واجد رجوع به کفایت باشد که نوعاً چنین است مستطیع هستند و باید حجۃ‌الاسلام بهجا آورند. (۳)

الشيخ المکارم: کسانی که برای خدمت در سفر حج استخدام می‌شوند خواه بهعنوان روحانی کاروان یا معاون کاروان یا اعضاء ستاد و بعثه حج و یا طبیب و پرستار یا مأمورین انتظامی و مسؤولین بانک و غیر اینها، حج آنها حج واجب محسوب می‌شود بهشرط این که هزینه خانواده‌اش در این مدت تأمین شده باشد. (۴)

ملحقات نیابت

الجمع بين الأصلي والنيابي في العمرة المستحبة

١- الصراط، مع التلخيص ج ٤، ص ٢٢.

٢- ص ١٥، مناسک الألف.

٣- ص ٢٧ حج و عمره.

٤- ص ١٨.

ص: ۳۵

السيد السيستانى: س: هل يجوز الإيتان بعمره مفردة إصاله ونيابة عن نفسه ونيابة عن آخر؟ ج: لا يبعد جوازه. [\(۱\)](#)
 السيد الشيرى: مانع ندارد. [\(۲\)](#)

*** الشيخ التبريزى قدس سره: جائز است. [\(۳\)](#)
 الشيخ الصافى: ظاهراً مانعى نداشته باشد. [\(۴\)](#)

الشيخ الفاضل: ملخص دو مسئله: در حج مستحبى و عمره مفرده مستحبى فقصد انجام آن برای خود و به نیابت پدر و مادر یا چند نفر دیگر مانع ندارد. [\(۵\)](#)

الشيخ المکارم: احتیاط آن است که آنرا به نیت خود بهجا آورد و هر مقدار ثواب که میخواهد به دیگری هدیه کند. [\(۶\)](#)

[نيابت معدورين](#)

- كتبى.
- شفاهى.
- شفاهى.
- شفاهى.
- استفتئات حج و عمره، ص ۷۶.
- استفتئات حج، ص ۱۹۶.

ص: ۳۶

الإمام الخميني قدس سره: در عذر طاری هم محل اشکال است [\(۱\)](#). (و در متفرقات مشعر، م ۵: س: نائب قبل از طلوع فجر برای اثاث به منی رفته و قصد رجوع داشته، ولی خوابش برده؟ ج: اگر نائب است کافی نیست).

السيد الخوئي قدس سره [\(۲\)](#): قد ذكرنا في بحث قضاء الصلاة أنَّ من كان مكلفاً بإتيان واجب [\(۳\)](#) من الواجبات يجب عليه أن يأتى به تام الأجزاء والشروط ... ومقام الاستنابة كذلك فإنَّ الواجب على الوصي مثلاً إستنابة قادر على إتيان الواجب بأجزائه وشرطه ولا وجه للاكتفاء بنيابة العاجز ...

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر نائب در اثناء عمل عذر پیدا کند و به تکلیف مربوط به خود عمل نماید کافی است و مبرء ذمه است. [\(۴\)](#)

منه أيضاً: س: خدمه قبل از طلوع فجر با زنها به منی می‌روند و قبل از طلوع آفتاب به مشعر برمی‌گردند و در ک رکنی وقوف را به عمل می‌آورند، نیابت آنها چگونه است؟ ج: اگر از ذوى الأعذار نبوده‌اند، نیابت آنها صحیح است هرچند مرتكب حرام شده‌اند. [\(۵\)](#)

السيد السيستانی: الظاهر أنَّ حال النائب حال من حج عن نفسه فيما إذا طرء عليه العجز عن أداء بعض المناسك مطلقاً أو على النهج المقرر لها فيصح حجه

۱- مسائل نیابت، م ۳۶؛ و در متفرقات مشعر، م ۵.

۲- فی المعتمد، م ۱۱۳.

۳- ص ۱۷۴.

۴- احکام، ص ۷۳.

۵- ص ۳۰۳ احکام.

ص: ۳۷

ويجزىء عن المنوب عنه في بعض الموارد ويبطل في البعض الآخر. [\(۱\)](#)

السيد الخامنئي: إذا أدى عروض العذر أثناء الحجّ النيابي إلى نقص في أعمال النائب فلا يبعد بطلان الإجارة والأحوط في هذه الصورة التصالح على الأجرة وإعادة الحجّ عن المنوب عنه. [\(۲\)](#)

السيد الشيرازي: اگر عذر طاری شده و به وظیفه عمل کرده، نیابت صحیح و مجزی است و مستحق تمام اجرت. [\(۳\)](#)

*** الشيخ البهجه: إذا كان عذر طارياً فعمله بالوظيفة الإلزامية كافٍ ومجزٍ. [\(۴\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: نیابت کسی که در بین اعمال عذری برای او پیش آید به نیابت او ضرر نمی زند ولی احتیاطاً در اجرت با طرف خود تراضی حاصل نماید. [\(۵\)](#) ولا بأس بعجزه الطارى وقت الوقوف. [\(۶\)](#)

الشيخ الصافى: اگر عذر طاری شده، مضرّ به نیابت نیست.

الشيخ الفاضل: عذر طاری ضرری ندارد. [\(۷\)](#)

الشيخ المکارم: اگر نائب است و عذر مزبور قابل پیش‌بینی نبوده، نیابت‌ش صحیح است. [\(۸\)](#)

منه أيضاً: اگر عذر در أثناء عارض شده اشكال ندارد نیابت صحیح و مستحق اجرت است. [\(۹\)](#)

الشيخ النورى: نایب شدن معدور صحيح نیست. [\(۱۰\)](#) و در ص ۶۵: س: بعد از عقد اجاره و در موقع عمل یا قبل از محروم شدن جزء معدورین شده و در هر عذری مطابق وظیفه عمل کرده کافی است یا نه؟ ج: محل اشكال است.

الشيخ الوحدى: ولا بأس بعجزه الطارى وقت الوقوف [\(۱۱\)](#) وتصحّ نیابة من كان معدوراً في ارتكاب ما يحرّم على المحرم كمن اضطر إلى التظليل وكما لا بأس

۱- ص ۵۲

۲- المناسک الصغیر، ص ۳۹

۳- ص ۲۱

۴- ص ۱۹۲

۵- ضمیمه، ص ۱۴

۶- م ۱۱۰

۷- ص ۸۳ م ۲۰۹ مع التلخيص.

۸- متفرقات مشعر، م ۵

۹- م ۳۸ محصل حاشیه.

۱۰- ص ۵۲

۱۱- م ۱۱۰

٣٨:

بنية النساء أو غيرهن ممن تجوز لهم الإفاضة قبل طلوع الفجر والرمي ليلاً للحج عن الرجل والمرأة.

استنایه دائم الحدث

السيد الخوئي قدس سره: إذا كان الشخص دائم الحدث فهل يجوز أن يوجز نفسه للحج؟ ج: لا- يجوز ذلك وإن ابلي بعد الاستثناء وجب عليه رد النبأ إلى من استتب منه إن أمكنه وإن استناب واحداً غير معذور. (١)

السيد السيستاني: س: هل يتجزأ باستثناء دائم الحدث لأداء الحج الواجب؟

ج: لا يعد ذلك بناءً على ما هو المختار من عدم انتقاض طهارته ما لم يصدر منه غير ما ابتدى به من سائر الأحداث أو نفس الحدث المتلىء به غير مستند إلى مرضه. (٢)

وعنه أيضاً: س: من يرافق النساء والمرضى ليلة العيد ويكتفى بالوقوف في المزدلفة معهم لعدم استغاثتهم عن مرافقته أصلًا هل يجوز أن يكون نائماً في الحجّ عن الغرّ؟ ح: لا سعد الاحتاء بناته. (٣)

ـ عنه أيضاً: من استوجر للحج عن غيره فطراً عليه العذر المسوغ للإستتابة في الطواف أو الرمي أو غيرها فقام بذلك فهل يستحق تمام الأحرام المسماء أم سقط منها؟ ح: الظاهر استحقاقه تمام الأحرام المسماء. (٤)

*** الشیخ التبریزی قدس سره: اگر نائب وقوف بین الطوعین را درک کرد، ولی بیتوه شب مشعر را درک نکرد، نیابت او صحیح است، ولکن: به نیست از احت او کس می شود. (۵)

و در دو مسئله بعد فرموده: اگر بعد از طلوع فجر به مشعر رسید، حجم صحیح است و احتاط مصالحه در اجرت است.

تَعَالَى عَزَّوَجَلَّ، بِنَ دَرْجَةٍ وَعَمْدَةٍ وَمُسْتَحْبَةٍ وَالَّذِي نَهَى مَعْصِيهِ مِنْ عَلَيْهِ السَّلَامُ

- ١- الصراط، ج ٢، ص ٢٠٦
 - ٢- الملحق الثالث، ص ٣٣
 - ٣- نفس المصدر، ص ٣٢
 - ٤- الملحق الثالث، ص ٣٦
 - ٥- مناسك صغير، ص ٣٣٤

ص: ۳۹

الإمام الخميني قدس سره: مستحب است انسان از طرف خویشاوندان یا غير اینها حج بهجا آورد تبرعاً چه زنده باشند یا مرده و همچنین از جانب معصومین عليهم السلام. (۱)

السيد گلپایگانی قدس سره: اگر تبع از حج استحبابی باشد صحت آن بعيد نیست. (۲)

السيد السيستانی: س: إذا كان النائب معدوراً في بعض الأفعال فهل يصح إستيجاره في الحج النبوي؟ ج: يصح إستيجاره إذا كان عمل الأجير صحيحًا في حق نفسه ولكن يلزم إعلام المستأجر بالحال.

السيد الشبیری: بهقصد رجاء مانع ندارد و مثاب خواهد بود.

***الشيخ التبریزی قدس سره: رجاءً مانع ندارد. (۳) و یا بعد از آن که عمره و حج قربة‌الله بهجا آورد ثوابش را اهدا کند.

الشيخ الصافی: موافق است و حاشیه ندارد.

الشيخ الفاضل: در فرع مذکور حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: موافق است و حاشیه ندارد.

الشيخ النوری: حاشیه ندارد.

نیابت مستطیع از غیر تبرعاً یا به اجاره

الإمام الخميني قدس سره: کسی که حج بر او واجب باشد، جائز نیست نیابت کند از غیر و اگر نیابت کند باطل است چه عالم به حکم باشد و چه جاہل. (۴)

السيد الخوئي قدس سره: این شرط شرط صحت اجاره است نه شرط صحت حج نائب

۱- حج استحبابی، م ۲

۲- احکام، ص ۱۰۰

۳- شفاهی.

۴- فصل النيابة، فرع ۱۲

ص: ٤٠

و (در فرض مسأله) حج نائب صحيح است و ذمّه منوب عنه برعه می شود، ولی نائب اجرتی را که قرار داده شده مستحق نخواهد بود بلکه مستحق اجره المثل است. [\(١\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: الخامس: أن لا يكون ذمّة النائب مشغولة بحج واجب إلى قوله هذا في العالم بوجوب الحج وأمّا الجاهل والغافل فقد يقال بصحّة نيابتهما لكن فيها وكذا في صحّة حجّهما إشكال والأحوط عدم الإكتفاء به في برائة ذمّة المنوب عنه. [\(٢\)](#)

السيد الشیری: بر کسی که امسال حج منجز باشد چه حجۃ‌الاسلام یا حج استیجاری یا قبول وصیت یا کفاره یا نذر باید حج مذکور را به جا آورد و اگر حج نیابی را به جا آورد معصیت کرده، ولی ظاهراً حج او صحیح است و کفایت از منوب عنه می کند. [\(٣\)](#)

السيد السیستانی: در صورت جهل به وجوب حج منجز بر خودش، حج نیابی صحیح است و حق اجره المثل دارد و شرط صحت اجاره است نه حج. [\(٤\)](#)

***الشيخ البهجه: کسی که حج واجب فوری دارد، نیابت او جایز نیست و اگر نیابت کرد خلاف تکلیف کرده و مشهور بطلان حج نیابتی است از اجیر و متبع، و اظهر صحت آن است. [\(٥\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: فی الفرض الذی أوصى إلی ابنه لیحجّ عنه والإین مستطیع أو صار مستطیعًا بعد موت أبيه، يحجّ عن نفسه ويستنیب عن أبيه من بلده. [\(٦\)](#)

الشيخ الفاضل: اجاره وحج نیابی هردو صحیح است اگرچه مرتكب حرام شده.
قاتل به صحت نیابت: آیات عظام: خوئی، شیری، بهجه و فاضل.

ایمان نائب

١- مناسک، م ١٠٣ چهارم.

٢- ص ٤١

٣- ص ١٩

٤- ص ٧٢، م ١٠٣

٥- الجامع، ص ١٩٠

٦- الصراط الرابع، ص ١٩ مع التلخيص.

ص: ٤١

الإمام الخميني قدس سره: الثالث: الإيمان. [\(١\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: الثالث الإيمان فلا يصح من غير المؤمن وإن كان مسلماً معتقداً بوجوبه وتحقق منه قصد القرابة. [\(٢\)](#)

السيد السيستانی: نعم الإيمان شرط في النائب فيما سوى الذبح والنصر على الأحوط. [\(٣\)](#)

السيد الشيری: اگر نائب عمل عبادی را به جای منوب به جا می آورد باید مؤمن باشد، ولی کسی که فقط ذبح می کند یا ناخن می گیرد لازم نیست نائب هم باشد بنابراین لازم نیست مؤمن باشد. [\(٤\)](#)

الشيخ البهجهت: نائب باید مؤمن باشد، یعنی علاوه بر خدا و پیامبر صلی الله عليه و آله دوازده امام را قبول داشته باشد، پس نیابت غیر مؤمن کافی نیست، هر چند عمل را بر طبق مذهب ما به جا آورد. [\(٥\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: فلا عبرة بنيابة غير المؤمن وان أتى بالعمل على طبق مذهبنا. [\(٦\)](#)
الشيخ الفاضل: الثالث: الإيمان. [\(٧\)](#)

الشيخ النوری: سوم از شرایط ایمان است. [\(٨\)](#)

الشيخ الوحید: فلا تصح نیابة غیر المؤمن وإن أتى بالعمل على طبق مذهبنا وحصل منه قصد القرابة. [\(٩\)](#)

تقلید منوب عنه یا نائب

١- تحریرالوسیله، شرائط النائب، م .١

٢- ص .٤٩.

٣- ص .٢٦.

٤- ص .٢٤.

٥- ص .٣٧.

٦- مناسک، ص .٥٠.

٧- ص .٤١.

٨- فصل النيابة.

٩- م .١٠٠.

ص: ٤٢

الإمام الخميني قدس سره: ميزان وظيفه خود او است، ولی اگر اجیر شده به کیفیت خاصی باید طوری عمل کند که وظیفه خودش و کیفیت ذکر شده بشود.

السيد الخوئي قدس سره: على تقليد المنوب عنه. [\(١\)](#)

السيد الکلپایگانی قدس سره: اجیر باید مطابق وظیفه خودش عمل کند مگر این که بر او شرط کرده باشد که علاوه بر واجبات و شرایط صحت به نظر اجیر بعضی از امور لازمه به نظر منوب عنه را نیز به جا آورد که باید به شرط عمل کند. [\(٢\)](#)

السيد السيستانی: يعمل على طبق تقليد نفسه نعم إذا كان أجيراً وفرض تقييد متعلق الإجازة بالصحيح في نظر المنوب عنه أو المستأجر صريحاً أو لانصراف إطلاقه إليه كانت وظيفته حينئذ العمل بمقتضاه ما لم يتيقّن بفساد العبادة. [\(٣\)](#)

السيد الشيری: يجب عليه أن يراعي تقليد نفسه فيما يتعلق بالنسك وشروط صحتها ولا فرق في ذلك بين كون الحجّ عن الحى أو الميت كما لا فرق بين أن يكون أوصى به الميت أم لم يوص، كان تبرعاً أو بإجازة. [\(٤\)](#)

*** الشيخ البهجه: النائب يعمل بوظيفة نفسه المطابقة لفتوى مرجعه سواء كان المنوب عنه حياً أم ميتاً. [\(٥\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: يجب مراعاة تقليد المنوب عنه إذا كان حياً وأمّا إذا كان ميتاً فيراعي على الأحوط تقليد الورثة والوصى أيضاً إن كان للميت وصي. [\(٦\)](#)

الشيخ الصافی: اجیر باید مطالق وظیفه خود عمل کند، بلی اگر با او شرط

١- مناسک صغیر، ص ٢٣٦.

٢- ص ٩٠ احکام.

٣- الملحق، ص ٣.

٤- الفرع ٧٢ مع التلخيص.

٥- ص ١٩١.

٦- الصراط، ج ٤، ص ٤٧.

ص: ۴۳

کند که علاوه بر واجبات و شرایط صحت به نظر اجیر بعضی از امور لازمه در نظر منوب عنه را نیز به جا آورد و یا بعض منافیات به نظر او را ترک نماید، به شرط عمل نماید. [\(۱\)](#)

الشيخ الفاضل: نفس عبارة الإمام قدس سره. [\(۲\)](#)

منه أيضاً: كل وظائف الحج والعمره يأتي بها النائب بقصد المنوب عنه سوى الكفارات. [\(۳\)](#) وفي ص ۱۶: يعمل النائب على تقليد مقلّده.

الشيخ المكارم: نفس عبارة الإمام قدس سره. [\(۴\)](#)

الشيخ النوری: میزان وظیفه خود اوست ولی اگر اجیر شده به کیفیت خاصی، باید طوری عمل کند که وظیفه خودش و کیفیت ذکر شده انجام شود.

علم به استطاعت خود بعد از عمره نیابی

السيد السيستانی: في الصورة الأولى إذا كان واثقاً بتمكنه من الحج لنفسه في عام لاحق أنتم الحج اليابى وإنما تركه وذهب إلى بعض المواقت وأحرم للحج لنفسه وأماماً في الصورة الثانية فالظاهر أنه لا عبرة بالإستطاعة المتجدد ولو كانت بغير مال الإجراء. [\(۵\)](#)

السيد الشبیری: باقی اعمال را از طرف منوب عنه انجام می دهد و مجزی است. [\(۶\)](#)

عمره برای نائی

فی العروة: فلا تجب على الأجير وإن كان مستطیعاً لها وهو في مكة.
الإمام الخمينی قدس سره: لا تجب على الأجير وإن كان مستطیعاً لها وهو في مكة. [\(۷\)](#)

-1- الألف، ص ۵۸

-۲- م ۲۵

-۳- حول الحج، ص ۲۲

-۴- م ۲۵

-۵- الملحق، ص ۵

-۶- ص ۲۰، م ۶۰

-۷- ص ۴۰۳

ص: ۴۴

السيد الخوئي قدس سره: ولا يجب على الأجير بعد فراغه عن عمل النيابة وإن كان مستطيعاً من الإتيان بها.

السيد الگلپایگانی قدس سره: لا يجب على النائب النائى وإن كان مستطيعاً لها. (۱)

السيد السيستانی: ولكن الاحتياط بذلك كله مما لا ينبغي تركه. (۲)

السيد الخامنئی: الظاهر أنها لا تصير واجبة على النائب النائى، نعم الأحوط أن يأتي بها. (۳)

السيد الشیری: کسی که تنها استطاعت عمره مفرده داشته باشد، اگر در مکه و حوالی آن حضور دارد، باید عمره مفرده بهجا آورد،

ولی بر نائی لازم نیست (۴). و عمره را از ایام تشریق تأخیر اندازد. (۵)

*** الشیخ البهجهت: واجب نیست بر اجیر عمره مفرده، لكن بهجا آوردنش احوط است. (۶)

الشیخ التبریزی قدس سره: لا تجب على الأجير لكن الإتيان بها أحوط. (۷)

الشیخ الصافی: بر کسانی که شانزده فرسخ و بیشتر فاصله دارند واجب نیست. (۸)

الشیخ المکارم: احتیاط واجب اتیان عمره مفرده است.

الشیخ النوری: این احتیاط برای نائب واجب نیست، لكن خیلی مطلوب است. (۹)

۱- ص ۷۲

۲- ص ۶۲

۳- ص ۴۶

۴- ص ۱، کتبی.

۵- ص ۳۸

۶- ص ۴۸

۷- ص ۶۲

۸- کتبی.

۹- ص ۲۶۱

ص: ٤٥

الشيخ الوحد: لا تجب على الأجير لكن الإتيان بها أحوط. [\(١\)](#)

فوت الحاج في الحرم

السيد السيستاني: في فرض المسألة قال دام ظله: يجب الإستيدان من ورثته ولا تكفى إجازة الحاكم الشرعي، والنّص الدال على أنه يجعل نفقته وزاده وراحته في الحجّ عنه لا يدلّ على جعل الولاية في ذلك لغير ورثته. [\(٢\)](#)

*** الشيخ التبريزى قدس سره: س: إذا مرض الحاج ومات يوم العيد ولم يدرك الوقوفين أو مات قبل يوم عرفة في حال إحرام الحجّ أو قبله يجتاز عليه الحجّ لو كان مستقرًا عليه في السنوات السابقة؟ ج: يسقط عنه الحجّ. [\(٣\)](#)

وفي ص ٢٩: س: جاء شخص إلى المدينة المنورة قاصدًا أداء حجّة الإسلام فمات قبل مباشرة الأعمال، هل يجوز للمرافقين له أن يستبيوا له من يحج عنه من أمواله التي تركها بلا حاجة إلى الإستيدان عن الحاكم الشرعي أو ورثة الميت؟ ج: إذا استقرّ عليه الحجّ للمرافقين أن يستبيوا من أمواله من يحج عنه بلا حاجة إلى الإستيدان من الورثة أو من الحاكم الشرعي.

الشيخ الفاضل: يجب الإستيدان من ورثته ولا تكفى إجازة الحاكم الشرعي. [\(٤\)](#)

علم النائب باستطاعته في الميقات

السيد السيستاني: الرابع: أن لا يكون النائب مشغول الذمة بحجّ واجب عليه في عام النيابة إن تنجز عليه ولا بأس باستنابته فيما إذا كان جاهلاً بالوجوب أو

١- ص ٥٤

٢- الملحق الأول، ص ٢٧

٣- الصراط، ج ٤، ص ٣٠

٤- جامع المسائل، ص ٢٥

ص: ٤٦

غافلاً عنه وهذا الشرط فى صحة الإجارة لا فى صحة حجّ النائب فلو حجّ الحال هذه برئ ذمة المنوب عنه ولكنّه لا يستحق الأجرة المسماة بل يستحق أجرة المثل. [\(١\)](#)

السيد الشيرى: من وجب عليه الحج وتنجز فى عامه الحالى كان حجّ الإسلام أو غيره كالحجّ الواجب بالإجارة أو النذر أو قبول الوصيّة أو بعنوان الكفاره يجب عليه أداؤه فى نفس العام ولو أتى بحج آخر غير ما تنجز عليه صحّ الحج وإن كان آثماً بتركه ما تنجز عليه إلّا أن يكون هو حجّ إسلامه ففي هذه الصورة يحكم بفساد الحجّ المأتمى به. [\(٢\)](#)
 *** الشيخ البهجهت: لما علم انه كان مستطيعاً من قبل فقد تبيّن له بطلان الإجارة.

وفي الجواب عنمن وصل المدينة بواسطه فيش غيره بالنيابة: ففى الفرض إن أمكنه الإقراض والحج عنه نفسه وجب ذلك وأمّا بالنسبة إلى المنوب عنه فإنه مع إحراز رضا صاحب الفيش يستتب من يحج عنه من المقيمات فإن إطلاق الإجارة ينفي اعتبار مباشرته ... وأمّا لو عين شخصاً خاصاً للنيابة فإن كان عقد الإجارة وقع قبل إستطاعته وجب الوفاء به، وأمّا إذا كان استطاعته قبل العقد أو لم يكن عقد أصلاً فله أن يحجّ عن نفسه ويستتب عن الميت. [\(٣\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: عدم حج واجب در ذمه نائب شرط صحت اجاره است نه شرط صحت حج نائب، پس هرگاه در حالى كه بر خودش حج واجب بوده از جانب ديگری نيابت كند، ذمه منوب عنه بریء می شود و نائب استحقاق اجره المثل دارد نه اجره المسمى. [\(٤\)](#)

الشيخ الصافى: باید حج واجب خود را به جا آورد. [\(٥\)](#)

الشيخ الفاضل: کسی که حج واجب بر عهده او است نباید نيابت قبول کند،

١- ص ٤٩

٢- ص ٢٧

٣- ص ١٨٩، مع التلخيص من فرعين.

٤- ص ٦٩

٥- فرع ١١٩ مع التلخيص.

ص: ۴۷

ولی اگر اجیر شد هر چند معصبیت کرده، ولی حج نیابی او صحیح است و مبرء ذمّه منوب عنه است و استحقاق اجره المسمى را دارد، هر چند حج بر خودش مستقر می‌شود. [\(۱\)](#)

منع از نیابت حج بعد از عمره تمنع

س: طلبه سیدی به نیابت شخصی که مأیوس از سلامتی بوده به حج آمده و اعمال عمره تمنع را انجام داده، پس از انجام عمره تمنع به او خبر داده‌اند که منوب‌عنہ حالش خوب است، باید خودش حج بهجا آورد و نیابت شما صحیح نیست؛ تکلیف این نائب از نظر اتمام اعمال حج و عدم اتمام و از نظر اجرت چیست؟

السيد الشيرى: در فرض مذبور خوب شدن منوب‌عنہ کاشف از بطلان اجاره است و نائب مستحق اجره المثل می‌باشد و عمل نائب برای خودش نیز حساب نمی‌شود مگر این که اعمال را به نیت عمل مشروع، نه خصوص نیابت بهجا آورده باشد که در این صورت عمل مذبور برای خود حساب می‌شود. [\(۲\)](#)

*** الشیخ البهجهت: بنابر احتیاط، نائب عمل را تمام کند و به آن اکتفا نشود و در اجرت مصالحه نمایند. (اجاره از عقود لازمه است، باید تمام اجرت را بدهد مگر این که اجیر به کمتر حاضر شود). [\(۳\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: چنان‌چه قصد حجۃ‌الاسلام برای منوب‌عنہ کرده لازم نیست حج را تمام کند، ولی بنابر احتیاط طواف نساء بهجا آورد و اجاره بر حجۃ‌الاسلام منحل می‌شود و بنابر احتیاط واجب باید مستأجر نسبت به اجرت

۱- حج و عمره، ص ۸۰.

۲- کتبی.

۳- کتبی.

ص: ٤٨

اعمالی که اجیر تا کنون انجام داده او را راضی کند. (١)

الشيخ الصافی: در فرض سؤال چنان‌چه راه برای منوب‌عنه باز است و وقت هم برای عمره تمنع باقی است و استطاعت مالی هم دارد علاوه بر اجرت نائب، باید خودش عمره تمنع و حج را بهجا آورد و در این صورت نائب موظف به انجام حج نیست، بلکه حجش برای منوب‌عنه صحیح نیست و اجرت انجام عمره و بازگشت را طلبکار است و اگر وقت عمره گذشته و یا راه برای منوب‌عنه مسدود است، نایب باید حج را هم انجام دهد و مجزی از منوب‌عنه و مستحق تمام اجرت است. (٢)

وظيفة النائب في طواف النساء

الإمام الخميني قدس سره: نائب در طواف النساء نizer باید قصد منوب‌عنه بنماید و احتیاط استحبابی قصد ما فی الذمّة. (٣)

السيد الگلپایگانی قدس سره: بقصد منوب‌عنه انجام دهد. (٤)

السيد السيستانی: يأتي بطواف النساء عن المنوب‌عنه لا عن نفسه. (٥)

*** الشيخ التبریزی قدس سره: ولو أتى النائب بطواف النساء عن المنوب‌عنه كفى والأحوط أن يأتيه بقصد الأعم، يعني بقصد ما هو الوظيفة. (٦)

الشيخ الصافی: باید به قصد منوب‌عنه انجام دهد. (٧)

الشيخ الوحید: يأتي به بقصد المنوب‌عنه لا عن نفسه. (٨)

طواف النساء به قصد منوب‌عنه

١- كتبی.

٢- كتبی.

٣- ص ٣٢، طبع پنجم.

٤- احکام عمره، ص ٨٩

٥- ص ٢١٠

٦- ص ٢٠٥

٧- الألف، ص ٥٨

٨- ص ١٧٦

ص: ٤٩

الإمام الخميني قدس سره: نائب در طواف نساء نيز باید قصد منوب عنہ نماید و احتیاط استحبابی آن است که بهقصد مافی الذمّة به جا آورد.

السيد الگلپایگانی قدس سره: نایب باید طواف را بهقصد منوب عنہ انجام دهد. (١)

السيد السيستانی: والنائب عن الغير في الحجّ يأتي بطواف النساء عن المنوب عنه لا عن نفسه. (٢)

السيد الشبيري: نائب در تمام اعمال حج حتی طواف نساء باید نیت منوب عنہ نماید. (٣)

*** الشيخ التبريزى قدس سره: ولو أتى النائب في الحج عن الغير لطواف النساء عن المنوب عنه كفى والأحوط أن يأتيه بقصد الأعم يعني بقصد ما هو الوظيفة. (٤)

الشيخ الصافى: موافق است با السيد الگلپایگانی قدس سره. (٥)

الشيخ الفاضل: با حضرت امام موافق است. (٦)

الشيخ المکارم: با حضرت امام موافق است. (٧)

الشيخ النورى: نفس عبارت امام است. (٨)

الشيخ الوحدى: والنائب عن الغير يأتي بطواف النساء عن المنوب عنه لا عن نفسه. (٩)

جواز النيابة للنائب في أثناء عمله لغير المنوب عنه

١- احكام، ص ٨٩ و شفاهى.

٢- ص ٢١٠

٣- ص ٢٢ وفي العربي فرع ٧٠

٤- ص ٢٠٥

٥- احكام، ص ٨٩

٦- مناسك محسنى، م ١٥٢

٧- م ٦

٨- م ٦

٩- ص ٤١٤، م ١٧٦

ص: ٥٠

في الوسائل في باب ٢١ من أبواب النيابة: عن صفوان بن يحيى الأزرق، قلت لأبي الحسن عليه السلام في الرجل يحجّ عن الرجل أيصحّ أن يطوف عن أقاربه؟ قال عليه السلام: إذا قضى مناسك الحجّ فليصنع ما شاء.

السيد الخوئي قدس سره: لا بأس للنائب بعد فراغه من أعمال الحجّ النيابي أن يأتي بالعمرة عن نفسه أو غيره كما لا بأس أن يطوف عن نفسه أو عن غيره. (١) ووافق هذا المتن السيد الگلپایگانی في مناسك العربي (٢) والسيد الخامنئي (٣) والسيد السيستاني (٤) والشيخ البهجهت. (٥)

السيد الشيری: يجوز للأجير في الحجّ أو العمرة أن يطوف عن نفسه أو عن غيره ولو في أثناء الحجّ أو يسعى أو يزدح كما إذا كان عليه قضاء بعض منها. (٦)

أقول: در سال ١٤٢٣ هـ همین مسئله از مراجع عظام استفتاء شد که استفتاء کتبی آنها موجود است؛ غالباً مراجع جواب مثبت دادند که مانع ندارد برای نائب در اثناء عمل نیابی خود برای خود یا دیگری طواف بهجا آورد. مراجع مشارالیهم حضرات آقایان تبریزی، بهجهت، فاضل، صافی و سیستانی.

قد يستظهر الخلاف مما في مناسك السيد الخوئي وجمع آخر.

آمدن نائب به بلد قبل از موسوم برای حج بلدی

الإمام الخميني قدس سره: چند ماه قبل كافي است. (٧)

السيد الگلپایگانی قدس سره: كافي است (٨) ودر مناسك جديده ص ٩٧ م ٢٤٢: كافي است.

١- م ١٢٩

٢- ص ٦١

٣- م ٦٤

٤- م ١٢٩

٥- م ١٢٦

٦- ص ٨٨، الفرع ٢٣

٧- نيابت، ص ٦٩، م ٣٧

٨- شفاهی.

ص: ٥١

السيد السيستاني: يتوجه الأجير إلى بلد الميت قبل موعد الحج بشهر مثلاً ثم رجع إلى بلد قاصداً به الشروع في سفر الحج يجزيه حجّه ويكون حجّه بلدياً. [\(١\)](#)

السيد الشيري: باً چنین آمدنی حج شخص، حج بلد محسوب نمی شود، مگر در بعضی از فروض نادره. [\(٢\)](#)
 **الشيخ الصافی: اگر وطن خودش یا محل دیگر که به آن جا می‌رود در مسیر مکه معظمه باشد واز بلد منوب عنه بهقصد مکه معظمه حرکت کرده باشد، کافی است. [\(٣\)](#)
 الشيخ الفاضل: حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: چند ماه قبل به بلد منوب عنه رفته است کافی است. [\(٤\)](#)

الشيخ النوری: س: چند ماه قبل از حج به بلد آمده بهقصد منوب عنه؛ ح: کافی است.

عمره و حج به نیابت حضرت حجت علیه السلام

الإمام الخميني قدس سره: حج به نیابت حضرت ولی عصر علیه السلام هر چند در موقف تشریف داشته باشند اشكال ندارد. [\(٥\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: جواز آن بعيد نیست. [\(٦\)](#)

السيد السيستاني: يجوز الإتيان بالحج والعمره نيابةً عن مولانا صاحب العصر والزمان علیه السلام. [\(٧\)](#)

السيد الشيري: انجام عمره و حج و نماز مستحبی اشكال ندارد، ولی انجام طواف مستحبی از طرف کسانی که در موسم حضور دارند صحیح نیست و انجام

١- الملحق، ص ٢٤

٢- كتبی.

٣- كتبی - حاشیه.

٤- مناسک محشی، ص ٧١، م ٢٧

٥- نیابت، م ٣١

٦- احکام، ص ٩٢

٧- الملحق، ص ٣٠

ص: ٥٢

طواف و اهداء ثواب آن به پیشگاه مبارک حضرت ولی عصر توفيق بزرگی است. [\(١\)](#)

** الشیخ الصافی: حاشیه ندارد. [\(٢\)](#)

الشيخ الفاضل: موافق با امام قدس سره است.

الشيخ المکارم: به اميد مطلوبیت (حاشیه)

الشيخ النوری: با امام موافق است.

احرام الحائض وإتيان المناسب مع النيابة

السيد السیستانی: س: إذا كانت المرأة حائضاً وهي تعلم أن الرفقة لا يتظرونها للإتيان بأعمال العمرة المفردة بعد ظهرها فهل يجوز لها من أول الأمر أن تقصد الإحرام ثم تستنيب للطوافين؟ ج: الإستنابة في مفروض السؤال محل إشكال. [\(٣\)](#)

** الشیخ البهجهت: در حال حیض احرام بستن مانع ندارد، لذا پس از ورود به مکه اگر فرصت صبر دارد، باید صبر کند والا برای طواف‌ها استنابه کند. [\(٤\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: فرقی بین حیض بعد از احرام و قبل از احرام نیست؛ محروم می‌شود و برای طواف‌ها استنابه می‌کند. [\(٥\)](#)

الشيخ الفاضل: في مفروض السؤال (زن نمی‌تواند از کاروان جدا شود) إذا كانت المرأة في المدينة أو جده ولا تقدر على مفارقة الرفقة ومنزمه بدخول مكة فتحرم وتستنيب للطواف والصلاه وأما إذا كانت في مكان فصححة إحرامها في الفرض مشكلة، نعم لو أحزمت جهلاً بالمسئلة فعليها الإستنابة لهما. [\(٦\)](#)

ملحقات نذر

نذر احرام از جده در تهران

١- ص ٢٧

٢- احكام، ص ٩٢

٣- الملحق الأول، ص ١٠٣

٤- شفاهی.

٥- شفاهی.

٦- الجامع، ص ٦٩

ص: ٥٥

س: در تهران نذر می کند که من از جدّه محروم می شوم؛ آیا این نذر صحیح است؟

السيد الشبیری: بلی صحیح است به شرط این که در مسیرش میقات قرار نگیرد. (۱)

*** الشيخ البهجهت: در عمره تمتع و در حج افراد چون محرز نیست که جدّه قبل از میقات باشد این نذر اشکال دارد، ولی در عمره مفرده بنابر این که میقات عمره مفرده برای نائی هم موافقت معروفة و هم أدنى الحل باشد نذر مذکور مانع ندارد، ولی بنابر این که

ادنى الحل برای نائی میقات نباشد، نذر صحیح نیست و این مبنی صحیح است. (۲)

الشيخ التبریزی قدس سره: چون که محرز نیست جدّه قبل از میقات باشد، نذر

١- کتبی.

٢- کتبی.

ص: ۵۶

منعقد نمی شود. [\(۱\)](#)الشيخ الصافی: صحیح نیست. [\(۲\)](#)

احرام حائض با نذر قبل از میقات

الإمام الخميني قدس سره: زن‌های حائض می‌توانند در مدینه با نذر برای عمره محرم شوند و لازم نیست به مسجد شجره بروند، ولی باید با اذن شوهر باشد. [\(۳\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: اگر شوهر از نذر زن جلوگیری نماید، زن نمی‌تواند در صورتی که وفاء به نذرش منافی با حق شوهر باشد نذر کند. [\(۴\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: موافقت شوهر با زن در انجام حج کفایت از اذن می‌کند، زیرا صحت حج او متوقف است بر نذر احرام قبل از میقات. [\(۵\)](#)

السيد السيستانی: يصحّ نذرها إذا لم تكن منافيًّا لحق الزوج في الاستمتاع كما لو كان بعيدًا عنها خلال هذه الفترة. [\(۶\)](#)

السيد الخامنئی: لا بأس بنذر الزوجة بلا إستيدان من زوجها فيما لو كان غائبًا عنها. [\(۷\)](#)

السيد الشبیری: برای کسی که از میقات عبور می‌کند نذر احرام قبل از میقات صحیح نیست.

* * * الشيخ البهجه: زن حائض می‌تواند قبل از میقات با نذر محرم شود اگرچه نائب باشد. [\(۸\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: حائض می‌تواند قبل از میقات با نذر محرم شود و

۱- کتبی.

۲- کتبی.

۳- ص ۸۱

۴- توضیح ص ۴۶۹

۵- شفاهی.

۶- الملحق الأول، ص ۶۴

۷- ص ۲۰

۸- ص ۷ ملحق.

ص: ۵۷

چنان‌چه نذر او منافی حق زوج نیست، مانعی ندارد. [\(۱\)](#)

الشيخ الصافی: نذر احرام قبل از میقات صحیح است و باید به آن وفا کند. [\(۲\)](#)

الشيخ الفاضل: إذا نذر الإحرام قبل الميقات فأنه يجوز ويصحّ ويجب العمل به ولا يجب تجديد الإحرام في الميقات. [\(۳\)](#)

الشيخ المکارم: احرام از داخل مسجد واجب نیست، بنابراین زن‌های حائض می‌توانند در بیرون مسجد محرم شوند. [\(۴\)](#)

الشيخ النوری: زن‌های حائض می‌توانند در مدینه با نذر برای عمره محرم شوند، ولی باید با اذن شوهر باشد. [\(۵\)](#)

الشيخ الوحدی: الأول أن ينذر الإحرام قبل الميقات من مكان معين فأنه يصحّ ولا يلزمه التجديد في الميقات ولا المرور عليه. [\(۶\)](#)

نذر زوجه

الإمام الخمینی قدس سره: احرام قبل از میقات صحیح است و زن‌های حائض می‌توانند در مدینه با نذر محرم شوند، ولی نذر زن

باید با اذن شوهر باشد. [\(۷\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: يمين زوجه و نذر او بدون اذن زوج منعقد نمی‌شود. [\(۸\)](#)

السيد الخوئی قدس سره و السيد الگلپایگانی قدس سره: احرام از خارج مسجد صحیح است. [\(۹\)](#)

السيد الشیری: برای کسی که از میقات یا نزدیک میقات می‌گذرد نذر احرام قبل از میقات صحیح نیست. (زن حائض می‌تواند

خارج مسجد محرم شود و هم می‌تواند در حال عبور در مسجد محرم شود) [\(۱۰\)](#)

۱- ص ۲۶

۲- ص ۳۴

۳- تحریر، ۷۳

۴- ص ۳۴

۵- ص ۹۲

۶- ص ۷۲

۷- میقات، م ۱۳

۸- احکام، ص ۷۰

۹- مناسک.

۱۰- ص ۴۲

ص: ۵۸

الشيخ البهجه: زن‌هایی که به واسطه عادت زنانه معدورند می‌توانند قبل از میقات با نذر محرم شوند، هرچند نائب باشند [\(۱\)](#) و در صورتی که منافی با حق زوج نباشد می‌تواند بدون اذن نذر کند. [\(۲\)](#) و در توضیح ص ۴۲۷ نذر زن بدون اجازه شوهر بنابر احتیاط واجب و صفاً منعقد می‌شود.

منه أيضاً: الذين يسافرون إلى جدّة بالطائرة وكان ذهابهم إلى الجحفة أو غيرها من المواقف شاقاً عليهم يجزيهم الإحرام من جدّة بالنذر. [\(۳\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر شوهر حاضر نباشد استیزان لازم نیست. [\(۴\)](#)

الشيخ الصافی: یمین زوجه بدون اذن زوج منعقد نمی‌شود و اما نذر زوجه در غیر آن‌چه متعلق حق زوج است، خصوصاً در غیر مالیات حکم یمین را داشته باشد اشکال است. [\(۵\)](#)

الشيخ الفاضل: حاشیه ندارند.

الشيخ المکارم: اگر نذر زن مزاحم حق شوهر نباشد، اجازه لازم نیست. [\(۶\)](#)

منه أيضاً: احرام در خارج مسجد جائز است. [\(۷\)](#)

الشيخ النوری: در مناسک محسنی حاشیه ندارند. [\(۸\)](#)

نذر احرام قبل از میقات برای نائب

الإمام الخمینی قدس سره: چون احرام قبل از میقات با نذر صحیح است، زن‌های حائض می‌توانند در مدینه با نذر محرم شوند. [\(۹\)](#)

۱- جدید، ص ۷.

۲- س ۲۸.

۳- ص ۱۹۷.

۴- شفاهی.

۵- م ۱۷۰.

۶- محسنی، م ۱۳.

۷- محسنی، ص ۱۰۷، م ۱۳.

۸- میقات، م ۱۳.

۹- متفرقه میقات، ۱۳.

ص: ٥٩

السيد الخوئي قدس سره: يجوز الإحرام لساكن جدّه للمفرد والتمتع إذا يبقى فيها مدة يصدق أنّ منزله فيها.

ووافقه الشيخ التبريزى قدس سره ثم قال: إذا شك في صدق العنوان لابد أن يذهب إلى أحد المواقت. (١)

السيد الگلپایگانی قدس سره: نذر احرام قبل از میقات برای نائب هم جائز است. (٢)

السيد السيستانی: في سؤال ١٠١ في الملحق: وهل يشرع النذر في المواقت المعلومة سواء كان النذر قبل الوصول إليها أم بعده؟ ج: ...

كما يصح الإحرام بالنذر قبل الوصول إلى المواقت المعلومة وكذا نذر الإحرام في المواقت نفسها. (٣)

السيد الشيری: بر کسی که از میقات یا نزدیک میقات عبور می کند لازم است از میقات محرم شود و نمی تواند به نذر قبل از میقات محرم شود. (٤)

***الشيخ البهجهت: نذر احرام قبل از میقات جائز است، هرچند نایب باشد. (٥)

الشيخ الصافی: با نظر آقای گلپایگانی قدس سره موافق است.

الشيخ الفاضل: با نظر مرحوم امام قدس سره موافق است.

الشيخ المکارم: اگر نذر کند که از محلی پیش از میقات احرام بیند جائز است و باید از همانجا محرم شود. (٦)

الشيخ النوری: با نظر مرحوم امام قدس سره موافق است.

الشيخ الوحدی: يصح أن ينذر الإحرام قبل المیقات من مكان معین ولا يلزمه التجديد في المیقات ولا المرور عليه ولا فرق في ذلك

بين الحج الواجب والمندوب والعمرة المفردة؛ نعم إحرام الحج وعمره التمنع لابد أن يكون في أشهر الحج. (٧)

با نذر احرام در ایران لازم نیست به میقات برود

١- الصراط، ج ٢، ص ٢١٨

٢- ص ٨٩ حکام.

٣- ص ٥٥

٤- م ١١٥

٥- مسائل جديد، ص ٧

٦- مناسک محشی، ص ١٠٠

٧- ص ٧٢

ص: ٦٠

السيد السيستانی: نذر صحيح است و احرام هم محقق می شود و لازم نیست به میقات برود مگر بداند که مجبور می شود در روز سوار هواپیما یا ماشین مسقف بشود که صحت نذر در این صورت محل اشکال است و نیز بنابر احتیاط در شب های بارانی. [\(١\)](#)

السيد الشيری: اگر مرور به میقات نکند احرام او صحیح است. [\(٢\)](#)

السيد الخامنئی: بلی نذر او صحیح است، باید در ایران محرم شود و رفتن به میقات لازم نیست. [\(٣\)](#)

**الشيخ البهجهت: می تواند با نذر احرام در ایران محرم شود و رفتن میقات لازم نیست. [\(٤\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: نذر مذکور صحیح است و رفتن به میقات لازم نیست. [\(٥\)](#)

الشيخ الصافی: نذر مذکور صحیح است و رفتن به میقات لازم نیست. [\(٦\)](#)

الشيخ الفاضل: مانعی ندارد، مشروط بر این که احرام در ایران مستلزم انجام محرمات احرام مثل سفر در زیر سایبان در روز نباشد و آن احتیاط آن است که نذر نکند و محرم نشود و در فرض صحت رفتن به میقات لازم ندارد. [\(٧\)](#)

الشيخ النوری: نذر و احرام او صحیح است و رفتن به میقات لازم نیست. [\(٨\)](#)

نذر الصيام في حال السفر

- ١- مهر دفتر.
- ٢- مهر شخصی.
- ٣- مهر خاص.
- ٤- مهر دفتر.
- ٥- مهر شخصی.
- ٦- مهر شخصی.
- ٧- مهر دفتر.
- ٨- مهر شخصی.

ص: ۶۱

السيد الگلپایگانی قدس سره: شفاهًا فرمودند: اشکال ندارد.

السيد السیستانی: فرع ۴۴ در دفتر استفتاءات: س: در جواز صوم در سفر فرق است بین آن که قبلًا نذر کرده باشد یا این که در حال سفر هم می تواند نذر کند؟ ج: فرق نمی کند، ولی اگر در اثناء روز بخواهد نذر روزه همان روز را بکند، صحت آن محل اشکال است.

السيد الخامنئی: می تواند برای روزه نذر کند و در این صورت اعتکاف مانع ندارد. (۱)

السيد الشیبیری: بلی می تواند بعد از سفر نذر کند که در همان سفر روزه بگیرد و معتکف شود. (۲)

***الشيخ البهجه: می تواند پس از وارد شدن به مکه مکرّمه با نذر به اعتکاف بپردازد. (۳)

الشيخ التبریزی قدس سره: نذر روزه در حال سفر اگر روزه واجب در ذمّه نداشته باشد اشکال ندارد. (۴)

الشيخ الصافی: محل اشکال است. (۵)

الشيخ المکارم: بدون قصد اقامه ده روز، گرفتن روزه اشکال دارد. (۶)

نذر برای کعبه مقدسه و ضرایع مقدسه

السيد الخوئی قدس سره: س: هل يجوز رمي النقود بأضرحة الأنئم المغضومين عليهم السلام؟

ج: نعم يجوز وأما لو نذر فلا يصح نذره. وفي مسألة ۱۰۴۸: أاما النذورات

۱- المصدر.

۲- المصدر.

۳- المیقات، ص ۳۸.

۴- شفاهی.

۵- جامع الاحکام.

۶- المصدر.

ص: ٦٢

المخصصة للسيدة زينب عليها السلام والعباس عليه السلام أو أحد الأئمّة عليهم السلام المقيدة بوضعها في القفص أو المطلقة كيف يصرف؟ ج: ربما لا يكون للوضع في القفص رجحان فلا ينعقد النذر وأماماً النذر المطلق لمن ذكر فمصرفه الإنفاق على حرمه أو على زواره الفقراء ونحو ذلك. [\(١\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: به مصرف زوار محتاج برسانند و نذر ضرایع مقدسه را هم اگر نمی توانند به نحو مطلوب عمل نمایند به زائرینی که محتاج هستند برسانند. [\(٢\)](#)

السيد الشیری: محصل جواب: اگر در زمانی که تولیت اماکن مقدسه به نحو شرعی باشد جایز است تحت اختيار آنان قرار دهد والا برحسب عرف محل اگر قصد نادر روش نشود به مصرف زواری که محتاجند برسانند مطابق احتیاط است. [\(٣\)](#)

*** الشیخ البهجهت: اگر برای حرم امامان عليهم السلام ویا امامزادگان نذر کرده باید به مصرف تعمیر و روشنایی و فرش حرم و مانند اینها برسد و اگر برای خود امامان نذر کرده و مصرف معینی ذکر نکرده باید به فقرا و زوار بدھند یا به مصرف مسجد و مانند آن برسانند و ثواب آن را برای امام عليه السلام هدیه کنند. [\(٤\)](#)

الشیخ التبریزی قدس سره: به مصرف فقرا و زوار مؤمنین برسانند. [\(٥\)](#)

ملحقات احرام

متفرقات احرام

١- صراط النجاة، ج ١، ص ٣٨٢.

٢- شفاهی.

٣- کتبی.

٤- توضیح ص ٤٢.

٥- ص ٣٧٨ صغیر.

ص: ٦٥

في العروءة: الأقوى جواز الإحرام من خارج المسجد اختياراً.
الإمام الخميني قدس سره: احتياط واجب احرام از داخل مسجد است.

السيد السيستاني: احوط آن است که احرام در داخل مسجد بسته شود و احرام در خارج مسجد برای غیر زن حائض و کسی که حکم او را دارد کافی نیست.

السيد الخامنئي: لا يجزى الإحرام من خارج مسجد الشجرة [\(١\)](#) وأما المرأة ذات العذر فعليها الإحرام من الجحفة أو محاذاتها ويجوز الإحرام بالتلذذ من منزلتها في المدينة المنورة [\(٢\)](#) و در ص ١٢: احرام از مسجد فعلی کافی است.

السيد الشيرازي: بنابر احتياط لازم باید نیت احرام و نماز احرام را در داخل مسجد بهجا آورد. [\(٣\)](#) و باید احرام بعد از نماز باشد و فرقی بین نماز واجب و مستحب نیست. وزن حائض می تواند خارج مسجد محرم شود و

١- ص ١٩

٢- ص ٢٠

٣- ص ٤٢

ص: ٦٦

می تواند هم در حال عبور در مسجد محروم شود. و بنابر احتیاط، غسل احرام هم لازم است و بعد از غسل مردها از لباس و زنها از رویند اجتناب کنند و آن باید مجددًا غسل کنند.

*** **الشيخ البهجه:** در حال اختيار باید از مسمی به مسجد الشجرة محروم شود.
والأحوط الإحرام من المسجد القديم مع الإمکان.

الشيخ التبریزی قدس سره: ویجوز الإحرام من خارج المسجد محاذیاً له من اليمین أو اليسار. (١) وفي الصمیمة: لا۔ یلزم دخول المسجد.

الشيخ الصافی: بهتر بلکه احوط احرام از داخل مسجد است (٢) و از بیرون مسجد هم کافی است. (٣)

الشيخ الفاضل: اگر امکان نداشته باشد یعنی مسجد دو درب نداشته باشد یا امکان عبور از مسجد به جهت ازدحام و مواعظ دیگر نباشد، کنار مسجد محروم شوند و در این فرض تجدید احرام در جحفه یا محاذات آن لازم نیست. (٤)

الشيخ المکارم: در کنار مسجد هم می توان محروم شد و تفاوتی بین مسجد قدیم و جدید نیست. (٥)

الشيخ النوری: احتیاط واجب احرام از داخل مسجد است. (٦)

الشيخ الوحدی: والأحوط الأفضل الإحرام من مسجدها المعروف بمسجد الشجرة. (٧)

أقول: وافق متن العروة، السيد الخوئی والسيد الگلپایگانی طاب ثراهما.

الأحوط لزوم الغسل للإحرام

١- ص ٨٠

٢- ص ٢٢

٣- کتبی.

٤- مناسک محشی، م ٢٤٧

٥- ص ٣٤

٦- ص ٨٩

٧- ص ٦١

ص: ٦٧

في العروة: يستحب قبل الشروع في الإحرام أمور: ... الثالث: الغسل.
السيد الشيري: بهنظر اين جانب غسل برای احرام وجوب شرطی دارد و اگر غسل نکنند احرام محقق نمی شود.

صلاة الإحرام

في العروة: الرابع: أن يكون الإحرام عقيب صلاة فريضة أو نافلة وقيل بوجوب ذلك.
مؤلف: كان السيد الشيري دام ظله قائلاً بوجوب الشرطى للغسل والصلاحة للإحرام وأن الإحرام لا يتحقق بدونهما ولكنه دام ظله رجع
عن الفتوى إلى الاحتياط وقال بجواز الرجوع إلى الغير (المناسك الأخير).

الإحرام في الطيارة

س: شخصی از لبنان با هوایپما وارد جده شده ودر طیاره مقابل جحفه یا شجره احرام بسته کافی است یا نه و اگر اعمال عمره تمنع
را انجام داده محکوم به صحت است یا نه؟

السيد الشيري: ظاهراً كافی نیست و عمره تمنع وی صحیح نمی باشد. (١)

**الشيخ التبریزی قدس سره: احرام از محاذات فضایی اشکال دارد، هر چند قریب باشد. (٢)

١- كتبی.

٢- كتبی.

الشيخ البهجهت: کفایت احرام از فوق مسجد شجره محل اشکال است، بلکه منع است و حکم کسی را بدون احرام اعمال را انجام داده است. [\(۱\)](#)

الشيخ الصافی: صحت احرام به نحو مذکور به نظر این جانب محل اشکال است [\(۲\)](#).
الشيخ المکارم: صدق محاذات مشکل است. [\(۳\)](#)

آیا احرام از محاذات هوایی مجزی است؟

السيد الگلپایگانی قدس سره: محاذات در فضا میسور نیست.

السيد السیستانی: بنابر احتیاط واجب مجزی نیست. [\(۴\)](#)

السيد الشیری: احرام در مقدار هوایی که عرفاً تابع زمین است مجزی است و در غیر این فرض مجزی نیست. [\(۵\)](#)
 *** الشیخ التبریزی قدس سره: مجزی نیست. [\(۶\)](#)

الشيخ البهجهت: مجزی نیست؛ [\(۷\)](#) در سؤال از معظم له به طور شفاهی: جواز بعید نیست.

الشيخ الصافی: اگر محاذات را تشخیص بدهد مجزی است. [\(۸\)](#)

الشيخ الفاضل: مشکل است، چون هواییما مکث و توقف ندارد. [\(۹\)](#)

الشيخ المکارم: در مسأله محاذات میقات فرقی میان صحراء دریا نیست. [\(۱۰\)](#)

۱- کتبی.

۲- کتبی.

۳- شفاهی.

۴- مهر دفتر.

۵- مهر شخصی.

۶- کتبی.

۷- مهر دفتر.

۸- کتبی.

۹- شفاهی.

۱۰- ص ۱۰۲، ۲۵۶ م

ص: ۶۹

و في مناسك العربى ص ٤١: لا فرق في مسألة المحاذات بين الصحراء والبحر والهواء، فإذا عبر بالطائرة ...

احرام در ماهی و احلال در ماه دیگر

س: شخصی قبل از غروب آفتاب شب اول ماه، محرم شد به احرام عمره مفرده و اعمال مکه را در ساعات اولیه ماه جدید انجام داد، این عمره به حساب کدامیک از دو ماه محسوب می‌شود و اگر بعد از غروب محرم شد چه نحو خواهد بود؟
السيد السيستانی: به حساب ماهی که در آن محرم شده. [\(۱\)](#)

*** الشیخ التبریزی قدس سره: در فرض اول که قبل از غروب شب اول ماه، محرم شده، عمره از ماه قبل محسوب می‌شود و در فرض دوم که بعد از غروب آفتاب محرم شده از ماه جدید محسوب می‌شود. [\(۲\)](#)
الشیخ الصافی: اگر قبل از غروب شرعی (مغرب) محرم شده عمره ماهی است که هنوز آفتاب آن غروب نکرده و اگر بعد از غروب شرعی محرم شده، عمره ماه بعد محسوب می‌شود. [\(۳\)](#)

الشیخ الفاضل: ظاهرًا در هردو فرض اعمال عمره مربوط به ماه جدید است و تا ماه آینده نمی‌تواند مجددًا عمره بهجا آورد. [\(۴\)](#)
الشیخ المکارم: بعيد نیست که معیار همان ماهی بوده که احرام در آن بسته شده است، هرچند احتیاط آن است که عمره ماه بعد را رجاءً بهجا آورد. [\(۵\)](#)

الشیخ النوری: به حساب ماهی محسوب می‌شود که در آن احرام بسته است. [\(۶\)](#)
أقول: بهنظر حقیر باید بینیم از نصوص چه استفاده می‌شود؛ آیا میزان را احرام در شهر قرار داده یا احلال از آن؟

الجنون بعد الإحرام

- ۱- مهر دفتر.
- ۲- مهر خاص.
- ۳- مهر خاص.
- ۴- مهر دفتر.
- ۵- مهر خاص.
- ۶- مهر خاص.

ص: ۷۰

السيد السيسناني: س: امرأة جنیت فی عرفات، ما هي وظیفه زوجها و هو معها؟ ج: إذا كان جنونها بعد إدراكه مسمى الوقوف أو أنها أفادت فيها بحيث أدركه الوقوف لزم على الزوج بأخذها إلى المذللة فإن أفادت هناك وأدركت اختياري المشعر أو إضطراريه فقد أدركت الحج فإن أفادت من جنونها وتمكنّت من الإتيان ببقية المناسبك فهو وإن عادت إلى الجنون فحيثني يتنبّع لها من يأتي عنها ببقية المناسبك ويتم حجّها. [\(۱\)](#)

السيد الشبیری: حکم مغمی علیه را دارد برای او استنابه کنند. [\(۲\)](#)

*** الشیخ البهجه: بعيد نیست که بر طبق قاعده بگوییم این احرام منعقد نشده، چه عمره مفرده و چه عمره تمنع ولكن احوط استنابه است برای عمره. [\(۳\)](#)

الشیخ التبریزی قدس سره: با فرض این که زن بعد از احرام جنون پیدا کرده و مستمر است خود زن تکلیفی ندارد و شوهر هم فعلًا تکلیفی درباره زوجه ندارد و اصل احرام او باطل است برای این که احرام بستن برای انجام عمره است و این واجب ارتباطی است و مرکب است و در صورتی که ممکن نباشد این احرام (وقع غیر صحيح) و اگر زوج بخواهد مباشرت کند مانع ندارد. [\(۴\)](#)

الشیخ الفاضل: بعيد نیست که بگوییم این جنون بعد از احرام کشف از بطلان احرام می‌کند، پس نه زن تکلیفی دارد و نه زوج و مباشرت زوج هم مانع ندارد. [\(۵\)](#)

محاذات المیقات (در زمین و دریا و فضا)

۱- الملحق الثاني، ص ۱۴۰.

۲- شفاهی.

۳- شفاهی.

۴- شفاهی.

۵- شفاهی.

ص: ۷۱

السيد الگلپایگانی قدس سره: یافتن مذاہات میقات در هوایما میسور نیست تا بتوان از آن جا محروم شد. [\(۱\)](#)
 السيد السیستانی: محاذاة أحد المواقیت، فإن من سلک طریقاً لا یمّ بشیء من المواقیت السابقة إذا وصل إلى موضع يحاذی أحدها
 أحرم من ذلك الموضع. [\(۲\)](#) وفي الملحق الثاني ص ۲۲: يمكن تصویر المحاذاة من جهة الفوق كما إذا مّ بالطائرة على سماء
 المیقات وأمکن التوقف هناک بمقدار أداء التلبیة لكن فی کفایتها إشکال.

السيد الشیری: کسی که از میقات و یا نزدیک میقات عبور نمی کند، قبل از رسیدن به حرم محروم شود و لازم نیست مذاہات میقات باشد، چه قبل و چه بعد. [\(۳\)](#)

*** الشیخ البهجه: باید از مذاہات اولین میقات نزدیک به خود محروم شود. [\(۴\)](#)
 الشیخ التبریزی قدس سره: نفس العبارة إلّا انه فی آخر الفرع ... ولكنّه غير بعيد إذا لم يكن الفصل كثيراً [\(۵\)](#).
 منه أيضاً: احرام از مذاہات میقات در فضا کافی نیست. [\(۶\)](#)

الشیخ الفاضل: من لم یمّ على أحد المواقیت جاز له الإحرام من محاذاة أحدها. [\(۷\)](#)
 الشیخ المکارم: کسانی که از میقات عبور نمی کنند در محاذی اولین میقات

۱- ص ۱۲۶، م ۲۹۰ اخیر

۲- ص ۸۲

۳- م ۱۱۶

۴- ص ۶۶

۵- ص ۱۸۳

۶- ص ۳۴۱ صغیر.

۷- ص ۷۱

ص: ۷۲

باید محروم شوند و فرقی در محاذاات میان صحراء و دریا و هوا نیست. [\(۱\)](#)

الشيخ النوری: اگر به هیچ یک از مواقيت عبور نکند باید از محاذاات میقات احرام بندد. [\(۲\)](#)

الشيخ الوحدی: نفس العبارة. [\(۳\)](#)

احرام از خارج مسجد شجره

س: خانمی به خیال این که حائض است خارج مسجد شجره محروم شده و عمره تمنع را انجام داده، فعلًا فهمیده که حائض نبوده و وظیفه او احرام از داخل مسجد بوده، تکلیف چیست؟

السيد السیستانی: الأحوط الإحرام من مسجد الشجرة وعدم كفاية الإحرام من خارج المسجد لغير الحائض ومن بحکمها. [\(۴\)](#)

السيد الشیری: احرام او باطل است و اگر ممکن باشد به مسجد شجره مراجعت کرده نماز و غسل احرام به جا آورد و در مسجد نیت کند و نماز بخواند و در آن جا یا هر جای ذوالحلیفه تلبیه بگوید و احرام بعد از هر نمازی کافی است. [\(۵\)](#)

*** الشيخ البهجهت: حکم کسی را دارد که بدون احرام اعمال را انجام داده که در مناسک ذکر شده و اعمالش صحیح است. [\(۶\)](#)
منه أيضاً در جامع المسائل ص ۲۳۲ ملخصاً: اگر عذری داشت از احرام بستن در میقات مثل فراموشی یا عذر دیگر که مسوغ ترك باشد ظاهراً از قبیل مرض و جهل به موضوع بدون تقصیر و ظاهر لحوق جهل به حکم است با عدم تقصیر پس بعد از زوال عذر اگر رجوع به میقات ممکن باشد بر می گردد والا از همان جای خود می بندد و اگر متذکر نشد مگر بعد از تمام اعمال صحت بعید

۱- ص ۳۸ و ۳۹

۲- ص ۸۵

۳- ص ۷۱

۴- ص ۸۰

۵- کتبی.

۶- کتبی.

ص: ٧٣

نيست در خصوص حج و در غير حج محل تأمل است. [\(١\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: در حال اختيارهم احرام از داخل مسجد لازم نیست. [\(٢\)](#)

الشيخ الصافى: بهنظر این جانب احرام از خارج مسجد شجره یعنی پشت مسجد کافی است. [\(٣\)](#)

الشيخ الفاضل: احتیاط واجب آن است که داخل مسجد شجره محروم شوند نه خارج آن. [\(٤\)](#) احرام از قسمت توسعه یافته مسجد

شجره هم صحیح است. [\(٥\)](#) حائض و نفساء می توانند در حال عبور محروم شوند و اگر نتوانند در حال عبور محروم شوند باید کنار

مسجد محروم شوند. [\(٦\)](#)

جواز الإحرام مع العلم بارتكاب المحرّم

السيد الخوئي قدس سره: يجوز أن يحرم للعمرء المفردة أو التمتع مع العلم بأنه سيضطر إلى التظليل المحرم بعد الإحرام ولا تضر ذلك

بصحة إحرامه سواء كان في الحج الواجب أو المستحب. [\(٧\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: در متن مذکور با السيد الخوئي قدس سره موافقت کرده‌اند.

قلبيه الإحرام مع الربية

السيد الشيرى: اگر زن اظهار تلبیه کند و در معرض ریبه و تلذذ باشد بنابر احتیاط حرام و باطل است. [\(٨\)](#)

اعزام به ایران بعد از انعقاد احرام

١- حاشیه ملاحظه شود. معظم له بعد متعرض ترك عمدى شده است، به مدرک مذکور مراجعه شود.

٢- كتبى.

٣- كتبى.

٤- م ٢٤٤

٥- م ٢٤٥

٦- م ٢٥٠

٧- الصراط، ج ٢، ص ٢٣٠

٨- ص ٥٦

ص: ٧٤

س: شخصی در جحفه حالت بهم خورد و از ادامه برنامه احرام مأیوس شد، فقط این مقدار شد که به زید و کالت بدهد برای نیابت حج- نائب برای آن مریض به مکه آمد و عمره تمنع را تمام کرده مریض پس از چند روز که در مکه معالجه شد بهتر شد، خود آن مریض را مجدداً به جحفه بردند و محرم شد و آمد مکه متأسفانه مجدداً قبل از شروع به عمره حالت بهم خورد و او را که محرم شده بود به ایران برگرداندند؛ مریض مذبور چه تکلیفی دارد؟ و نائب چه تکلیفی دارد؟ باقی اعمال را انجام بدهد یا نه؟ اجرت دارد یا نه؟

السيد الشيري: عمل نائب صحيح است و مریض نیز اگر قربانی یا پول قربانی به مکه یا منی بفرستد از احرام خارج می‌شود و بهنظر این جانب قربانی در محل خود در ایران نیز می‌تواند ذبح کند و درنتیجه از احرام بیرون شود، ولی در این صورت برای حلال شدن زن باید بعداً خود مناسک را بهجا آورد، بهخالف صورت اول که زن نیز به عقیده حقیر حلال می‌شود. (۱)

*** الشيخ البهجه: راه احتیاط این است که نائب حج را تمام نماید و نسبت به اجرت مصالحه کند و مریض به وظیفه محصور عمل کند و کسی را نائب کند که برای او به نیت عمره مفردہ اعمال آن را بدون احرام بهجا آورد و پس از سعی و قبل از تقصیر به مریض اطلاع دهنده که خودش تقصیر نماید. (۲)

الشيخ التبریزی قدس سره: نیابت صحيح است و نائب مستحق اجرت است و در فرض مذبور که وقت عمره تمنع گذشته بر مریض چیزی نیست و چنان‌چه بعداً

١- کتبی.

٢- کتبی.

ص: ۷۵

خوب شود، بنابر احتیاط خودش حجۃ الإسلام را به جا آورد. (۱)

الشيخ الصافی: در فرض سؤال نایب باید حج تمتع را به نیابت از منوب عنہ انجام دهد و مستحق اجرت است و بر منوب عنہ حکم محصور مترتب است و احتیاط این است که منوب عنہ علاوه بر انجام وظیفه محصور کسی را نائب بگیرد که به نیابت از او اعمال عمره، یعنی طواف و نماز و سعی را انجام دهد و بعد منوب عنہ را اعلام کنند تا تقصیر کند برای خروج از احرام و بعد نائب طواف نساء را نیز احتیاطاً به نیابت از او انجام دهد. (۲)

نحوه اذن زوج بدون مستحبی

س: زنی بدون اذن شوهر برای انجام حج مستحبی به مدینه آمد و شوهر می‌گوید راضی نیستم عمره یا حج به جا آوری؛ آیا این زن می‌تواند بدون احرام وارد مکه شود یا نه؟ و از جانبی نمی‌تواند از کاروان جدا بماند، باید با کاروان باشد.

السيد الشبیری: اگر زن توبه کرده باشد، با احرام وارد مکه شود و عمره یا حج به جا آورد و اگر از کار خود توبه نکرده باشد بی‌احرام وارد شود. (۳)

*** الشیخ البهجه: نمی‌تواند. (۴)

الشيخ التبریزی قدس سره: باید در فرض مزبور محرم شود. (۵)

الشيخ الصافی: در فرض سؤال که زن برای عبور از میقات مضطرب است باید محرم شود به عمره مفرده و چون عبور از میقات بدون احرام جائز نیست، شوهر حق نهی از محرم شدن زوجه‌اش را که مضطرب برای عبور است ندارد. (۶)

حکم من دخل مکه بغیر احرام عامدا

- کتبی.
- کتبی.
- کتبی.
- کتبی.
- کتبی.
- کتبی.

ص: ٧٦

السيد الخوئي قدس سره: س: لو دخل مكّة بلا إحرام جهلاً منه بوجوب الإحرام ثمّ رجع إلى بلاده، هل يلزمـه الرجوع إلى مكّة لأداء أعمال العمره؟

ج: لا يجب عليه الرجوع. (١) وفي الملحق، ص ٢٥٩: لو دخل مراراً بلا إحرام إنّه مذنب وعليه الإستغفار فقط.

السيد السيستانی: س: إذا دخل الحرم أو مكّة بغير إحرام عمداً أو لعذرٍ فهل يكون بقاوه فيه محرّماً ليجب عليه الخروج فوراً أم لا؟

ج: الظاهر أن الدخول بغير إحرام حرام حدوثاً لا بقاءً. (٢)

السيد الشبیری: حرمت دخول در حرم و مکه معظمه بدون احرام برای عامد حرمت تکلیفی است و اثر وضعی ندارد. (٣)
منه أيضاً: فقط مخالفت حکم تکلیفی کرده، مثل این که بیوضو دست روی نوشته قرآن گذاشته؛ لازم نیست که وضو بگیرد و مجددًا با طهارت خط قرآن را مس کند. (٤)

*** الشيخ التبریزی قدس سره: فقط مرتكب فعل حرام شده، ولی اثر وضعی ندارد. (٥)

الشيخ الفاضل: س: من دخل مكّة مراراً ولم يعتمر وكان هذا عن علم وعمد فهل يجب عليه أن يأتي بما فات أم إنّه مذنب فقط؟

ج: ليس عليه شيء وإنما عليه الإستغفار من الذنب فحسب. (٦)

المرور في فضاء الحرم للإحرام

١- الصراط، ج ٣، ص ٥٦

٢- الملحق الأول، ص ٣٦

٣- شفاهی.

٤- شفاهی.

٥- شفاهی.

٦- جامع المسائل، ص ١١٥ و ص ١١٨.

ص: ٧٧

السيد الخوئي قدس سره: س: هل يحرم المرور في فضاء الحرم بالطائرة بدون إحرام؟

ج: لا يحرم. [\(١\)](#)

جواز الرجوع إلى المدينة بعد الإحرام في الشجرة

السيد الخوئي قدس سره: يجوز أن يحرم من الشجرة ويعود إلى المدينة ويسافر جواً من المطار. [\(٢\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: س: آیا جایز است که بعد از احرام در میقات به طرف خلاف مکه معظمه برود و بعد از چند روز باید برای مکه؟ ج: مانع ندارد. [\(٣\)](#)

السيد السيستانی: س: هل يجوز لمن أحرم من مسجد الشجرة أن يرجع بعد الإحرام إلى المدينة المنورة؟ ج: يجوز في حد ذاته لكن يلزم الإجتناب عن التظليل المحرام. [\(٤\)](#)

*** الشیخ التبریزی قدس سره: وافق السيد الخوئی قدس سره في المتن.

نسیان احرام و تذکر قبل از افعال خمسه مکه

س: اگر احرام حج را فراموش کند و متذکر نشود، مگر بعد از اعمال منی و قبل از اعمال خمسه مکه تکلیف چیست؟ و اگر به همین نحو باقی اعمال را انجام

١- الصراط، ج ٣، م ٤٤١

٢- الصراط، ج ٢، ص ٢٠٢

٣- آداب و احکام، ص ١٣٤

٤- ص ٤٤١

ص: ۷۸

داد، حج مجزی است یا نه؟ اصلی باشد یا نائب؟

السيد السيستاني: س: إذا نسى التلبية في إحرام الحج فتذكّر بعد أعمال مني وقبل الطواف فما حكمه؟

ح: يليّى متى ما تذكّر ويأتي بقيّة المناسك ويصيّح حجّه (۱) وقال دام ظلّه في ص ۷۳: وشمول هذا الحكم للعمرّة المفردة محل إشكال، فراجع. وفي الملحق الأول، ص ۶۶، في ذيل مسألة ۱۲۶: وكذا لو تذكّر أو علم بالحكم عند الوقوف بالمدلفة فأنه يحرم من مكانه ...

السيد الشبيري: ظاهراً به همین حال باقی را انجام دهد، حج مجزی است. (۲)

*** الشيخ البهجه: عمل را تمام کند و احتیاط آن است که به آن اکتفا نشود. (۳)

الشيخ التبریزی قدس سره: حج مجزی است، ولی بنابر احتیاط اگر نائب اجیر باشد در اجرت به نسبت ترک احرام حج با مستأجر مصالحه کند. (۴)

الشيخ الصافی: در فرض مذکور باید به محض این که یادش آمد محرم شود، یعنی لبیک‌ها را بگوید و اعمال را تمام کند و در این حکم فرقی بین نائب و اصلی نیست و احتیاط این است که بعد از محرم شدن اعمال منی را (رمی و قربانی و حلق را) دوباره در حال احرام انجام دهد و از احرام خارج شود و سپس اعمال مکه را انجام دهد و اگر قبل از ظهر متوجه نشود که احرام را فراموش کرده، بعد از محرم شدن وقوف اضطراری مشعر را نیز انجام دهد. (۵)

فوت مُهره بعد از دخول در حرم

الشيخ البهجه: اگر بعد از احرام و دخول حرم وفات نمود، مجزی از حجۃ‌الاسلام است و قضا ندارد. (۶) و احوط اقتصار بر متيقن است که وقوع موت در

۱- الملحق الثاني، ص ۷۲.

۲- کتبی.

۳- کتبی.

۴- کتبی.

۵- کتبی.

۶- الجامع، ص ۱۸۳.

ص: ٧٩

حرم بعد از تلبیس به احرام باشد.

أقول: إنَّ الْحَرَامَيْنِ بِمَيْرَدِ وَ يَا مَحْرَمًا خَارِجُ حَرَمٍ بِمَيْرَدِ بِهِ نَظَرٌ مُعَظَّمٌ لَهُ بَيْدَ قَضَائِيَّ آنَ بِهِ جَآ أَوْرَدَ شُودَ وَ فَرَمَوْدَنَد: إِنَّ حَكْمَ دَرْ عَمَرَهُ مُفَرِّدٌ هُمْ جَارِيُّ اسْتَدِيرَ صُورَتِيَّ كَهْ وَاجِبٌ بَاشَد. (١)

الشيخ التبريزى قدس سره: إذا مات الحاج بعد دخول الحرم اجزأ عنه ويسقط وجوب القضاء ولو كان مستقرًا عليه؛ فراجع. (أقول: وإن لم يكن في حال الإحرام)

الشيخ الفاضل: مضى بعض كلامه.

الشيخ المكارم: إنَّ حَاجَ بَعْدَ ازْ احْرَامٍ بِمَيْرَدِ، حَجَ او قَبُولٌ اسْتَدِيرَ، چَهْ دَرْ حَرَمٍ بِمَيْرَدِ وَ چَهْ خَارِجٌ ازْ حَرَمٍ؛ فَرَاجِعٌ. (٢)

ملحقات طواف

الخروج عن المطاف

١- المدرَك.

٢- م ٩٨ و ٩٩

ص: ٨٣

السيد الخوئي قدس سره: س: هل ان الخروج إلى الرواق المحيط بالمطاف يعتبر خروجاً من المطاف ويأخذ حكمه؟
 ج: لا مانع منه إذا لم يناف الموالاة. (١)

فساد العمره أو الحج

السيد الخوئي قدس سره: س: لو فسدت العمره أو الحجه بمفسد ما، كما لو طاف من غير طهارة أو نسى صلاة الطواف أو ما شاكل ذلك جهلاً ولم يلتفت إلّا بعد الوصول إلى وطنه فهل ان إحرامه يفسد أو يبقى محرماً؟ وماذا يجب عليه حينئذ؟

ج: أما العمره الممتنع بها فيبطل إحرامها ببطلانها إذا التفت إليه فى وقت لا يتمكّن من تدارك نسكتها قبل الوقوف بعرفات وأماماً إحرام الحجّ فيبطل بفساد طوافه

١- الصراط، ج ٣، ص ١٧١.

٨٤:

بعد تمام شهر الحجّ وأمّا إحرام العمره المفردة فلا يبطل مادام يمكنه إعادة نسكيها بنفسه وإنّا بنائبه ونسيان الصلاة لا يوجب البطلان في حجّ أو عمرة ويصلّها أينما تذكّر. (١)

الشيخ الفاضل: الإحرام باقية وبيقي هو محرماً إلى آخر الجواب الطويل. (٣)
الشيخ التبريزى قدس سره: يضاف إلى ذلك مقتضى بقائه على إحرامه فى العمرة المفردة- وإن رجع إلى وطنه- اجتناب محظورات الإحرام إلى أن يأتي بعمره مفردة على الأحوط وجوباً فإن لم يكن قادراً على ذلك فيستنب من يعتمر عنه. (٤)

دقة العامة في الوقت

في صحيح ذريع المحاربي قال: قال لى أبي عبد الله عليه السلام: صل الجمعة بأذان هؤلاء، فإنهم أشد شيء مواطن على الوقت. (٤)

مسح حدار الحجر والست

الإمام الخميني قدس سره: ضرر ندارد. (٥)

السيد الگلابگانه، قدس سه: احتیاط استحیاء در تک است. (۶)

السيد السيسistani: كما أنَّ الأحوط الأولى أن لا يمْد الطائف يده حال طوافه إلى جدار الكعبة وأن لا يضم يده على حائط الحجر. (٧)

- ١- الصراط، ج ٣، ص ١٧١ وفي الملحق، ص ٢٩٤.
 - ٢- الصراط، ج ٣، ص ١٧١ وفي الرابع، ص ١٥٠.
 - ٣- فراجع في الجامع، م ٣٠٥.
 - ٤- الوسائل، أبواب الأذان، باب ٣.
 - ٥- ص ١١٦.
 - ٦- شفاهي.
 - ٧- ص ١٥٨.

ص: ٨٥

السيد الشيرى: بوسيدن خانه کعبه و دست گذاردن روی دیوار حجر و دیوار خانه کعبه از طرف شاذروان مانع ندارد. [\(١\)](#)

*** الشيخ البهجه: احوط آن است که دست به جانب بيت دراز نکند و دست روی حجر نگذارد. [\(٢\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: گرچه احتیاط در ترك است، ولی اظهیر جواز است. [\(٣\)](#)

الشيخ الصافى: احتیاط واجب ترك است. (این همان عبارت مناسک مرحوم السيد الگلپایگانی قدس سره است) آیه الله صافی بر این عبارت حاشیه ندارند، ولی اصل این احتیاط وجوبی صحت ندارد به دو جهت: اول آن که در مناسک‌های قدیمی فقط کلمه احتیاط دارد نه وجوبی و ثانیاً در سال‌های اخیر که آن مرحوم مجدداً در این فرع بحث کردند و جواهر و نجاه العباد را ملاحظه نمودند تقویت کردند جانب جواز را و فرمودند: چون کلمه احتیاط را مرحوم شیخ در مناسک آورده‌اند همان‌طور باشد، ولی احتیاط را استحبابی قرار می‌دهیم و حقیر هم در آراء المراجع وجه مطلب را به طور اجمال ذکر کرده‌ام.

الشيخ الفاضل: دست به دیوار کعبه گذاشتن یا روی حجر جایز است و به طواف ضرر نمی‌رساند. [\(٤\)](#) وفي حول الحج، ص ٧٤:

الأحوط إعادة ذلك المقدار ولو بعد رجوعه إلى بلدته. [\(٥\)](#)

الشيخ المكارم: با عبارت مناسک امام موافق است. [\(٦\)](#)

الشيخ النورى: جایز نیست و باید آن قسمت را اعاده کند. [\(٧\)](#)

الشيخ الوحید: والأحوط إستحباباً أن لا يمدد يده حال طوافه إلى جدار الكعبة

١- ص ٦٢

٢- مناسک ص ٤٤، وفي المناسك العربي، ص ١٢٤، فرع ٢٩٠

٣- م ٣٠٨ و ٣٠٩، مناسک جدید، ص ١٧٨

٤- مناسک امام محسني، ص ٢٠٠

٥- ملخص.

٦- ص ٢٠٥

٧- محسني، ص ١٩٢

ص: ۸۶

لاستلام الأركان أو غيره. (۱) والأحوط إستجابةً أن لا يضع يده على حائط الحجر أيضاً. (۲)

تنازع زوجين در بطلان طواف

س: هر یک از زن و مرد طواف نساء خود را صحيح و طواف نساء مقابل را باطل می داند، مباشرت جایز است یا نه؟

السيد الشيرى: هر کدام طوافی به نیت طواف مشروع به جامی آورد که به عقیده خود طوافش طواف مستحبی است و به عقیده طرف طوافش طواف نساء می باشد. (۳)

*** الشیخ البهجه: اشکال ندارد. (۴)

الشيخ التبریزی قدس سره: مباشرت بر هر کدام جایز است. (۵)

الشيخ الصافی: اشکال ندارد. (۶)

قضاء طواف در غير موسم

الإمام الخمینی قدس سره: مانع ندارد. (۷)

السيد الگلپایگانی قدس سره: طواف عمره تمنع و طواف حج به عنوان نیابت از غیر، واجب است در موسم حج انجام بگیرد، یعنی طواف عمره تمنع را در اشهر حج و طواف حج را در ذیحجه روز عید و بعد از آن مگر این که منوب عنه فراموش کرده باشد. (۸)

۱- م .۳۰۲

۲- ص ۱۲۸، م .۳۰۳

۳- کتبی.

۴- کتبی.

۵- کتبی.

۶- کتبی.

۷- م ، ۲۹ نیابت.

۸- شفاهی و احکام، ص ۷۸

ص: ٨٧

السيد الشيرى: مى تواند قضاء طواف را در غير ماه های حج بهجا آورد، چه فراموش کرده باشد و چه باطل انجام داده باشد، مگر در مواردی که باید قضاء طواف عمره تمتع را قبل از طواف حج انجام دهد. [\(١\)](#)

السيد السيسناني: س: إذا نسى الطواف أو أتى به باطلًا عن نسيان بعض شروطه فهل يجوز تداركه في غير أشهر الحج؟
ج: إن كان طواف عمرة التمتع فإن تذكرة بعد مضي وقتها جاز له قضاوه في أي وقت شاء وإن كان الأحوط أن يأتي به قبل مضي شهر ذي الحجه وإن كان طواف الحج فإن تذكرة قبل مضي ذي الحجه تداركه فيه وإن لم يتذكرة حتى انقضى الشهر قضاه في أي وقت شاء. [\(٢\)](#)

***الشيخ البهجه: س: إذا تبيّن له بعد إتمام أعمال الحج بطلان طوافه وسعيه للعمرة فما وظيفته؟
ج: يعيد الطواف والسعى والأحوط وجوباً في صورة الإمكان أن يعتمر عمرة مفردة. [\(٣\)](#) وفي ص ٢١٠: يتدارك النقص بعد رجوعه إلى وطنه. ما دل الدليل على توقيته لابد وأن يتدارك في وقته. [\(٤\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: لا يجوز أن يطوف قضاوه في المحرم إذا أخر عمداً وإن كان ناسياً لا بأس به. [\(٥\)](#)
الشيخ الصافى: با نظر حضرت السيد الگلپايگانى قدس سره موافق است و حاشيه ندارد. [\(٦\)](#)

١- ص ١٢٥.

٢- ص ١٠٥.

٣- مناسك عربى ص ٢٠٩ م ٧٥.

٤- شفاهى.

٥- الصراط الرابع، ص ١٥٦.

٦- كتبى.

ص: ۸۸

الشيخ الفاضل: مانع ندارد.

الشيخ المكارم: طواف حج تمنع را باید تا آخر ذیحجه بهجا آورد و طواف عمره تمنع را باید در ماههای حج قبل از عرفات بهجا آورد. (۱)

الشيخ النوری: مانع ندارد. (۲)

مؤلف: نظر آیه الله گلپایگانی قدس سره مطابق با احتیاط است.

عدم جواز قرآن بین طوافین

الإمام الخميني قدس سره: در قران بین طوافین اگر از اول یا در اثناء طواف اول قصد قران داشته احتیاط اعاده طواف است. (۳)
السيد الخوئي قدس سره: لا يجوز القران بين الطوافين في الفريضة ولكن لا يعد الإتيان به إحتياطاً قراناً. (۴) وفي المناسب: الأظهر البطلان وذلك من جهة القران بين الطوافين في الفريضة.

السيد السيستانی: نعم قد يبطل من جهة القران أى التتابع بين طوافين بلا فصل بينهما بصلاحه الطواف، لأنّه غير جائز بين فريضتين. بل وكذا بين فريضة ونافلة وأتنا القران بين نافلتين فلا بأس به. (۵)

السيد الشبیری: در طواف واجب قران جائز نیست ... و اگر قران کرد، هردو طواف باطل است مطلقاً. (۶)
*** الشيخ البهجه: وافق السيد الخوئي قدس سره. (۷)

الشيخ الصافی: قران بین طوافین حرام است در طواف واجب بلکه بنابر

۱- حاشیه م ۲۹

۲- محسنی، ص ۶۲، م ۲۸

۳- م ۱۰۸، تلخیص دو مسأله، ص ۱۸۵

۴- المنیه، ص ۸۵

۵- ص ۱۶۲

۶- ص ۱۲۰

۷- ص ۱۲۸

ص: ٨٩

احتياط لازم، سبب بطلان طواف می شود. [\(١\)](#)

الشيخ الفاضل: نفس عبارة السيد الخوئي قدس سره: لا يجوز القران بين الطوافين في الفريضة ولكن لا يعده الإتيان به إحتياطاً قراناً.

[\(٢\)](#)

الشيخ الوحيد: لا يجوز القران بين الطوافين بأن لا يفصل بينهما بصلة الطواف في الفريضة والنافلة ويجب بطلان

الطواف الأول على الأحوط والطواف الثاني على الأقوى. [\(٣\)](#)

قرآن بين طوافين

س: قران بين طوافين فقط حرم تكليفى دارد و يا حرمت وضعى هم دارد؟

السيد السيسستاني: قران بين دو طواف که يکي فريضه است مبطل طواف می باشد. [\(٤\)](#)

السيد الشيربي: قران موجب حرمت وضعى است و طوافين هر دو باطل است و فرقى در بطلان بين عالم و جاھل نیست. [\(٥\)](#)

*** الشيخ البهجهت: اگر به نحو تعدد مطلوب باشد جائز است و الا جائز نیست. [\(٦\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: قرآن بين طوافين موجب بطلان طواف است. [\(٧\)](#)

الشيخ الصافى: بنابر احتياط لازم سبب باطل شدن طواف هم می شود و تفصیل آن در مسئله ۱۰۱ مناسک ذکر شده است. [\(٨\)](#)

الشيخ الفاضل: قران در طواف واجب جائز نیست و اگر از ابتدای طواف

١- فرع ٤٧٥.

٢- حول الحج، ص ٧١.

٣- ص ١٣٢.

٤- مهر دفتر.

٥- الخاتم.

٦- مهر دفتر.

٧- كتبى.

٨- كتبى.

ص: ۹۰

قصد قران داشته باشد احتیاط در اعاده طواف است، اما اگر بعد از تمام شدن طواف اول قصد قران کند طواف او صحیح است. (۱) الشيخ الوحد: للزيادة في الطواف خمس صور، إلى قوله دام ظله: إلا أنه لا يجوز القران بين الطوافين بأن لا يفصل بينهما بصلة الطواف في الفريضتين ولا في الفريضة والنافلة ويوجب بطلان الطواف الأول على الأحوط والطواف الثاني على الأقوى. (۲)

قدیم طواف بر وقوف بدون إحرام

س: شخصی از ذوی الأعذار طواف حج و نماز و طواف نساء را بر وقوفین مقدم داشته، ولی جاهل به مسئله بوده که باید با احرام طواف را انجام دهد، ولی بعد از طواف‌ها برای حج محرم شده و اعمال حج را انجام داده، ولی دیگر طواف‌ها را بهجا نیاورده. چه تکلیفی دارد؟

السيد الشيرى: همان طواف‌ها را اعاده کند کافی است و اگر برای خودش میسر نیست، استنابه کند. (۳)

*** الشيخ البهجه: اگر می‌تواند خودش و آنایش طواف‌ها را اعاده کند و کفايت آن بعید نیست. (۴)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر در مکه هست احتیاط کند به بستن احرام و طواف‌ها را انجام دهد و اگر به محل برگشته و نمی‌تواند مباشرت کند، استنابه کند تا طواف‌ها را انجام دهند و حج او محکوم به صحت است. (۵)

۱- م ۵۶۷ و م ۵۶۸

۲- ص ۱۳۲

۳- شفاهی.

۴- شفاهی.

۵- شفاهی.

ص: ٩١

الشيخ المكارم: طواف‌ها را خودش و اگر میسر نیست استنابه کند و کفایت می‌کند. [\(١\)](#)

ابطال الطواف عن جهل والتذکر بعد الموسم

س: شخصی پس از رجوع از حج فهمید و یقین کرد که یک طواف او باطل بوده و نمی‌داند که طواف عمره تمنع بوده یا طواف حج، تکلیف او چیست؟

السيد الشیری: حج او محکوم به صحت است، ولی باید طواف باطل را تدارک کند به این که یک طواف به قصد مافی‌الذمة به جا آورد. [\(٢\)](#)

*** الشيخ البهجه: یک طواف به قصد مافی‌الذمة به جا آورد و بنابر احتیاط و جوبی بعد از حج یک عمره مفرد به جا آورد. ممکن است که طواف باطل مرتبط با عمره تمنع بوده و حج به حسب واقع مبدل به حج افراد شده باشد. [\(٣\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: باید حج را اعاده کند. [\(٤\)](#)

الشيخ المکارم: یک طواف به قصد مافی‌الذمة کافی است. [\(٥\)](#)

الشيخ وحید: دو قاعده فراغ در طواف عمره و حج با یکدیگر تعارض دارند و ساقط می‌شوند و اصل فساد به معنای عدم کفایت برقرار است. هذا بحسب القواعد وأما بحسب النص والفتوى يحتاج إلى التأمل. [\(٦\)](#)

اگر با لزوم استنابه خود مباشرت کرد

- شفاهی.
- شفاهی.
- شفاهی.
- شفاهی.
- شفاهی.
- شفاهی.

ص: ۹۲

س: اگر بر حسب ظاهر وظیفه او برای طواف و سعی و رمی استنابه بود، ولی با عسر و حرج خودش انجام داد، آیا عمل او صحیح و مجزی است یا نه؟

السید الشیری: عمل او صحیح و مجزی است. (۱)

*** الشیخ البهجهت: صحیح است. (۲)

الشیخ التبریزی قدس سره: حجش صحیح است، ولی إجزاء آن از حجۃ‌الاسلام اشکال دارد. (۳)
منه أيضاً: اصل حج را اگر با مشقت و زحمت انجام داد فرموده‌اند: بعید نیست مجزی از حجۃ‌الاسلام باشد. (۴)
الشیخ الصافی: در فرض سؤال عمل صحیح و مجزی است. (۵)

یک طواف بهقصد تکمیل طواف- طواف از داخل حجر

س: شخصی دور ششم طواف را از داخل حجر اسماعیل علیه السلام بهجا آورده و نماز و سعی و تقسیر را هم انجام داده و پس از فراغ عمره فهمیده که طواف ناقص بوده، یک طواف هفت شوط کامل بهجا آورده، کافی است یا وظیفه دیگری دارد؟

السید الشیری: احتیاطاً یک شوط طواف بهجا آورد. (۶)

۱- کتبی.

۲- کتبی.

۳- کتبی.

۴- ص ۳۲۸ مناسک کوچک.

۵- کتبی.

۶- کتبی.

*** الشیخ البهجه: در فرض مذکور، احوط اتمام طواف اول است به اتیان یک دور و خواندن نماز طواف و سپس اعاده کند طواف و نماز و سعی را علی الاحوط. [\(۱\)](#)

الشیخ التبریزی قدس سره: گرچه وظیفه اعاده یک شوط است، ولی چون طواف کامل به نیت انجام وظیفه بوده مجری است، ولی چون که احتیاط این است که سعی و تقصیر را اعاده کند، در فرض ترک آن بنابر احتیاط حج را اعاده نماید. [\(۲\)](#)

الشیخ الصافی: در فرض سؤال بنابر احتیاط یک شوط بهقصد اتمام طواف ناقص انجام دهد و احتیاطاً سعی و تقصیر را نیز اعاده کند. [\(۳\)](#)

علم به بطلان طواف بعد از حج

الإمام الخميني قدس سره: اگر کسی پس از انجام اعمال حج فهمید که در طواف عمره یا حج چند شوط از داخل حجر دور زده، حج او صحیح است ولی باید طواف را اعاده کند. [\(۴\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: إن بدأ طواف عمرته من باب الكعبة أو حجر إسماعيل جاهلاً بالحكم ولم يعلم بذلك إلاّ في منى بطلت عمرته ويتم عمله بقصد الأعم من الحج الإفراد وال عمرة المفردة ويعيد الحج من قابل. [\(۵\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: در صورتی که بعد از حج متوجه شود که طواف عمره تمنع او باطل بوده، حج او مبدل به حج افراد شده و باید عمره مفرد به جا آورد و در سال بعد هم حج تمنع را انجام دهد. [\(۶\)](#)

السيد السيستانی: إذا علم ببطلان طواف العمرة فيما إذا صار الوقت بحيث لا يمكنه إعادة الأعمال قبل زوال الشمس من يوم عرفة بطلت عمرته وعليه كفاره

١- كتبى.

٢- كتبى.

٣- كتبى.

٤- ص ١٢٢.

٥- الصراط، ج ٢، ص ٢٣٦.

٦- مجمع، ص ٤٧٩.

ص: ٩٤

بدنه على الأحוט وهكذا الحكم فيما علم البطلان عند الوقوف بعرفات. [\(١\)](#)

مؤلف: آية الله سيسناني شش صورت تصوير کرده که به دو صورت اشاره شد.

السيد الشيرى: اگر مقداری از طواف را سهواً ترك کند یا به شکل غير صحيح به جا آورد صور مختلف دارد چنانچه در ترك

اصل طواف ذکر شد و ملخصاً اگر در وطن یادش آمد باید در صورت امكان خودش والا با استنابه کسری را به عمل آورد. [\(٢\)](#)

منه أيضاً: کسی که از داخل حجر دور زده، همان را تکمیل کند کافی است و لازم نیست استیناف کند. [\(٣\)](#)

*** الشيخ البهجه: همان طواف و سعی را انجام دهد و به احتیاط وجوبی عمره مفرده هم به جا آورد (ورقه ویژه).

الشيخ التبریزی قدس سره: ما حکم من علم ببطلان طوافه أو سعيه لعمره التمتع بعد زوال يوم التاسع وهو في عرفه؟ ج: فی

مفروض السؤال بطلت عمرته وعليه إعادة الحج من قابل ولكن الأحוט أن يعدل إلى حج الإفراد ويتمه بقصد الأعم من الحج وال عمرة

المفردة. [\(٤\)](#)

الشيخ الفاضل: مثل قول السيد الگلپایگانی قدس سره. [\(٥\)](#)

الشيخ الوحید: أقول: صورت ترك طواف را متعرض است، ولی صورتی که بعد بفهمد باطل بوده، چه در عمره و چه در حج،

متعرض نشده‌اند. [\(٦\)](#)

الشيخ النوری: بعد از حج فهمید که چند دور از طواف را در عمره از داخل حجر انجام داده است حج او صحيح است و باید طواف

را اعاده کند. [\(٧\)](#)

تبّدل شک به یقین در طواف و سعی

١- ص ١٠٧

٢- ص ٩٥، م ٣٧٦

٣- ٤٢٢

٤- الصراط، ج ٢، ص ٥٠٥؛ وكذا في ج ٣، ص ١٧١

٥- ص ٨٣ حول الحج.

٦- ص ١٣٥

٧- ص ١٨٦

الإمام الخميني قدس سره: أَگر طواف يا سعى را در حال شک ادامه داد و بعد يقين به صحت پیدا کرد اشکال ندارد و طواف و سعى صحيح است. (١)

السيد الخوئي قدس سره: در فرض مسأله وظيفه اش از سر گرفتن سعى است و سعى در حال شک و ادامه آن صحيح و مجری نیست. (٢)

السيد الکلپایگانی قدس سره: در صورتی که در سعی شک او مبدل به يقين بشود و احراز عدد اشواط نماید و سعى را به رجاء کشف حال ادامه داده است، سعى او صحيح است و اما راجع به طواف اگر از دلیل طواف لزوم حفظ هر شوط استفاده شود، حکم به صحت مشکل است والا صحت بعید نیست. (٣)

السيد السيستانی: س: إذا أكمل سعيه متعددًا في صحته أو شاكًا في عدد الأشواط ثم تيقن بصحته وعدم نقصان فيه ولا زيادة فهل يصح عمله؟

ج: الظاهر صحته. (٤) وفي آخر مناسكه ص ٣٧٧: إذا أتى بمقدار من شوط في الطواف أو السعى وهو في حال الشك في العدد فلا مانع من الإستمرار مع وجود الشك فيما لو ارتفع الشك بعد ذلك.

السيد الشيری: صحيح است طواف و سعى. (٥) يقين به عدد اشواط در اثناء بعد از تردید و شک و یا يقین به عدد بعد از طواف محکوم به صحت است.

*** الشيخ البهجه: با فرض تبدّل به يقين محکوم به صحت است. (٦)

الشيخ التبریزی قدس سره: الأحوط إعادته بعد صلاة الطواف. (٧) و در مورد سعی هم فرموده: در صورت شک در اشواط يستأنف على الأحوط ولو تيقن بعد عدم

١- ص ١٢٥.

٢- كتبی.

٣- شفاهی.

٤- ص ١١٨.

٥- م ٤٦٦

٦- كتبی؛ وفي المناسك متفرقات، ص ١٥.

٧- م ١٤٧ في الملحق.

ص: ٩٦

النقصان والزيادة. [\(١\)](#)

الشيخ الفاضل: نباید در حال شک به طواف ادامه دهد، بلکه باید ترۆی کند اگر اطمینان به یک طرف حاصل شد و آن باید طواف را از سر بگیرد. [\(٢\)](#)

الشيخ الوحید: معرض فرع نیست.

المعدور من الطهارة المائية

الإمام الخميني قدس سره: واجب است تيمم كند بدل از وضو يا بدل از غسل. [\(٣\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: با عدم تمکن از وضو باید تيمم کند. [\(٤\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: احتیاط واجب آن است که صبر کند تا عذرش برطرف شود و اگر عذرش تا تنگی وقت برطرف نشد، باید بدل از وضو يا غسل تيمم کند و کسی که تيمم بدل از غسل جنابت کرده، بعد از آن که خودش طواف را بهجا آورد، احتیاطاً نائب هم بگیرد. [\(٥\)](#)

السيد السيستانی: وإذا لم يتمكّن المكلّف من الوضوء لعذر فمع اليأس من زواله يتيمم ويأتي بالطواف. [\(٦\)](#) وعلى المجنّب الإغتسال للطواف ومع تعذر الإغتسال واليأس من التمكّن منه يجب الطواف مع التيمم والأحوط الأولى الإستنابة أيضاً. [\(٧\)](#)

السيد الشيری: کسی که از وضو و غسل معدور است، اگر امید دارد که عذرش برطرف شود، بنابر احتیاط باید صبر کند تا وقتی که امیدش قطع شد آنوقت بهجای وضو و يا غسل تيمم کند. [\(٨\)](#)

*** الشيخ البهجهت: بر حائض و نفساء بعد از انقضاء عادت و همچنین جنب باید

٩٥٠ م-١

٦٠٠ م-٢

١١٠ ص-٣

٢٩١ م-٤

٦٣ ص-٥

١٤٦ ص-٦

١٤٧ ص-٧

٣٧٩ م-٨

ص: ٩٧

برای طواف غسل کنند و چنان‌چه توانایی بر غسل نباشد، با تیم طواف کند و اگر مکلف نتواند وضو بگیرد، باید تیم کند. (١) منه أيضاً المعدور يكتفى بطهارت العذرية كالمحجوز والمسلوس والمستحاضة ويتطهر للطواف كما يتطهر للصلوة أما المبطون فعليه الإستنابة في الطواف. (٢)

الشيخ التبريزى قدس سره: المعدور يكتفى بطهارت العذرية كالمحجوز والمسلوس. (٣)

الشيخ الصافى: واجب است صبر کند تا عذرش برطرف شود و اگر عذرش تا تنگی وقت برطرف نشد، باید تیم کند بدل از غسل يا وضو به طورى که در نماز عمل می کند و کسی که تیم بدل از غسل جنابت کرده بعد از آن که خودش طواف کرد، احتیاطاً نائب بگیرد. (٤)

الشيخ الفاضل: نفس العبارة للإمام قدس سره ولكن با تعليق جمله (و وقت طواف تنگ شود). اگر عذر داشته باشد از وضو و غسل واجب است تیم کند بدل از وضو يا بدل از غسل.

الشيخ المكارم: نفس العبارة مع إضافة (ونتواند صبر کند تاعذربرطرف شود).

الشيخ النورى: حاشيه ندارد.

طروه الحدث أثناء الطواف

الإمام الخمينى قدس سره: اگر در اثناء طواف حدث اصغر عارض شود، اگر بعد از چهار باشد، طواف را قطع و پس از طهارت باقی را تکمیل می کند و اگر پیش از چهار باشد، احتیاط واجب آن است که بعد از اتمام اعاده کند. (٥)

١- ص ١٠٣

٢- ص ١١٨

٣- ص ١٤٤

٤- ص ٧٨

٥- ص ١٠٩، طبع پنجم.

ص: ٩٨

السيد الخوئي قدس سره: محصل صور: قبل از نصف باطل و بعد از چهار و بدون اختيار صحيح و باقی را بیاورد.
صورت دیگر: بعد از نصف و قبل از تکمیل چهار یا بعد از تمامی چهار و با حال اختيار که در این دو صورت احتیاط تکمیل است
و بعد اعاده اصل طواف؛ یک طواف به قصد اعم از تمام و اتمام. (١)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر در اثناء، بی اختیار غسل یا وضوی او باطل شود یا عذر دیگری پیش آید اگر بعد از شوط چهارم
باشد، بعد از رفع عذر همان را تکمیل کند از محل قطع و اگر پیش از چهار باشد، اگر به نصف نرسیده باطل است و باید از سر
بگیرد و اگر به سه شوط و نیم رسیده و به چهار نرسیده احتیاط اتمام و دو رکعت نماز و اعاده اصل طواف و نماز است. (٢)

السيد السيستانی: ١- قبل از شوط رابع باطل است ولو این که حدث بعد از بلوغ نصف عارض شود. ٢- بعد از شوط رابع و بدون
اختیار عارض شود که تکمیل کافی است. ٣- بعد از شوط رابع و با اختيار که احتیاط اتمام است و بعد اعاده. (٣)

السيد الشیری: اگر در اثناء طواف محدث به حدث اصغر و یا اکبر شود اگر قبل سه و نیم باشد، پس از قطع و تحصیل طهارت
طواف را استیناف می کند و اگر بین سه و نیم و چهار باشد اتمام و اعاده است بنابر احتیاط واجب، و اگر بعد از چهار باشد اتمام
می کند. (٤)

* * * الشيخ البهجهت: صور مختلف: ١- پیش از نصف باطل. ٢- بعد از نصف و از روی سهو و غفلت، همان را تکمیل کند. ٣- بعد
از تجاوز از نصف و از روی عمد

١- ص ٥١

٢- ص ٦٢

٣- ص ١٤٥

٤- م ٤٤٥

ص: ٩٩

بashed که ادامه محل تأمل است، باید از سر بگیرد. [\(١\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: المشهور إذا كان قبل تمام أربعه أشواط بطل طوافها و إذا كان بعده صح ما أنت به ووجب عليها إتمامه بعد الظهر والإغتسال، والأحوط في كلتا الصورتين أن تأتى بطواف كامل تنوى به الأعم من التمام والإتمام إذا وسع الوقت وإلا سعت وقصرت وأحرمت للحج ثم تقضى بعد الرجوع من منى قبل طواف الحج. [\(٢\)](#)

الشيخ الوحد: صور اربع: ١- قبل از نصف باطل. ٢- بعد از چهار و بدون اختیار همان را تکمیل می کند. ٣- بعد از نصف و قبل از چهار بدون اختیار احوط تکمیل همان و اعاده است و یک طواف بقصد اعم از تمام و اتمام کافی است. ٤- بعد از نصف و قبل از چهار مع الاختیار، الأقوى البطلان. [\(٣\)](#)

أقول: مرحوم آقای خوئی درباره مبطنون احتیاط کرده‌اند که علاوه بر انجام خود مبطنون، استنابه هم بکند برای طواف و نماز.

وظيفه مستحاضه

الإمام الخميني قدس سره: باید بر طبق وظیفه فرائض یومیه عمل کند. [\(٤\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: وظیفه او در طواف همان وظیفه او در نماز. [\(٥\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: به نحوی که در نماز عمل می کند در طواف نیز عمل نماید. [\(٦\)](#)

السيد السيستانی: أمّا المستحاضة فالأحوط لها أن تتوضأ لکل من الطواف وصلاته إن كانت قليلة، وأن تغسل غسلاً واحداً لها ما وتتوضأ لکل منها إن كانت

١- ص ١٠٣

٢- ص ١٤٢

٣- ص ١١٨

٤- کتبی

٥- کتبی

٦- شفاهی

ص: ١٠٠

الإستحاضة متوسطة وأما الكثيرة فتغتسل لكلّ منها من دون حاجة إلى الوضوء إن لم تكن محدثة بالأصغر وإنّ فالأحوط الأولى ضم الوضوء إلى الغسل. [\(١\)](#)

منه أيضاً: مضطربه باید به عادت خویشان خود مراجعه کند و اگر ممکن نباشد عددی بین سه و ده روز را برای خود حیض قرار دهد. [\(٢\)](#)

السيد الشیری: مستحاضه اگر وظایف خود را نسبت به نمازهای یومیه انجام داد و نماز خواند و بدون فاصله مشغول طواف شد، اگر مطمئن باشد که پس از نماز تا پایان طواف خون از او خارج نشده، لازم نیست وظایف خود را تجدید کند. [\(٣\)](#) و در مسأله ٣٩٩ فرموده: اگر مستحاضه بین طواف و نماز او فاصله نیفتد، می‌تواند نماز طواف را با همان حال بخواند، در صورتی که مطمئن باشد که پس از طواف تا پایان نماز خونی نیامده.

منه أيضاً: زنی که چند ماه خون دیده ولی عادت معنی پیدا نکرده یا عادتش از بین رفته اگر بیشتر از ده روز خون یک رنگ بیند اگر تمام خون‌ها زرد رنگ یا قرمز روشن بود همه استحاضه است و اگر همه سیاه و یا قرمز تیره بود باید به مقدار عادت بعضی از خویشان حیض قرار دهد و بنابر احتیاط مقدار عادت را از اول خونی که می‌بیند قرار دهد و اگر خویشان عادت معینی نداشته عادت خود را شش روز یا هفت روز قرار دهد. [\(٤\)](#)

*** الشیخ البهجه: المعدور يكتفى بطهارتہ العذریۃ کالمجبر والمسلوس والمستحاضة ویتطهّر للطواف كما یتطهّر للصلوة أما المبطون فعلىه الإستنابة في الطواف. [\(٥\)](#)

١- ص ١٥٠، م ٢٩٦

٢- توضیح ص ١٠٧

٣- م ٣٩٧

٤- توضیح ص ١٢٤

٥- ص ١١٨

ص: ١٠١

الشيخ التبریزی قدس سره: وأما المستحاضة فالأحوط لها أن تتوضاً لکلّ من الطواف وصلاته إن كانت قليلة وأن تغتسل غسلاً واحداً لهما وتتوضاً لکلّ منهما إن كانت متواسطة وأما الكثيرة فتعتزل لکلّ منها والأحوط ضمّ الوضوء إلى الغسل. (١)
 الشيخ الفاضل: عبارت مناسك مرحوم امام قدس سره: آیا نماز و طواف برای زن مستحاضه یک حکم دارند یا هر کدام از طواف و نماز جدا و مستقل هستند؟

ج امام قدس سره: مستقل هستند؛ و الشيخ الفاضل حاشیه ندارند. (٢)

الشيخ المکارم: ارجاع داده‌اند به فرع ٨٩ و در آن فرع فرموده‌اند: مستحاضه کثیره هنگامی که غسل‌های نماز خود را به موقع به جا آورد غسل دیگری برای طواف بر او واجب نیست، تنها وضو می‌گیرد بنابر احتیاط. (٣)
 الشيخ النوری: با نظر امام قدس سره موافق است. (٤)

الشيخ الوحدید: أما المستحاضة فإن كانت قليلة يجب عليها الوضوء لکلّ من الطواف والصلوة، وإن كانت متواترة يجب عليها الغسل والوضوء والأحوط وجوباً الوضوء لکلّ منهما وإن كانت كثيرة فعليها الغسل والأحوط وجوباً أن تغتسل لکلّ منهما من دون حاجة إلى الوضوء وإن كانت محدثة بالأصغر. (٥)

وظیفه حائض با قرص جلوگیری

الإمام الخمینی قدس سره: اگر سه روز و لو در باطن مستمر نباشد به احکام استحاضه عمل کند و طواف و نماز او صحیح است. (٦)
 السيد الگلپایگانی قدس سره: س: زنی که به واسطه خوردن قرص یا تزریق آمپول

١- ص ١٤٥، م ٢٩٦

٢- محسنی، ص ٢٣٩

٣- محسنی، ص ٢٤٤

٤- محسنی، ص ٢٣٢

٥- ص ١٢٢

٦- مجمع، ص ٤٧٢

ص: ۱۰۲

جلو عادت زنانه را گرفته، لکن در ایام عادت روزی یک لحظه خون می‌بیند وظیفه اش چیست؟ ج: با انجام اعمال مستحاضه، طواف و نماز او صحیح است.

السيد السيسitanی: لا۔ یجری على الدم المتقطّع فى مفروض السؤال (دواء استعمال کرده) حکم دم الحیض بل یجری عليه دم الإستحاضة بلا فرق بین کونه بصفة الحیض أو لا. (۱)

السيد الشیری: خونی که در ایام عادت می‌بیند هر چند سه روز مستمر نباشد و صفات حیض را نیز نداشته باشد، حکم حیض دارد (مثلاً به وسیله قرص جلوگیری کرده باشد). (۲)

***الشيخ البهجه: إذا انقطع الدم بالعلاج المذكور فليس بحائض. (۳)

الشيخ الفاضل: عبارت امام قدس سره در مناسک: بعضی خانم‌ها به جهت خوردن قرص، نظم عادت ماهانه‌شان به هم می‌خورد و در مدت طولانی خون و لک می‌بینند؛ وظیفه آنان چیست؟ فرموده: اگر خون سه روز استمرار داشته باشد، ولو این که در باطن باشد و شرایط حیض را داشته باشد، محکوم به حیض است والا محکوم به استحاضه است. (۴)

... اگر سه روز متوالی خون نبیند حکم حیض ندارد اگرچه در ایام عادت باشد و روزه‌اش صحیح و اعمال حج را می‌تواند انجام دهد و این خون احکام استحاضه را دارد. (۵)

الشيخ المکارم: با نظر امام موافق است که اگر در باطن فرج هم سه روز به طور مستمر آلوده باشد، محکوم به حیض است. (۶)

الشيخ النوری: با نظر امام موافق است. (۷)

طواف زن مضطربه

۱- ملحق، ص ۹۲

۲- ص ۱۰۲ و ۱۰۳

۳- م ۱۷۱

۴- محشی، ص ۲۳۷

۵- الجامع، ص ۶۳

۶- محشی، ص ۲۴۳

۷- محشی، ص ۲۳۰

ص: ۱۰۳

سؤال از آیة‌الله خوئی قدس سرہ: زنی که پنجاه سال یا شصت سال قمری را به پایان رسانده و باز خون می‌بیند به اوصاف حیض در غیر ایام عادت تکلیف او در نماز و طواف چیست؟

جواب: از پنجاه سال تا تمام شدن شصت سال در فرض مزبور لازم است احتیاط یعنی جمع کند بین اعمال مستحاضه و تروک حائض یعنی نمازهای یومیه و روزه ماه مبارک رمضان را با اعمال مستحاضه بجا آورد و فقط بعداً روزه را قضا کند به قدر ایام اوصاف حیض که دیده و اما طواف پس اگر ممکن است تا پاک شدن صبر کند و اگر ممکن نشد آن را هم در طواف واجب با اعمال مستحاضه بجا آورد و نائب هم برای طواف بگیرد. (۱)

*** الشیخ البهجه: مضطربه زنی که چند ماه خون دیده ولی عادت معینی پیدا نکرده اگر بیشتر از ده روز خون بیند و همه یک جور باشد به عادت خویشان که عادت مشخص دارند مراجعه کند و اگر فقط چند روز نشانه حیض و چند روز نشانه استحاضه دارد در یک صورت تمام آن حکم حیض و در صورت دیگر باید بنابر احتیاط تا هفت روز را حیض قرار دهد و فی الجامع: اگر اقارب اختلاف داشتند احوط در غیر مستقرّه و ناسیه و متوجه اختیار هفت روز است. (۲)

الشیخ التبریزی قدس سرہ: اگر بیش از ده روز خون بیند و تمام دارای نشانه‌های حیض باشد شش روز یا هفت روز را حیض قرار دهد و بقیه را استحاضه و در فرض مزبور اگر چند روز آن نشانه حیض و چند روز دیگر نشانه استحاضه دارد

۱- کتبی ۱۴۰۳

۲- توضیح ص ۸۶ مسألة الفرع

ص: ۱۰۴

اگر آنچه نشانه حیض دارد کمتر از سه روز و بیشتر از ده روز نباشد تمام آن حیض است. [\(۱\)](#)

الشيخ الصافی: در فرض که بیشتر از ده روز خون بیند و عادتش بهم خورده به عادت خویشان مراجعه کند چه عادت آنها هفت روز باشد یا کمتر یا بیشتر و اگر خویشان عادتی ندارند یا مختلف باشند سه روز یا ۶ روز یا هفت روز را عادت و بقیه را استحاصه قرار دهند. [\(۲\)](#)

الشيخ الفاضل: المضطربة تعین أيام حيضها بما ذكرناه في الرسالة العملية في أحكام الحائض فتحيض في تلك الأيام وتطفوف في غير تلك الأيام مع مراعاة أحكام الاستحاضة. [\(۳\)](#)

الشيخ الوحدی: زنی که عادتش بهم خورده اگر بیش از ده روز خون بیند و همه دارای نشانه حیض باشد به عادت خویشان خود از شش روز یا هفت رجوع نماید و باقی را استحاصه و اگر عادت خویشان کمتر از این باشد مثلاً پنج روز باشد همان پنج روز را عادت حیض قرار دهد و تفاوت مابین پنج روز تا ۶ و ۷ را احتیاط کند به جمع بین تروک حائض و افعال مستحاصه. [\(۴\)](#)

احتیاط یائسه بعد از پنجاه سال

س: آیا قرشیه و غیر قرشیه بعد از پنجاه سال تا شصت سال احتیاط کند به جمع بین تروک حائض و اعمال مستحاصه؟ در طوف چکار کند؟

السيد السیستانی: في تعليقه على العروة قال السيد رحمه الله: واليائس ببلوغ ستين سنة في القرشية. قال دام ظله: بل مطلقاً على الأقوى وإن كان الأحوط في غير القرشية الجمع بين تروك الحائض وأفعال المستحاصة بعد بلوغها خمسين. [\(۵\)](#)

۱- الفرع، توضیح ۹۰

۲- توضیح ص ۱۰۰

۳- جامع المسائل ۷۵۸ م

۴- توضیح ص ۲۶۴

۵- الجزء الاول ص ۲۳۵

ص: ۱۰۵

السيد الشيرى: به نظر اینجانب قرشیه در شصت سال و غير قرشیه در پنجاه سال یائسه می شود و احتیاط مذبور مشروع نیست. (۱)

*** الشیخ البهجه: فرقی نیست. (۲)

الشيخ التبریزی قدس سره: به مقدار لازم برای طواف و نماز داخل مسجد شود و برای آن نائب هم بگیرد و در فرض امکان تأخیر باید اعمال را تأخیر بیاندازد و اگر در طواف عمره تمتع باشد چنانچه در هنگام احرام بستن اینگونه باشد و تا آخر وقت ادامه پیدا کند طواف و نماز و سعی و تقصیر را رجاء بجا آورد و به نیت حج تمتع رجاء محروم شود و اعمال حج را به نیت ما فی الذمه بجا آورد و قبل از طواف حج احتیاطاً طواف و نماز عمره را اعاده کند و پس از اعمال حج احتیاطاً عمره مفرده بجا آورد و اگر پس از احرام خون دیده طواف و نماز عمره را رجاءً بجا آورد و قبل از طواف حج تمتع طواف و نماز آن را احتیاطاً اعاده کند. (۳)

الشيخ الصافی: در مورد قرشیه به نظر حقیر جای احتیاط نیست و به طور کلی در هر موردی که قائل باحتیاط شدیم وظیفه مردد است بین اتمام عمره تمتع به ورود در مسجدالحرام و انجام طواف و نماز طواف و سعی و تقصیر و سپس احرام برای حج تمتع و یا بقا بر همان احرام که به عنوان عمره انجام داده و قصد حج افراد و رفتن به عرفات و انجام سایر مناسک تا طواف نساء و نماز آن و سپس انجام عمره مفرده با طواف نساء و نماز آن و چون اکتفا به یکی از این دو صورت اکتفا با مثال احتمالی است و هر چند در صورت اولی مخالفت احتمالی نیز هست مع ذلک به نظر می رسد چون عمل باحتیاط و یقین با مثال واجب با ارتکاب مخالفت احتمالی بلحاظ ورود در مسجدالحرام ممکن است و تعین

۱- کتبی

۲- کتبی

۳- کتبی

ص: ۱۰۶

صورت ثانیه تحرّزاً عن الواقع في مخالفة الحرام الاحتمالي معلوم نبست و تحصيل قطع بامتثال واجب بارتكاب حرام احتمالي مقدم بر اكتفا بامتثال احتمالي است باين ملاحظه وظيفه اين است که عمره را با دخول در مسجدالحرام و طواف و نماز بقصد احتیاط تمام کند و بقصد حج تمتع احتیاط محروم شود و اعمال حج را بقصد ما في الذمه اعم از حج تمتع يا افراد تمام کند و قربانی نماید و سپس احتیاطاً عمره مفردہ بقصد ما في الذمه بجا آورد. (۱)

الشيخ الفاضل: ملخص دو مسأله توضیح المسائل:

زن های سیده در شصت سالگی و زن های غیر سید در پنجاه سالگی یائسه می شوند یعنی خونی که بعد از این سن می بینند خون حیض نیست.

و در مسأله ۴۴۰: زنی که شک دارد یائسه شده یا نه اگر خونی بینند و ندانند حیض است یا نه بنا گذارد که یائسه نشده. (۲)
الشيخ الوحدید: زن بعد از تمام شدن شصت سال یائسه می شود و چنانچه خونی بینند حیض نیست و احتیاط واجب آن است بعد از تمام شدن پنجاه سال تا تمام شدن شصت سال جمع کند بین احکام یائسه و غیر یائسه چه قرضیه باشد و چه غیر قرضیه. (۳)

حیض در اثناء طواف

الإمام الخميني قدس سره: اگر پیش از شوط چهارم باشد باید بعد از غسل طواف را اعاده کند با وسعت وقت و با ضيق وقت قبل از چهار جای عدول به حج افراد است و بعد از چهار عمره صحيح است، باقی را بعد از اعمال منی قبل از طواف حج یا بعد از آن بجا آورده. (۴)

۱- کتبی

۲- ص ۴۳۶ ۷۲ م

۳- توضیح ص ۲۵۰

۴- ص ۱۳۷ طبع پنجم

ص: ۱۰۷

السيد الخوئی قدس سره: مشهور آن است که پیش از نصف باطل و بعد از نصف مأٹی به صحیح است و باقی را بعد از غسل تدارک نماید ولی احوط این است که بعد از پاکی در هر دو صورت یک طواف بقصد اعم از تمام و اتمام بجا آورد، این در صورت وسعت وقت است و اگر وقت ضيق باشد سعی و تقصیر نموده و پس از اعمال منی قبل از طواف حج یک طواف به قصد اعم از تمام و اتمام برای عمره بجا آورد. [\(۱\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر حیض بعد از شوط چهارم باشد عمره او صحیح است پس سعی و تقصیر می نماید و پس از اعمال منی و رجوع به مکه و انجام طواف حج، باقیمانده طواف عمره را بجا آورد.

السيد السيستانی: إن كان قبل إتمام الشوط الرابع بطل، وحكمها العدول إلى الأفراد أو الإتيان بالسعى والتقصير وقضاء الطواف بعد الحج مع ضيق الوقت- وإذا كان بعد الشوط الرابع صح ما اتُّ به وجب عليها إتمامه مع سعة الوقت ومع الضيق سَيَعْتَقَدْ وَقَصْرَتْ وأحرمت للحج ولزمها الإتيان بقضاء ما بقى من طوافها بعد الرجوع من منى و قبل طواف الحج [\(۲\)](#).

السيد الشیری: تلخیص از مسئله ۱۰۴ اگر احرام عمره تمنع بسته و در اثناء حیض عارض شد سعی را بر طواف مقدم می دارد و تقصیر می کند و لازم نیست مأیوس باشد از طهارت تا آخر وقت پس اگر قبل از فوت وقت عمره پاک شد طواف و نماز عمره تمنع را بجا آورد و اگر پاک نشد پس از مراجعت از منی قبل از طواف حج طواف عمره و نماز آن را بجا می آورد. [\(۳\)](#)
 (علی الظاهر) این عمل به عنوان عمره تمنع صحیح و مجزی است، نه از باب تبدل به حج افراد. [\(۴\)](#)

۱- مسئله ۲۹۴

۲- ص ۱۴۸

۳- ص ۳۵

۴- مراجعه شود.

ص: ١٠٨

الشيخ البهجهت: پیش از نصف باطل و بعد از نصف (مأتبی به) صحيح است باقی را بعد از غسل بجا آورد با وسعت وقت و احوط یک طواف به قصد اعم از تمام و اتمام، و اگر وقت ضيق است سعی و تقصير نموده و برای حج محرم شود و کسری طواف را بعد از رجوع از منی قبل از طواف حج بجا آورد. [\(۱\)](#)

الشيخ الوحید: إن كان قبل إتمام الشوط الرابع، بطل طائفها و حكمها على الأحوط الوجوبى إنقلاب حجها إلى الإفراد وبعد الشوط الرابع وسعة الوقت فالألقوى عدم صحة ما أنت به وعليها الإستئناف وإن لم يسع الوقت فالأحوط أن تسعى وتقصر وتحرم للحج بقصد ما في ذمتها من الإفراد والتمنع فتأتي بما يجب على المتمتع وبعد الرجوع من مني تقضى ما بقى من طائفها قبل طواف الحج وبعد إتمام حجها تأتي بعمره مفردة. [\(۲\)](#)

أقول: در فرضی که باید طواف را بعد از اعمال منی بجا آورد نظرها مختلف است مرحوم امام می فرماید: قبل از طواف حج با بعد از طواف حج بجا آورد و ظاهراً تخيیر است مرحوم السيد الخوئی می فرماید: قبل از طواف حج، الشيخ البهجهت می فرماید: قبل از طواف حج، ظاهراً آیة الله گلپایگانی: بعد از طواف حج، آیة الله تبریزی قدس سره: قبل از طواف حج، آیة الله سیستانی: قبل از طواف حج، آیة الله وحید: قبل از طواف حج. [\(۳\)](#)

حكم الدم بعد اليأس

فی العروة: و يشترط أن يكون بعد البلوغ و قبل اليأس فما كان قبل البلوغ أو بعد اليأس ليس بحيض وإن كان بصفاته والبلوغ يحصل بإكمال تسعة سنين واليأس ستين سنة في القرشيه و خمسين في غيرها. [\(۴\)](#)

١- ص ١٠٤.

٢- ص ١٢٠.

٣- مراجعه نمایید.

٤- فصل الحيض، محسنى.

ص: ۱۰۹

السيد الخوئي: (فيه إشكال) والأحوط لها الجمع بين تروك الحائض وأفعال المستحاضة فيما بين الحدين.

السيد السيستانی: خونی که پس از تمام شدن شخص سال می‌بینند حکم حیض ندارد و احتیاط مستحب برای زن‌های غیرقرشیه بعد از پنجاه سال تا تمام شدن شخص سال احتیاط به جمع بین تروک حائض وأفعال المستحاضة است. [\(۱\)](#)

السيد الشیری: زن‌های قرشیه بعد از تمام شدن شخص سال و غیرقرشیه بعد از پنجاه سال یائسه می‌شوند. [\(۲\)](#) و در ص ۱۰۳ زنی که شک دارد یائسه شده یا نه باید بنا بگذارد که یائسه نشده و زنی که بین پنجاه و شخص است و نمی‌داند قرشی است یا غیرقرشی حکم زنی را دارد که از پنجاه نگذشته است. [\(۳\)](#)

*** الشیخ البهجهت: زن‌های سیده بعد از تمام شدن شخص سال قمری شرعی و زن‌های غیرسیده بعد از تمام شدن پنجاه سال یائسه می‌شوند یعنی خون حیض نمی‌بینند. خونی که زن بعد از یائسه شدن می‌بیند حیض نیست. [\(۴\)](#)

الشیخ التبریزی قدس سره: خونی که دختر قبل از تمام شدن نه سال و زن بعد از یائسه شدن می‌بیند حیض نیست و ... زنانی که سیده نیستند بعد از تمام شدن پنجاه سال تا تمام شدن شخص سال و نیز زن‌های سیده تا شخص سال اگر با نشانه‌های حیض یا روزهای عادت خود خون ببینند احتیاط کنند. [\(۵\)](#)

الشیخ الصافی: زنان سیده بعد از تمام شدن شخص سال یائسه می‌شوند یعنی خون حیض نمی‌بینند و زنانی که سیده نیستند بعد از تمام شدن پنجاه سال یائسه می‌شوند. [\(۶\)](#)

۱- ص ۹۱.

۲- توضیح ص ۱۰۲.

۳- مسئله ۴۴۵.

۴- ص ۶۴ هر چند صفات حیض می‌باشد شفاهاي.

۵- توضیح ص ۷۸.

۶- ص ۸۵.

ص: ١١٠

الشيخ الفاضل: نظر ایشان مانند آقای بهجت و آقای سیستانی بدون احتیاط در بین ٥٠ و ٦٠. (١)

الشيخ المکارم: زنان سیده و غیر سیده هر دو بعد از تمام شدن پنجاه سال یائسه می شوند یعنی اگر خونی بیینند خون حیض نیست مگر زنانی که از قبیله قریش باشند که آنها بعد از تمام شدن شصت سال یائسه می شوند. (٢)

الشيخ الوحد: محتاج به مراجعه است.

حج بدون طهارت مع النسیان

الإمام الخميني قدس سره: در فرض نسيان حج او صحيح و طواف بر عهده او است و اگر خود قادر نیست نایب بگیرد و تا طواف ولو بواسطه نائب انجام نشده در احرام باقی است مگر اینکه عمره مفرده‌ای انجام دهد که مشتمل بر طواف نساء است. (٣)

السيد الگلپایگانی قدس سره: در فرض مسأله که صورت نسيان غسل است حج او صحيح است ولی باید طواف عمره و نماز آن و طواف حج و نماز آن را قضا کند هر چند در ماه ذیحجه نباشد و اگر ممکن نیست نایب بگیرد و احتیاطاً سعی را هم بعد از هر طواف بجا آورد و باید از زن خودداری کند تا اتمام طواف‌ها و چون طواف نساء وقت موضع دارد اگر ممکن است خودش برود به مکه و اگر ممکن نیست نایب بگیرد. (٤)

السيد السيستانی: في الفرض طوافه و صلاته للنسكين باطلة و حكمه حكم ناسي الطواف فإن تيسّر له القضاء بنفسه قضاها وإلا استناب.

(٥)

السيد الخامنئي: يجب عليه إعادة الأعمال المشروطة بالطهارة أى

١- ص ٧٢

٢- ٨٣

٣- كتبى

٤- الرساله ص ٥٦

٥- ص ٩٦، ملحق

ص: ۱۱۱

الطوافان وصلاتهما. [\(۱\)](#)

السيد الشيرى: اگر اصل طواف را فراموش کرد یا به نحو غير صحيح انجام داد جهلاً و به وطن آمده اگر ممکن است خودش طواف و نماز را تدارک کند والا نایب بگیرد برای طواف نماز. [\(۲\)](#)

*** الشيخ البهجهت: شفاهی فرمودند: تدارک طواف و نماز کافی است.

الشيخ الصافی: فرع ۳۷۸ و ۳۹۵ ملاحظه شود.

الشيخ الوحدی: تدارک طواف و نماز در صورت نسیان کافی است. [\(۳\)](#)

طواف مستحبی با اصطکاک با نام حرم

السيد الخوئي قدس سره: لا يجوز للمرأة والرجل الطواف المستحب وتقبييل الحجر مع إستلزماته اللمس الحرام [\(۴\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: وافق المتن.

شخصی به قصد عمره مفرده مستحبی به نیت معصومین علیهم السلام احرام بست و محرم گردید بعد مردود شد که شاید احرام برای چند نفر صحیح نباشد مجدداً محرم شد به نیابت حضرت امام عسکری علیه السلام و اعمال را به قصد حضرت عسکری بجا آورد آیا این عمل صحیح است یا نه؟

السيد الشيرى: صحيح است.

۱- ص ۵۰

۲- ص ۹۹ و ۹۵ و ص ۴۷

۳- شفاهی

۴- الصراط ج ۳ ص ۱۶۸

ص: ۱۱۲

الشيخ التبريزی قدس سره: صحيح است احرام دوم باطل است و احرام اول او صحيح بوده و افعال را به قصد وظیفه انجام داده از قبیل خطا در تطبيق بوده و اشکالی ندارد.

آقای نیری: الشيخ الصافی اشکال کرده است و فرموده است برای خروج از احرام اعمال را انجام دهد.
الشيخ المکارم: صحيح است.

فرع

س: صداق زنی در عقد نکاح یک حج قرار داده شده و زن قبل از اینکه موفق به حج بشود فوت نموده است آیا حج برای زوجه متوفی لازم است یا نه؟ و در صورتی که حج واجب نباشد هزینه حج ملک ورثه زوجه است یا تفصیل است بین صورتی که می توانسته حج بجا آورد و اهمال ورزیده و صورتی که برای او این فرصت بدست نیامده؟

الشيخ البهجه: هزینه حج در ذمه زوج ثابت شده اگر حج مستقر شده باید برای او حج بجا آورند والا منتقل می شود به ورثه زن.

(۱)

الشيخ التبريزی قدس سره: تمام تعهدات مالی مبدل می شود بذمه و علی فرض تمکن و تسویف حج مستقر شده و باید حج برای او بجا آورند حج میقاتی و علی فرض عدم تمکن ملک ورثه است و حج لازم نیست. (۲)

اگر رعایت ستر نشد طواف چه حکمی دارد

الإمام الخمينی قدس سره: اگر عمدی باشد طواف صحیح نیست علی الأhot و در غیر مورد عمد صحیح است مگر در جاهل مقصّر علی الأhot (۳).

۱- شفاهی

۲- شفاهی

۳- ص ۱۴۳

ص: ۱۱۳

السيد الخوئي قدس سره: حالت مزبور باعث عدم صحت طواف نیست. (۱) وفي الصراط: الإحتیاط اللازم الستر.

السيد الگلپایگانی قدس سره: س: اگر موی سر یا بعضی مواضع گردن نمایان باشد طواف او چه حکمی دارد؟

ج: اگر تعمد نباشد اشکال ندارد و در صورت تعمد فعل حرام بجا آورده ولی موجب بطلان طواف نمی شود. (۲)

السيد السيستانی: الإخلال بشيء من الشعر أو الفصد أو الساق لا يخل بصحّة طوافها على الأظهر وإن كان الأحوط لها أن تراعي حدود الستر الصلاة جميعاً. (۳)

السيد الخامنئی: لا إشكال في طوافها وإن فعلت حراماً. (۴)

السيد الشیری: برای بانوان پوشاندن مو از نامحرم واجب است ولی شرط صحت طواف نیست پس اگر بدون عذر نپوشانند مرتكب گناه بزرگی شده‌اند ولی طوافشان صحیح است. (۵) و در فرع بعدی داشتن حجاب شرط صحت طواف نیست.

*** الشيخ البهجه: يعتبر ستر العورة حال الطواف على الأحوط بل الأقوى. (۶)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر اختیاراً طواف را در حال آشکار بودن مو انجام دهد باحتیاط واجب اعاده کند. (۷)

الشيخ الفاضل: حكم عورة المرأة في الطواف حكمها في الصلاة. (۸)

الشيخ الوحدید: على الظاهر موافق است با نظر آیة الله خوئی قدس سره. (۹)

وظيفه مسلوس و مبطون

۱- كتبى وفي الصراط ج ۳ ص ۱۶۷.

۲- شفاهی.

۳- ص ۱۰۳ ملحق.

۴- ص ۳۰.

۵- فرع ص ۴۶۴.

۶- ص ۱۲۱.

۷- ص ۴۹.

۸- حول الحج ص ۷۹.

۹- شفاهی.

ص: ۱۱۴

الإمام الخميني قدس سره: إنّ طواف و نماز طواف رعاية وظيفه اى كه برای وضو و نماز دارید بنمایید حج شما صحيح است.

(۱)

منه أيضاً در باره مبطون احوط آن است که در صورت تمکن هم شخصاً طواف کند و هم برای طواف نائب بگیرد. (۲)
السيد الخوئي قدس سره: مسلوس به دستور نماز عمل می کند و احوط برای مبطون در صورت تمکن خود طواف کند و نائب هم بگیرد. (۳)

السيد الگلپایگانی قدس سره: حکم مسلوس در طواف حکم نماز است ولی برای مبطون احتیاط آن است که خودش طواف کند و نایب هم بگیرد. (۴)

السيد السيستانی: المعدور يكتفى بطهارت العذرية كالمحروم والمسلوس والمبطون وإن كان الأحوط للمبطون أن يجمع مع التمكّن بين الإتيان بالطواف ورकعتيه بنفسه وبين الإستابة لهما. (۵)

السيد الشيری: شفاهی فرمودند: نظر من با نظر آیة الله خوئی یکی است به نحوی که در عبارت بالا مرقوم شد.
*** الشیخ البهجهت: کسی که سلس دارد به همان دستوری که برای نماز خود طهارت می گیرد برای طواف نیز کافی است و اما مبطون باید برای طواف نایب بگیرد. (۶)

۱- ص ۱۴۰

۲- م ۲۹۹

۳- مسئله ۲۲۹

۴- مجمع ج ص ۴۶۹

۵- ص ۱۵۰

۶- ص ۱۰۶، م ۲۹۹

ص: ١١٥

الشيخ التبريزى قدس سره: المعدور يكتفى بظهوره العذریه كالمحبوب والمسلوس أما المبطون فالأحوط أن يجمع مع التمکن بين الطواف بنفسه والإستنابة. [\(١\)](#)

الشيخ الفاضل: با امکان پس از هر حدث طهارت را تجدید کند و بنابر احتیاط واجب نایب هم بگیرد. [\(٢\)](#)
منه أيضاً: مبطون باید علاوه بر طواف خود نایب هم بگیرد. [\(٣\)](#)

الشيخ الصافی: بنابر احتیاط مبطون و مسلوس باید خود را از تعذی نجاست حفظ کرده طواف نماید و پس از طواف خود نائب هم بگیرد. عبارت فرموده مربوط به مناسک السيد الگلپایگانی است و معظم له حاشیه ندارد. [\(٤\)](#)

الشيخ المکارم: این احتیاط برای مسلوس و مبتلا به خروج ریح واجب نیست. [\(٥\)](#)

الشيخ النوری: با نظر امام موافق است و حاشیه ندارد. [\(٦\)](#) مبطون باید نایب هم بگیرد.

الشيخ الوحدی: إذا لم يتمکن المکلف من الوضوء وكان آیساً من حصول التمکن فيما بعد يتیمم وأتى بالطواف وإذا لم يتمکن من التیم أيضاً ولو فيما بعد لزمته الاستنابة للطواف والأحوط الأولى أن يأتي هو أيضاً بالطواف من غير طهارة. [\(٧\)](#)

منه أيضاً: نفس العبارة مع إضافة أنه مع التمکن يجمع بين الطواف وصلاته بنفسه وبين الإستنابة لهما وإن كان لا يبعد كفاية الإستنابة. [\(٨\)](#)

الطواف مع النجاسة المنسية

الإمام الخمینی قدس سره: احتیاط واجب اعاده است. [\(٩\)](#)

السيد الخوئی قدس سره: اگر نجاست بدن یا لباس را فراموش کرد و طواف نمود بنا

١- ص ١٤٤ م ٢٩٦

٢- فرع ٥٢٩

٣- محسنى، ص ٢٤٣

٤- ص ١٩٤، اخیر.

٥- محسنى ص ٢٤٩

٦- ص ٢٣٦

٧- ص ١١٨

٨- ص ١٢٢ م ٢٩٣

٩- ص ١١٢

ص: ١١٦

بر اطهر طواف او صحیح است اگر چه اعاده آن احوط است و اگر بعد از نماز متذکر شد حتماً باید اعاده کند. (١)

السيد الگلپایگانی قدس سره: احتیاط لازم است که طواف را دوباره بجا آورد. (٢)

السيد السيستانی: إذا تذکرها بعد طوافه صح طوافه على الأظہر وإن كانت إعادته أحوط وإذا تذکرها بعد صلاة الطواف أعادها على الأحوط إذا كان نسيانه ناشئاً عن إهماله وإلا فلا حاجة إلى الإعادة على الأظہر. (٣)

السيد الشیری: اگر در اثناء طواف بیند که لباس یا بدنش نجس است طواف را قطع می‌کند و پس از تطهیر از همان محل قطع تمام می‌کند و هر چند قبل از شوط چهار باشد و هر چند موالات بهم خورده باشد و فرقی نیست که قبلًا دیده و فراموش کرده یا هیچ اطلاعی نداشته. (٤)

*** الشیخ البهجه: صح طواف خالی از وجه نیست. (٥)

الشیخ التبریزی قدس سره: صح طوافه على الأظہر وإن كانت إعادته أحوط وإذا تذکرها بعد صلوة الطواف أعادها. (٦)

الشیخ الصافی: و اگر فراموش کرد و با بدن یا لباس نجس طواف کرد احتیاط لازم آن است که طواف را دوباره بجا آورد. (٧)

الشیخ النوری: اگر فراموش کند نجاست را و طواف کند احتیاط واجب اعاده است. (٨)

الشیخ الوحدید: إذا تذکرها بعد طوافه صح طوافه وإن تذکرها بعد صلاة الطواف فإن كان نسيانه عن عدم الإهتمام يعد صلاته عقوبة لنسيانه وإلا فعليه الإعادة على الأحوط. (٩)

محمول متنجس

١- مسألة ٣٠٢

٢- ص ٦٤

٣- ص ١٥٢

٤- مسألة ٤٠٩

٥- ص ١٠٧

٦- ص ١٤٦

٧- ص ٨٠

٨- ص ١٧١

٩- ص ١٢٣

ص: ۱۱۷

الإمام الخميني قدس سره: احتياط واجب آن است که با آن نتوان نماز خواند مثل عرقچین و جوراب و انگشتر نجس اجتناب شود. (۱)

السيد الخوئي قدس سره: بودن چیز نجس همراه انسان در طواف عیبی ندارد و همچنین است چیزهایی که در آن نماز خوانده نمی شود مانند همیان و کلاه و جوراب. (۲)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر ساتر نباشد مانند تسبيح و چاقو اشکالی ندارد. (۳)
السيد السيستانی: لا مانع منه إذا لم يكن لابساً لها. (۴)

السيد الخامنئی: الأحوط عدم حمل المتنجس حال الطواف وإن كان الأظهر جوازه في غير اللباس خصوصاً إذا كان المتنجس بغير الدم. (۵)

السيد الشيری: احتياط استحبابی آن است که از جامه‌ای که نمی‌تواند ستر عورت کند اجتناب کند. (۶)

* * * الشيخ البهجهت: بودن چیز نجس همراه انسان در طواف عیبی ندارد و همچنین است نجس بودن چیزهایی که در آن نماز خوانده نمی شود مانند همیان و جوراب و کلاه. (۷)

الشيخ التبریزی قدس سره: كما لا يأس بال محمول المتنجس وكذلك نجاسة ما لا تتم الصلاة فيه. (۸)
الشيخ الصافی: اگر ساتر نباشد اشکال ندارد. (۹)

١- ص ۱۱۱.

٢- ص ۱۶۲.

٣- شفاهی و مجمع ص ۴۷۳.

٤- ص ۱۰۶ ملحق.

٥- ص ۳۰.

٦- ص ۱۰۳.

٧- ص ۱۰۷.

٨- ص ۱۴۵.

٩- فرع ۳۹۲.

ص: ۱۱۸

الشيخ المكارم: لباس‌های کوچک مانند جوراب و شب‌کلاه و همیان که به‌نهایی با آنها نمی‌توان ستر عورت کرد اگر نجس باشد عیوبی ندارد. [\(۱\)](#)

الشيخ النوری: احتیاط واجب اجتناب است. [\(۲\)](#)

الشيخ الوحید: كما لا بأس بالمحمول المنتجس والأحوط الاجتناب عن نجاسة ما لا تتم الصلاة فيه. [\(۳\)](#)

جواز مبادرت و عدم جواز

الإمام الخمينی قدس سره: احتیاط واجب آن است که اگر امید دارد که عذرش مرتفع شود صبر کند تا وقتی که وقت تنگ شود یا امیدش قطع شود.

السيد الخوئي قدس سره: س - کسی که وظیفه فعلی او تیمم است یا وضوی جیوه آیا می‌تواند به طواف و نماز مبادرت کند یا باید صبر کند تا آخر وقت؟

ج - بله می‌تواند مبادرت کند ولی اگر تا آخر وقت عذرش برطرف شد عمل را اعاده کند. [\(۴\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: احتیاط واجب آن است که صبر کند تا آخر وقت. [\(۵\)](#)

السيد السيستانی: أقول: يظهر من السيد في توضيحه فرع ۷۲۳: إذا كان صاحب العذر عالماً ببقاء العذر إلى آخر الوقت أو كان مأيوساً من ارتفاعه يجوز له المبادرة إلى الصلاة في سعة الوقت مع التیمم فراجع.

السيد الشیری: معذور از غسل یا وضو اگر امید رفع عذر را دارد بنابر احتیاط باید صبر کند تا وقتی که امیدش قطع شد پس از قطع امید تیمم می‌کند. [\(۶\)](#)

۱- ص ۸۹

۲- ص ۱۷۰

۳- ص ۱۲۳

۴- کتبی

۵- ص ۶۳

۶- ۳۸۹

ص: ۱۱۹

الشيخ البهجهت: هر گاه مکلف نتواند وضو بگیرد تیم نموده و طواف را بجا آورد. (۱)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر نتواند وضو بگیرد تیم نموده و طواف را بجا آورد. (۲)

الشيخ الصافی: احتیاط واجب آن است که صبر کند تا عذرش برطرف شود و اگر عذرش تا تنگی وقت برطرف نشود باید تیم کند. (۳)

الشيخ الفاضل: در مسئله ۱۰ ص ۱۸۸ مناسک محسنی با عبارت امام موافق است. (احتیاط واجب صبر است)

الشيخ المکارم: اگر معذور از غسل و وضو باشد می‌تواند بجای آن تیم کند و طواف را بجا آورد. (۴)

و در مسئله ۱۰ ص ۱۹۲ مناسک محسنی با نظر امام موافق است. (احتیاط صبر است)

الشيخ الوحدی: إذا لم يتمكن المکف من الوضوء و كان آيساً من حصول التمکن فيما بعد يتیم وأتی بالطواف. (۵)

حج بدون طهارت مع الجهل

الإمام الخمینی قدس سره: تلخیص سؤال و جواب- دختری که در کودکی جنب شد و در سن بلوغ هم غسل جنابت نکرده و حج انجام داده؟

ج- با فرض آن که جنب بوده و بدون غسل حج انجام داده طواف و نماز او صحیح نیست و غسل‌های دیگر کفایت از غسل جنابت نمی‌کند ولی حج او صحیح است لکن باید طواف عمره و حج و طواف نساء و نماز آنها را خودش

۱- ص ۱۰۳، و عربی، ص ۱۱۵

۲- مسئله ۲۹۱

۳- ص ۷۸

۴- مسئله ۱۷۳

۵- ص ۱۱۸

ص: ١٢٠

بـجا آورـد و اـگـر نـمـى توـانـد نـاـئـب بـگـيـرـد و تـا طـوـافـها رـا بـه نـحـو مـذـكـور انـجـام نـدـادـه اـز بـوـى خـوـش و اـزـدواـج و مـحـرـمـاتـى كـه با طـوـافـ نـسـاء حـالـلـ مـى شـوـد اـجـتـنـاب نـمـاـيـد. (١)

الـسـيـد الـخـوـئـي قـدـس سـرـه: سـ: لـوـطـاف طـوـافـ الحـجـ أوـالـعـمـرـة وـبـعـد الـإـنـتـهـاء مـنـ الـحـجـ أوـالـعـمـرـة عـلـمـ انـ وـضـوـئـه كـانـ باـطـلـا بـوـجـودـ حـائـلـ فـمـا الـحـكـمـ؟

جـ- إنـ كـانـ فـي مـكـةـ وـالـوقـتـ باـقـ يـعـيـدـ وـإـنـ خـرـجـ الـوقـتـ أـعـنـى شـهـرـ ذـيـالـحـجـ بـطـلـ حـجـهـ. (٢) إنـ كـانـ ذـلـكـ فـي وـضـوـئـهـ لـطـوـافـهـ الـواـجـبـ فـهـوـ مـحـرـمـ فـلـاـ بدـ أـنـ يـعـودـ فـيـتـمـ الـعـمـرـةـ. (٣)

الـسـيـد الـكـلـپـاـيـگـانـيـ قـدـس سـرـهـ: فـيـ الـفـرـضـ اـگـرـ درـ ذـيـ حـجـهـ متـوـجـهـ شـوـدـ بـعـدـ اـزـ اـزـالـهـ حـائـلـ وـ اـنـجـامـ غـسلـ يـاـ وـضـوـ طـوـافـ حـجـ وـ سـعـىـ وـ طـوـافـ نـسـاءـ رـاـ بـجـاـ آـورـدـ وـعـمـرـهـ مـفـرـدـهـ نـيـزـ بـجـاـ آـورـدـ وـدرـ سـالـ بـعـدـ حـجـ وـاجـبـ رـاـ بـجـاـ آـورـدـ. وـ اـگـرـ بـعـدـ اـزـ ذـيـ حـجـهـ متـوـجـهـ بـطـلـانـ طـوـافـ شـوـدـ عـمـرـهـ مـفـرـدـهـ بـجـاـ آـورـدـ تـاـ اـزـ اـحـرـامـ خـارـجـ شـوـدـ وـدرـ سـالـ بـعـدـ حـجـ وـاجـبـ خـودـ رـاـ بـجـاـ آـورـدـ. (٤)

الـسـيـد الـسـيـسـيـتـانـيـ: فـيـ الـفـرـضـ - يـبـطـلـ حـجـهـ وـعـلـيـهـ كـفـارـهـ بـدـنـهـ عـلـىـ الـأـحـوـطـ. (٥)

الـسـيـد الـخـامـنـئـيـ: يـجـبـ عـلـيـهـ إـعـادـهـ الـأـعـمـالـ المـشـرـوـطـةـ بـالـطـهـارـةـ (أـيـ الـطـوـافـانـ وـصـلـاتـهـماـ). (٦)

الـسـيـد الـشـيـرـىـ: تـدارـكـ طـوـافـ وـنـمـازـ كـافـىـ اـسـتـ چـهـ نـسـيـانـ باـشـدـ وـ چـهـ جـهـلـ وـلـىـ اـگـرـ اـصـلـ طـوـافـ رـاـ تـرـكـ كـرـدـهـ اـزـ روـىـ عـمـدـ تـاـ وـقـتـ آـنـ بـگـذـرـدـ عـمـرـهـ اوـ بـاطـلـ اـسـتـ چـهـ عـالـمـ بـهـ مـسـأـلـهـ باـشـدـ وـ چـهـ جـاهـلـ. (٧)

١- ص ١٢٩ طبع پنجم

٢- كـتبـيـ وـفـيـ الـصـراـطـ جـ ١ـ صـ ٢٢٠

٣- الـصـراـطـ، جـ ١ـ، صـ ٢٢٠

٤- مـجـمـعـ صـ ٤٧٨

٥- صـ ٩٢ـ، مـلـحـقـ.

٦- صـ ٥٠

٧- مـسـأـلـهـ ٣٧٣

ص: ١٢١

الشيخ البهجهت: شفاهی فمودند: همان طواف و نماز را تدارک کنند کافی است.

الشيخ التبریزی قدس سره: فی الصراط ج ١ ص ٢٢٠ وافق السيد الخوئی فی العمرۃ المفردة وقد تقدم نظر السيد الخوئی.

الشيخ الصافی: اگر در طواف عمره بوده حج او مبدل به افراد شده باید یک عمره به جا آورد و احتیاطاً حج را اعاده کند. (١)

الشيخ الفاضل: نفس عبارة السيد الخوئی فی العربی الجدید ص ٦٩ حول الحج إن خرج الوقت بطل حجه و أما فی العمرۃ المفردة فلا تبطل ويلزمه التدارک. (٢)

منه أيضاً: أفتی ببطلان الحج إذا طاف من مقابل الباب أو الحجر (حجر إسماعيل عليه السلام) (٣) و ببطلان إحرام العمرۃ أو الحج إذا فات وقت التدارک. (٤)

الشيخ النوری: بعد از حج فهمید که وضویش باطل بوده- با تدارک طوافها و نماز حج او صحیح است. (٥)

الشيخ الوحدید: محتاج به مراجعه است.

نسیان اصل طواف

السيد الخوئی قدس سره: إذا نسى الطواف حتى رجع إلى بلده و واقع أهله لزمه بعث هدى إلى مني إن كان المنسى طواف الحج و إلى مكة إن كان المنسى طواف العمرۃ. (٦)

نسیان غسل مسّ المیت

السيد الخوئی قدس سره: ملخص السؤال و الجواب- س: لو كان عليه غسل مسّ المیت ونسى الغسل وأتى بأفعال الحج فهل حجه صحيح أم لا؟

١- فرع ٣٧٨ و ٣٩٥ ملاحظه شود.

٢- ص ٧٣

٣- ص ٨٠ حول الحج

٤- مصدر ص ٨٦

٥- ص ٣٩٧

٦- الصراط ج ٢ ص ٥٠٣

ص: ١٢٢

ج: في مفروض السؤال إن كان قد أتى بالغسل المستحب شرعاً قبل طواف العمرة صح حجه ولا بأس به وإن كان الإتيان به بعده بطل حجه [\(١\)](#) وافقه التبريزى.

*** وفي ص ٢٣٤: إذا طاف وصلى بدون طهارة من الحدث جاهلاً بالحكم حكم تارك الطواف عمداً وافقه التبريزى.

الشيخ الفاضل: في مفروض السؤال إذا أتى بغسل واجب قبل طواف العمرة صح حجه وإلا بطل حجه. [\(٢\)](#)

أقول: هذا في الحج وقال أيضاً في ص ٣٢: اعتمر عمرة مفردة ثم تبيّن له أن وضوئه كان باطلًا بعد رجوعه إلى بلده. ثم قال في الجواب: إن كان ذلك في وضوئه الواجب لطوافه وصلاته فهو محرم لا بد أن يعود فيتمّ العمرة ويتخلّل.

خون قروح و جروح

الإمام الخميني قدس سره: أَگر تطهیر آن مشقت دارد لازم نیست ولی تا اندازه امکان باید تطهیر شود و اَگر با تأخیر طواف می شود بی مشقت تطهیر کرد، احتیاط در تأخیر است. [\(٣\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: أَگر اجتناب از آن سخت باشد برطرف کردنش لازم نیست. [\(٤\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: احتیاط واجب آن است که با خون زخم و جراحت که

١- الصراط ح ٢ ص ١٩٩

٢- حول الحج ص ٩

٣- ص ١١١ خلاصه سه فرع

٤- مسألة ٣٠٠

ص: ۱۲۳

در نماز عفو است طواف نکند و اگر بر طرف کردن و تطهیر آن ممکن نیست احتیاط واجب آن است که هم خودش با آن حال طواف کند و هم نائب بگیرد. [\(۱\)](#)

السيد السيسistani: لا بأس بنجاسة البدن أو اللباس بدم القرح أو الجروح قبل البرء إذا كان التطهير أو التبديل حرجياً وإلا وجبت إزالتها على الأحوط. [\(۲\)](#)

السيد الشبیری: احتیاط مستحب آن است که از خون قروح و جروح و خون کمتر از درهم اجتناب کند. [\(۳\)](#)

*** الشيخ البهجهت: نجاستی که در نماز بخشوذه بود مانند خون کمتر از درهم و دم جروح و قروح در طواف بخشوذه نیست. [\(۴\)](#)
وفی العربی ص ۱۱۹: لا بأس بدم القرح والجروح فيما يشق الإجتناب عنه ولا تجب إزالته عن الثوب والبدن في الطواف.

الشيخ التبریزی قدس سره: لا بدم القرح والجروح فيما يشق الإجتناب عنه. [\(۵\)](#)

الشيخ الصافی: احتیاط واجب آن است که با خون کمتر از درهم و خون زخم و جراحت که در نماز عفو است طواف نکند. [\(۶\)](#)

الشيخ المکارم: در مورد خون زخم‌ها اگر شستن آن باعث مشقت و عسر و حرج باشد ضرری برای طواف ندارد. [\(۷\)](#)

الشيخ النوری: اگر تطهیر مشقت دارد تطهیر لازم نیست. [\(۸\)](#)

الشيخ الوحدید: لا بدم القرح والجروح فيما يكون الإجتناب عنه حرجياً والأحوط الإجتناب عن نجاسة ما لا تتم الصلاة فيه. [\(۹\)](#)

قطع طواف برای نظافت مسجد

۱- ص ۶۴

۲- ص ۱۵۱

۳- ص ۱۰۳

۴- ص ۱۰۶

۵- ص ۱۴۵

۶- ص ۷۹

۷- ص ۸۹

۸- ص ۱۷۰

۹- ص ۱۲۳

ص: ۱۲۴

الإمام الخميني قدس سره: أَگر مواليٌ بهم نخورده استيّناف محل اشكال است. [\(۱\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: قبلاً راجع به قطع مع العذر گفته شد. [\(۲\)](#)

السيد الکلپايكاني قدس سره: بعد از شوط چهار وظيفة اتمام است و قبل از نصف استيّناف وبعد از نصف قبل از اكمال چهار احوط اتمام و اعاده است.

السيد السيستاني: أقول: يستفاد من الحواشى المختلفة آنَه يجوز القطع لحاجة أو ضرورة وإذا كان القطع قبل الأربع يستأنف الطواف وإذا كان بعد إكمال الأربع يتمّه إذا لم تفته الموالاة العرفية وهذا في غير القطع لدرك الجماعة فإنّ فيها يتمّ ما بقى من الطواف مطلقاً.

[\(۳\)](#)

السيد الشيرى: أَگر برای خاطر موانع خارجی مثل نظافت مسجد و مطاف طواف را قطع کند أَگر بعد از شوط چهارم باشد طواف قبلی را اتمام می کند (مگر اینکه فاصله زیاد باشد) و أَگر قبل از اتمام شوط چهارم بوده (أَگر فاصله مختصر باشد) همان را اتمام والا استيّناف می کند.

*** الشيخ البهجهت: می تواند در کناری قرار گیرد تا بعد از تمام شدن کار آنها از آنجا که طوافش را قطع کرده ادامه دهد و صحيح است. [\(۴\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: در فصل طواف چه اصل و چه متفرقه متعرض اين فرع

۱- ص ۱۲۷ طبع پنجم.

۲- ص ۱۴۴ مناسك.

۳- الملحق مسئله ۲۳۶ و مسئله ۲۰۰ و مسئله ۳۱۰ مناسك و مسئله ۳۱۲ مخصوص درك جماعت و درك وقت فضيلت است.

۴- ص ۱۸۴.

ص: ١٢٥

نشده‌اند.

الشيخ الوحد: بعيد نیست بناگذاری بر تکمیل اشواط بعمل آمدہ از دو مسأله ۳۰۴ و ۳۰۶ ملاحظه فرمایید. خصوص فرع را متعرض نیستند. [\(١\)](#)

قطع طواف واجب

الإمام الخميني قدس سره: قطع طواف مستحب جائز است بدون عذر و اقوی کراحت قطع طواف واجب است بدون عذر و احوط قطع نکردن است. [\(٢\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: قطع طواف واجب بدون عذر جائز نیست. [\(٣\)](#)

السيد السيستانی: بلکه بنا بر اظهار قطع آن مطلقاً (طواف الفريضة) گرچه برای کاری یا ضرورتی نباشد جائز است. [\(٤\)](#)

السيد الخامنئی: قطع طواف واجب جائز است اگرچه احوط عدم قطع است به نحوی که موالات عرفیه به هم بخورد.

السيد الشیری: قطع کردن طواف واجب به نحویکه موالات عرفی طواف از بین برود و مجموعه طواف از صورت یک عمل خارج شود به مجرد خواهش نفسانی جائز نیست ولی قطع طواف مستحب اشکال ندارد. [\(٥\)](#)

***الشيخ البهجه: احوط عدم قطع طواف واجب است به نحوی که موالات عرفیه بهم بخورد پس اگر مرتكب قطع شد اقوی استیناف آن است. [\(٦\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: إذا خرج الطائف من المطاف إلى الخارج قبل تجاوزه النصف من دون عذر فإن فاتته الموالة العرفية بطل طوافه. [\(٧\)](#)

١- ص ١٢٩

٢- ط باقری ص ١٥٤ مسأله ١٥

٣- احکام عمره ص ٦٢ و مجمع مسأله ٣١

٤- في الملحق ص ٩٤

٥- مسأله ٤٤٠

٦- رساله شیخ ص ٤٤

٧- ص ١٥٢

ص: ۱۲۶

س: هل يجوز قطع الطواف أو السعي اختياراً ثم الإبداء من أول العمل؟ ج: لا يجوز القطع على الأحوط الأولى. (۱)

الشيخ الصافى: طواف واجب را بدون عذر نباید قطع کرد و قطع طواف استحبابی بدون عذر جائز است. (۲)

الشيخ الفاضل: وكذا المفروض على الأقوى ويجوز الإستئناف قبل فوات المولات العرفية ... ولا فرق في ذلك بين قطعه قبل الشوط الرابع أو بعده حتى لو قطعه في إثناء الشوط السابع واستئنته من رأس فان الطواف الثاني صحيح على الأقوى نعم قطع الطواف المفروض مکروه. (۳)

الشيخ المكارم: بنا بر احتياط واجب قطع نکند. (۴)

الشيخ النورى: جائز است قطع طواف نافله را بدون عذر و اقوى کراحت قطع طواف واجب است بدون عذر و به مجرد خواهش نفس. (۵)

الشيخ الوحيد: إذا خرج الطائف من المطاف في طواف الفريضه قبل تجاوزه الشوط الرابع من دون عذر فإن فاته المولاه العرفية بطل طواف. (۶)

ترك طواف پس از چهار دور

س: پس از سه دور یا چهار دور طواف را رها می کند و از سر می گیرد بدون قصد زیاده فقط برای اینکه دل چسب تر باشد آیا این طواف صحيح است یا نه؟

السيد السيستانى: چنانچه جاهل قاصر بوده صحيح است و در جهل تقصیری محل اشکال است. بلی اگر قبل از چهار شوط از مطاف خارج شد و مشغول عمل

۱- الصراط الرابع، ص ۱۶۳.

۲- فرع ۴۸۰.

۳- الجامع ص ۸۰.

۴- محشی ص ۲۰۹.

۵- ص ۱۹۶ م ۱۵ واجبات طواف.

۶- ص ۱۲۹ م ۳۰۴.

ص: ۱۲۷

آخری شد که عرفًا صدق کند طوافش را قطع کرده و یا قبل از چهار شوط و یا بعد از آن آنقدر صبر کرد که فوت موالاً عرفیه شد طواف دوم صحیح است. (۱)

السيد الشيرى: در فرض جهل صحيح و در فرض علم بعد از فوت موالات صحيح است. (۲)
*** الشيخ البهجه: صحيح است. (۳)

الشيخ الصافى: اگر چهار دور را تکمیل کرده باشد محل اشکال است و مقتضای احتیاط این است که آن را تمام کند و نماز طواف را بخواند و بعد طواف را استیناف کند. (۴)

الشيخ الفاضل: بلی طواف دوم صحیح است. (۵)

عجز از اتمام طواف و استنایه

الإمام الخميني قدس سره: شخصی که با عجز طواف را قطع کرده وقت تنگ شد و حمل بر دوش هم ممکن نبود برای او نائب بگیرند. (۶)

السيد الخوئي قدس سره: احتیاط آنکه برای باقیمانده نائب بگیرند و شخصاً بعد از زوال عجز احتیاطاً باقیمانده را بجا آورد و اصل طواف را اعاده کند. (۷) و در جواب کتبی فرموده‌اند: مجالی برای تبعیض در اشواط نیست و باید برای تمام عمل نائب بگیرد.

السيد الگلپایگانی قدس سره: بعيد نیست گفته شود که طواف حکم نماز را دارد و تبعیض در اشواط آن در نیابت محتاج بدلیل است. (۸)

- مهردفتر
- الخاتم.
- مهر دفتر
- كتبى
- كتبى
- ص ۱۹
- ص ۱۷۱
- شفاهى

ص: ١٢٨

السيد السيستاني: إذا علم مسبقاً عجزه عن إتمام الطواف إستناب لل تمام و كذا إذا طرء عليه العجز قبل إتمام الشوط الرابع وأما إذا طرء عليه العجز بعد إتمامه فالأقرب جواز الإستنابة للباقي. [\(١\)](#)

السيد الشيرى: أَگر در اثناء مريض شد و قطع کرد اَگر قبل از ۳/۵ باشد بعد از بهبودی يك طواف کامل بجا آورد و اَگر خوب نشد برای طواف کامل نائب بگیرد و اَگر بعد از ۴ شوط بود برای تکمیل نائب بگیرد و کافی است و اَگر بین ۳/۵ و ۴ بود برای اتمام نائب بگیرد و اَگر خودش بهبودی یافت طواف را اعاده کند. [\(٢\)](#)

و در ص ٦٩: أَگر می توانند با وسیله‌ای مانند چرخ خودشان طواف کنند در مطاف و خودشان چرخ را راه ببرند، والا بر روی دوش دیگران یا چرخ در داخل مطاف والا نائب بگیرند تا در مطاف طواف کند.

*** الشیخ البهجهت: أَگر نتوانست طواف را تمام کند در آخر وقت نائب بگیرد وقد سبقه فی هذا الرأی السيد الخوئی والإمام الخمینی والشیخ الأراکی. [\(٣\)](#)

اَگر قادر بر اتمام نباشد تا تنگی وقت صبر کند، اَگر به هیچ نحو نشد برای او نائب بگیرند در اتمام... عاجز طواف در چند مرحله انجام دهد، قبل از ٤ مع عدم فوت المولات، وبعد از ٤ مطلقاً. [\(٤\)](#)

الشیخ التبریزی قدس سره: وإن كان بعد الرابع فالاحوط أن يستنيب للمقدار الباقي و يحتاط بالإتمام والإعادة بعد زوال العذر. [\(٥\)](#)
الشیخ الفاضل: أَگر با عذر قطع کرد و نتوانست بجا آورد تا وقت تنگ شد و

١- ص ١٠٦ ملحق

٢- ص ٦٧

٣- آراء المراجع، قديمى.

٤- مناسک، ص ١١٢ و ١٦١

٥- ص ١٥٣

ص: ۱۲۹

حمل هم ممکن نبود برای او نائب بگیرند و در فرع دیگر در عجز بعض، نائب برای کل طواف بگیرد. (۱) الشيخ المکارم: در مناسک متعرض نیابت در فرع مزبور نشده.

الشيخ الوحدید: إذ التجأ الطائف إلى قطع طوافه لمرض كصداع أو وجع في البطن فإن كان ذلك قبل إكمال الشوط الرابع لزمته الإعادة وإن كان بعده فالأحوط أن يستنيب للمقدار الباقي و يأتي بطواف كامل بقصد الأعم من الإتمام والتمام. (۲) أقول: ظاهر این است که برای کل طواف نائب بگیرند یا لا اقل مطلق است.

قطع طواف برای درگ جماعت

الإمام الخميني قدس سره: جائز است قطع و از هر جا قطع کرد از همانجا اتمام کند و احوط اتمام و اعاده است و سزاوار نیست این احتیاط ترک شود.

السيد الخوئي قدس سره: قطع جائز است و بعد از نماز از هر کجا قطع نمود شروع و اتمام نماید. (۳)

السيد الگلپایگانی قدس سره: جائز است قطع بلکه مستحب است و از هر کجا قطع کرد بعد از نماز تمام کند. و احوط آنکه اگر قبل از چهار باشد اتمام و اعاده نماید. (۴)

وفي المجمع ٤٨٠: إنما قبل اكتمال الطواف استيفان طواف و عمره أو صحيحة است لكن يلزم طواف ناقص را خodus يا نائب أو تكميل کند.

السيد السيستانی: إذا قطع الطواف لدرك الصلاة الجماعة أتمه بعد الفراغ من صلاته من موضع القطع مطلقاً وإن كان الأحوط إعادةه بعد الإتمام أيضاً إذا كان القطع قبل تمام الشوط الرابع. (۵)

۱- ص ۲۰۵ محسنى.

۲- ص ۱۲۹.

۳- كتبى و منه المسائل ص ۱۹، صراط النجاء، ج ۲، ص ۲۳۲.

۴- احكام عمره.

۵- ص ۱۶۰.

ص: ۱۳۰

السيد الشيرى: قطع طواف برای رسیدن به نماز جماعت جائز است و بعد از نماز طواف را تمام می کند. (۱)

***الشيخ البهجه: در طواف اگر موالات عرفیه بهم نخورد اشکال ندارد و اگر بهم خورد و قبل از چهار بود احتیاط با اكمال آن و اعاده است ولی در سعی چون موالات معتبر نیست با فرض عذر که مورد سؤال است مانع ندارد. (۲)

الشيخ التبریزی قدس سره: در مناسک متعرض فرع مذبور نشده و فی الضمیمه ص ۳۲: از جایی که قطع کرده بعد از نماز را ادامه دهد.

الشيخ الفاضل: جائز است بلکه مستحب است قطع کند برای رسیدن به نماز جماعت یا رسیدن به وقت فضیلت نماز واجب و از هر جا قطع کرد از همانجا بعد از نماز اتمام کند و احتیاط اتمام و اعاده است. بلی اگر بعد از چهارم بوده است اتمام کافی است. (۳)

وفی الجدید: تخلل الجماعة لا تضر بالطواف قبل الأربعة أو بعدها إذا اشتغل به بعد الصلاة. (۴)

الشيخ المکارم: در مناسک متعرض فرع نشده.

الشيخ الوحید: و يستحب قطع الطواف وإن كان فريضة لإدراك صلاة الفريضة ثم يعود فيتم ما بقى من طوافه. (۵)

لک در ایام عادت

الإمام الخمينی قدس سره: در فرض مذبور در ایام عادت ممکن است یک یا دو لکه

۱- حاصل مسأله ص ۶۵

۲- ص ۱۶۱

۳- حاصل دو مسأله ص ۲۰۶

۴- ص ۷۰

۵- ص ۱۳۰

ص: ۱۳۱

کم رنگ بیند این خون چه حکمی دارد؟

ج: حکم استحاضه دارد و باید به وظیفه مستحاضه عمل کند. [\(۱\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: س: به واسطه خوردن قرص و یا تریق آمپول جلو عادت را گرفته لکن در ایام عادت روزی یک لحظه خون می‌بیند با وصف مذکور طواف و نماز او چگونه است؟

ج: با انجام اعمال مستحاضه طواف و نماز او صحیح است. [\(۲\)](#)

السيد السيستانی: لا یجری على الدم المتقطع في مفروض السؤال حكم دم الحيض بل یجري عليه حكم الإستحاضة بلا فرق بين كونه بصفة الحيض أو لا. [\(۳\)](#)

السيد الشیری: در فرض مسأله - خونی که در ایام عادت می‌بیند هر چند سه روز مستمر نباشد و صفات حیض نیز نداشته باشد حکم حیض را دارد. [\(۴\)](#)

و در مسأله ۴۰۲: اگر صاحب وقتیه و عدديه در وسط پاک شد و طواف نماز را در پاکی انجام داد و بعد لک دید اعمالش صحیح است. [\(۵\)](#)

و در مسأله ۶۴۴: اگر زنی در اثناء حیض مدتی پاک باشد حتی در باطن فرج حکم حیض ندارد. پس اگر در عرفات یا مشعر لک دید و یقین کرد که خون حیض است و قبلًا پاک نبوده گرچه به حسب عادت پاک بوده اعمال قبلی او صحیح است و باید حج تمتع را تمام کند.

***الشيخ البهجه: تعلم عمل المستحاضة إلا إذا علمت أن فى باطن الفرج دمًا. [\(۶\)](#)

منه أيضًا: س: رؤية الدم في أيام العادة فهل يجوز المنع بالعلاج؟

ج: إذا انقطع الدم بالعلاج فليس بحاجة. [\(۷\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر استمرار تا سه روز نداشته باشد استحاضه است و

۱- ص ۱۳۹ طبع پنجم مع التلخيص.

۲- مجمع ص ۴۷۲

۳- ملحق ص ۹۲ س ۱۹۴

۴- مسأله ۴۰۰

۵- ۶۴۴ و ۴۴۴

۶- مسأله ۱۷۴

۷- ص ۲۴۰

ص: ١٣٢

اعمال مستحاصه را باید انجام داد. [\(١\)](#)

و فى الصراط ج ٣ ص ١٨٨ نظر السيد الخوئي و الشيخ التبريزى: لا بأس بالطواف والصلوة فى الفرض.

ملحقات نماز طواف

الصلاه خلف المقام

١- بانوان ص ٢١.

ص: ١٣٥

الإمام الخميني قدس سره: أَگر صدق خلف مقام نشد در يکی از دو جانب بجا آورد به طوری که گفته شود نزد مقام است و اَگر ممکن نشد در دو جانب بجا آورد با ملاحظه نزدیکتر به مقام از دو جانب و خلف و اَگر سه طرف مساوی باشد در خلف بخواند و دو طرف کافی نیست و اَگر دو طرف صدق نزد مقام نکند اکتفا به پشت بعيد نیست لکن احتیاط آن است که یک نماز پشت مقام و یک نماز در یکی از دو طرف با ملاحظه اقربیت و احوط اعاده نماز است در صورت امکان در پشت مقام تا وقتی وقت سعی تنگ نشده. [\(١\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: و در صورت عدم تمکن با مراعات نزدیکی به مقام بنا بر احتیاط واجب در هر جای مسجد می‌تواند بجا آورد. [\(٢\)](#)

منه أيضاً: إذا صلّى خلف المقام بعيداً ثم تمكّن قبل السعي قريباً من المقام لا تجب الاعادة. [\(٣\)](#)

١- س ١٥٠ طبع پنجم

٢- ص ١٨٠

٣- الصراط ج ٢ ص ٢٣٩

ص: ١٣٦

منه أيضاً: س: بعد الطواف لو انتظر خمسة دقائق، لوجد مكاناً خلف المقام؛ فهل يجب الإنتظار أم يصلى خلفه بعشرة أمتار؟

ج: لا يجب الإنتظار. [\(١\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: أَكْرَبَتْ مَقَامَ مُمْكِنَ نَشَدَ درِ يَكِيَّ اَذْ دَوْ جَانِبَ مَقَامَ بَايْسَدَ وَ اَكْرَبَ نَشَدَ درِ هَرْ جَايِيَّ اَذْ مَسْجِدَ كَهْ پَشَتْ مَقَامَ وَ دَوْ طَرْفَ آَنْ نَزَديْكَتْرَ بَهْ مَقَامَ باشَدَ. [\(٢\)](#)

السيد السيستاني: فإن لم يتمكن من الخلف فالأحوط أن يجمع بين الصلاة عنده في أحد جانبيه وبين الصلاة خلفه بعيداً عنه ومع تعذر الجمع يكتفى بالمكان منهما ومع تعذرهما يصلى في أي مكان من المسجد مراعياً الأقرب فالأقرب إلى المقام على الأحوط الأولى.

[\(٣\)](#)

السيد الشيرازي: باید نماز طواف را پشت مقام ابراهیم علیه السلام بجا آورد و به قدری نزدیک باشد که بگویند (نzd مقام) و اگر موجب مذاہمت بود در نقطه دورتر پشت مقام با رعایت الأقرب، و در یمین و یسار کافی نیست. [\(٤\)](#)

*** الشيخ البهجه: احوط آن است که پشت مقام باشد به طوری که نزد مقام صدق کند و با عدم تمکن، در یکی از دو جانب، و اگر آن هم ممکن نشد با مراعات الأقرب فالأقرب به سوی خلف و دو جانب آن و در صورت دوران بین بعضی مراتب خلف واحد جانین جمع کند بین دو نماز بلکه اعاده پس از خلف تا آخر وقت امکان.

الشيخ التبریزی قدس سره: فإن لم يتمكن فيصلى في أيّ مَكَانٍ مِنَ الْمَسْجِدِ مراعياً الأقرب فالأقرب إلى المقام على الأحوط.

١- الصراط، ج ٣، ص ١٧٣

٢- ص ١١٠

٣- ص ١٦٨

٤- ص ٨٢

ص: ۱۳۷

الشيخ الفاضل: باید خلف مقام باشد با رعایت الأقرب فالأقرب والا در دو جانب با صدق اقرب به مقام. (۱)

الشيخ المکارم: بهمین اندازه که بگویند پشت مقام ابراهیم بجا آورده کافی است. (۲)

الشيخ النوری: باید نماز خلف مقام باشد اگر خلف مقام احراز نشود نماز خوانده صحیح نیست. (۳) و در صورت ازدحام هر کجا مسجد بخواند کفایت می کند. (۴)

الشيخ الوحد: ومع عدم التمکن من الإتيان بها قریباً من المقام يجوز الإتيان بها خلف المقام إلى ما يقرب من ظلال المسجد وإن لم يتمکن من ذلك صلى قریباً منه في أحد جانبيه. (۵)

اگر تصحیح نماز ممکن نشد

الإمام الخمینی قدس سره: اگر نتوانست قرائت نماز را یاد بگیرد باید نماز را بهتر ترتیبی که می تواند خودش بجا آورد و کافی است و به اقتداء به شخص عادل و استنبابه هم اکتفا نکند اگر احتیاط کرد. (۶)

السيد الخوئی قدس سره: هرگاه قرائت نماز گزار غلطی داشته باشد و نتواند درست کند اشکالی در اکتفا به آنچه می تواند در نماز طواف و غیر آن نیست و همان اندازه کافی است و در صورت سهل انگاری در تصحیح احوط آن است که بجماعت بخواند و نایب هم بگیرد. (۷)

السيد الگلپایگانی قدس سره: و اگر تصحیح ممکن نشود نماز طواف را به جماعت

۱- محسنی

۲- ص ۱۰۴

۳- ص ۲۳۵

۴- ص ۲۳۶

۵- ص ۱۳۷

۶- ص ۱۵۱

۷- ص ۲۳۵

ص: ۱۳۸

بخواند ولی به آن اکتفا نکند و واجب است به طور فردی نیز بخواند و اگر نایب هم بگیرد بهتر است. [\(۱\)](#)
 السيد السیستانی: إن لم يتمكن من التصحیح أجزاء الحمد على الوجه الملحون إذا كان يحسن منها مقداراً معتمداً به. [\(۲\)](#)
 السيد الشیری: محرمی که قرائتش درست نیست باید طواف را تا آخرین وقت ممکن تأخیر بیاندازد و الا نماز او باطل است و با
 عمد اگر تعجیل کرد طواف و نماز و اعمال بعدی باطل است. [\(۳\)](#) و اگر تا آخر وقت نتوانست تصحیح کند در آخر بهر شکل کافی
 است و کسی که تا آخر وقت هم قادر نیست تأخیر لازم نیست. [\(۴\)](#)
 منه أيضاً: کسی که توان تصحیح دارد و بنابر تصحیح ندارد احرام او منعقد نمی شود و کسی که در تصحیح سهل انگاری کرده و
 قرائت را تصحیح نکرده باید طواف و نماز و سعی و تقصیر را تا آخر وقت عمره تأخیر بیاندازد. [\(۵\)](#) و در آخر وقت به قدر میسر
 بجا آورد و لو با تلقین دیگری و احتیاط استحبابی هم استنابه است.

*** الشیخ البهجه: عمل به وظیفه یومیه لازم و کافی است بنا بر صحت جماعت در طواف و استنابه در یومیه نیست. [\(۶\)](#)
 الشیخ التبریزی قدس سره: باید خودش نماز را به نحو میسور بخواند و احتیاطاً بجماعت بخواند اگر ممکن شود و استنابه هم بکند.
[\(۷\)](#) و این در صورتی است که اهمال در تصحیح کرده باشد و اگر فی نفسه قاصر است میسور خود او کافی است.

۱- ص ۸۱

۲- ص ۱۷۰

۳- ص ۱۳۴

۴- ص ۱۳۴

۵- ص ۸۵

۶- ص ۱۶۲

۷- ص ۱۶۴

ص: ۱۳۹

الشيخ الصافی: اگر در تصحیح قرائت مقصراً باشد، خود بخواند و احتیاطاً در صورت امکان نماز به جماعت و نائب هم بگیرد. (۱)

الشيخ الفاضل: به هر نحو قدرت دارد بخواند و به جماعت خواندن حتی در فرض امکان هم واجب نیست. (۲)

الشيخ المکارم: باید بهمان مقدار که توانایی دارد نماز طواف را بخواند و نائب گرفتن لازم نیست و خواندن نماز به جماعت اشکال دارد. (۳)

الشيخ الوحدید: فإن لم يتمكن منها حتى ضاق الوقت عن التصحیح فعليه أن يأتي بقرائته الملحونة والأحوط وجوباً أن يصلیها جماعة ويستتب أيضاً.

نماز طواف با یومیه

الإمام الخمینی قدس سره: احتیاط در همه موارد سؤال حاصل می شود. اما موارد سؤال: ۱- نماز طواف حج به نماز طواف نساء و بالعكس ۲- نائب بکسیکه نائب نیست ۳- نماز طواف واجب را به مستحب و بالعكس (۴) (یومیه ذکر نشده)

السيد الخوئی قدس سره: س: هل يجوز له أن يأتـم بـمـن يـصـلـى فـرـيـضـة يـوـمـيـه اـدـائـيـه أو قـضـائـيـه؟ جـ- الأـحـوـطـ تـرـكـ ذـلـكـ. (و قال التبریزی: لا بأس بذلك و هذا لمن كان متمكناً من التعلم وأما العاجز عن ذلك فيجزيه صلاته من غير حاجة للإستنابة). (۵).

السيد الگلپایگانی قدس سره: الأـحـوـطـ الإـقـتـداءـ بـمـن يـصـلـى صـلـاةـ الطـوـافـ إـنـ أـمـكـنـهـ ذـلـكـ وـ إـلـاـ فـيـقـتـدـيـ بـمـن يـصـلـى الـيـوـمـيـهـ بـرـجـاءـ المـطـلـوـيـهـ. (۶)

السيد السیستانی: در نماز یومیه به احتیاط واجب اقتداء جایز نیست. (۷)

السيد الشییری: بنا بر احتیاط واجب در نماز طواف نمی توان به نمازهای

۱- کتبی.

۲- محسنی ۲۶۰.

۳- ص ۱۰۷.

۴- ص ۱۵۳.

۵- الصراط ج ۳، ص ۱۷۳.

۶- ص ۱۱۸.

۷- کتبی.

ص: ١٤٠

يومیه اقتدا کرد. (١)

و در ص ٨٧: اقتدا کردن در نماز طواف واجب به نماز طواف مستحب و بالعكس صحيح نیست.

*** الشیخ البهجه: اگر نماز طواف واجب نبود با نماز یومیه و احتیاطی و نماز طواف مستحبی بقصد رجاء مطلوبیت احتیاط بعمل می آید. (٢) و در ذخیره اشکال کرده‌اند.

الشیخ التبریزی قدس سره: فی الضمیمة: احوط اقتدا به نماز طواف واجب است.

الشیخ الفاضل: س: آیا نماز طواف واجب را می‌توان با نماز جماعت یومیه بجا آورد؟

ج: صحت آن محل اشکال است. (٣)

الشیخ الوحید: متعرض فرع نیست.

نسیان الصلاة و تركها عن جهل أو عمد

الإمام الخمينی قدس سره: فوریت عرفیه لازم است و در هر حال اگر تأخیر انداخت باید بجا آورد و مبطل طواف نیست.

السيد السيستانی: من ترك صلاة الطواف عالماً عامداً بطل حجه على الأحوط (٤) وحكم التارک لصلاة الطواف جهلاً حكم الناسی ولا فرق في الجاهل بين القاصر والمقصري. (٥)

السيد الشیری: مبطل طواف نیست و اعاده طواف لازم نیست.

١- ص ١٦

٢- شفاهی

٣- محسنی ص ٢٦٦

٤- ص ١٦٨

٥- ص ١٦٩

ص: ۱۴۱

الشيخ البهجه: ترك نماز طواف از روی علم و عمد موجب بطلان حج است. زیرا بدون این نماز سعی باطل است. (۱) الشيخ التبریزی قدس سره: اگر نماز طواف را فراموش کند و پس از خروج از مکه متذکر شود اگر بتواند باید برگرد به مکه و الا در هر جا یادش آمد بجا آورد و حکم کسی که نماز طواف را به جهت نادانی ترك کرده حکم کسی است که فراموش کرده و فرقی بین جاہل قاصر و مقصراً نیست. (۲)

منه أيضاً من ترك صلاة الطواف عالماً عاماً بطل حجّه لاستلزمـه فساد السعي المترتب عليه. (۳)
الشيخ المکارم: کسی که عمداً نماز طواف را ترك کند حج او باطل نیست فقط گناه کرده و باید تدارک کند. (۴)
الشيخ الوحید: فی صورۃ العلم والعمد بطل حجّه علی الأقوی (۵) و حکم التارک جھلًا حکم الناسی قصوراً أو تقصیراً.

محاذات زن و مرد در نماز

الإمام الخمينی قدس سره: بنا بر احتیاط مستحب باید زن عقب تر از مرد بایستد و اگر برابر یا جلوتر بایستد و با هم وارد نماز شوند بهتر اعاده است. (۶)

السيد الگلپایگانی قدس سره: مکروه است در نماز زن جلوتر از مرد یا محاذی با او بایستد. (۷)
السيد الشیری: یکی از احکام مخصوصه مکه مکرمہ آن است که مرد و زن می‌توانند در کنار یکدیگر نماز بخوانند و بلکه زن می‌توانند جلوتر از مرد نماز

۱- ص ۱۱۹

۲- ص ۱۳۹

۳- ص ۱۶۲

۴- ص ۱۰۵

۵- ص ۱۳۸

۶- ۸۸۶ و ۷

۷- توضیح ۱۹۵

ص: ١٤٢

بخواند هر چند فاصله نباشد و هیچ گونه کراحتی ندارد. [\(١\)](#)

*** الشيخ البهجه: در مسجدالحرام اشکال ندارد. [\(٢\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: نماز آنها صحيح است. [\(٣\)](#)

الشيخ الصافى: تساوى و تقدم زن کراحت دارد. [\(٤\)](#)

الشيخ الوحيد: در غير مکه مکروه است. توضیح: در صورتی که زن مقدم باشد و با هم وارد نماز شوند باید نماز را اعاده کنند نظیر مرحوم السيد الخوئی.

تقدمه النساء في الصلاة في مكة

السيد الخوئی قدس سره: س: إذا كان الرجل يصلّى صلاة الطواف أو أى صلاة أخرى فجاءت امرأة أخرى وصلّت محاذية له أو أمامه وبينهما أقل من شبر فما حكم صلاتهما؟

ج: في الفرض تبطل صلاة المتأخر فقط. [\(٥\)](#) (والفاضل: في الجامع، ص ٩٤، نفس السؤال والجواب).

السيد السيستانی: لا يجري في مكة المكرمة (الحكم بعدم صحة الصلاة) فيجوز فيها التقدم والتأخر على الأظهر. [\(٦\)](#)

*** الشيخ البهجه: تقدم در مسجد الحرام در نماز طواف اشکال ندارد. [\(٧\)](#) وفي الوسيلة الأظهر صحة صلاة كل من الرجل والمرأة مع المحاواة على كراحته. [\(٨\)](#)

١- ص ٨٣

٢- ص ١٦١

٣- ص ٥٠

٤- ص ١٨٣

٥- الصراط ج ٣ ص ١٧٢

٦- الملحق ص ١٧٠

٧- ص ١٦١ م ١٣

٨- ص ١٨٦

ص: ۱۴۳

الشيخ التبریزی قدس سره: رعایت فاصله در شهر مکه لازم نیست. (۱)

منه أيضاً: الأظهر صحة صلاة كل منهما لعدم اعتبار الفاصل بينهما في الصلاة في مکه. (۲)

الشيخ الصافی: اگر زن برابر مرد یا جلوتر بایستد نماز هر دو صحیح است چه با هم وارد نماز شوند یا به ترتیب، بلى، ثواب نماز هر کدام که بعد مشغول شده کمتر است. (۳)

الشيخ الفاضل: نعم، الحكم بالبطلان يجري في المسجد الحرام أيضاً إذا كان الرجل والمرأة مؤمنين لا مطلقاً إلى قوله: و مع ذلك في خصوص صلاة الطواف إذا استلزم رعاية هذا الشرط تأخير صلاة الطواف عن الطواف و تخلّ بالموالاة العرفية أو توجّب العسر والحرج فلا يلزم رعایته و تصح الصلاة مطلقاً. (۴)

الشيخ المکارم: در مکه تقدم مانع ندارد. (۵)

وضو با آب‌های شرب

السيد الخوئی قدس سره: إن كان الماء لمالك سببه للشرب فقط فلا يصح الوضوء به وكذا ماء زمزم إن فرض لمالك شخصی قصر استعماله في جهة خاصه غير الوضوء. (۶)

السيد السيستانی: إذا كانت مخصصة للشرب لم يجز الوضوء بها. (۷)

السيد الشیری: جائز نیست. (۸)

۱- توضیح ص ۱۶۰

۲- المصدر

۳- توضیح ص ۱۸۳

۴- الباجام، ص ۱۷۲

۵- شفاهی

۶- الصراط ح ۳ ص ۱۴۵

۷- ص ۱۷۵ ملحق

۸- کتبی

ص: ١٤٤

الشيخ البهجهت: اگر بدون منع و ضو گرفت حکم به صحت بعید نیست. (١)

الشيخ التبریزی قدس سره: لا يبطل وضوءه بذلك وإن كان ترك الوضوء بذلك الماء أحوط توقيرًا للماء للشرب. (٢)

الشيخ الصافی: با توجه به این که نوعاً حجاج از آب‌ها بر می‌دارند و به مصارف مختلف مثل شستن سر و صورت و ریختن به بدن می‌رسانند و مسؤولین منع نمی‌کنند، از سیره موجود استفاده جواز می‌شود.

الشيخ الفاضل: مسؤولین دولت که برای شئون مختلف مسجد‌الحرام منصوبند و ضوابطی برای مسجد و متعلقات مسجد قرار داده‌اند غیر از کسی است که اصل آب را آورده و معلوم نیست که آب آورندگان چنین تضییقی برای حجاج قرار داده باشند علیهذا جواز بعید نیست. (٣)

الشيخ الوحید: محل شبهه قرار دادند. (٤)

مؤلف: مقتضی الاحتیاط ترك الوضوء بهذا الماء.

ملحقات سعی

ترك سعی جهة

١- شفاهی

٢- الصراط ج ٢ ص ٥٠٢

٣- شفاهی

٤- شفاهی

ص: ۱۴۷

الإمام الخميني قدس سره: حكم ترك عمدى يا سهوى آن همان است که در طواف گذشت. (۱)

أقول: در فصل فرموده: اگر کسی طواف را چه طواف حج یا عمره از روی جهل به مسئله به جانیاورد و برگشت به محل خود باید حج را اعاده کند و یک شتر قربانی کند. (۲)

السيد الخوئي قدس سره: ترك سعى خواه علم به حكم داشته يا نداشته و جاهل باشد و قبل از عرفات تدارك نشود حج باطل است و اعاده اش در سال بعد لازم است و اظهر این است که احرامش هم باطل خواهد شد گرچه احوط و اولی عدول به افراد است و بهقصد اعم از حج افراد یا عمره مفرد تمام کند. (۳)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر کسی سعى را عمداً یا از جهت جهل و ندانستن مسئله ترك کرده و نتواند قبل از وقوف عرفات تدارك کند، حج او بدل به افراد می شود با

۱- ص ۷۲

۲- ص ۱۰۸

۳- ص ۱۸۶.

ص: ١٤٨

انجام عمره مفرد و باید سال بعد حج را اعاده کند هر چند مستطیع نباشد. (١)

السيد السيستاني: فمن تركه عمداً أو جاهلاً بالحكم او الموضوع ولم يدارك قبل الوقوف بطل حجه. (٢)

و في الملحق: اذا علم ببطلان سعيه في عمرة التمتع أو الحج بعد انقضاء شهر ذي الحجة يحكم ببطلان حجه. (٣)

*** الشيخ البهجهت: سعى رکن است و ترك آن ولو با جهل اگر تدارک نشود قبل از عرفات موجب بطلان حج است و پس از

انجام حج افراد اعاده حج در سال بعد لازم خواهد بود. (٤)

الشيخ التبريزی قدس سره: لو تركه عمداً بطل حجه سواء في ذلك العلم بالحكم والجهل به. (٥)

الشيخ الوحید: وكذلك من كان جاهلاً بالحكم أو الموضوع على الأحوط له لم يكن أقوى البطلان، والأحوط الأولى الإتيان بأعمال

العمره المفردة. (٦)

تأخير السعي

الإمام الخميني قدس سره: از مسئله ٨ متفرقه استفاده می شود که اعاده ندارد هر چند تأخیر عمدى بوده.

السيد الخوئي قدس سره: س: ما حکم من أخر السعی في العمرة أو الحج إلى اليوم الثاني أو الثالث لغير عذر فهل يتربّ عليه بطلان

طوافه؟

ج: نعم يعيد قبله الطواف وصلاته (الصراط ج ٢ ص ٢٤١) ووافقه التبريزی.

١- ص ٨٦

٢- ص ١٧٤

٣- ص ١١٨

٤- ص ١٢٣

٥- ص ١٦٤

٦- ص ١٤٤

ص: ١٤٩

السيد الگلپایگانی قدس سره: والأقوى جواز تأخيره إلى الليل. (١)

السيد السيستاني: لا يجوز تأخير السعي إلى الغد اختياراً (ملحق ص ١١٧).

السيد الشيری: اگر تا فردای طواف تأخیر انداخت احتیاط اعاده طواف است.

* * * الشيخ البهجهت: س: من طاف و صلى في يوم و اجّل سعيه إلى يوم آخر فهل يجب عليه يوم السعي أن يعيد الطواف و الصلاة؟

ج: لا يجب ذلك. (٢)

الشيخ الصافی: س: کسی که طواف کرده و سعی را به روز بعد یا روزهای بعد تأخیر انداخته آیا اعاده طواف و نماز لازم است؟

ج: لازم نیست ولی اختياراً باید سعی را به روز بعد تأخیر بیندازد. (٣)

الشيخ الفاضل: لو أخّر إلى الغد يعيد الطواف قبله إذا أخّر لغير عذر (حول الحجّ ص ٩٤).

الشيخ المکارم: اگر تأخیر انداخت به فردا گناه کرده ولی اعمال او صحیح است. (٤)

الشيخ الوحدی: بل الأحوط عدم تأخيره إلى الليل أيضاً ص ١٤٤.

لزوم سعی عقب طواف مستأنف

س: در مواردی که اصلاح یا تکمیل طواف لازم است آیا اعاده سعی هم لازم است یا نه؟

السيد الشيری: اگر طواف را ناقص به جا آورده باشد اعاده سعی لازم نیست

١- ص ١٢١

٢- ص ٢٠٩

٣- ص ١٨٣

٤- حاشیه ٢٨٥

ص: ۱۵۰

واگر طواف را باطل بهجا آورده باشد در اعاده سعی تفصیلی است که در مناسک ذکر شده. [\(۱\)](#)

*** الشیخ البهجه: احتیاط در اعاده سعی است. [\(۲\)](#)

الشیخ التبریزی قدس سره: بنابر احتیاط سعی هم اعاده شود. [\(۳\)](#)

الشیخ الصافی: بنابر احتیاط در مورد اعاده طواف باید سعی را هم اعاده کند ولی اگر تکمیل طواف مربوط به اشواط بعد از شوط چهارم باشد اعاده سعی لازم نیست. [\(۴\)](#) الشیخ الفاضل: س: شخصی طواف عمره مفرده یا عمره تمتع یا طواف حج را از جهت جهل به شرایط یا فراموشی آن، باطل انجام داده وظیفه او چیست؟

ج: اگر با اعتقاد به صحت انجام داده عمره و حج او صحیح است ولی باید طواف و نماز آن را اعاده کند و احتیاط مستحب آن است که اعمال بعدی را نیز اعاده کند که یکی از اعمال بعدی سعی است. [\(۵\)](#)

سعی رکوعی

۶- مقداری از سعی را در حال خمیدگی (حال رکوعی) انجام داده، صحیح است یا نه؟

السید الشبیری: سعی مذبور مانع ندارد. [\(۶\)](#)

۱- کتبی؛ به مسئله ۳۶۴ مراجعه شود.

۲- کتسی.

۳- کتبی.

۴- کتبی.

۵- تلخیص، مسأله ۲۴۲، حج و عمره.

۶- کتبی.

ص: ۱۵۱

الشيخ البهجهت: اشكال ندارد و لازم نیست مستقیم باشد. (۱)

الشيخ التبریزی قدس سره: سعی مزبور صحیح است. (۲)

الشيخ الصافی: ظاهراً کافی است اگر چه مراعات احتیاط خوب است. (۳)

شروع سعی از مروه خطأ

السيد السیستانی: لو بدأ بالمروة قبل الصفا ولو سهواً ألغى ما أتى به واستأنف السعى من الأول. (۴)

السيد الشیری: باید هر وقت فهمید مجدداً از صفا سعی نماید و اگر بعد از تقصیر متوجه شود سعی می‌کند و بنا بر احتیاط واجب باید تقصیر را اعاده کند و تا تقصیر نکرده از محرمات احرام اجتناب کند. (۵)

*** الشيخ البهجهت: لو بدء بالمروة قبل الصفا ألغى ما بذله واستأنف السعى من الأول. (۶)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر از مروه شروع کرد و به مروه ختم کرد سعی او صحیح است، فی الصور الخمسة. (۷)

الشيخ الصافی: اگر بعد از هفت شوط ملتفت به اشتباه شد و یک مرتبه دیگر سعی نمود اقوی صحت سعی است هر چند احوط اعاده سعی است. (۸)

الشيخ النوری: باید سعی را اعاده کند. (۹)

الشيخ الوحدی: اگر سعی را از مروه شروع کند در هر شوطی که باشد چه در شوط اول و چه پس از آن باید سعی را از سر بگیرد.

(۱۰)

بعض اشواط سعی در حال خواب

۱- کتبی.

۲- کتبی.

۳- کتبی.

۴- ص ۱۷۲

۵- مسئله ۵۴۹

۶- ص ۱۳۶

۷- فرع ۹۵۴

۸- ص ۱۹۶

۹- ص ۱۲۹

۱۰- ص ۱۷۴

ص: ۱۵۲

السيد الخوئي قدس سره: سعى در حال خواب مجزی نیست. [\(۱\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر مقداری را که خواب بوده و باقی را به التفات بهجا آورد صحیح است. [\(۲\)](#)

السيد السيستانی: س: من جاز له السعی محمولاً على متن إنسان أو على عربة وسعى به وقد غلبه النوم أثناء السعى فهل يصح سعيه؟
ج: الظاهر بطلانه. [\(۳\)](#)

السيد الشیری: اگر با التفات در عربانه نشسته و قصد قربت داشته و بعد خوابش برده اشکال ندارد نظیر وقوف در عرفات و روزه.
[\(۴\)](#)

***الشيخ التبریزی قدس سره: الأحوط إعادة السعى بقصد الأعم من التمام والإتمام. [\(۵\)](#)

الشيخ الصافی: صحت سعى در حال خواب معلوم نیست، بنابراین اگر بعد از نصف خواب رفته چنانچه سعی را از جایی که به خواب رفته بهجا آورد کافی است و احتیاطاً اصل سعی را اعاده نماید و در غیر این صورت باید سعی را از سر بگیرد. [\(۶\)](#)

الشيخ الفاضل: سعى در حال خواب محل اشکال است. [\(۷\)](#) و اگر خواب بعد از شوط چهارم بوده و بعد بیدار شده باید از محلی که خواب رفته سعی را ادامه

۱- كتبی.

۲- الآراء و مجمع المسائل.

۳- الملحق الأول، ص ۱۲۰.

۴- ص ۱۶۰۹.

۵- م ۹۵۶.

۶- الألف، ص ۱۸۲.

۷- فرع ۶۹۳.

ص: ۱۵۳

دهد. [\(۱\)](#) الشیخ المکارم: دلیلی بر عدم صحت نداریم. [\(۲\)](#)

الشیخ الوحدی: صحیح نیست. وقوف بعرفات مورد نص است - علاوه، وقوف که عبارت از بودن است غیر از امر به سعی و حرکت است با التفات.

سعی با عربانه و چرا

الإمام الخمينی قدس سره: جائز است سواره و بر روی عمل چه در حال اختيار و چه با عذر، لكن راه رفتن افضل است.

السيد الشیری: در حال اختيار بنابر احتیاط واجب باید خودش چراخ را راه برد و اگر دیگری او را سعی دهد صحیح نیست بنابر احتیاط واجب. [\(۳\)](#)

السيد السیستانی: جائز است سوار بر حیوان یا غیر آن انجام دهد. [\(۴\)](#)

وفی الملحق ص ۱۱۵ ملخصاً: س: هل يجوز السعى راكباً في حال الإختيار إذا كان المتولى للتحريك شخص آخر وإنما هو يجلس فقط؟ ج: لا يجوز هذا في حال الإختيار فأنه من السعى به لا السعى بنفسه.

*** الشیخ البهجهت: نظیر عبارت الشیخ الوحدی. [\(۵\)](#)

الشیخ التبریزی قدس سره: لازم نیست در سعی پیاده باشد و سعی سواره بر حیوان یا چرخهای متداول جائز است. [\(۶\)](#)
منه أيضاً: نعم يجوز إذا جلس با اختياره [\(۷\)](#) و در فرع ۹۷۳ فرموده: فالسعى فيها محل إشكال و كذلك الطواف. [\(۸\)](#)

الشیخ الفاضل: في السؤال ۲۰۶: هل يجوز السعى في العربات الموجودة في

۶۹۴-۱

۲- شفاهی.

۳- ص ۱۴۱

۴- ص ۲۵۲

۵- ص ۱۳۶ و ۱۳۸

۶- ص ۱۹۴

۷- فرع ۳۱۲

۸- و فرع ۹۷۵ و ۹۸۱

ص: ١٥٤

السعى اختياراً مع العلم بأنَّ الذِّي يتولَّ تحريك هذه العربات شخص آخر والساعي جالس فقط؟ ج: نعم إذا جلس باختياره. (١)
أقول: هذا نص عبارة السيد الخوئي قدس سره في منية السائل سؤالاً وجواباً.

الشيخ المكارم: جائز است سواره وبروى محمل چه در حال اختيار و چه با عذر لكن راه رفتن افضل است. (٢)
الشيخ الوحد: لا يعتبر في السعى المشى فلا بأس بالسعى راكباً. (٣) و ص ١٤٤: من لم يتمكن من السعى بنفسه ولو بمساعدة غيره لأن يسعى به على متن إنسان أو وسيلة أخرى.

اعتبار الموالاة في السعي

الإمام الخميني قدس سره: در سعی موالات معتبر نیست مگر شوط اول تمام نشده باشد که در صورت فوت موالات احتیاطاً از سر بگیرد. (٤)

السيد الگلپایگانی قدس سره: در سعی موالاً معتبر نیست. (٥)
السيد السيستانی: اعتبار الموالاة بين أشواط السعى مبني على الإحتياط اللزومي والعبرة فيها بالصدق العرفى. (٦)
السيد الخامنئي: يجوز الجلوس والنوم على الصفا والمروءة أو بينهما للإستراحة أثناء السعى بل يجوز ذلك بلا عذر أيضاً.
السيد الشيرازي: مما يعتبر في السعى الموالاة العرفية في أشواطه (٧) (وقال: يعتبر في السعى رعاية حصول الترتيب بين أجزاء السعى) (٨)

١- حول الحج ص ٩٤؛ در مناسك فرع ٦٨٦ فرموده: خلاف احتياط وجوبى است.

٢- ص ٢٩٧

٣- ص ١٤٣

٤- محشى مكارم، ص ٢٩١.

٥- ص ٢٧٤.

٦- ص ١٢٢ ملحق.

٧- ص ١٢٤.

٨- فرع ٥٦٦، ص ١٣١.

ص: ۱۵۵

- الشيخ البهجه: لزوم موالة در غير شوط اول معلوم نیست. [\(۱\)](#)
- الشيخ التبریزی قدس سره: واحتیاط لازم موالات عرفیه است به طوری که فصل معتمد به در بین اشواط حاصل نشود. [\(۲\)](#)
- الشيخ الصافی: موالات در تمام اشواط سعی رعایت شود. [\(۳\)](#)
- الشيخ الفاضل: س: هل يجب الموالاة في السعي وما مقدار وجوبها؟
ج: نعم بمقدار الصدق العرفى المتوالى ومثله في الطواف. [\(۴\)](#)
- الشيخ المکارم: احتیاط واجب مراعات موالات عرفیه است. [\(۵\)](#)
- الشيخ النوری: جائز است نشستن یا خوابیدن بین آنها برای رفع خستگی و لازم نیست عذری داشته باشد بنابر اقوى. [\(۶\)](#)
- الشيخ الوحید: والأقوى إعتبر الموالاة العرفية في السعي بين الأشواط وأبعاضها. [\(۷\)](#)

تکرار سعی برای استنبات هروله

- الإمام الخميني قدس سره: اشكال دارد. [\(۸\)](#)
- السيد الخوئي قدس سره: بنابر اظهر اشكال ندارد اگرچه احوط اعاده سعی است. [\(۹\)](#)
- السيد السيستانی: يشكل صحة سعيه إلإ إذا كان جاهلاً قاصراً. [\(۱۰\)](#)
- السيد الخامنئی: لا- يجوز أن يفعل ذلك اختياراً ولكن سعيه صحيح في الفرض المذكور (نسيان الهرولة) وإن كان الأحوط إتمام السعی ثم إعادته.
- السيد الشییری: زائد است ولی مبطل سعی نیست. [\(۱۱\)](#)

- ۱- آداب ص ۱۴۲
- ۲- ص ۱۹۳
- ۳- الألف ۱۸۳
- ۴- الحول ص ۹۷
- ۵- المصدر.
- ۶- ص ۲۴۱
- ۷- ص ۱۴۲
- ۸- ص ۱۶۴
- ۹- م ۳۳۴
- ۱۰- الملحق ص ۱۲۱.
- ۱۱- شفاهی.

ص: ۱۵۶

الشيخ البهجه: اشكال ندارد. [\(۱\)](#)الشيخ التبريزى قدس سره: لا يضر بسعيه. [\(۲\)](#)الشيخ الصافى: اشكال ندارد. [\(۳\)](#)الشيخ الفاضل: اگر از جهل به مسئله تکرار شده احتیاطاً اعاده کند. [\(۴\)](#)

الشيخ المكارم: هرگاه از روی ندانستن مسئله چیزی بر هفت دور اضافه کند حکم عمد است یعنی باید سعی را از نو به جا آورد. [\(۵\)](#) و در ص ۱۱۶:
احتیاط آن است که برنگردد.

الشيخ الوحید: ولو زاد فی سعیه عالماً عامداً بطل سعیه ولا يبطل بالزيادة سهواً وكذلك جهلاً بالحكم وقال: إذا زاد فی سعیه خطأً صبح سعیه. [\(۶\)](#)

چهارده مرتبه سعی

س: چهارده مرتبه سعی به جای هفت مرتبه در چه صورت صحیح است؟

السيد السيستانى: چنانچه از روی جهل و يا نسيان بوده صحيح است. [\(۷\)](#)

وفى الملحق ص ۱۱۴: س: شخص سعى عشرة أشواط نسياناً ثم التفت إلى الزيادة فقطع سعیه و قصر ماذا حكمه؟
ج: يصح سعیه ولا شيء عليه.

السيد الشبیری: در فرض جهل و سهو صحيح است. [\(۸\)](#)

منه أيضاً: لو نوى أن يسعى أكثر من سبعة أشواط متعمداً بطل ما سعى مع هذا القصد وأما ولو زاد ساهياً فللمسئلة صور، الخامس: أن يلتفت بعد إكمال السبعة

۱- كتبى.

۲- الصراط ۴ ص ۱۸۳.

۳- الألف م ۶۱۵.

۴- فرع ۷۲۴ مع التحقيق.

۵- ص ۱۱۰.

۶- ص ۱۴۵.

۷- مهر دفتر.

۸- الخاتم.

ص: ١٥٧

الثانية ففي هذه الصورة صحيحة بلا إشكال. [\(١\)](#)

*** الشيخ البهجه: در صورت جهل و نسيان مانع ندارد و در مناسک موجود است. [\(٢\)](#)

الشيخ التبريزی قدس سره: چنانچه از روی اشتباه این کار را انجام داده و از روی علم و عمد نبوده سعی صحيح است. [\(٣\)](#)

الشيخ الصافی: در صورت جهل به مسئله و تصور اینکه منظور از هفت مرتبه سعی نمودن این است که در هر مرتبه برود و برگرد صحیح است. [\(٤\)](#)

الشيخ الفاضل: کسی که می‌دانسته هفت شوط سعی کند منتهی فکر می‌کرده که هر رفت و آمد یک شوط است لذا چهارده شوط به جا آورده، اقوی این است که همین سعی کافی است هر چند احتیاط در اعاده است. [\(٥\)](#)

منه أيضاً: اگر سعی را به قصد چهارده دور به جا آورد، سعی او باطل است. [\(٦\)](#)

مؤلف: اگر از باب خطاء و تطبيق مبدء و مختتم سعی را صفا بصفا خیال کرده و مقصود هفت شوط بوده سعی صحيح است و الاصحت در غير این صورت محل اشكال است و مقتضای احتیاط اعاده است.

ترك سعى نسيانا

السيد الخوئي قدس سره: في الموارد التي يجب فيها إعادة الطواف يعيد فيها السعي و طواف النساء في طواف الحج، و يعيد السعي و التقسيير في طواف العمرة. الصراط ج ٣ ص ١٦٧.

١- فرع ٥٤٦

٢- مهر دفتر.

٣- كتبى.

٤- كتبى.

٥- م ٧٢١

٦- احكام عمرة، فرع ٥٧٥

ص: ۱۵۸

السيد الشيری: و ترك سعی از روی عمد موجب بطلان حج و عمره می شود ولی جاهل به احکام فرعی سعی حکم دیگر دارد. ص ۱۳۶

و در ص ۱۴۴: اگر از روی فراموشی یا نشناختن خصوصیات سعی را ترك کرده یا آن را باطل انجام داده، هر وقت متوجه شود آن را اعاده می کند.

*** الشيخ التبريزی قدس سره: لو ترك السعى نسياناً أتى به حيث ما ذكره وإن لم يتمكن مباشرةً لزمه الاستئابة ص ۱۶۸.

الشيخ الوحدی: لو ترك السعى نسياناً أتى به حيث ما ذكره بال مباشرة وإن لم يتمكن بالاستئابة. ص ۱۴۴

قطع السعى اختياراً

السيد الشيری: قطع سعی به مجرد خواهش نفسانی جایز نیست و رعایت موالات عرفی در اشواط واجب است و اگر قطع کرد باید استیناف کند و مجوزات قطع طواف مجوز قطع سعی هم می باشد. (۱)

السيد السيستانی: نعم يجوز قطعه اختياراً على الأظهر لكن استانفه بعد فوات الموالة العرفية. (۲)

انجام شوط ششم سعی و اعزام به ایران

س: زنی در شوط ششم سعی، حالش به هم خورده در عمره تمنع او را به ایران فرستادند، تکلیف او در فرض مذبور چیست؟

۱- ص ۱۴۲

۲- ملحق ص ۱۱۶

ص: ۱۵۹

الشيخ البهجه: اگر از جهت مرض رفع حصر او شده برای خروج از احرام باید خودش و اگر نمی‌تواند نائبش اعمال عمره مفرده را به غیر از احرام به جا آورد ولی تقصیر را باید خودش به جا آورد با مراعات ترتیب و اگر از جهت مرض نمی‌تواند برود احتیاط آن است که به وظیفه محصور عمل نماید. [\(۱\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: با فرض انقضاء وقت عمره تمنع عمره اش باطل است و بنابر اظهار از احرام خارج شده. [\(۲\)](#)

الشيخ الصافی: در فرض سؤال چنانچه برگشتن و تنمیم عمره برایش ممکن نیست باید شخصی را نائب بگیرد که باقی سعی را به نیابت او انجام دهد و بعد از آن به منوب عنہ خبر دهنند تا منوب عنہ خودش تقصیر کند و از احرام خارج شود و تا این اعمال انجام نشده به حال احرام باقی است و چون عمره مذکوره مبدل به عمره مفرده شده لازم است، منوب عنہ بعد از تقصیر کسی را نائب کند که از طرف او طواف نساء و نماز آن را هم به جا آورد. [\(۳\)](#)

ملحقات تقصیر

اکتفا به ناخن گرفتن در تقصیر

- ۱- کتبی.
- ۲- کتبی.
- ۳- کتبی.

ص: ١٦٣

السيد الخوئي قدس سره: إذا قلم المحرم أظافره فأدمى اعتماداً على فتوى من جوزه وجوب الكفاره على المفتى على الأحوط. (١)
 السيد السيستانى: المشهور تحقق التقصير بأخذ شيء من ظفر اليد أو الرجل ولكن الأحوط عدم الاكتفاء به وتأخير الإتيان به عن الأخذ من الشعر. (٢)

منه أيضاً: يجوز حلق الرأس للممتنع بعد خروجه من الإحرام وقبل الحج وان كان الأحوط تركه. (٣)
 منه أيضاً: وجوب الكفاره على المفتى على الأحوط. (٤)

السيد الشبیری: وجوب التکفیر على المجیز فی صوره و على المفتى فی صوره أخرى. (٥)

١- م ٢٧٥

٢- ص ١٧٨

٣- ص ١٢٤

٤- م ٢٧٥

٥- م ٣٣٣

ص: ١٦٤

الشيخ البهجهت: وجبت الكفاره على المفتى. [\(١\)](#)

الشيخ الفاضل: ظاهراً تراشيدن سر بين عمره تمنع و حج تمتع اشكالي ندارد، ولی رعایت احتیاط خوب است. [\(٢\)](#)

الشيخ المکارم: ولی احتیاط آن است که به کوتاه کردن ناخن به تنها ی اکتفا نکند. [\(٣\)](#)

الشيخ الوحد: لزم المفتى شاء عند المشهور و هو أحوط. [\(٤\)](#)

أقول: مراجع عظام دامت بر كاتهم اكتفا به ناخن گرفتن را كافی می دانند هر چند احوط استحبابی آن است که قدری از موی سر یا

محاسن بچیند.

تقصیر با موی عانه و زیر بغل

الإمام الخميني قدس سره: اكتفا کردن به تقصیر موی زیر بغل يا عانه محل اشكال است. [\(٥\)](#)

السيد السيستانی: نظر معظم له در مناسک و دو ملحق مناسک به دست نیامد.

السيد الشبیری: کوتاه کردن موی بدن و زیر بغل و عانه و ابرو برای تقصیر ظاهراً کفايت نمی کند. [\(٦\)](#)

*** الشيخ الفاضل: حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: حاشیه ندارد.

الشيخ النوری: حاشیه ندارد.

مؤلف: مقتضای احتیاط آن است که با سر و ریش و شارب تقصیر کند.

ترك التقصير مع الجهل

١- م ٢٦٢

٢- ص ٢٥٣

٣- ص ١٢٥ مع التلخيص.

٤- م ٢٧٢

٥- واجبات منی م ١١٢٩.

٦- ص ٢٠٨

ص: ١٦٥

الإمام الخميني قدس سره: در این مسئله جهل حکم عمد را دارد. [\(١\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: وإن كان عمداً أو جهلاً منه بذلك مع التفات الجاهل تبطل متعته وينقلب حجه إلى الإفراد فيأتي بيقيه المناسب على الترتيب ويقضى حجه في العام القابل على الأحوط. [\(٢\)](#)

السيد السيستانی: إذا ترك التقصیر عمداً فاحرم للحج فالظاهر بطلان عمرته و انقلاب حجه إلى الإفراد والأحوط إعادة الحج في سنة أخرى أيضا. [\(٣\)](#)

السيد الشبیری: عمره تمنع او باطل می شود و حج مبدل به افراد می شود.

عالیم به مسئله باشد یا جاهل به اصل حکم یا فروع احکام تقصیر و باید پس از حج، عمره مفردہ به جا آورد و کفایت از حج می کند و اعاده در سال بعد لازم نیست. [\(٤\)](#)

*** الشیخ البهجهت: عمره اش فاسد و باطل و حج مبدل به افراد و احتیاط اعاده حج است در سال بعد، اگر عمداً ترك کرده باشد. [\(٥\)](#)

الشیخ الصافی: اگر عمداً ترك کرد حج مبدل به حج افراد و بنابر احتیاط واجب سال دیگر اعاده کند. [\(٦\)](#)

الشیخ الفاضل: بطلت عمرته والأحوط ان یاتی بالحج الافراد والحج من قابل. [\(٧\)](#)

الشیخ المکارم: کسی که از روی ندانستن تقصیر را ترك کند حکم عمد است که باید حج افراد به جا آورد و احتیاط واجب آنکه بعد عمره مفردہ به

١- ص ١٧٦ طبع پنجم.

٢- ص ١٥٤

٣- ص ١٧٩

٤- ص ١٠٠

٥- ص ١١٤

٦- ص ١١٣

٧- ص ١٢٥

ص: ١٦٦

جا آورد و حج صحيح است و احتیاط مستحب اعاده حج است در سال بعد. [\(١\)](#)
 الشیخ الوحدید: نفس عباره السید السیستانی و لم یتعرض للجهل بالخصوص و الظاهر أنه ألحقه بالعمد. [\(٢\)](#)

ملحقات كفاره

کفاره مخصوص صورت عمد است

١- ص ١٢٠

٢- ص ١٤٩

ص: ۱۶۸

السيد الخوئي قدس سره: هر عملی که از محروم از روی جهل و نسیان سر بزند کفاره ندارد، مگر موارد ذیل:

۱- طواف حج را فراموش نموده و با عیال خود نزدیکی نماید.

یا مقداری از سعی را در عمره تمع فراموش کند و با عیال خود نزدیکی کند.

یا ناخنهاخ خود را بگیرد بخيال اینکه احرامش تمام شده

یا اینکه بعد از سعی و قبل از تقصیر به جهت ندانستن حکم با زن خود نزدیکی کند.

۲- کسی که بی دلیل دست بر سر و ریش بکشد و یک یا دو مو از آن بیفتد.

۳- آنکه بدن خود را روغن مالی کند از روی نادانی. (۱)

السيد السيستانی: بمعنى أن ارتكاب المحرم أى عمل منها لا يوجب الكفاره

۱- مسئله ۲۲۵

ص: ١٦٩

عليه إذا كان صدوره منه ناشئاً عن جهل أو نسيان و يستثنى موارد: ١- ما إذا نسى الطواف في الحج أو العمرة و واقع اهله؛ ٢- ما إذا نسى شيئاً من السعي في عمرة التمتع فأحل باعتقاد الفراغ؛ ٣- من أمر على رأسه أو لحيته عبثاً فسقطت شعرة أو شعرات؛ ٤- ما إذا أدهن. (١)

السيد الشيرى: تمام كفارات تنها در صورت عدم لازم مى شود مگر در كفاره صيد. (٢)

** الشيخ البهجه: هر عملی که از محرم از روی جهل و نسيان سر بزنند کفاره ندارد مگر چند مورد. (٣)
الشيخ التبريزى قدس سره: و لا تجب عليه الكفاره إذا كان صدوره منه ناشئاً عن جهل أو نسيان.

الشيخ الصافى: بر ناسى و جاھل در غير صيد کفاره واجب نیست. (٤)
(عبارة السيد الگلپایگانی قدس سره).

الشيخ الفاضل: هر يك از اموری که موجب کفاره است اگر با جهل به مسئله یا نسيان واقع شود کفاره ندارد. (٥)

الشيخ المکارم: نفس عباره الإمام قدس سره: (و حاشيه ندارد) (٦)

الشيخ النورى: در غير صيد ارتکاب از روی علم و عدم کفاره دارد. (٧)

الشيخ الوحد: ولا تجب الكفاره اذا كان صدوره منه ناشئاً عن جهل أو نسيان. (٨)

شروط كفاره

١- ص ١١٢ مع التلخيص.

٢- ص ٩٢

٣- ص ٨٥

٤- اخیر ص ١٧٢

٥- محشى ١٣٤

٦- ص ١٣٩ محشى

٧- ص ٣٨٥

٨- ص ٩٢

ص: ١٧٠

الإمام الخميني قدس سره: شرایط هدی در حیوان کفاره معتبر نیست. (١)

السيد الخوئي قدس سره: شرایط در قربانی در کفاره شرط نیست. (٢)

السيد الکلپایگانی قدس سره: لا یشترط فيه شروط الهدی. (٣)

السيد السیستانی: لا یعتبر وإن كان رعایتها فيها أحوط. (٤)

السيد الشیری: باید دارای شرایطی باشد که در قربانی حج تمتع لازم است. (٥)

الشيخ البهجهت: آنچه از شرایط در قربانی ذکر شد در کفاره شرط نیست هر چند احتیاط مراعات است. (٦)

الشيخ التبریزی قدس سره: حیوان کفاره شرایط قربانی را ندارد. (٧)

الشيخ الصافی: احتیاط مستحب رعایت آن شرایط است. (٨)

الشيخ الفاضل: شرایط هدی در حیوان کفاره معتبر نیست. (٩)

الشيخ المکارم: هیچ یک از شرایط هدی در کفاره معتبر نیست. (١٠)

الشيخ النوری: همان عبارت مرحوم امام قدس سره. (١١)

الشيخ الوحدید: ما ذکرناه من الشرایط فی الهدی لا تعتبر فی ما یذبح کفاره وإن كان الأحوط مراعاتها فیه. (١٢)

محل ذبح کفاره

١- مسائل متفرقه ص ٢٥٩

٢- مسئله ٤٠٩

٣- ص ١١٧

٤- الملحق ص ٨٤

٥- ص ٩٢

٦- ص ١٤١

٧- ص ٣٧٠ صغیر

٨- ص ١٩٤

٩- ص ٤٣٠ محسنی م ١٥ متفرقه.

١٠- محسنی ص ٤٤٣

١١- ص ٤٢٨

١٢- ص ١٦٨

ص: ۱۷۱

الإمام الخميني قدس سره: و أَگر در حج ترك كرد و برگشت به محل خود بکشد و صدقه بدهد. (۱)
 السيد الخوئي قدس سره: در رساله ۲۸۷: اظهر این است که می تواند تا بازگشت به وطن تأخیر انداخته و هر جا بخواهد بکشد.
 السيد الکلپایگانی قدس سره: اَگر دسترسی به فقیر مؤمن نباشد یا تمکن مالی نداشته باشد در بلد خود بکشد و به فقیر مؤمن بدهد.

(۲)

السيد السيستانی: فان لم يذبح في مكة أو مني لعذر أو بدونه حتى رجع جاز له ذبحها أين شاء على الأظهر.
 السيد الشبیری: حیوان کفاره باید دارای شرایط قربانی باشد. (۳)

منه أيضاً: احتیاط واجب در کفاره صید و جماع- مکه و منی است و در سایر کفارات هر کجا ذبح کند کافی است. (۴)
 *** الشیخ البهجهت: اظهر این است که می تواند ذبح را تا بازگشت به وطن تأخیر بیندازد. (۵)

الشيخ التبریزی قدس سره: الأَظْهَرُ جواز تأخيرِهَا إِلَى عودته من الحج فـيذبح أين شاء- فـي غير صید. (۶)
 الشيخ الفاضل: اَگر ترك كرد و برگشت به محل خود بکشد و صدقه بدهد. (۷)

- ۱- طبع پنجم.
- ۲- شفاهی.
- ۳- ص ۹۲.
- ۴- ص ۹۲.
- ۵- ص ۱۰۱.
- ۶- ص ۱۳۷.
- ۷- محسنی ۴۷۸.

ص: ۱۷۲

الشيخ النورى: اگر از ذبح در مکه و منی خودداری کرد و به وطن برگشت در محل خود بکشد و صدقه دهد. (۱)
 الشيخ الوحدى: الأقوى فى ما يلزم المحرم من الكفاره لغير الصيد جواز تأخيرها إلى أن يرجع إلى أهله. (۲)

مصرف الكفاره

الشيخ البهجه: و مصرفها الفقراء. (۳)

الشيخ التبريزى قدس سره: و مصرفها الفقراء و لا بأس بالأكل منها قليلاً مع الضمان. (۴)

الشيخ الصافى: اگر در مکه و منی فقیرى نبود که به او صدقه دهد و يا به هر جهت ديگر ترك شد در وطن ذبح کند و به فقير بدهد.

الشيخ الفاضل: مصرف كفارات فقراء و مساكين هستند. بنابر احتياط فقراء مؤمنین غير سيد می باشند. (۵)

الشيخ المكارم: نفس عبارت فوق به اضافه (احتياط آن است که كفاره غير سادات به سادات داده نشود). (۶)

الشيخ النورى: نفس عباره الإمام قدس سره. (۷)

الشيخ الوحدى: ومصرفها الفقراء ولا يأكل منها إلّا شيئاً قليلاً فإن أكل فعليه قيمة ما أكل ولا ضمان في القليل على الأقوى وإن كان أحوط. (۸)

ملحقات عمره

جواز احرام برای عمره مفرده از ادنی الحل

۱- ص ۲۸۴

۲- ص ۱۱۵

۳- مسئله ۲۶۹

۴- ص ۱۳۷ م ۲۸۴

۵- محشى ص ۴۳۰

۶- محشى ص ۴۴۴

۷- محشى ص ۴۲۹

۸- ص ۱۱۵ م ۲۸۱

ص: ۱۷۵

س: کسانی که از ایران به قصد عمره مفرده وارد جده می‌شوند آیا می‌توانند از مسجد تنعمیم که ادنی الحل است محروم شوند؟
السيد الشيرى: بلی، می‌تواند. (۱)

و در جواب سؤالی فرموده‌اند: در صورتی که به مواقت دیگر برخورد نکنند.

*** الشيخ الصافی: عبور از میقات یا محاذی آن برای قاصد مکه بدون احرام جائز نیست هر چند بخواهد عمره مفرده به جا آورد و
لکن اگر معصیت کرد و از ادنی الحل محروم شد عمره او صحیح است. (۲)

الشيخ الفاضل: بلی، چون تنعمیم میقات عمره مفرده است و کسانی که از مواقت معروفة عبور نکنند می‌توانند از آنجا محروم شوند.
الشيخ المکارم: میقات آنها حدیثی است که تقریباً ۱۷ کیلومتر تا مکه فاصله

۱- مهر خاص.

۲- مهر خاص.

ص: ۱۷۶

دارد و اگر از جاده قدیم بروند به حدیبیه برخورد می‌کنند و اگر نزوند از محاذات آن کفایت می‌کند. [\(۱\)](#)

عدم جواز

السيد السيستانى: نمى توانند. [\(۲\)](#)

*** الشيخ البهجه: نمى توانند و باید به یکی از مواقيت معروفه بروند. [\(۳\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: باید به حجفه یا میقات دیگر از مواقيت معروفه بروند و احرام از ادنی الحل مجزی نیست. [\(۴\)](#)

الشيخ النوری: باید از جحفه یا شجره محرم شوند. [\(۵\)](#)

جواز عمره در تمام سال حتی در اشهر حج

السيد الگلپایگانی قدس سره: عمره مفرده را در تمام روزهای سال می‌شود بهجا آورد و وقت بهوقت مخصوص نیست. [\(۶\)](#)

السيد السيستانى: عمره مفرده در تمام ماهها صحیح است و افضل آنها ماه ربیع است. [\(۷\)](#)

السيد الشبیری: در ایام تشریق محل اشکال است. [\(۸\)](#)

۱- مهر خاص.

۲- مهر دفتر.

۳- مهر دفتر.

۴- مهر خاص.

۵- مهر خاص.

۶- احکام عمره ص ۱۵

۷- ص ۱۵

۸- المسائل المتفرقة.

ص: ١٧٧

الشيخ البهجهت: و تصح العمرة المفردة في جميع الشهور وأفضلها شهر رجب. [\(١\)](#)

الشيخ الفاضل: س: هل يجوز لمن لم يحج أن يأتي بالعمرة المفردة في أشهر الحج مع العلم بأنه مستطاع للحج وفي فرض عدم الجواز هل يجوز له الخروج من مكانه على أمل أن لا يعود إليها للحج أم لا؟

ج: لا مانع له من الإتيان بالعمرة المفردة والخروج من مكانه قبل أوان الحج لكن لو بقى إلى أوانه يجب أن يأتي بالحج حسب وظيفته

[\(٢\) ...](#)

المحرم هو خصوص الجماع

الشيخ التبريزى قدس سره: المحرم على من لم يطف طواف النساء عمداً أو جهلاً أو نسياناً خصوص الجماع لا سائر الاستمتاعات. [\(٣\)](#)

العمره المفردة قبل الحج وبعده

السيد الخوئي قدس سره: يجوز له الإتيان بالعمرة المفردة قبل عمرة التمتع وبعد أعمال الحج. [\(٤\)](#)

الخروج من المدينة جوا

السيد الخوئي قدس سره: يجوز أن يحرم من الشجرة ويعود إلى المدينة ويسافر جواً من المطار. [\(٥\)](#)

الخروج في أثناء عمرة التمتع

١- ص ٥٥

٢- حول الحج ص ٢٩

٣- الصراط ج ٢ ص ٥٠٥

٤- الصراط ج ٢ ص ١٩٩ ووافقه التبريزى مد ظله.

٥- المصدر ص ٢٠٢ ووافقه التبريزى مد ظله.

ص: ١٧٨

السيد الخوئي قدس سره: لا يجوز الخروج من مكة لمن دخل مكة لعمره التمنع قبل أن يقضى عمرته. [\(١\)](#)

احرام از جده

السيد الخوئي قدس سره: يجوز لأهل جده، الإحرام من جده و لا يجوز لغيرهم. [\(٢\)](#)

المراد الشهر الهلالى

السيد الخوئي قدس سره: يستحب الإتيان بالعمر المفردة مكرراً والأولى الإتيان بها في كل شهر - والأظهر جواز الإتيان بعمره في شهر وإن كان في آخره وبعمره أخرى في شهر وإن كان في أوله.

س: هل الاعتبار بنفس الشهر أو بالعدد؟

ج: الاعتبار ليس بالعدد بل بنفس الشهر الذي أتم عمرته فيه ولو كان يوم الثلاثاء منه وقد خرج في نفس اليوم فأراد أن يدخلها في اليوم الأول من الشهر الثاني وجب أن يحرم لدخوله فيها. [\(٣\)](#)

السيد الشيرى: مراد از ماه ديگر ماه قمری است نه گذشتن سی روز ... [\(٤\)](#) و در

١- المصدر ص ٢٠٤ و وافقه التبريزى.

٢- ص ٢٠٤.

٣- الصراط ح ٢ ص ٢١٢ و في منية السائل ص ٩٦.

٤- ص ٨٣.

ص: ١٧٩

بحث شفاهي، تقويت می کردن سی روز را.

أحكام العمرة المفردة

السيد السيستانی: س: من كان في مكة المكرمة وأراد الإتيان بالعمره المفردة هل يجوز له أن يذهب إلى جده ويحرم منها بالنذر؟
ج: يجوز ولكن لا يجب بل يمكنه الإحرام من التنعيم و نحوه. [\(١\)](#)

و في ص ٦٣: س: الإحرام للعمره المفردة لمن في مكة من أدنى الحل هل يجب أن يتم من التنعيم أو الحديبية أو الجعرانة؟
ج: لا خصوصية للمواضع الثلاثة بل يكفي الإحرام من حدود الحرم المكي من أي نقطة كانت. [\(٢\)](#)

و في ص ٦٤: س: من أتى بعمره مفردة في ذى الحجه ثم خرج من مكة وعاد إليها و بدا له أن يأتي بحج الإفراد ندباً فهل يحرم من
مكة؟

ج: يجوز وإن كان الأولى أن يخرج إلى بعض المواقت و يحرم منها. [\(٣\)](#)

و في الملحق الثالث ص ٤٠: س: المتواجد في مكة المكرمة إذا أراد الإتيان بحج الإفراد فمن أين يحرم له؟
ج: يجوز الإتيان من مكة نفسها. [\(٤\)](#)

س: من أدى العمره المفردة في شهر ذى القعدة وخرج من مكة وأراد الدخول إليها في شهر ذى الحجه فهو ملزم بالإحرام للدخول فيها
فإن أراد الإحرام لعمره مفردة أخرى فمن أين يحرم من مكة أم من أدنى الحل أم من أحد المواقت؟

ج: إذا كان في الحرم فليحرم من الجعرانة أو الحديبية و نحوهما دون التنعيم لأنه يقع في الوقت الحاضر في مكة المكرمة وإن كان في
خارج الحرم، فيما دون

١- ملحق ٢ ص ٤١

٢- فرع ١١٧

٣- فرع ١١٩

٤- الملحق الثالث ص ٧٠ مسألة ١٣٤

ص: ١٨٠

الميقات فالحكم كذلك مع مراعاة عدم دخول الحرم إلّا محرماً وإن كان فيما يبلغ الميقات فلابد من الإحرام من الميقات.
الشيخ الصافى: العبرة فى الشهر فى هذا المقام بالشهر الهلالى لا بثلاثين يوماً. [\(١\)](#)

فاصله بين دو عمره

فى العروة: الأقوى عدم اعتبار فصل فيجوز إتيانها كل يوم. [\(٢\)](#)

الإمام الخمينى قدس سره: فى التحرير: و اختلفوا فى مقدار الفصل بين العمرتين والأحوط فيما دون الشهر الإتيان بها رجاء. [\(٣\)](#)

و در رساله فارسى: اگر فاصله بين دو عمره کمتر از يك ماه باشد دومى را به قصد رجاء به جا آورد مطلقا چه برای خود و چه برای خود و دیگرى. [\(٤\)](#)

السيد الخوئى قدس سره: و لا يجوز الإتيان بعمرتين فى شهر واحد فيما إذا كانت العمرتان عن نفس المعتمر أو عن شخص آخر وإن كان لا بأس بالإتيان بالثانية رجاءً و لا يعتبر هذا الفصل إذا كانت إحدى العمرتين عن نفسه والأخرى عن غيره. [\(٥\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: أقوى عدم اعتبار فاصله بين دو عمره است و حتى تكرار عمره در يك روز هم جائز است. [\(٦\)](#)

السيد السيسناني: يجوز الإتيان بعمره فى شهر وإن كان فى آخره وبعمره أخرى فى شهر آخر وإن كان فى أوله ... [\(٧\)](#)

السيد الخامنئى: در کمتر از يك ماه قصد رجاء بنماید. [\(٨\)](#)

السيد الشبیری: می توان در يك روز چندین عمره مفرده انجام داد چه برای

١- ص ٦٦

٢- فصل العمرة.

٣- ج ص ٤٠٣

٤- متفرقه عمره و حج م ٣

٥- م ١٣٧

٦- اخير ص ١٠٩

٧- ص ١٣٧

٨- ص ٣٨

ص: ١٨١

خود باشد يا براي ديگرى. [\(١\)](#)*** الشيخ البهجه: اظهر عدم اعتبار فصل است. [\(٢\)](#)الشيخ التبريزى قدس سره: نفس العبارة. [\(٣\)](#)الشيخ الصافى: قبل از انقضاء ماه دومى را به قصد رجا به جا آورد [\(٤\)](#) و در فرع ٩٠١ فرموده: در صورت تعدد فاصله معتبر نیست.الشيخ الفاضل: اگر به نیابت از ديگرى باشد رعایت فاصله لازم نیست. [\(٥\)](#)الشيخ المکارم: میزان این است که در هر يك از ماههای قمری می توان يك عمره مفرده انجام داد. [\(٦\)](#)الشيخ النوری: می تواند هر روز عمره به جا آورد. [\(٧\)](#)الشيخ الوحد: نفس عبارة السيد الخوئي الا قوله دام ظله (فى شهر واحد على الأحوط) [\(٨\)](#)

مؤلف: مقتضى الاحتياط أن يأتي بالثانية بقصد الرجاء.

المقيمون في جدة

السيد الخوئي قدس سره: لابد أن يبقى فيها مدة يصدق أن منزله فيها. [\(٩\)](#)

السيد السيستانی: س: المقيمون في جدة من أين يحرمون للحج أو العمرة؟

ج: يجوز لهم الإحرام من جدة نفسها. [\(١٠\)](#)

وفي الملحق الثاني ص ٦٠: يمكنه الإحرام من جدة بلا حاجة إلى النذر ولا

١- ورقه ص ١١

٢- ص ٨٩

٣- ص ٦٢ م ١٣٧

٤- ورقه ص ١٠

٥- محشى ص ٨٤

٦- محشى ص ٨٧

٧- مناسك.

٨- مسئله ١٣٤

٩- الملحق ص ٢٦٥ م ٦٥

١٠- الملحق الثاني ص ٦٩

ص: ١٨٢

يجب عليه الذهاب إلى أحد المواقف.

س: المقيمون في جدة التي تعدّ جدة مقرًا لهم يعتمرون في كل شهر فهل يجزيهم الإحرام لها من أدنى الحل؟
ج: يجزيهم الإحرام من جدة نفسها وليس لهم الإحرام من أدنى الحل. (١)

*** الشیخ التبریزی قدس سره: س: ساکن جدة هل یجوز للإحرام منهاسواء للعمرۃ المفردة أو العمرۃ التمتع فی الحالات التالیة إذا
مضى علی سکناه بها أكثر من ثلاثة سنوات؟

ج: یکفى فی هذه المدة للإحرام منها وإذا لم یمض هذه المدة. لابد من الدخول فی السنة الثالثة. (٢)
وكذا النائب یحرم من جدة إذا كان من المقيمين فی جدة. (٣)

الشیخ الفاضل: س: هل یجوز للمقيمين فی جدة أن یحرموا منها إذا كانوا یريدون النيابة عن شخص آخر لحج أو عمرة؟
ج: إذا كان النائب من المقيمين فی جدة كما هو ظاهر السؤال، جاز الإحرام باعتبار أن من كان منزله دون المیقات كان احرامه منه.
(٤)

عمره تتمتع مفرده می شود

س: باذل بعلی بعد از عمره تمنع از باذل بر می گردد و شخص مبدل له ...
خدوش امکان مالی برای تکمیل ندارد تکلیف مبدل له چیست؟ آیا مبدل بعمره مفرده می شود (و یا مستأجر پشیمان می شود و
حاضر نیست اجرت بدهد).
السید السیستانی: چنانچه اتمام حج بر او حرجی باشد می تواند محروم به حج

١- الملحق الثاني ص ٦٣.

٢- مع التلخيص الصراط الرابع ص ٧٠.

٣- ص ٧٢.

٤- جامع المسائل ص ٢٣ وكذا في ص ٣٩ فراجع.

ص: ١٨٣

تمتع نشود و احوط این است که عمره تمنع را تبدیل به عمره مفردہ کند و طواف نساء به جا آورد. (١)

السيد الشيرى: عمره تمنع او تبدیل به عمره مفردہ می شود و احتیاط در انجام طواف نساء می باشد. (٢)

و فرقی نیست بین این که مستأجر بگوید اجاره را فسخ کردم یا نگوید و امتناع از بذل داشته باشد، در هر دو صورت عمره مبذول له تبدیل به عمره مفردہ می شود و احتیاط استحبابی بعد در انجام طواف نساء است. (٣)

*** الشيخ البهجه: در حج بذلی تا قبل از دخول در احرام باذل می تواند از بذل برگردد ولی بعد از دخول در احرام نمی تواند و اگر بعد از عمره تمنع از بذل برگردد ولو عصیانا عمره او مفردہ می شود و همچنین است حکم درباره اجیر. (٤)

الشيخ التبریزی قدس سره: بنابر احتیاط بعد از اعمال عمره طواف نساء و نماز آن را به جا آورد و همچنین اجیر حکم سابق را دارد. (٥)

الشيخ الصافی: در فرض مثال بنابر احتیاط واجب بعد از اینکه مبذول له داخل در احرام شد باذل نمی تواند رجوع کند و مستأجر هم مطلقاً (چه قبل از احرام و چه بعد از آن) حق رجوع ندارد چون اجاره از عقود لازمه است. (٦)

الجمع بين الأصلى و النىابى فى العمرة المفردة

السيد السيستانی: س: هل يجوز الإتيان بعمرءة مفردة إصاله و نياية عن نفسه ونيابة عن آخر. ج: لا يبعد جوازه. (٧)

- ١- مهر دفتر.
- ٢- الخاتم.
- ٣- الخاتم.
- ٤- مهر دفتر.
- ٥- كتبى.
- ٦- كتبى.
- ٧- كتبى.

ص: ۱۸۴

السيد الشيرى: مانع ندارد. [\(۱\)](#)*** الشيخ التبريزى قدس سره: جائز است. [\(۲\)](#)الشيخ الصافى: ظاهراً مانع نداشته باشد. [\(۳\)](#)

الشيخ الفاضل: ملخص دو مسئله: در حج مستحبى و در عمره مفرده مستحبى قصد انجام آن برای خود و به نیابت پدر و مادر یا چند نفر دیگر مانع ندارد. [\(۴\)](#)

الشيخ المکارم: احتیاط آن است که آن را به نیت خود به جا آورد و هر مقدار از ثواب که می‌خواهد به دیگران هدیه کند. [\(۵\)](#)

ملحقات حج تمتع

تبديل حج آفاقی به مکى

۱- شفاهی.

۲- شفاهی.

۳- شفاهی.

۴- استفتائات حج و عمره ص ۷۶.

۵- استفتائات ح ۲ ص ۱۹۶.

ص: ١٨٧

السيد الخوئي قدس سره: إذا أقام البعيد في مكة وإن كانت استطاعته بعد إقامته في مكة وجب عليه حج الإفراد أو القران بعد الدخول في السنة الثالثة. [\(١\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: أَكْرَدْ دُو سَالْ بِهِ قَصْدِ مَجَاوِرَتْ دَرْ مَكَّهَ بِمَانَدْ وَ بَعْدَ اَزْ دُو سَالْ مُسْتَطِيعْ شَوَّدْ، حَكْمُ اَهْلِ مَكَّهَ رَأَيْدَا مَىْ كَنْدْ. [\(٢\)](#)

السيد السيستانی: إذا أقام البعيد في مكة انتقل فرضه إلى حج الإفراد أو القران بعد الدخول في السنة الثالثة (ولا فرق في صور المسألة) [\(٣\)](#)

السيد الشيری: متعرض این فرع نشده.

*** الشیخ البهجهت: أَكْرَدْ پَسْ اَزْ اَقَامَتْ دَرْ مَكَّهَ وَ دَاخَلَ شَدَنْ دَرْ سَالْ سُومْ اَسْتَطَاعَتْ پَيْدَا كَرْدَهْ حَجَ اَفْرَادَ يَا قَرَانَ بَرَ اوْ وَاجْبْ مَىْ شَوَّدْ. [\(٤\)](#)

-١- م ١٤٥ ص ٦٠ و له قدس سره تفصيل في المسألة فراجع.

-٢- ص ١١٢ حکام ٢٧٩

-٣- ص ٦٨

-٤- ص ٥٣

ص: ۱۸۸

الشيخ التبریزی قدس سره: إذا كانت استطاعته بعد إقامته في مکه وجب عليه حج الإفراد أو القران بعد الدخول في السنة الثالثة هذا إذا كانت إقامته بقصد المجاورة. [\(۱\)](#)

الشيخ الصافی: موافق السيد الگلپایگانی است و حاشیه ندارد.

الشيخ الفاضل: إن استطاع في مکه بعد إقامته فيها فينقلب فرضه إلى فرض المکى بعد الدخول في السنة الثالثة بشرط أن تكون الإقامة بقصد المجاورة. [\(۲\)](#)

الشيخ المکارم: کسی که خارج از مسافت مزبور باشد هر گاه در مکه بیش از دو سال اقامت کند وظیفه او وظیفه اهل مکه است مطلقاً. [\(۳\)](#)

الشيخ الوحید: وجب عليه حج الإفراد أو القران بعد الدخول في السنة الثالثة سواء كانت إقامته بقصد المجاورة أو التوطن. [\(۴\)](#)
مؤلف: مقتضى الاحتیاط في التبّدّل ما إذا كانت الإقامة بقصد المجاورة.

میقات حج تمتع مکه معظمہ

الإمام الخینی قدس سره - السيد الگلپایگانی قدس سره: احرام از مکه فعلی کافی است.

السيد الخوئي قدس سره: لابد من الإحرام في الموضع المتيقن أنه مکه. [\(۵\)](#) (در جواب استفتاء کتبی: باید از مکه قدیم باشد) منه أيضاً: س: هل ان الأحكام الخاصة بمکه تخصّ مکه القديمة أم تشمل الجديدة؟
ج: الأحكام التي موضوعها مسمى مکه فنعم. [\(۶\)](#)

السيد السيستانی: المحلات المستحدثة اذا عدت جزءاً من المدينة المقدسة

۱- ص ۶۷

۲- ص ۶۳

۳- ص ۲۶

۴- ص ۱۴۲۶۰

۵- طبع ۱۱ ص ۲۹۰

۶- الصراط ج ۳ - ۴۶۶

ص: ١٨٩

في العصر الحاضر جاز الإحرام منها على الأظهر. [\(١\)](#)

السيد الخامنئي: يصح الإحرام للحج في أي مكان من مكة المكرمة الحالية ولكن الأح�ط القديمة. [\(٢\)](#)

السيد الشيرازي: در محله های نوساز هم کفايت می کند. [\(٣\)](#)

*** الشيخ البهجه: اح�ط اقتصار بر مکه قدیم است. [\(٤\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: بنابر احتیاط لازم در صورتی که ميسور باشد در مواضع مکه قدیم بوده باشد. در دو حد عقبه و ستین و ذی طوى. [\(٥\)](#)

منه أيضاً: يضاف إلى جوابه (جواب السيد الخوئي): و لكن في بعضها على الأح�ط وجوباً.

الشيخ الصافى: بنابر احتیاط واجب مکه قدیم. [\(٦\)](#)

الشيخ الفاضل: احرام از محلهای تازه ساز هم جائز است. [\(٧\)](#)

الشيخ المكارم: فرقی بین مکه قدیم و جدید نیست. [\(٨\)](#)

الشيخ النورى: احرام صحيح است گرچه از محلهای تازه ساز باشد. [\(٩\)](#)

الشيخ الوحدى: الظاهر عدم الاقتصار على مكة القديمة وإن كان أح�ط. [\(١٠\)](#)

خروج از مکه قبل از حج

الإمام الخمينى قدس سره: در ص ١٧٦ در جواب فرموده‌اند: در صورت حرجي بودن احرام می‌توانند بدون احرام بروند.

السيد الخوئى قدس سره: المحرم من الخروج هو الخروج إلى محل آخر ولا بأس

١- ملحق ص ٥٨

٢- ص ٢٠

٣- ورقه ٤

٤- ص ١٥٩

٥- ضميمه ٢١

٦- كتبى.

٧- محسنى ٣١٠

٨- ص ١٢٤

٩- ص ٢٧٦

١٠- ص ١٥١

ص: ١٩٠

بالخروج إلى أطراها و توابعها [\(١\)](#) و في الملحق فرع ٥١: لا- يجوز الخروج من مكة بعد الفراغ من عمرة التمتع إلّا محظوظاً فلو خرج بدون إحرام عصى إذا لم يكن معذوراً ولكن ليس عليه شيء ولا يضر بصحّة أعماله. [\(٢\)](#)
و لا يجوز الخروج في أثناء العمرة. [\(٣\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: در صورت حاجت اگر با احرام، رften برای او حرجی باشد می تواند بدون احرام خارج شود. [\(٤\)](#)
السيد السيستانی: إلّا أن يكون خروجه لحاجة وإن لم تكن ضروريّة ولم يخف فوات الحجّ و في هذه الحالة إذا علم أنه يتمكّن من الرجوع إلى مكة و الإحرام منها للحج فالظهور جواز خروجه محلّاً. [\(٥\)](#)

السيد الشیری: و اگر با احرام خارج شدن مقدور نیست می تواند بدون احرام خارج شود و در ص ١٠٢ فرموده: ضرری به حج و نیابت او نمی زند و در صورت حاجت گناه هم مرتكب نشده.

*** الشيخ البهجهت: في الورقة الاستفتائية ص ٥١: كسى كه مى داند با خروج از مکه حج او فوت نمی شود و مى تواند بدون احرام خارج شود و در بحث شفاهی فرمودند: حکم خطاب و حشاش را دارد.

الشيخ التبریزی قدس سره: لا يجوز له الخروج من مكة لغير الحج - إلى قوله في مسئلة ١٥٣: المحرّم من الخروج هو الخروج عنها إلى محل آخر ولا- بأس بالخروج إلى أطراها وتتابعها وعليه فلا بأس للحاج أن يكون متزلاً خارج البلد فيرجع إلى منزله أثناء العمرة أو بعد الفراغ منها. [\(٦\)](#)

١٥٣ م

٢٥٨ ص

٣- ملحق ص ٢٦٤ م ٦٣

٤- مجمع ص ٤٥٢

٥- ص ٧٢

٦- ص ٧٤

ص: ۱۹۱

و في الضيّمة ص ۱۶: قبلاً عمره مفرده به جا آورند و بعد از آن تا ماه هلالی تمام نشده می‌توانند به خارج تردد کنند و مجزی از عمره تمنع است.

الشيخ الصافى: اگر لباس احرام برای کار او حرجی باشد می‌توانند بدون احرام خارج شوند. (۱)

الشيخ الفاضل: اگر یقین دارد که خروج از مکه لطمه به حج او وارد نمی‌کند خروج مانع ندارد حتی بدون احرام.

الشيخ المكارم: اگر بستن احرام مایه مشقت و حرج شدید باشد می‌تواند آن را ترک کند. (۲)

الشيخ الوحيد: ولا يجوز له الخروج من مكة لغير الحج إلأن يكون خروجه لحاجة و لم يخف فوات الحج فيجب ان يحرم للحج من مكة و يخرج لحاجته. (۳)

وقال فى ص ۶۵: إذا خرج من مكة بعد العمرة من دون إحرام وتجاوز الميقات فيه صورتان: الأولى: أن يكون رجوعه قبل مضى شهر عمرته فيلزم الرجوع إلى مكة بدون إحرام فيحرم منها للحج. الثانية: أن يكون رجوعه بعد مضى شهر عمرته فتلزم إعادة عمرتها. مؤلف: مقتضى الاحتياط عدم الخروج و مع الحاجة يخرج مع إحرام الحج.

فرع

س: با توجه به عدم جواز خروج از مکه بعد از عمره تمنع گاهی خروج قهری است مثلاً منزلی که برای حجاج گرفته‌اند از مکه بلکه از حرم خارج است یا اینکه راننده از طریق خارج مکه مسافر را به مقصد می‌رساند مثلاً او را از طریق مشعر به مکه می‌آورد با توجه یا بدون توجه تکلیف چیست؟ و اگر این خروج بعد

۱- در ورقه ص ۱۰

۲- ص ۳۰

۳- ص ۶۳ مسئله ۱۴۸

ص: ١٩٢

از مضى شهر هلالی باشد، إحرام مجدد لازم است یا نه؟

السيد الشبیری: خروج از مکه به توابع آن اختیاراً جایز است و ظاهراً خروج مزبور موجب بطلان عمل نمی‌شود و در مورد سؤال احتیاج به احرام مجدد نیست. [\(١\)](#)

*** الشيخ البهجه: در صورتی که حج فوت نمی‌شود خروج از مکه مانع ندارد. [\(٢\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر از حرم خارج نشود احرام مجدد لازم نیست و چنانچه خروج از توابع مکه از روی ناچاری باشد مانعی ندارد و احتیاط واجب این است که بدون ضرورت در خارج حرم سکونت نکنند. [\(٣\)](#)

الشيخ الصافی: در فرض سؤال عمره و حجش صحیح است لکن در صورت توجه نباید خارج شود و اگر مضطرب به خروج باشد و محروم شدن برای حج برایش حرجی باشد با توجه هم می‌تواند خارج شود و در این صورت اگر از عمره اولی سی روز گذشته باشد باید در صورت ممکن به میقات برود و الا- به هر مقداری که ممکن است به طرف میقات برود و اگر آن هم میسر نیست از ادنی الحل برای عمره تمتع محروم شود و عمره اولی مفرده می‌شود و اگر فاصله کمتر از سی روز باشد و در غیر آن ماهی که عمره اولی را به جا آورده وارد نشود به احتیاط واجب در میقات محروم به احرام عمره تمتع شود و بعد از انجام عمره تمتع محروم به احرام حج تمتع شود. و کسی که بعد از عمره تمتع بدون احرام از مکه خارج شده و پس از گذشت یک ماه و یا بیشتر عصیاناً و یا جهلاً و یا نسیاناً بدون احرام وارد مکه شده همان عمره اولی که انجام داده عمره تمتع محسوب می‌شود و کافی است. [\(٤\)](#)

[الرجوع إلى مكةً بعد مضي الشهر الهلالي](#)

١- کتبی.

٢- کتبی.

٣- کتبی.

٤- کتبی.

ص: ١٩٣

س: شخصی بیست و ششم ذی قعده از عمره تمنع فارغ شده و روز دوم ذی حجه به عرفات می‌رود و بر می‌گردد اختیاراً یا اضطراراً.
آیا در مراجعت به مکه باید مجدداً برای عمره تمنع محرم شود یا نه؟ و علی فرض الأول باید بمواقیت معروفة بروود یا نه؟

السيد السیستانی: الثانية أن يكون رجوعه بعد مضي الشهر الذي اعتمر فيه ففی هذه الصورة فيلزم الإحرام بالعمره للرجوع إليها. (١)
وقال دام ظله في الملحق الأول ص ٣٤: وأما إذا أراد الرجوع بعد مضي ذلك الشهر (الذى عمرته فيه) فلا يسوغ له دخولها إلأامحرماً
ويجوز له الإحرام للعمره المفردة من أدنى الحال إذا بدلاته الرجوع إلى مكة (ويبقى في مكة إلى يوم الترويية فيكون عمرته متعة و
يحج حج التمنع) وإلأا لزم الإحرام لها من أحدتها. فراجع

السيد الشبیری: احتیاطاً محرم شود و احرام از هر نقطه حل کافی است. (٢)

*** الشیخ البهجهت: از روایات استفاده می‌شود که تجدید احرام عمره تمنع لازم است ولی اگر به جا نیاورد ضرری به عمره و حج
نمی‌زند. (٣)

الشيخ التبریزی قدس سره: بنابر احتیاط به یکی از مواقیت رفته و از آنجا برای عمره تمنع محرم شود. (٤)

الشيخ الصافی: در فرض سؤال بنابر احتیاط واجب باید به میقات برود و برای عمره تمنع محرم شود و عمره اولی در این صورت
عمره مفرده می‌شود. (٥)

١- مناسک ص ٧٤

٢- کتبی.

٣- کتبی.

٤- کتبی.

٥- کتبی.

ص: ۱۹۴

الشيخ الفاضل: نعم إذا دخل في شهر آخر يجب الإحرام جديداً لعمره التمنع. [\(۱\)](#)

احرام مجدد در يك ماه لازم نیست

الإمام الخميني قدس سره: پس از انجام عمره مفرد می توانند از حرم خارج شوند و برای رجوع به مکه برای بار دوم و سوم و بیشتر احرام واجب نیست تا يك ماه هلالی ولی اگر مدینه رفته است باید در مسجد شجره محرم شود. [\(۲\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: کسی که عمره به جا آورده و از حرم خارج شده و قبل از يك ماه رجوع می کند احرام مجدد لازم نیست. [\(۳\)](#)

السيد السيستانی: من خرج من مکه بعد الحج أو بعد العمرة المفردة يجوز له العود إليها من دون إحرام قبل مضى الشهر الذى أدى فيه عمرته. ص ۶۶، ولو مر على المیقات. [\(۴\)](#)

السيد الشیری: اگر خروج از احرام و خروج از مکه يك ماه نشده احرام لازم نیست و الا لازم است. [\(۵\)](#)

*** الشيخ البهجهت: می تواند پیش از گذشتن يك ماه بدون احرام وارد مکه شود. [\(۶\)](#)

الشيخ الصافی: بر فرع مذکور حاشیه ندارد.

الشيخ الفاضل: در ماهی که محرم شده تجدید احرام لازم نیست.

الشيخ المکارم: اگر در همان ماه قمری وارد شود احرام لازم نیست.

الشيخ النوری: با امام موافق است.

الشيخ الوحد: يجوز له العود إليها من دون إحرام قبل مضى الشهر الذى أدى

۱- الجامع ص ۱۱۳؛ وله دام ظله فروع في هذا الفصل.

۲- متفرقه میقات م ۱۰

۳- ص ۱۰۹

۴- الملحق الثاني ص ۱۶

۵- ص ۴۳۰

۶- ص ۱۳۸ م ۵۰

ص: ۱۹۵

نسخه فيه. (۱)

تبدل تمتع به حج إفراد

الإمام الخميني قدس سره: در فصل تبدل مسئله ۱ و ۲ مسئله ۸ استفاده می شود که اگر احرام عمره تمتع بسته به خیال آنکه در وقت خود می رسد ولی معلوم شد که به وقوف عرفات نمی رسد باید عدول کند به افراد و بعد از حج، عمره مفرده به جا آورد و همچنین کسی که وظیفه اش حج تمتع است و در وقت احرام بستان علم پیدا کند که با اتیان عمره به وقوف نمی رسد می تواند از اول محرم به حج افراد شود. (۲)

السيد الشيرى: زنى که در میقات خائف است از درک عرفات در وقت خود یا شک دارد یا یقین دارد که نمی رسد باید حج افراد به جا آورد چه در میقات حائض باشد یا نه. (۳)

منه أيضاً: اگر با اطمینان به عدم طرو حیض احرام عمره تمتع بست و بر خلاف انتظار حائض شد سعی و تقصیر به جا آورد و اگر قبل از فوت وقت پاک شد طواف و نماز را هم به جا آورد و الا بعد از منی به جا آورد و یا اس از پاک شدن لازم نیست. (۴)

***الشيخ التبریزی قدس سره: چنانچه حیض هنگام احرام یا پیش از احرام باشد در صورتی که وقت وسعت به جا آوردن عمره را نداشته باشد حج تمتع به حج افراد منقلب می شود باید بعد از حج افراد عمره مفرده به جا آورد.
و اگر حیض بعد از احرام بستان باشد در صورت عدم وسعت وقت مخیر

۱- ص ۵۸

۲- محشی، ص ۳۰۰

۳- خلاصه مسئله ۱۰۳

۴- مسئله ۱۰۴

ص: ١٩٦

است بين اينکه حج افراد به جا آورد با عمره مفرد، يا آنکه عمره تمنع را بدون طواف و نماز به جا آورد و پس از حج تمنع قبل از طواف حج طواف و نماز عمره تمنع را قضا نماید. [\(١\)](#)
موافق است با نظر مرحوم خویی. [\(٢\)](#)

حج إفراد مستحبى عمره مفرد ندارد

وعلى المفرد أن يأتي بعمره مفردة ويجوز الإتيان بها في تمام السنة هذا إذا كان حجه حجة الإسلام.
السيد الـكـلـيـاـيـكـانـي قدس سره: وأما لو كان حجه مستحباً أو منذوراً وحده لا مع عمرة فيكتفي بالإتيان بالحج وحده لم تلزم عمرة المفردة. [\(٣\)](#)

السيد السيستاني: س: حج استحباباً حج إفراد هل يلزم عمرة المفردة أيضاً.
ج: لا يلزم. [\(٤\)](#)

*** الشیخ البهجهت: و در غیر واجب ترک عمره جایز است. (افراد و قران) و حج تمنع واجب با شروع در عمره تمنع اگر چه مندوب باشد. [\(٥\)](#)

الجمع بين الأصلى والنيابى فى المستحبات

در عمره مستحبى جمع بين اصلى و نيابى مانع ندارد-الشیخ التبریزی قدس سره والشیخ الشیری شفاهی. و السيد السيستاني ص ٢١٠
حادیث ٧٦

قال الصادق عليه السلام: لو أشركت ألفاً في حجتك كان لكل واحد حج من غير أن ينقص من حجتك شيء.
وروى: أن الله عزوجل جاعل له و لهم حجاً و له أجر الصلة إياهم.

عذر از انجام حج بعد از عمره

١- ص ١٧

٢- في الصراط ج ٣ ص ١٨٧

٣- عربي ص ٧٠

٤- ملحق دوم ص ٤١ و ٤٢

٥- جامع المسائل ص ٢١٤

ص: ١٩٧

السيد الگلپایگانی قدس سره: س: بعد از انجام عمره تمتع بیهوش شد و او را به ایران آوردند تکلیف چیست؟ ج: اگر سال اول استطاعت او بوده حج بر او واجب نیست در صورتی که فعلًا استطاعت نداشته باشد و اگر فعلًا استطاعت دارد باید عمره و حج را بهجا آورد و اگر از قبل حج بر او مستقر بوده باید حج را بهجا آورد. (١)

السيد الشبیری: عمره تمتع تبدیل به عمره مفرد گشته و به احتیاط مستحب طواف نساء را به جا آورد. (٢)
 *** الشيخ الفاضل: س: إذا أتى المكلف بعمره التمتع ثم لم يتمكن من الإتيان بالحج لعدم الاعذار وجاء إلى بلدہ فما الوظيفة؟ ج: لا شيء عليه بالنسبة إلى النساء فقد حللت له النساء بالقصیر في عمرة التمتع وأما وظيفته في الحج فإن كان مستقراً عليه قبل ذلك فعليه تداركه في القابل وإن لم يكن مستقراً أو كان قد حج حجة الإسلام قبل ذلك فلا شيء عليه. (٣)

تقديم طواف و سعى بر عرفات و كشف خلاف

الإمام الخمينی قدس سره: زنها که ترس حیض دارند- پیر مردها یا پیرزنها که پس از مراجعت به واسطه ازدحام عاجزند.
 اشخاص مريض، اين سه طائفه اعمال آنها کافی است اگر چه بعد خلاف آن ظاهر شود. (٤)

١- مسئله ١٣١ ص ٥٦

٢- کتبی.

٣- حول الحج ص ٣٢

٤- محشی ص ٣٨٤

ص: ۱۹۸

السيد الگلپایگانی قدس سره: احوط و اولی اعاده طواف و نماز و سعی است. (۱)
 السيد السیستانی: والأحوط الأولى إعادتها مع التمکن بعد ذلك إلى آخر ذی حجّة. (۲)
 السيد الشیری: اعاده طواف و سعی لازم نیست. (۳)

* * * الشيخ البهجه: تقديم جائز است ولی احتیاطاً بعد از برگشت اعمال را تکرار کند و در صورت عدم امکان نائب بگیرد. (۴)
 الشيخ التبریزی قدس سره: اگر سعی را مقدم داشت احتیاط واجب آن است که در وقتیش آن را اعاده کند و اولی و بهتر اعاده طواف و نماز است. (۵)

الشيخ الصافی: حاشیه ندارد.

الشيخ الفاضل: در مقدار مذکور حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: احتیاط به اعاده در صورت امکان ترک نشود. (۶)

الشيخ النوری: حاشیه ندارد.

الشيخ الوحد: والأحوط تقديم السعی أيضاً وإعادته في وقته ولو عرض لهم التمکن بعد التقديم فلا تجب لهم الإعادة. (۷)

ملحقات وقوفین

لإختلاف في الملاع

۱- ص ۳۴۹ اخیر.

۲- ص ۲۰۸

۳- کتبی.

۴- ص ۲۰۱ جدید

۵- ص ۲۳۲ صغير.

۶- محشی ص ۳۹۷

۷- ص ۷۴

ص: ٢٠١

الإمام الخميني قدس سره: ص ٤٣٨ محسني: باید تبعیت کند ولو با علم به خلاف و در ص ٤٤١: فرقی بین یک روز اختلاف و دو روز نیست.

السيد الخوئي قدس سره: در صورت عدم علم به خلاف تبعیت لازم است و مجری است و با علم به خلاف مجری نیست. (١)
السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر احتیاط ممکن باشد بدون خوف باید عمل به وظیفه خود نماید حتی مع عدم العلم بالخلاف و اگر احتیاط ممکن نیست، تبعیت مجری است ولو مع العلم بالخلاف. (٢)

السيد السيستانی: فان تيسير للمكلف أداء الأعمال في اوقاتها الخاصة المقررة صح حجه على الأظهر وأما إن لم يأت بها كذلك ولو لعذر فإن تركه أيضاً اتباع رأى القاضي في الوقوفين فلا شك في فساد حجه وأما مع اتباعه ففي صحة حجه

- ٣٧١ م

- ٢ - كتبى و شفاهى.

ص: ۲۰۲

إشكال. (۱) وفي الملحق: نحتاط في ذلك احتياطًا وجوبياً فلمن يرجع إلينا في التقليد أن يرجع في هذه المسألة إلى غيرنا مع مراعاة الأعلم.

السيد الشيرى: در صورتى كه علم به خلاف نداشته باشنده باید به حکم قاضى اهل سنت عمل کنند. (۲)
*** الشيخ البهجه: در صورت عدم علم به خلاف باید متابعت کنند و مجزی است. (۳)

الشيخ التبریزی قدس سره: إذا احتملت مطابقة الحكم الواقع وجبت المتابعة وترتيب جميع الآثار ويصح الحج والإحتیاط حينئذ غير مشروع. (۴)

الشيخ الصافى در ص ۱۲۷: نص عبارة السيد الگلپایگانی قدس سره من انّ المعيار التقيه اگر تقيه باشد متابعت کافی است ولو با علم به خلاف و اگر تقيه نباشد باید به وظيفه خود عمل کند حتی با عدم علم به خلاف. در ورقه: احتیاط واجب رعابت موازین شیعه است به قدر امکان از اختیاری عرفات و اضطراری ثم اختیاری مشعر.

الشيخ الفاضل: بر حسب عبارت پنج حاشیه ص ۴۳۸ موافق با مرحوم امام قدس سره است.

الشيخ النوری: باید از حکم قاضی تبعیت کرد ولو با علم بخلاف. (۵)

الشيخ الوحدید: فان احتملت مطابقة الحكم الواقع و كان الاحتیاط مخالفًا لها أما فالاحتوط الجمع بين ترتیب آثار ثبوت الھلال على حکمهم و الإثبات بوظيفته الأولیة وإن كان الأقوى کفاية ترتیب الآثار على حکمهم. (۶)

۱- ص ۱۸۵

۲- مسئله ۶۴۲

۳- ص ۱۹۲ جدید.

۴- ص ۱۸۰

۵- ص ۳۹۳

۶- ص ۱۵۵

ص: ٢٠٣

مؤلف: نوعاً مراجع فتواه داده‌اند به صحت حج در صورت احتمال مطابقت حکم قاضی عامله با واقع و السيد السیستانی ارجاع به غير داده است.

وقف بـأهـل سـنت

الإمام الخمينی قدس سره: بلکه در صورت علم به مخالفت نیز صحت عمل بعيد نیست. (١)
 السيد الخوئی قدس سره: با احتمال موافقت ترتیب آثار واجب است و احتیاط مشروع نیست. (٢)
 السيد الگلپایگانی قدس سره: در صورت تقيه اقوی صحت حج و کفایت است هر چند عالم به خلاف باشد. (٣)
 السيد السیستانی: فی صورة الاختلاف قد يقال بحجیة حکم القاضی فی حق من يتحمل مطابقته مع الواقع و لكن هذا القول محل إشكال فإن تيسير للمکلف أداء الأعمال فی أوقاتها صح حجه وإن لم يأت بها كذلك ولو لعدر ففی حجه إشكال. (٤)
 السيد الخامنئی: تبعت در تعیین موقف در روز عید صحیح و مجزی است. (٥)
 السيد الشیبیری: اگر عالم به خلاف نیست باید به حکم قاضی اهل سنت عمل کند. (٦)
 *** الشیخ البهجه: با احتمال موافقت اقوی کفایت است. (٧)

الشیخ التبریزی قدس سره: فی صورة العلم بالخلاف- بإمكان الحاج فی الفرض المذکور الخروج من منی إلى مکه يوم العید الموافق للیوم التاسع واقعاً ثم الخروج

١- ص ١٧٠

٢- م ٣٧٥

٣- ص ١٠٩

٤- مع التلخيص ص ١٨٦

٥- ص ١٤١

٦- ص ١٩٤

٧- ص ٣١

ص: ۲۰۴

من مکهٔ إلى مني عصرًا فيمر في طريقه على عرفات ويقف بها ولو لحظة واحدة في السيارة قبل الغروب ثم يدخل المذلقة ليقف فيها ولو لحظة واحدة في السيارة ثم نحو إلى مني يقوم ب أعمال اليوم العاشر. (۱)

الشيخ الفاضل: بر شيعيان تعيت لازم است خصوصاً در صورت عدم علم به خلاف. (۲)
الشيخ المكارم: موافق است. (۳)

الشيخ النوری: باید تعيت کند ولو با علم به خلاف. (۴)

مؤلف: مقتضای احتیاط انجام اعمال است، در اوقات معینه و اگر میسر نشد اعاده حج است در سال بعد مع الإمكان.

خواب در تمام وقت مشعر

س: پسر دوازده ساله‌ای را محرم کرده‌اند به احرام حج و برای رعایت حال صباوت شب مشعر او را از عرفات با ماشین بانوان و ضعفا فرستاده‌اند و در تمام شب در حال خواب بوده و پس از منقضی شدن وقت اضطراری مشعر متوجه مسئله شده آیا مجرد عبور از مشعر الحرام کفایت از وقوف می‌کند یا نه؟

و برفرض ثانی آیا وقوف اختياری عرفه تنها کفایت نمی‌کند و در هر حال حج را با این نحو با تمام رسانده چه تکلیفی براین صبی ممیز است و آیا تکلیفی بر ولی هست یا نه؟

السيد الشيرى: مجرد عبور از مشعر كافى نىست و حج صبی تبدیل به عمره مفرده می‌شود. (۵)

۱- الصراط ج ۳ ص ۱۷۵

۲- فرع ۱۱۱۵

۳- محشی ص ۴۵۱

۴- ص ۳۹۳

۵- كتبى.

ص: ٢٠٥

الشيخ البهجه: ظاهر صحت حج و كفايت درك اختيارى عرفات است. (١)

الشيخ التبريزى قدس سره: اگر قبل از خواب قصد وقوف به مشعر را داشته مجزى است و اگر نه وظيفه اتیان به عمره مفرد بوده و در فرض مذکور که قصد عدول به عمره مفرد نکرده و ماه ذى حجه گذشته چیزی بر او نیست. (٢)

الشيخ الصافى: اگر قبل از وقت وقوف قصد وقوف مشعر را نموده و به خواب رفته تا وقت وقوف تمام شده صحت وقوف بعيد نیست و اگر موقعی که از مشعر عبور می نموده قصد وقوف نموده، همان وقوف در حال عبور کافی است و حجش صحيح است و از جهت ترك وقوف بين الطلوعين باید يك گوسفند به عنوان كفاره ذبح کند و در صورتی که از روی عذر وقوف به مشعر ترك شده و فقط وقوف اختياری عرفه انجام شده باشد احتیاط ترك نشود به اينکه اعمال را به قصد ما في الذمه از عمره و حج انجام دهد و پس از آن چون هنوز مكلف نیست وظيفه ديگری ندارد. (٣)

الحياض فى المشعر

س: در حدود مشعر می فرماید: (من المازمين إلى الحياض إلى وادى محسر) حياض کجا است و مقصود چیست؟

السيد الشيرى: حد مشعر از مازمين تا وادى محسر است مازمين و وادى محسر از حدود خارج از مشعر است و حياض که احتمالاً حوضهای بوده است که در اول وادى محسر قرار داشته معرف اول وادى محسر بوده است و فعلًا اثری از حياض وجود ندارد. (٤)

١- كتبى.

٢- كتبى.

٣- كتبى.

٤- كتبى.

ص: ٢٠٦

الشيخ البهجهت: باید از عرف محل تحقیق شود. [\(١\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: فعلًا معلوم نیست و در معرفت حدود مشعر باید به عرف اهل محل رجوع شود. [\(٢\)](#)

الشيخ الصافی: مقصود از حیاض حوضهایی است که در وادی محسر بوده است و حد مشعر همان بین المازمین إلى وادی محسر است و لذا در صحیحه زراره از حضرت باقر علیه السلام: وإلى الحیاض ... و در صحیحه اسحاق بن عمار: ما بین المازمین إلى وادی محسر، است. [\(٣\)](#)

كفاية الوقوف الإلزامي ولو بخمس دقائق

السيد الخوئی قدس سره: س: هل يتحقق الوقوف الاضطراري بالوقوف ولو بخمس دقائق في عرفات أو المشعر و كذلك وقوف من يخاف الزحام والنساء والمرضى ليلة العيد في المشعر؟
ج: نعم يتحقق بذلك وقوفهم. [\(٤\)](#)

قصد الوقوف قبل الوقت

السيد الخوئی قدس سره: من نوى الوقوف بعرفة أو المشعر قبل الوقت ثم استواعب الوقت نائماً لا يجزيه ذلك. [\(٥\)](#)

ترك البيتوة

السيد الخوئی قدس سره: س: ما حکم من لم یبت بمنی بعض اللیل أو کله لاشغاله

- ١- كتبی.
- ٢- كتبی.
- ٣- كتبی.
- ٤- ٢١١ مـ الملحق ص ٣٢١.
- ٥- الملحق ص ٣٢١.

ص: ٢٠٧

بتطويف بعض الحجاج؟

ج: إن عد ذلك عبادة له أيضاً لأن يكون يطوف لنفسه كما يطوفهم فلا شيء عليه. (١)

س: ذكرتم انه لا كفاره على من ترك المبيت بمنى واشتعل في مكة بالعبادة فهل مختصة بالصلاه والطواف أم تعم الأذكار والأدعية والصلاه على محمد وآل محمد؟

ج: نعم تشمل أي نوع من العبادة. (٢)

المشعر الحرام (كوج قبل از طلوع)

الإمام الخميني قدس سره: احتياط وجوبی آن که قبل از نصف افاضه نکنند.

السيد الشيری: بیتره اول شب واجب نیست مستحب است. (٣)

وقوف در تمام بین الطوعین واجب نیست و حداقل واجب مسمای وقوف است ولی کسی که بین الطوعین را در مشعر در ک کرد

نمی تواند قبل از روشن شدن هوا بلکه قبل از طلوع آفتاب خارج شود. (٤)

و فرع ٦٤٧: الأحوط استحباباً مؤكداً عدم الإفاضة قبل منتصف الليل.

زنان، اشخاص بیمار و ضعیف که وقوف اختیاری برای آنها مشقت دارد، اشخاصی که خوف برخورد به خطر دارند، کسانی که ارزاق عمومی را تأمین می کنند کسانی که باید همراه یکی از گروه نامبرده باشند، کسانی که برای تدارکات حجاج لازم است قبلًا

حرکت کنند، بر آنها وقوف اختیاری واجب نیست. می توانند بعد از نصف شب کوچ کنند.

و خدمه کاروان که برای همراهی قبل از طلوع فجر کوچ کرده‌اند، اگر ممکن

١- ص ٣٢٨ الملحق

٢- ص ٣٣١

٣- ص ١٦٧

٤- ص ١٦٧

ص: ۲۰۸

باشد باید قبل از طلوع آفتاب خود را به مشعر بر ساند. [\(۱\)](#)

*** الشيخ الفاضل: في التحرير، الحج ص ۱۲۹ يجوز الإفاضة من المشعر ليلة العيد بعد وقوف مقدار منها للضعفاء كالنساء والأطفال والشيخ ومن له عذر كالخوف والمرض ولمن ينفر بهم ويراقبهم ويمرضهم والأحוט الذي لا يترك أن لا ينفروا قبل نصف الليل.

ملحقات جمرات

رمی در شب

۱- ص ۱۷۱.

ص: ۲۱۱

الإمام الخميني قدس سره: كسى كه از رمى روز عذر دارد مى تواند شب رمى کند شب قبل يا شب بعد و اگر از رمى روز يازدهم هم معذور است مى تواند شب يازدهم بعد از رمى روز عيد رمى روز يازدهم را هم به جا آورد. (۱)

السيد الخوئي قدس سره: کسانی که در روز نمی توانند رمى کنند جایز است برای آنها رمى را شب آن روز انجام دهند (۲) و در کتبی - معذوریت زنها مطلق است ولی مال هر روزی را باید شب آن روز به جا آورند. پس رمى يازدهم را باید شب يازدهم به جا آورند نه شب دوازدهم.

السيد الگلپایگانی قدس سره: جایز نیست رمى جمره در شب مگر برای مريض و خائف و کسانی که از رمى در روز عذر داشته باشند و تا وقتی که خودشان بتوانند در شب رمى کنند نباید در روز برای خود نائب بگیرند و فرق نیست در جواز رمى در شب برای صاحبان عذر که شب قبل رمى کنند يا شب بعد.

۱- محسن ص ۴۱۶.

۲- مسئله ۴۳۸.

ص: ٢١٢

السيد السيستاني: ويجزى للنساء وسائر من رخص لهم الإفاضة من المشعر فى الليل أن يرموا بالليل (ليلة العيد) [\(١\)](#)
و قال فى ص ٢١٧: يستثنى وجوب الرمى فى النهار لكل معدور من المكث فى منى نهاراً فيرمى بالليل.

السيد الشيرى: شب قبل رمى كند. ص ٢٣٦ و اين رمى اذا است نه قضا و نه تعجيل. [\(٢\)](#)

*** الشيخ البهجهت: اگر در روز نتواند، تأخير بياندازد به شب و اگر می داند که روز نمی تواند شب قبل به جا آورد. [\(٣\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: نفس عبارة الوحيد او قريبة منها. [\(٤\)](#)

الشيخ الصافى: ص ١٥٢ مسألة ١٦٧: نفس عبارت السيد الگلپایگانی قدس سره در رسالته م ١٦٦ در ص ١٣١

الشيخ الفاضل: شب بعد و شب قبل فرق نمی کند. و می توانند رمى دو روز را يک شب انجام دهند. [\(٥\)](#) و در ص ٣٤٣ محسنى،
صاحبان عذر می توانند شب عمل کند هر وقت شب باشد.

الشيخ الوحيد: يجوز للخائف على نفسه أو ماله أو عرضه و كذا الشيخ و النساء و الصبيان و الضعفاء الرمى ليلة ذلك النهار. و برأي
أفراد استثناؤه در صورت ترس همه را در يک شب. [\(٦\)](#)

أقول: أضف إلى ذلك قوله دام ظله في آخر مناسكه ص ٣٨٨ يرمي النساء والضعفاء جمرة العقبة في ليلة العيد بأنفسهم فان لم
يتمكنوا منه أيضاً استثناؤها

١- ص ١٩٣

٢- كتبى

٣- ص ١٩٦

٤- ص ٢١٢

٥- م ١٠٣٦

٦- ص ٢٢٢ اخير

ص: ۲۱۳

غیرهم للرمی نهاراً أما رمی الجمار يوم الحادی عشر و ما بعده فیستینیون ولا يجزی منهم الرمی لیلاً. وفي مسئلہ ۴۳۳: ولو لم يتمكن من ذلك جاز الجمع فی لیله واحدة. (۱)

رمی در طبقه فوقانی

الإمام الخمينی قدس سره: رمی در طبقه دوم جمرات جائز است و لازم نیست در طبقه اول رمی کند. (۲)
السيد الخوئی قدس سره: إذا زيد على الجمرة في ارتفاعها ففي الإجتناء برمي المقدار الزائد إشكال.
السيد الگلپایگانی قدس سره: رمی در طبقه فوقانی خلاف احتیاط است.

السيد السیستانی: الأحوط في رمي الجمار المقدار الذي كان موجوداً منها في عصر النبي و الأئمة عليهم السلام. (۳)
السيد الخامنئی: الظاهر جواز الرمی من الطابق الثاني وإن كان الأحوط الرمی من المکان المتعارف عليه سابقاً. (۴)

السيد الشیری: رمی جمرات از طبقه فوقانی جائز و کافی است. (۵)
*** الشیخ البهجهت: میزان صدق رمی جمره است ولو از طبقه دوم باشد و حتى اختياراً كفايت می کند. (۶)

الشیخ التبریزی قدس سره: المنشول منه عدم الجواز. وفي الضمیمه ص ۴۶: كفايت رمی از طبقه فوقانی محل اشكال است. مگر
بتواند از بالا قسمت پائین جمره را

۱- ص ۳۱۳

۲- ص ۲۴۹.

۳- ص ۳۹۰

۴- ص ۴۱

۵- ورقه ص ۹ و مسئلہ ۶۸۱

۶- ص ۱۶۳

ص: ۲۱۴

رمی کند و اگر در تمام روز ممکن نیست شب قبل رمی کند.

الشيخ الصافی: رمی در مقدار اضافه بر جمره خلاف اختیاط است.

(مناسک: مگر اینکه از بالا به قسمت قبلی بزند). (۱)

الشيخ الفاضل: در طبقه دوم جمرات رمی جایز است و لازم نیست رمی در طبقه اول باشد. متن عبارت امام قدس سره (۲)

الشيخ المکارم: ظاهر این است که به هنگام ازدحام مانع ندارد از طبقه دوم رمی کند. (۳)

الشيخ النوری: رمی در طبقه دوم جایز است. (۴)

الشيخ الوحید: إذا زيد على الجمرة في ارتفاعها فالاحوط أن يرمي المقدار الذي كان سابقاً. (۵)

عجز از بعض رمی

س: برای رمی سه سنگ ریزه قادر است برای نائب بگیرد یا برای کل رمی؟

السيد السيسستانی: بنابر اختیاط نائب، هفت سنگ ریزه بزند به قصد انجام وظیفه اعم از اتمام یا تمام.

السيد الشیری: برای کل نائب می‌گیرد. (۶)

***الشيخ البهجه: برای باقی. (۷)

الشيخ التبریزی قدس سره: برای کل رمی نائب بگیرد. (۸)

۱- کتبی.

۲- ص ۴۱۶

۳- ص ۱۴۲

۴- ص ۳۶۹

۵- ص ۱۶۱

۶- الخاتم.

۷- مهر دفتر.

۸- کتبی.

ص: ۲۱۵

الشيخ الصافى: احتياط آن است نائب چهار سنگ دیگر را بزند و بعد هم رمی را تماماً به نیابت انجام دهد. (۱)

الشيخ الفاضل: احتياط آن است که آن مقدار که خود قادر است خودش انجام دهد و نائب بقیه عمل را تمام کند و سپس یک بار نائب تماماً اعاده نماید. (۲)

استنابه در رمی

س: کسانی که از رمی روز معذورند ولی می توانند شب رمی کنند آیا می توانند در روز نائب بگیرند؟
الإمام الخميني قدس سره: معذور از رمی در روز جایز است شب آن روز یا شب بعد انجام دهد. (۳)

السيد الخوئي قدس سره: في الملحق ص ۳۳۹ س: إذا علمت الزحام هل يجوز لها الإستابة؟ ج: يجب الصبر و تحري الخلوة وإذا ذهبت إلى الجمرة و رأت زحاماً شديداً جازت الإستابة و يجزى.

منه أيضاً: المريض الذى لا يرجى برؤه إلى المغرب يستتب لرميه ولو اتفق برؤه قبل غروب الشمس رمی بنفسه على الأحوط. (۴)

السيد الگلپایگانی قدس سره: س: کسانی که از رمی روز معذورند ولی می توانند شب رمی کنند آیا می توانند در روز نائب بگیرند؟
ج: باید شب رمی کنند. (۵)

السيد السيستانى: إن جواز الرمي ليلاً فيما عدا رمی جمرة العقبة ليلة العيد

۱- كتبى.

۲- كتسي.

۳- مع التلخيص محسى ص ۴۱۰.

۴- ص ۴۳۶.

۵- ص ۳۷۲ م ۹۶۲- اخیر.

ص: ۲۱۶

مختص بمن كان معدوراً عن المكث بمقدار الرمي في مني نهاراً كالخائف وأما النساء والضعفاء والمرضى ونحوهم ممن لا يتيسر لهم الرمي في النهار لكثره الزحام فعليهم الإستنابة في ذلك وإن كان الأحوط الأولى الجمع بين الإستنابة والرمي ليلاً.^(۱)
السيد الشيرى: يمار و كودك و ناتوان که رمى روز و شب برای آنها مشقت دارد و کسانی که رمى در شب و روز بر آنها حرجی است می توانند در روز نائب بگیرند.^(۲)

*** الشيخ البهجهت: کسی که نمی تواند در روز رمى کند مثل پیرمرد و ضعیف جایز است رمى را شب آن روز انجام دهد با علم به عدم تمکن از رمى در روز.^(۳) و بیماری که امید بهبودی تا مغرب را ندارد نائب بگیرد و اگر خوب شد اعاده لازم نیست.

الشيخ التبریزی قدس سره: نفس عباره السيد الخوئی قدس سره.

الشيخ الصافی: حاشیه ندارد.

الشيخ الفاضل: حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: حاشیه ندارد.

الشيخ النوری: حاشیه ندارد.

الشيخ الوحدی: وافق السيد الخوئی قدس سره في المقدار المذکور.

مؤلف: گفته شد که اگر از رمى روز عاجز است مقتضای احتیاط جمع بین استنابه و رمى در شب است.

رمی در یک شب یا دو شب

۱- الملحق ص ۱۶۲

۲- ص ۲۳۵

۳- م ۴۳۸

ص: ۲۱۷

س: اگر از رمی روزها عاجز باشد و رفتن هر شب در جمرات برای او مشقت داشته باشد اجازه می‌دهید که در یک شب مثل شب یازدهم یا شب دوازدهم همه جمرات را رمی کند یا نه؟

السيد السيساني: در فرض مذبور که در روز نمی‌تواند یا حرجی است نائب بگیرد و تقديم آن در شب قبل مجری نیست. (۱)

السيد الشبیری: اگر از رمی شب قبل عاجز شد در روز برای رمی نائب می‌گیرد و در یک شب رمی چند روز جایز نیست. (۲)

*** الشيخ البهجهت: بر حسب نوشته آقای محفوظی دام عزه اگر تا شب دوازدهم انجام نداده و در روز ممکن نیست تمام رمی‌ها را به جا آورد با تقديم قضاها بر ادا. (۳)

الشيخ التبریزی قدس سره: در فرض سؤال رمی روز اول را در شب قبل از آن به جا آورد و نسبت به رمی روزهای بعد که در شب هم برای او مشقت دارد برای رمی در آن روز نائب بگیرد. (۴)

و اما نوشته آقای قدیری: اگر از رمی در روز معذور است می‌تواند شب قبل یا شب بعد رمی کند.

بنابراین شب عید فقط می‌تواند رمی روز عید را انجام دهد- و شب یازدهم می‌تواند رمی روز دهم و روز یازدهم و شب دوازدهم می‌تواند رمی یازدهم و دوازدهم را به جا آورد.

۱- مهر دفتر.

۲- الخاتم.

۳- مهر دفتر.

۴- کتبی.

ص: ۲۱۸

الشيخ الصافی: اگر رمی در شب مشقت زیاد که نوعاً قابل تحمل نیست نداشته باشد باید در هر شب رمی کند و اگر مشقت زیاد داشته باشد می تواند همه را در شب دوازدهم رمی کند. [\(۱\)](#)

لزوم ترتیب در جمرات مطلقا

الإمام الخميني قدس سره: ترتیب در جمرات ثلاث واجب است و فرقی نیست که خلاف از روی عمد یا سهو و نسیان باشد؟ [\(۲\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: فلو خالف الترتیب أعاد الرمي من أوله بالترتيب الأولى ثم الوسطى ثم جمرة العقبة. [\(۳\)](#)
السيد السيستانی: وجہ الرجوع إلى ما يحصل الترتیب ولو كانت المخالفه. [\(۴\)](#)

السيد الشیری: اگر به ترتیب به جا نیاورد باید دوباره به جا آورد و فرقی بین علم و عمد و سهو و نسیان و ندانستن نیست. [\(۵\)](#)

*** الشيخ البهجهت: اگر خلاف ترتیب شد واجب است دوباره رمی کند هر چند خلاف از روی جهل و فراموشی باشد. [\(۶\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: نفس عباره السيداني و الوحید. [\(۷\)](#)

الشيخ الصافی: اگر بر خلاف ترتیب رمی کند باید دوباره از سر بگیرد تا ترتیب به عمل آید. [\(۸\)](#)

الشيخ الفاضل و الشيخ المکارم و الشيخ النوری: حاشیه ندارند.

۱- کتبی.

۲- محشی ص ۴۱۰.

۳- ص ۱۹۵

۴- ص ۲۱۶

۵- محصل دو مسئله ص ۲۳۶

۶- ص ۱۵۱

۷- ص ۲۱۲

۸- رمی جمرات.

ص: ۲۱۹

الشيخ الوحد: وجب تحصيل الترتيب ولو كانت المخالفة عن جهل أو نسيان. [\(۱\)](#)
مؤلف: نظرها در این فرع متعدد است.

موالات در رمی جمهه

السيد الشبیری: در زدن چهار سنگ اول موالات مطلقاً معتبر است و در سنگ پنجم و ششم بر ناسی و جاہل موالات لازم نیست و بر غیر اینها لازم است و در سنگ هفتم مطلقاً موالات لازم نیست. ص ۱۷۹

استنابه در رمی برای مریض

الإمام الخمينی قدس سره: مریض یا علیل یا شخص بی حال یا بیهوش نائبش به جا آورد و بنابر احتیاط تا مأیوس از مباشرت نباشد نائب عمل نکند.

السيد الخوئي قدس سره: بیماری که امید ندارد تا مغرب بهبودی حاصل کند برای رمی نائب می گیرد و چنانچه اتفاقاً بیش از غروب آفتاب بهبودی یافت بنابر احتیاط خودش نیز رمی کند. [\(۲\)](#)

منه أيضاً: اگر مریض یا معدور مأیوس باشد از رفع عذر واجب است نائب بگیرد.

السيد الکلپایگانی قدس سره: اگر مریض مأیوس باشد از اینکه بتواند در وقتی که گفته شد رمی نماید، دیگری به نیابت او رمی نماید و اگر خوب شد اعاده لازم نیست اگر چه احوط است. [\(۳\)](#)

و در مسئله ۱۶۶: تا وقتی که خودشان می توانند در شب رمی کنند نباید در

۱- ص ۱۸۱ م ۴۲۸

۲- مسئله ۴۴۱

۳- ص ۱۵۴

ص: ٢٢٠

روز نائب بگيرد.

السيد السيستانى: أما النساء والضعفاء والمرضى ونحوهم ممن لا يتيسر لهم الرمى فى النهار لكثرة الزحام أو لغيرها فعلتهم الإسنابة فى ذلك وإن كان الأحوط الأولى الجمع بين الرمى ليلًا والإسنابة فى النهار. (١)

** الشيخ الوحيد: من لا يتمكن من الرمى بنفسه إلى المغرب كالمريض الذى لا يرجى برؤه يستنيب لرميه ولو اتفق برؤه قبل غروب الشمس رمى بنفسه أيضاً على الأحوط. (٢)

الشيخ التبريزى قدس سره: زنى كه متمكن از رمى در شب هم نباشد نائب می گيرد. (٣)

الإسنابة فضولًا و الرمي قضاها

السيد الشيرى: كسى كه وظيفه او نائب گرفتن است اگر بدون گفتن او ديگرى برايش رمى کند کافى است و احتياط مستحب آن است که به آن اكتفا نکند. (٤)

رمى قضایي را يک ساعت حداقل قبل از رمى ادايی بهجا آورد.

ملحقات قربانى

تأخير قربانى عمدا

١- ص ٣٨٨

٢- ص ١٨٣

٣- ص ٦١

٤- ص ٢٣٧ و ص ٢٣٥

ص: ٢٢٣

السيد الگلپایگانی قدس سره: الرابع من واجبات الهدى الذبح يوم العيد فلا يجوز تأخيره اختياراً على الأحوط وإن كان الأقوى الجواز.

(١)

السيد السيستانی: الأحوط أن يكون الذبح أو النحر يوم العيد وإن كان الأقوى جواز تأخيره إلى آخر أيام التشريق. (٢)

وفي الورقة الأخيرة: يجوز التقصير يوم العيد وإن آخر الذبح.

السيد الخامنئی: الأحوط عدم تأخير الذبح عن يوم العيد ولو أخره فالأحوط هو الذبح أيام التشريق. (٣)

السيد الشبیری: و إنما ذبح را تأخیر انداخت باید حلق یا تقصیر را نیز تأخیر بیندازد و ترتیب ساقط نیست. (٤)

*** الشيخ التبریزی قدس سره: إذا ترك الذبح يوم العيد لعذر من الأعذار أو الجهل بالحكم

١- ص ١٨١

٢- مسألة ٣٨٢

٣- ص ٤٣

٤- ص ١٨٩

ص: ۲۲۴

لزمه التدارک إلى آخر أيام التشريق وإن استمر العذر جاز تأخيره إلى آخر ذى الحجة. [\(۱\)](#)

منه أيضاً: وفي الصغير ص ۱۳۷۴ أكّر متمكن از ذبح در منی باشد ولو مع التأخير حلق یا تقصیر می کند و با آن از احرام خارج می شود و ذبح و سایر اعمال را تأخیر می اندازد.

الشيخ المکارم: بهتر است روز عید قربانی کند ولی تأخیر آن تا روز سیزدهم نیز جایز است. [\(۲\)](#)

الشيخ الوحدید: لا يبعد جواز تأخير الذبح أو النحر إلى آخر أيام التشريق وإن كان الأحوط الأفضل يوم العيد. [\(۳\)](#)
وإذا تركه عالماً عاماً وطاف فالظاهر بطلان طوافه و يجب عليه أن يعيده بعد تدارك الذبح.

قربانی در مسلح جدید

الإمام الخميني قدس سره: ذبح در مسلح جدید مجزی است. [\(۴\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: أكّر تأخير قربانی ولو تا آخر ذی حجه موجب عسر و حرج نوعی باشد ذبح در خارج منی اشکال ندارد.
[\(۵\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: چون تأخیر انداختن قربانی برای روز سیزدهم و روزهای بعد حرج نوعی دارد و احياناً موجب گرفتاری و فساد می شود ذبح در مسلح جدید مجزی است. و تأخیر لازم نیست. [\(۶\)](#)
السيد السيستانی: أما مع تغدر الذبح بمنی من جهة منع الحكومة لا لضيق

۱- ص ۲۱۹، مناسک کوچک.

۲- ص ۱۴۳.

۳- ص ۱۶۴.

۴- ص ۲۱۴.

۵- ص ۲۱۰.

۶- شفاهی.

ص: ۲۲۵

المكان بمنى فالأحوط الأولى الجمع بين الذبح بوادي محسر والصوم بدلاً عن الهدى. ملحق ص ۳۱۸: عدل عن الاحتياط الوجوبى إلى الأحوط الأولى.

السيد الخامئي: الذبح في المسلح الجديد في الوضع الحالى صحيح ومجزى. [\(۱\)](#)

السيد الشيرى: اگر قربانى در منى ولو مع التأخير امكان نداشته باشد يا با حرج همراه باشد يا باقى ماندن در احرام تا هنگام قربانى حرجى باشد لازم نیست در منى قربانى کند بلکه قربانى در مسلح جديد که در وادى محسر است کافى است. [\(۲\)](#)

***الشيخ البهجه: ذبح در مسلحهای جدید که خارج از منی است با فرض عذر مانع ندارد. ص ۱۶۴ و فی العربی ص ۲۳۴ و شفاهی فرموده: ولو مع التأخير در منى بكشند.

الشيخ التبریزی قدس سره: وفي الضميمه ص ۴۴: باید ذبح در منی باشد «نه در وطن» و الا حج او اشكال دارد، بلکه بعيد نیست باطل شود و اگر در خود منی ممکن نشود در اقرب اماكن به منی ذبح کند ... در صورت عدم امكان در منی در مذبح فعلی مجذی است و نباید آن را در جای ديگر انجام داد.

الشيخ الصافی: با فرض امكان ذبح را از روز عید تأخیر نیاندازند و در منی ذبح کنند و ترتیب رعایتش لازم نیست. [\(۳\)](#)

الشيخ الفاضل: ذبح در مسلح جديد مجذی است. [\(۴\)](#)

الشيخ المكارم: قربانی در قربانگاههای موجود کافی است، هرچند از محدوده منی خارج باشند. [\(۵\)](#)

۱- ص ۴۱

۲- مسئله ۷۴۲ ورقه ص ۹

۳- کتبی الورقة.

۴- ص ۳۵۹

۵- ص ۱۴۸

ص: ۲۲۶

الشيخ الوحید: إن لم يمكن الذبح بمنى إلى آخر أيام التشريق و لو لأجل التقبة أو كان حرجاً عليه ذبح أو نحر في وادى محسر وإن لم يمكن منه أيضاً فالأحوط أن يذبح بمكأة ومع عدم التمکن أو الحرج يذبح في أى موضع شاء من الحرم. [\(۱\)](#)

تثليث قربانی

الإمام الخميني قدس سره: احتیاط تثليث است ولكن هیچ یک از این احتیاطها واجب نیست. [\(۲\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: احتیاط آن است که قربانی را سه قسمت نموده. [\(۳\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اقول: آن مرحوم تعییر به وجوب دارند. [\(۴\)](#)

السيد السيستانی: أما الثالث الآخر فالأحوط وجوباً أن يتصدق به على فقراء المسلمين ولا- يعتبر إيصاله إلى الفقير نفسه بل يجوز الإعطاء إلى وكيله. [\(۵\)](#)

*** الشيخ البهجهت: تثليث قربانی احوط است و با فرض عدم امکان این تکلیف ساقط است. [\(۶\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: احتیاط لازم تثليث است. [\(۷\)](#)

السيد الشیری مسئله ۷۶۹: خوردن و هدیه واجب نیست، بلی صدقه دادن واجب است و احتیاط واجب آن است که از ثلث قربانی کمتر نباشد.

الشيخ الصافی: در مسئله ۱۹۰: واجب است که قدری از قربانی را خودش بخورد و قدری را هدیه بدهد و مقداری را به فقیر مؤمن صدقه دهد. [\(۸\)](#)

۱- ص ۱۶۳

۲- ص ۲۰۹

۳- مسئله ۴۰۴

۴- ص ۱۴۰

۵- ص ۲۰۳

۶- ص ۱۶۵

۷- ضمیمه ص ۴۴

۸- ص ۱۶۱.

ص: ۲۲۷

الشيخ الفاضل: ثبت مستحب است. [\(۱\)](#)

الشيخ الوحد: الأقوى لزوم إعطاء ثلث الهداى للفقير المؤمن صدقة والأحوط إعطاء ثلثه للمؤمنين هدية والأحوط أن يأكل شيئاً من هديه ولو قليلاً ويجوز إعطاء سهم الفقير إلى وكيله. [\(۲\)](#)

تأثیر قربانی

الإمام الخميني قدس سره: در فرض مسئله قربانی او صحیح است ولی باید ترتیب بین قربانی و حلق و اعمال مکه مراعات شود. [\(۳\)](#)
السيد الخوئی قدس سره: اگر از روی علم و عمد قربانی را ترك نموده و طواف کرده ظاهر این است که طوافش باطل است و واجب است بعد از تدارک قربانی، اعاده اش نماید.

*** الشيخ البهجه: ولی اگر از روی علم و عمد قربانی را ترك نموده و طواف کرد ظاهر این نیست که طوافش باطل است ... [\(۴\)](#)
و فی فرع ۱۵۴: تأخیر الذبح عن يوم العيد خلاف الاحتیاط تکلیفاً و ان كان مجزئاً وضعياً.

الشيخ الصافی: واجب دوم قربانی است در روز عید و اگر به علتی در روز عید قربانی نکرد، باید تا آخر ذیحجه قربانی کند و احوط آن است که هر چه زودتر قربانی نماید. [\(۵\)](#)

الشيخ الفاضل: بنابر اقوى باید قربانی بعد از رمى جمره عقبه باشد. [\(۶\)](#)

۱- پنج ص ۳۵۰.

۲- ص ۱۶۹.

۳- ص ۲۱۸.

۴- ص ۱۳۸.

۵- ص ۱۵۶.

۶- ص ۳۴۷ پنج در ص ۳۴۸.

ص: ۲۲۸

احتیاط واجب آن است که ذبح هدی را از روز عید تأخیر نیاندازد.
منه أيضاً: فرع ۲۸۳ حول الحج: من لم يتمكن من الذبح في مني يوم العاشر يكفيه الذبح في المسالخ الفعلية ولا مجال للتأخير.

ذبح در شب

الإمام الخميني قدس سره: تأخير ذبح از روز عید جایز نیست على الأحوط لكن اگر تأخير شد عمداً يا جهلاً يا نسياناً ذبح در شب كفايت می کند. (۱)

السيد الخوئي قدس سره: قربانی در شب مجزی نیست و فرقی بین عالم و جاہل نیست. (۲)

السيد الکلپایگانی قدس سره: بر حسب ظاهر عبارات فقهاء، منع ذبح در شب مبني بر احتیاط است اگر فقيه‌ي فتوی بجواز بدھد، می شود اين احتیاط را به او رجوع کرد. (۳)

السيد السيستانی: والأحوط عدم الذبح في الليل مطلقا حتى الليالي المتوسطات بين أيام التشريق إلّا للخائف. (۴)

السيد الشبیری: باید در روز انجام بگیرد. (۵)

*** الشیخ البهجهت: س: اگر تا مغرب نتواند قربانی کند موقع اذان مغرب و بعد از آن جایز است یا نه؟

ج: جایز است. (۶)

۱- متفرقه هدی م.۴

۲- کتنی.

۳- شفاهی.

۴- ص ۱۲۶.

۵- ص ۱۸۹.

۶- ص ۱۶۴.

ص: ۲۲۹

الشيخ التبریزی قدس سره: نفس عباره الوحید. [\(۱\)](#)

الشيخ الصافی: ذبح در شب بر خلاف احتیاط است. [\(۲\)](#)

الشيخ الفاضل: ذبح در شب کفايت نمی کند. [\(۳\)](#)

الشيخ المکارم: ذبح در شب کفايت می کند. [\(۴\)](#)

الشيخ النوری: در مناسک محسن حاشیه ندارد. [\(۵\)](#)

الشيخ الوحید: لا یجزی الذبح فی اللیل وإن کان جاھلًا. [\(۶\)](#)

مؤلف: مقتضای احتیاط ذبح در روز است، هر چند روز بعد از عید باشد.

مجوز ذبح در شب: الشيخ البهجه، الشيخ المکارم.

تأثیر قربانی از روز عید و جواز حلق

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر ذبح در منی در ایام تشریق ممکن باشد تأخیر بیاندازد ولی حلق را روز عید انجام دهد. [\(۷\)](#)

السيد الخوئی قدس سره: اگر با تأخیر ممکن باشد، ذبح در منی و لو تا آخر ذیحجه حلق یا تقصیر نماید و محل شود و ذبح را با سایر اعمال تأخیر بیاندازد. [\(۸\)](#)

السيد السیستانی: یجوز له تقديم التقصیر أو الحلق على الذبح ولكن بشرط تحصیل الهدی بمنی قبله على الأحوط لزوماً. [\(۹\)](#)

السيد الشیری: اگر ذبح را تأخیر انداخت باید حلق و تقصیر را هم بتأخیر اندازد و ترتیب ساقط نیست. [\(۱۰\)](#)

*** الشيخ البهجه: به هر تقدیر ترتیب لازم است تکلیفاً. جدید ص ۲۸، وضعًا

۱- ص ۱۹۱.

۲- کتبی.

۳- ص ۲۵۸.

۴- ص ۳۱۹.

۵- ص ۳۵۵.

۶- ص ۱۶۳.

۷- مسائل السبعین.

۸- کتبی.

۹- الملحق ص ۱۴۰.

۱۰- ص ۱۸۹.

ص: ٢٣٠

لازم نیست. (١)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر متمكن از تأخیر و ذبح در منی باشد اگر چه تا آخر ذیحجه باشد حلق یا تقصیر نماید و محل شود و ذبح را تأخیر بیندازد و همچنین طواف را. (٢)

الشيخ الفاضل: تأخیر حلق جائز نیست. (٣)

الشيخ المکارم قدس سره: تأخیر ذبح تا روز سیزدهم جائز است. (٤) و رعایت ترتیب در اینجا لازم نیست. (٥)

الشيخ النوری: تأخیر حلق از روز عید جائز نیست. (٦)

الشيخ الوحدی: لا يبعد جواز تأخیر الذبح أو النحر إلى آخر أيام التشريق وإن كان الأحوط الأفضل يوم العيد. (٧) و در روز عید تقصیر کند. (٨)

مجوز حلق: السيد الخوئی، السيد الکلپایگانی، الشيخ التبریزی، الشيخ الصافی، الشيخ الفاضل، الشيخ النوری، الشيخ المکارم.

جواز الذبح في مطلق الحرم إذا منع الذبح في منى

السيد الخوئی في المعتمد: وشرح عبارۃ العروفة- يجب أن يكون الذبح أو النحر بمنی.

إن يتمكن من الذبح في منی ولو إلى آخر ذی الحجۃ فمقتضی القاعدة هو الذبح في يوم العید في غير منی ويسقط اشتراط وقوع الذبح بمنی.

١- شفاهی.

٢- ص ٢١٩ اخیر.

٣- محسنی ص ٣٦٥.

٤- محسنی ص ٣٦٨.

٥- محسنی ص ٣٧٦.

٦- محسنی ص ٣٦٢.

٧- ص ١٦٣.

٨- شفاهی.

ص: ٢٣١

الشيخ الفاضل: لا بأس بالذبح في المجازر المعينة الفعلية. [\(١\)](#)

وفي ص ١٢٧: قد ذكرنا في المنسك في مثل المورد، يكفيه الذبح في المسالخ الفعلية ولا مجال للتأخير.

الشيخ الوحيد: إن لم يمكن الذبح بمنى إلى آخر أيام التشريق نحر أو ذبح في وادي محسر وإن لم يتمكن منه أيضاً فالاحوط أن يذبح بمكأة ومع عدم التمكن يذبح في أي موضع شاء من الحرم. [\(٢\)](#)

الشاة التي لا قرن لها

السيد السيستانى: واحوط و أولى اين است كه در اصل خلقتش بي شاخ و دم نباشد. [\(٣\)](#)

السيد الشيرى: و لا بأس بذبح فاقد القرن خلقة كما لا بأس بذبح مكسور القرن الخارجى و مقطوعه. [\(٤\)](#)

*** الشيخ البهجهت: تجزى إذا كانت كذلك فى أصل خلقتها. [\(٥\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: احوط و أولى اين است كه قربانى در اصل خلقت هم بي شاخ و دم نباشد. [\(٦\)](#)

الشيخ الفاضل: كفايت نمى كند حتى اگر اين نواقص در اصل خلقت همراه او باشد. [\(٧\)](#)

الشيخ الوحيد: احوط و أولى آن است كه بر حسب اصل خلقتش بي شاخ و دم نباشد و معتبر است كه شاخ داخلى او شکسته نباشد.

صرف الكفاره

١- حول الحج ص ١٣٣

٢- ص ١٦٣

٣- فرع ٣٨٥ ص ٢٨٦

٤- ص ٧٠٥

٥- فرع ١٦٠ ص ٢٣٧

٦- ع ٣٣٨

٧- ع ٨٩٤

ص: ۲۳۲

السيد الگلپایگانی قدس سره: مصرف کفاره فقیر غیر سید است و اگر دهنده کفاره سید باشد جائز است که کفاره خود را به سید فقیر بدهد و بنابر احتیاط واجب باید فقیر مؤمن باشد. (۱)

السيد السيستانی: يجب أن يتصدق بها على الفقراء والمساكين. (۲)

السيد الخامنئي: مصرف الكفارات هو الفقراء ومحل ذبح كفاره الصيد في العمرة مكأة وفي الحج منى والأحوط أن يعمل على هذا النحو في الكفارات الأخرى أيضاً. (۳)

السيد الشيري: باید تمام اجزاء حیوان کفاره را به فقیر صدقه بدهد. (۴)

وکیل با پول مشترک ده قربانی می خرد با تعیین وقت ذبح

الإمام الخميني قدس سره: اگر صاحبان پول راضی باشند اشکال ندارد. (۵)

السيد الخوئي قدس سره: لا بد من التعين لكل واحد منهم وقت اشتراء أو الذبح ولو بنحو الاجمال كعنوان الموكل الأول والثانى وهكذا. طبع ۱۱ ص ۲۹۵

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر صاحبان پول راضی باشند و ذایع و کالت از افراد داشته باشد اشکال ندارد. (۶)

السيد السيستانی: لا بد حين الذبح من التعين لكل واحد. (۷)

السيد الشيري: اگر صاحبان پول راضی باشند اشکالی ندارد. (۸)

۱- مجمع در ص ۵۱۱

۲- ص ۱۴۳

۳- ص ۴۲

۴- ص ۹۲

۵- متفرقات منی م ۶

۶- ص ۳۳۱ اخیر

۷- الملحق ص ۱۳۵

۸- ص ۱۹۰ م ۷۵۲

ص: ۲۳۳

الشيخ الفاضل: بهتر است که وکالت بگیرد، در مقابل وجه مورد توافق یک گوسفند به نیابت او قربانی کند و مجاز باشد که برای ذبح هم نائب بگیرد. [\(۱\)](#)

الشيخ المکارم: بر فرع امام حاشیه ندارد. [\(۲\)](#)

الشيخ النوری: حاشیه ندارد. [\(۳\)](#)

مؤلف: مقتضی الاحتیاط التعین عند الذبح.

قطع سر قربانی در حال حیات

الإمام الخميني: کار حرامی است لکن ذبیحه حلال است و کفایت از قربانی می کند. [\(۴\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: بنابر احتیاط لازم ذبیحه حلال نیست. [\(۵\)](#)

السيد الکلپایگانی قدس سره: بعد از فری او داج اربعه اگر گردن قربانی و یا رگ نخاخ را در حالی که هنوز زنده است قطع نماید چه حکمی دارد؟

ج: کار حرامی است لکن ذبیحه حلال است و کفایت از قربانی می کند. [\(۶\)](#)

السيد الشيری: اگر هنوز زنده است گردن قربانی را قطع نکند، بنابر احتیاط و اگر قطع کرد با ذبیحه معامله حلیت نکند و در قربانی هم به آن اکتفا نکند. [\(۷\)](#)

*** الشيخ الفاضل: حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: این کار حرام نیست ولی بهتر است این کار را نکنند. [\(۸\)](#)

۱- محسنی ص ۳۵۸

۲- محسنی ص ۳۶۸

۳- ص ۲۵۵ محسنی.

۴- متفرقه هدی م ۳۳ محسنی ص ۳۶۵

۵- منهاج م ۱۶۵۸

۶- ص ۳۲۹

۷- ص ۲۰۴ م ۸۱۰

۸- محسنی ص ۳۷۶

ص: ۲۳۴

الشيخ النوری: حاشیه ندارد.

مؤلف: مقتضای احتیاط عدم اکتفا به این ذیحه است.

ذبح با استیل

السيد الخوئي قدس سره: يجوز الذبح بسكين الإستیل أنه معدود من الحديد ولا مانع من الذبح به. (۱)

السيد السيستانی: جواز الذبح بها لا يخلو عن شائبة إشكال، والإحتیاط فى محله. (۲)

السيد الخامنئی: الإستیل أى الفولاد المطلی بمادة مضادة للصداء من الحديد ولا يضر طلیه بمادة المضادة، لجواز الذبح به. (۳)

السيد الشیری: ذبح با چاقوی استیل اشکال ندارد، هر چند آهن نباشد و احتیاط مستحب در ترک است. (۴)

*** الشيخ البهجه: اگر برنده باشد و تا آخر هم به استحکام و دوام باقی باشد مانع ندارد. (۵)

الشيخ التبریزی قدس سره: بنابر احتیاط استحبابی ترک شود. (۶)

الشيخ الصافی: اگر کسی یقین کند که استیل حديد است برای او اشکال ندارد. (۷)

الشيخ الفاضل: اشکال ندارد. (۸)

۱- الصراط ج ۱ ص ۳۹۲.

۲- الملحق، ص ۱۲۶.

۳- ص ۴۳.

۴- ص ۲۰۳.

۵- شفاهی.

۶- ضمیمه ص ۴۲.

۷- کتبی.

۸- محشی ص ۳۶۲.

٢٣٥:

الشيخ المكارم: با هر فلز برنده‌ای صحیح است. (۱)

الشيخ الوحد: يهنظر مر حوم آقای خوبی، قدس سره عما شود.

مؤلف: مقتضي الاحتياط أن يكون السكن من الحديد.

الهدى التام و الهدى الناقص

الإمام الخميني قدس سره: «اگر غیر از خصی یافت نشود بعید نیست کفایت ذبح خصی گر چه احتیاط در جمع بین آن و سالم است در ذی الحجه همان سال، یا سال بعد یا جمع بین ناقص و روزه (واجبات منی م۱.)»

السيد الخوئي قدس سره: و يعتبر في الهدى أن يكون تام الأعضاء م-٣٨٤ وقال: إن لم يتمكن من الواحد للشروط أجزاء الفاقد و ما تيسر له من الهدى م-٣٨٦ و قبله ما ذكرناه من شروط الهدى إنما هو في فرض التمكן منه.

السيد السيسistani: إذا لم يجد شيئاً من الأنعم الثلاثة واجداً للشرابيط في أيام التشريق فالأحوط الجمع بين الفاقد لها وبين الصوم بدلًا عن الهدى. (٢)

السيد الشيري: شرایط صحت قربانی- مُسن، و صحیح باشد معیوب و ناقص نباشد، لاغر نباشد، در صورت امکان خصی نباشد.
***الشیخ البهجهت: اگر نتواند با شرایط تهیه کند هر چه ممکن باشد همان کافی است ولی احتیاط آن است که روزه هم بگیرد.

الشيخ التبريزى قدس سه: نفس عباده السيد الخوئي قدس سه. (٤)

۱- محسن ص ۳۷۲

۳۸۶ - ۲

• ۱۳۹ -۳

٣٨٦ م ١٩٤ ص - ٤

ص: ۲۳۶

الشيخ الفاضل: حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: بعيد نیست کفایت خصی در فرض و احتیاط در متن واجب نیست. (۱)

الشيخ النوری: حاشیه ندارد.

الشيخ الوحدید: إن لم يتمكن من الواجد للشروط في أيام التشريق فالاحوط أن يجمع بين الفاقد والبدل إلا إذا كان الفاقد خصيًّا فإنه يجزى مع عدم التمكن من غيره. (۲)

مؤلف: اگر بداند که در طول ذیحجه هدی کامل یافت می شود احتیاط آن است که ثمن را نزد امینی بگذارد تا به وظیفه عمل کند. و اگر عالم به این موضوع نباشد مقتضای احتیاط جمع بین ناقص و روزه است و احوط از آن قربانی سالم است در سال بعد.

قربانی در وطن کافی نیست

السيد الگلپایگانی قدس سره: قربانی در مکه یا وطن مجزی نیست. (۳)

منه أيضاً از احرام خارج شده ولی قربانی بر ذمه او است. (۴)

السيد السیستانی: إذا اعتقد عدم وجوب الذبح لكونه إسرافاً فإن لم يذبح حتى مضت أيام التشريق بطل حجمه على الأحوط.

السيد الشیری: ذبح در مکه یا وطن جایز نیست. (۵)

** الشيخ البهجه: لا يكون الذبح إلأفي مني ولا يجزى في غيرها. (۶)

الشيخ التبریزی قدس سره: لابد في الهدى من ذبحه في مني ولو مع التأخير إلى آخر

۱- ص ۳۵۶

۲- ص ۱۶۵

۳- ص ۳۲۲ اخیر.

۴- ص ۳۳۱ م ۸۴۴ اخیر.

۵- ص ۱۸۹ م ۷۴۵

۶- ص ۲۳۷

ص: ٢٣٧

ذى الحجة ومع عدم التمكن أو الحرج فى التأخير فيذبح فى أقرب مكان إلى منى والعالم بالحكم إن ترك الذبح على النحو المذكور عن عدم فحجه باطل وإن ذبح فى بلدء بالتوقيل. [\(١\)](#)
الشيخ الصافى: حاشيه ندارد.

الشيخ النورى: اگر جاھل بوده و فکر می کرده که عملش صحيح است از احرام خارج شده ولی قربانی بر ذمه او است. [\(٢\)](#)
الشيخ الوحيد: ذبح هدى در وطن جایز نیست. «لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ». [\(٣\)](#)

ملحقات حلقات

حلق در شب

١- الصراط ص ٥١١

٢- مناسك معظم له ص ٣٢٣

٣- شفاهي.

ص: ٢٤١

الإمام الخميني قدس سره: در هر صورت اگر شب حلق کرد صحيح است و کفايت می کند. [\(١\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: س: رمى الحاج و ذبح الهدى فغربت عليه الشمس فهل يجوز أن يحلق بعد المغرب ليلة الحادى عشر.

ج: لا يبعد إجزاء الحلق فى الليل فى الفرض المذكور. [\(٢\)](#)

أيضاً سؤال آخر: ما حكم من نسى الرمي أو الذبح أو الحلق يوم العيد ورمى أو ذبح أو حلق أو قصر ليلة الحادى عشر نسياناً أو جهلاً أو عمداً؟

فأجاب قدس سره: إن كان المنسى هو الحلق وقد حلق في ليلة الحادى عشر فالإجزاء هنا لا يخلو من قوءة. [\(٣\)](#)

السيد السيستانى: إذا حلق الحاج أو قصر ليلة الحادى عشر لا يبعد الاجزاء به. [\(٤\)](#) و فى الملحق الثانى: نعم يجزى.

١- كتبى.

٢- مسئله ٢٧٢ المسائل حول الحج ص ٧٧.

٣- ص ٧٧.

٤- ملحق س ٣٤٧.

ص: ٢٤٢

السيد الشيرى: تأخير حلق و تقصیر از روز عید تا آخر ذی حجه جائز است و انجام آن در شب نیز صحیح است و کفایت می کند.

(١)

*** الشيخ البهجه: احتیاط این است که در روز انجام شود. (٢) و فی المحسنی: اگر خلاف ترتیب عمل کرد ولو عمداً مشهور عدم وجوب اعاده است (اظهر عدم وجوب اعاده است). هر چند ماتن فرموده در دلیل آن تأمل است. (٣)
رجع عن الاحتیاط (المحفوظی).

الشيخ النوری: حلق در شب هم صحیح است و کفایت می کند. (٤)
أقول: اضربنا عن ذكر الرمي و الذبح المنسيين لعدم الحاجة.

الأحوط للضرورة الحلق

الإمام الخمينی قدس سره: احتیاط واجب حلق است.
السيد الگلپایگانی قدس سره: حلق بر او متعین است به احتیاط واجب. (٥)
السيد السيستانی: الأحوط وجوياً للضرورة اختيار الحلق. (٦)
السيد الشیری: اگر حجۃ الإسلام انجام می دهد لازم است سر بتراشد هر چند سال اول حج او نباشد و اگر حجۃ الإسلام انجام نمی دهد و سال اول حج او است بنابر احتیاط مستحب سر را بتراشد. (٧)
*** الشيخ الصافی: برای کسی که حج اول او است احتیاط واجب برای او تراشیدن موی تمام سر است. (٨)

حلق قبل از قربانی

١- ص ٢٠٨

٢- ص ١٢٣

٣- ص ٧٨

٤- ص ٣٣٢

٥- اخیر ص ٣٣٣

٦- ملحق ص ١٤٥

٧- ورقه ص ٧

٨- مسئله ١٩٥ کتبی.

ص: ۲۴۳

س: قربانی در روز عید قربان بعلل و عذرها مختلف انجام نمی‌گیرد و به روز یازدهم تأخیر می‌افتد آیا همان روز عید بعد از رمی جمره عقبه تقصیر کند تا از احرام خارج شود یا نه؟

السيد الخامنئی: فإن أخل بالترتيب عمداً كان عاصياً ولكن لا يجب عليه إعادة الأعمال متربة على الظاهر. [\(۱\)](#)

السيد السيستانی: تقديم تقصیر بر تحصیل قربانی در مکانی که قربانی صحیح است، بنابر احتیاط واجب جایز نیست و به هر حال تا ذبح نکند از احرام خارج نمی‌شود. [\(۲\)](#)

السيد الشیعی: باید خروج از احرام را به بعد تأخیر اندازد. [\(۳\)](#)

***الشيخ البهجهت: مانع ندارد. [\(۴\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: بلی، در فرض سؤال در همان روز عید حلق نماید یا تقصیر می‌کند و از احرام خارج می‌شود و قربانی را روز بعد انجام می‌دهد. [\(۵\)](#)

الشيخ الصافی: در صورتی که معذور از قربانی در روز دهم باشد خروج از احرام اشکال ندارد. [\(۶\)](#)

الشيخ الفاضل: تأخیر حلق جایز نیست. [\(۷\)](#)

الشيخ المکارم: رعایت ترتیب لازم نیست. [\(۸\)](#)الشيخ النوری: تأخیر حلق از روز عید جایز نیست. [\(۹\)](#)

محل حلق و تقصیر منی است

۱- ص ۱۵۰.

۲- مهر دفتر.

۳- الخاتم.

۴- مهر دفتر.

۵- کتبی.

۶- کتبی.

۷- محسن ص ۳۶۵.

۸- محسن ص ۳۷۶.

۹- محسن ص ۳۶۲.

ص: ۲۴۴

الإمام الخميني قدس سره: محل تراشیدن سر و تقصیر نمودن منی است و جائز نیست اختياراً در غير منی. (۱) و اگر عمداً یا جهلاً یا نسياناً حلق و تقصیر نکرد و از منی خارج شد باید برگرد براي انجام این وظیفه و اگر برگشت ممکن نباشد هر جا هست سر بتراشد و موی خود را به منی بفرستد در صورت امکان.

السيد الخوئي قدس سره: إن كان عالماً و قصر في غير مني تجب عليه الكفاره وإن كان جاهلاً لم تلزمه الكفاره وعلى أي حال يجب عليه إعادة التقصير في وقته بمني. (۲)

السيد الگلپایگانی قدس سره: کسی که در غیر منی حلق نموده و اعمال متربه را هم به جا آورده، اگر جهلاً یا نسياناً در غیر منی تقصیر کرده صحت آن بعيد نیست گرچه احتیاط، حلق در منی و اعاده اعمال متربه است. (۳)

السيد السيساني: ومن حلق رأسه في غير مني ولو متعمداً يجترئ به ولكن يجب عليه أن يبعث بشعر رأسه إليها مع الإمكان.

السيد الشيری: بنابر احتیاط لازم باید حلق و تقصیر در منی انجام شود. (۴) اگر حلق یا تقصیر در منی نبوده بنابر احتیاط باید اعاده شود و اگر وظیفه حلق بوده و سر را در خارج منی تراشیده بنابر احتیاط تیغ را بر سر بکشند و اگر در خارج منی حلق کرده و اعمال بعدی را به جا آورده بنابر احتیاط از احرام خارج نشده و باید اعمال بعدی را اعاده کند. (۵)

١- واجبات منی م ۱۱.

٢- فرع مناسک ص ۲۹۷.

٣- ص ۳۴۳ اخیر و ۳۴۲ فرع دیگر.

٤- ص ۲۰۷.

٥- ص ۲۱۱.

ص: ۲۴۵

*** الشیخ البهجهت: محل حلق یا تقصیر در منی است و در غیر منی کفایت نمی کند. [\(۱\)](#)
 الشیخ التبریزی قدس سره: مگر اینکه از جهت جهل به مسأله و غفلت، در غیر منی حلق کرده باشد که در این صورت اجزاء بعد نیست، هر چند احتیاط آن است که در صورت امکان به منی برگردد و حلق کند. [\(۲\)](#)
 الشیخ الصافی: همان.

الشیخ الفاضل: لو علم به بعد العود إلى بلده حلق و بعث بشعره ولا يحتاج إلى إعادة الطواف. (حول الحج)
 الشیخ المکارم: اگر کسی در غیر منی حلق یا تقصیر نماید در صورت جهل یا نسیان عمل صحیح است و اگر می تواند، به منی برگردد و سرخود را بتراشد و یا کوتاه کند.
 الشیخ النوری: حاشیه ندارد.

حلق باید در روز باشد

السید الخوئی قدس سره: حلق در شب مجزی نیست. [\(۳\)](#)
 السيد الخامنئی: الأحوط عدم تأخیر الحلق اختياراً و في صورة النسيان يجوز له الاتيان به بعد يوم العيد. [\(۴\)](#)
 *** الشیخ التبریزی قدس سره: بنابر احتیاط باید حلق در روز باشد. ضمیمه ص ۳۷ و همچنین تقصیر. [\(۵\)](#)

۱- ص ۱۶۴.

۲- مناسک محسنی، م ۱۱۵۰.

۳- کتبی.

۴- ص ۳۹.

۵- ضمیمه ص ۴۳.

ص: ۲۴۶

منه أيضاً: اذا تذر على الحاج الذبح يوم العيد يجوز له الحلق أو التقصير ولكن لا يخرج عن الإحرام إلّا بعد الذبح على الأحوط. [\(۱\)](#)
وفي ص ۱۹۱ فإن تمكّن من التأخير و الذبح في مني حلق أو قصر وأحل بذلك.

الشيخ الصافى: متعرض مسئلته نشده در مناسك.

الشيخ الوحيد: متعرض حلق در شب نشده. [\(۲\)](#)

الشيخ الفاضل: س: لو لم يذبح يوم العاشر ولا يسع الوقت للذبح؟ ج: يحلق أو يقصر يوم العيد ولا يؤخر. [\(۳\)](#)
الشيخ المكارم: در مناسك خود متعرض حلق در شب نشده.

تقصیر به جای حلق

الإمام الخميني قدس سره: اگر جاهل به مسئله بوده کفاره ندارد و در فرض علم احوط است و در فرض مسئله بنابر احتیاط باید حلق را انجام دهد و چنانچه اعمال مکه را به جا آورده اعاده کند. [\(۴\)](#)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر جاهل به مسئله بوده کفاره ندارد و در فرض علم پرداخت کفاره احوط است. و در فرض مسئله بنابر احتیاط باید حلق را انجام دهد و چنانچه اعمال مکه را به جا آورده اعاده کند. [\(۵\)](#)

السيد السيستانی: س: الحاج الذى يتعمّن عليه الحلق حسب فتوى مقلّده إذا قصر عالماً بالحكم أو جاهلاً به فما تكليفه؟
ج: إذا كان تقصيري عن عمد فهو آثم بذلك ولا يتحلل عن احرامه بذلك

۱- ص ۱۴۶

۲- ص ۱۷۱

۳- الحول ص ۱۳۷ ملخصاً.

۴- متفرقه ۱۱.

۵- ص ۲۳۸

ص: ۲۴۷

التقصير عالماً كان أو جاهلاً و عليه الحلق في مني. [\(۱\)](#)

السيد الشيرى: در موردی که حاجی باید حلق کند اگر تقصير کند از احرام بیرون نیامده و باید حلق کند و اگر جاھل به مسئله بوده کفاره ندارد.

*** الشيخ البهجه: حلق را واجب نمی داند.

الشيخ التبریزی قدس سره: حلق را واجب نمی دانیم بلکه او را هم مخير بین حلق و تقصير می دانیم. شفاهی و کتبی
الشيخ الصافی: حاشیه ندارد.

الشيخ الفاضل: بر فرع مذکور حاشیه ندارد. [\(۲\)](#)

الشيخ المکارم: سر تراشیدن واجب نیست. [\(۳\)](#)

مؤلف: مقتضای احتیاط حلق در منی است و اگر عامد در تقصير بوده کفاره هم باید بدهد.

الحلق أفضل للضرورة

السيد الخوئی قدس سره: من کان صرورة فالاحوط له أيضاً اختيار الحلق وإن کان تخییره بین الحلق والتقصير لا يخلو من قوّة.

*** الشيخ البهجه: برای صروره احتیاط مستحب سر تراشیدن است و تخییر بین حلق و تقصير خالی از قوت نیست. [\(۴\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: نفس عباره الخویی قدس سره. [\(۵\)](#)

١- الفرع، الملحق الثاني، ص ١٨٠ و ص ١٨١.

٢- محسنی ص ٣٧٧.

٣- محسنی ص ٣٩١

٤- م ٤٠٩

٥- ص ٢٠٠ و ص ٣٦٥ مناسک صغیر.

ص: ٢٤٨

الشيخ الفاضل: احتیاط مستحب برای او سر تراشیدن است. [\(١\)](#)

الشيخ المکارم: صروره نیز مخیر است و سر تراشیدن معین نیست. [\(٢\)](#)

الشيخ النوری: مخیر است بین تراشیدن یا کوتاه کردن مو و یا چیدن ناخن. [\(٣\)](#)

الشيخ الوحید: نفس عباره الخویی قدس سره. [\(٤\)](#)

جواز حلق و تقصیر در شب

الإمام الخمينی قدس سره: حلق در شب هم صحیح است و کفایت می‌کند. [\(٥\)](#)

السيد السيستانی: س: إذا حلق الحاج أو قصر ليلة الحادى عشر فهل يجزيه ذلك؟ ج: لا يبعد الإجتناء به الملحق ص ١٤٥ و في الملحق الثاني ص ١٨٢:

يجزی الحلق والتقصیر ليلة الحادی عشر أو اللیالی اللاحقة.

السيد الشیری: تأخیر حلق و تقصیر از روز عید تا آخر ذی حجه جائز است و انجام آن در شب نیز صحیح است و کفایت می‌کند.

[\(٦\)](#)

*** الشيخ البهجه: س: آیا حلق و تقصیر در شب مجزی است؟ ج: مجزی است. [\(٧\)](#) الشيخ النوری: حاشیه ندارد و بر حسب ظاهر با نظر امام موافق است. [\(٨\)](#)

خلاف احتیاط

السيد الخوئی قدس سره: حلق در شب کافی نیست و فرقی بین عالم و جاہل نیست.

١- محسنی ص ٣٦٩.

٢- محسنی ص ٣٨٠.

٣- محسنی ص ٣٦٥.

٤- ص ١٧٨.

٥- متفرقه حلق م ٢.

٦- ص ٢٠٨.

٧- طبع دوم ص ١٨٩.

٨- ص ٣٧٠ محسنی.

ص: ٢٤٩

كتبی و فی الصراط ج ٣ ص ١٨٩: الأحوط الاستحبابی ایقاعه فی يوم الحادی عشر إذا لم یقصیر فی نهار يوم العید ولكن الأقوی جوازه فی لیلته (أی الحادی عشر) الحلق أو التقصير.

السيد الگلپایگانی قدس سره: حلق در شب خلاف احتیاط است. (١)

* * * الشيخ التبریزی قدس سره: بنابر احتیاط باید حلق در روز واقع شود. (٢)
الشيخ الصافی: حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: احتیاط در ترك است. (٣)

مؤلف: مقتضای احتیاط حلق و تقصیر در روز است.

ان علم الإدماء مع الحلق

الإمام الخمینی قدس سره: باید سر برآشد علی الأحوط. (٤)
و واقفه الفاضل اللنکرانی: حاشیه ندارد.

السيد الخوئی قدس سره: اذا علم أنه يجرح رأسه فعليه أن يقصر أولاً ثم يحلق. (٥)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر حلاق ماهر پیدا نشد تقصیر نماید و بعد در ماه ذی حجه هر وقت متمكن شد حلق نماید. (٦)
السيد السيستانی: يحلق بالماکینه الناعمه أو يقصر أولاً ثم يحلق بالموسی إن شاء إذا كان مخیراً بين الحلق والتقصير ولو خالف أجزاء وإن كان آثماً. ص ٢٠٥ وفي الملحق الثاني ص ١٨٣: س: إذا جرح رأس الحاج أثناء حلقه فسأل دمه فما حكمه؟ ج: لا شيء عليه.
السيد الشبیری: و چنانچه تراشیدن سر مستلزم خون آمدن از سر باشد این

١- ص ٣٤٢ اخیر.

٢- صغير ص ٣٦٥

٣- محشی ص ٣٨٥

٤- متفرقه حلق م ٢٠

٥- م ٤٠٥

٦- مجمع ج ١ ص ٤٩٠

ص: ۲۵۰

مقدار خون بیرون آوردن نیز جایز می‌گردد. [\(۱\)](#)

*** الشیخ البهجه: بایستی اول تقصیر کند و مقداری از موی سر خود را چیده سپس سر برآشد. [\(۲\)](#)
الشیخ التبریزی قدس سره: فعلیه آن یقصر أولاً ثم یحلق. [\(۳\)](#)

و در طبع صغیر م ۱۴۱۰ اگر خون به مقدار متعارف باشد می‌تواند سر برآشد و فی الصراط ج ۲ ص ۵۱۰: لیس له أن یقصر قبل الحلق بل عليه الحلق ومن وجب عليه اختيار الحلق لو قصر قبل الحلق لو قصر قبل الحلق عليه الكفاره على الأحوط.
الشیخ المکارم: سر تراشیدن واجب نیست ولی احوط است. [\(۴\)](#)

الشیخ النوری: متعرض فرع نشده است.

الشیخ الوحدید: و من تعین عليه الحلق ولم یتمکن إلا من الحلق المستلزم للإدماء فلا شيء عليه. [\(۵\)](#)
مؤلف: با فرض آنکه حلق بر شخص معین باشد مقتضای احتیاط حلق است با کفاره در صورت علم به إدماء و احوط از آن ضم تقصیر است به حلق.

کسی که از حلق معدور است

الإمام الخمینی قدس سره: بعيد نیست لزوم و کفایت تقصیر در این مورد ولی احوط آن است که احتیاط را به غیر رجوع کند. [\(۶\)](#)
السید الگلپایگانی قدس سره: نفس عباره الإمام قدس سره، بعيد نیست لزوم و کفایت تقصیر

۱- ص ۲۱۷

۲- ص ۴۱۱ م ۱۴۳

۳- ص ۴۰۵ م ۲۰۱

۴- محسن ص ۳۹۱

۵- ص ۴۰۲ م ۱۷۱

۶- متفرقه م ۲۳

ص: ۲۵۱

در این مورد ولی احوط آن است که احتیاط را به غیر رجوع کند. [\(۱\)](#)

السید السیستانی: الأقرب إجزاء التقصير عن الحلق إذا كان الحلق عليه حرجياً. [\(۲\)](#)

السید الشیری: اگر حلق برای او حرجی است تقصير برای او کفایت می کند. [\(۳\)](#) کسی که بیماری پوستی دارد و حلق برای او خطر دارد می تواند تقصير کند. [\(۴\)](#)

*** الشیخ البهجه: متعرض فرع نشده نظر به اینکه حلق را واجب نمی داند بلکه فرموده مطابق با احتیاط استجوابی است.

الشیخ التبریزی قدس سره: س: من يتعرّض عليه الحلق من جهة بعض الأمور السياسية والإجتماعية هل يجب عليه الحلق إذا كان ضرورة؟؟

ج: نعم يجب إذا كان في الحلق حرجاً و مشقة فيجوز له التقصير حينئذ. [\(۵\)](#)

الشیخ الفاضل: رعایت این احتیاط (رجوع به غیر) در کلام حضرت امام قدس سره لازم نیست. [\(۶\)](#)

الشیخ المکارم: حلق واجب نیست. [\(۷\)](#)

مؤلف: در این فرع نظرها متقابله است.

حلق با تیغ

السید الگلپایگانی قدس سره: بنابر احتیاط واجب در حلق باید از تیغ استفاده کرد نه ماشین ته زن و یا نوره و امثال آن. [\(۸\)](#)

۱- مسائل متفرقہ م ۸۵۹

۲- الملحق الاول ص ۱۴۷ محصل السؤال و الجواب.

۳- ص ۲۱۴، م ۸۵۵

۴- ص ۲۱۵، م ۸۵۸

۵- ضح ص ۱۴۸

۶- محشی ص ۳۸۰

۷- ص ۳۹۱

۸- ص ۳۳۳

ص: ٢٥٢

السيد السيسistani: يجوز مع الماكينة وإن كان الأحوط الأولى اختياراً الحلق بالموسي. [\(١\)](#)

السيد الشيري: تراشيدن سر با هر وسيلة اى باشد كافى است و ظاهراً ماشينى كه مثل تیغ مو را از بیخ می زند کافى است ولی کندن و سوزاندن و داروی نظافت کفایت نمی کند. [\(٢\)](#)

*** الشيخ البهجه: اگر ماشین مثل تیغ باشد کافى است و همچنین دواء که مو را ازاله کند. [\(٣\)](#)

مؤلف: مقتضای احتیاط حلق با تیغ است.

مسائل متفرقه

جواز بقا بر تقلید ميت

١- الملحق ص ١٤٦ .

٢- ص ٢٨٠ .

٣- شفاهی .

ص: ۲۵۵

السيد الخامنئي: بقاء جائز است هر چند ميت اعلم باشد.

السيد السيستانى: حكم بعد از فوت او حكم زنده بودنش است. [\(۱\)](#)

السيد الشيرى: جائز است بقا در جميع مسائل، مگر اينكه متوفى اعلم باشد که بقا واجب است. [\(۲\)](#)

*** الشيخ البهجهت: بقاء در مسائلی که در آنها تقليد کرد جائز است و اگر متوفى اعلم باشد بقا واجب است. [\(۳\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: حکم بعد از فوت او حکم زنده بودنش است در صورتی که فتواي او در نظر مقلد باشد و فراموش نکرده باشد. [\(۴\)](#)

الشيخ الصافى: اگر عمل کرده یا آنرا ياد گرفته و ملتزم به عمل شده بقاء

۱- توضیح المسائل.

۲- شفاهی.

۳- توضیح المسائل.

۴- توضیح المسائل.

ص: ۲۵۶

جایز است و اگر اعلم باشد واجب و بعيد نیست جواز بقاء در سایر مسائل. (۱)

الشيخ الفاضل: بقاء جایز است و در صورت اعلمیت بقاء لازم است و فرقی بین مسائل عمل شده و عمل نشده نیست. (۲)

الشيخ المکارم: بقاء جایز است بلکه اگر اعلم باشد واجب است به شرط آنکه عمل کرده و یا برای عمل یاد گرفته باشد. (۳)

الشيخ النوری: بعد از فوت مقلد خود باید از مجتهد حی تقلید کند و کسی که به بعض مسائل مجتهدی عمل کرده و مجتهد فوت نموده می‌تواند در تمام مسائل از او تقلید کند.

منه أيضاً: در صورتی که مقداری به فتوای مجتهد متوفی عمل کرده باشد می‌تواند در تمام مسائل باقی باشد مگر آنکه حی اعلم باشد. م ۹

الشيخ الوحید: جایز است بقا حتی در مسائلی که عمل نکرده. (۴)

تفسیل عامه برای شیعه

س: تفسیل و تکفین عامه کافی است یا نه؟

السيد السیستانی: اگر تفسیل میت شیعه باشد کافی نیست. (۵)

السيد الشیری: تکفین عامه کافی است و تفسیل آنها بنابر مشهور کافی نیست و اگر بر طبق نظریه شیعه امامیه نباشد به طور مسلم جایز نیست.

الخاتم ۱۴ ع ۱۴۲ / ۲

- ۱- توضیح المسائل.
- ۲- توضیح المسائل.
- ۳- توضیح المسائل.
- ۴- شفاهی.
- ۵- مهر دفتر.

ص: ۲۵۷

الشيخ البهجه: كافى نیست بنابر اعتبار ولایت در صحت عبادت پس حتی الإمكان احتیاط مراعات شود. (۱)

الشيخ التبریزی قدس سره: در صورت وجود شیعه دوازده امامی تغسیل و تکفین میت شیعه توسط غیر شیعه محل اشکال است. (۲)

الشيخ الصافی: در حال اختیار کافی نیست. (۳)

الشيخ الفاضل: تجهیز میت شیعه آنچه عبادی است مانند غسل و نماز باید توسط شیعه دوازده امامی باشد و از غیر ۱۲ امامی کافی

نیست و آنچه توصلی است مثل کفن و حنوط و دفن توسط عامه کافی است. (۴)

ماسک در حال ضرورت

الشيخ البهجه: احتیاط در ترك است ولی کفاره ندارد و برای مرد که اشکالی ندارد.

الشيخ الفاضل: استفاده از ماسک برای زن و مرد در حال ضرورت اشکال ندارد و کفاره هم ندارد، هر چند دوخته باشد. (۵)

الصلاه منفرداً في المسجد أفضل

عن الکافی: عن البزنطی عن أبي الحسن عليه السلام قال: سأله عن الرجل يصلی فی جماعة فی منزله بمکه أفضل أو وحده فی

المسجد الحرام فقال: وحده. (۶)

الفرق بين الشك والوسواس

۱- مهر دفتر.

۲- کتبی.

۳- کتبی.

۴- کتبی.

۵- فی الجديد فرع ۲۱.

۶- الوافى ج ۲، الحج ص ۱۰ الشعراوى.

ص: ۲۵۸

س: فرق بين كثير الشك و وسواسي چيست؟

السيد السيستانی: وسواسی کسی است که شکش غیر عقلایی است ولی كثير الشك شکش عقلایی است ولی زیادتر از معمول حالت شک به او دست می دهد. [\(۱\)](#)

السيد الشیری: کثرت شک در اثر عدم اجتماع حواس است و وسوسه تضییقی است که در اثر یقین نکردن یا دیر یقین کردن پیدا می شود. الخاتم.

آقا زاده سید محمد: آقا قائل به احتیاط است.

[*** الشیخ البهجه: منشأ در آنها فرق دارد. \(۲\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: وسواسی کسی است که شک او خارج از متعارف است و نوعاً در عمل شک می کند، اما كثير الشك کسی است که به حد وسوس نرسیده و کسی که به طور عادت در هر سه نماز متوالی شک کند، كثير الشك است. [\(۳\)](#)

الشيخ الصافی: كثير الشك کسی است که در نظر عرف زیاد شک می کند ولی به حد سواس نرسیده و مخصوصاً که فرموده اند اگر در سه نماز یا در یک نماز سه مرتبه شک کند كثير الشك است و حال آنکه چنین شخصی وسواسی محسوب نمی شود. [\(۴\)](#)

الشيخ الفاضل: كثير الشك فی الطواف لا يعني بشکه كما فی الصلاة و المرجع فيه هو الصدق العرفی. [\(۵\)](#)

الشيخ المکارم: كثير الشك بودن یک امر عرفی است یعنی مردم بگویند او بسیار شک می کند. [\(۶\)](#)

جواب سؤال عامه

۱- مهر دفتر.

۲- مهر دفتر.

۳- کتبی.

۴- کتبی.

۵- جامع المسائل ص ۸۹.

۶- الأخير ص ۲۱۶.

ص: ۲۵۹

س: حجاج فرق عامه مراجعه می کنند و تکلیف حج و عمره خود را سؤال می کنند طبق فقه عامه یا خاصه جواب داده شود.

السيد السيسستاني: طبق مذهب سائل جواب دهد و می تواند در کنار آن طبق مذهب شیعه هم حکم را بیان کند.

بلی، اگر ظاهر سؤال او این نباشد که جواب را طبق مذهب خود می خواهد می تواند به جواب طبق مذهب شیعه اکتفا نمود. (۱)

السيد الشیری: بر طبق فقه خاصه جواب داده شود. (۲)

*** الشیخ البهجه: طبق مذهب حق. (۳)

الشیخ التبریزی قدس سره: اگر بر طبق مذهب عامه جواب داده شود مانعی ندارد و بر طبق فقه خاصه هم می توان جواب داد. (۴)

الشیخ الصافی: ظاهراً بر طبق نظر شیعه بگوید هم مجزی باشد. (۵)

الشیخ الفاضل: چنانچه به طور مطلق سؤال کند بر وفق مذهب خاصه جواب داده شود اما اگر از مذهب عامه سؤال کردند بر طبق

عامه جواب داده شود. (۶)

بین الطلوعین

س: بین الطلوعین از نظر جواز استظلال وعدم جواز جزء شب است یا روز؟

۱- سؤال از نجف.

۲- الخاتم.

۳- مهر دفتر.

۴- کتبی.

۵- کتبی.

۶- کتبی.

ص: ٢٦٠

السيد السيستاني: جزء شب است. (١)

السيد الشيرى: به نظر اينجانب سوار شدن بر مرکب سر پوشیده در شب نيز جايز نیست. (٢)

***الشيخ البهجه: در استظلال از روز محسوب نمی شود. (٣)

الشيخ التبریزی قدس سره: حرمت تظلیل بین الطلوعین مانند شب مبني بر احتیاط است. (٤)

الشيخ الصافی: در فرض سؤال بین الطلوعین جزء شب محسوب می شود. (٥)

جواز الصيام للمسافر في المدينة (مخصوص بثلاثة أيام)

س: آیا مسافر در مدینه منوره می تواند از استحباب روزه سه روز اکتفا کند به یک روز یا دو روز؟

السيد الشيرى: مخصوص سه روز است. (٦)

***الشيخ الفاضل: سه روز است ولی اگر مشکلی پیش آید که نتواند سه روز را تمام کند مانع ندارد. (٧)

الشيخ المکارم: مخصوص سه روز است. در نذر هم حقیر اشكال دارم. (٨)

الزوج سنی و الزوجة شيعية

السيد الشيرى: اگر به خبری که راجع به طواف وداع است عمل کنیم و بگوئیم همان طواف وداع به جای طواف نساء است حکم به صحت بعيد نیست و

- ١- مناسک.
- ٢- كتبی.
- ٣- كتبی.
- ٤- كتبی.
- ٥- كتبی.
- ٦- شفاهی.
- ٧- مناسک.
- ٨- شفاهی.

ص: ٢٦١

الا حکم به تمکین زوجه در وطی از زوج مذکور محل تأمل است. [\(١\)](#)
 *** الشیخ التبریزی قدس سره: اگر ممکن است که زوج را وادار کند به طواف نساء و الا-حکم به وجوب تمکین برای زوج مذکور مشکل است و اگر زن مکرہ بر جماع شد حرجی بر او نیست. [\(٢\)](#)
 الشیخ الوحدید: اگر قاعده الزمومه بما الزموا علی أنفسهم اطلاق داشته باشد حتی در این مورد که زوجه شیعه است حکم به جواز تمکین بعید نیست ولی بحث در اطلاق قاعده است. [\(٣\)](#)

الأغسال المستحبة

السيد السيستانی: القسم الأول ما يستحب لأجل إيقاع فعل كالغسل للإحرام أو لزيارة البيت والغسل لوداع قبر النبي صلی الله عليه وآلہ ثم قال بعد سطور: هذه الأغسال قد ثبت استحبابها بدليل معتبر والظاهر أنها تغنى عن الموضوع. [\(٤\)](#)
 السيد الشیری: انسان با غسلهای مستحبی که استحبابش ثابت باشد که در مسئله ٦٥١ گفته شد می تواند کاری که مانند نماز و ضوء لازم دارد انجام دهد.

ص: ١٦٠ توضیح و در مسئله ٦٥١ بیست و سه غسل ذکر کرده است.

*** الشیخ البهجه: چهارده غسل به عنوان اغسال زمانی و شش غسل به عنوان اغسال مکانی و چند غسل به عنوان اغسال بعد از فعل ذکر کرده‌اند ولی درباره کفایت اغسال از وضو چیزی نفرموده. [\(٥\)](#)

- ١- شفاهی.
- ٢- شفاهی.
- ٣- شفاهی.
- ٤- المنهاج ص ١٢٠.
- ٥- توضیح ص ١٤٠ انظر السطر الأخير.

ص: ۲۶۲

منه أيضاً: تذکر داده می شود که هیچ یک از غسلهای مستحب کفایت از وضو نمی کند. [\(۱\)](#)

راجع به رجوع به فتوای مجتهدی که فتوی به جواز می دهد در احتیاط وجوبی مجتهد دیگر بعد از عمل فرمودند مانع ندارد. [\(۲\)](#)

آقای قدیری و آقای محفوظی هم حاضر بودند.

الشیخ التبریزی قدس سره: انسان می تواند با غسلهای مستحبی که در مسئله ۶۵۱ ذکر شده کاری که مانند نماز وضو لازم دارد انجام

دهد. [\(۳\)](#)

الشیخ الصافی: انسان نمی تواند با غسل مستحبی کاری که مانند نماز وضو لازم دارد انجام دهد. [\(۴\)](#)

الشیخ الفاضل: غسل زیارت جای وضو را نمی گیرد. [\(۵\)](#)

الشیخ الوحدید: انسان با غسلهای مستحبی که در مسئله ۶۵۰ ذکر شده می تواند کاری که مانند نماز وضو لازم دارد انجام دهد.

بعض آن اغسال که در مسئله ۶۵۰ ذکر کرده عبارت است از:

غسل جمعه و بعضی اغسال لیالی شهر رمضان، غسل عید فطر، عید قربان، غسل شب عید فطر بعد از غروب، غسل روز هشتم و نهم

ذی حجه، غسل احرام، غسل دخول مکه، غسل زیارت خانه کعبه، غسل داخل شدن مدینه منوره، غسل داخل شدن حرم پیغمبر

صلی الله علیه و آله، غسل وداع قبر مطهر آن حضرت، غسل زیارت حضرت سید الشهداء از نزدیک، غسل توبه از فسق و کفر و باز

اغسال دیگری ذکر کرده و فرموده: و اما غسلهایی که رجاءاً به جا آورده می شود از وضو کفایت نمی کند. [\(۶\)](#)

بُوی گازوئیل و بنزین

۱- توضیح طبع ۱۹ ص ۱۰۹.

۲- شفاهی.

۳- توضیح ص ۱۱۸.

۴- توضیح ص ۱۳۳.

۵- چهل مسئله.

۶- توضیح ص ۲۹۵.

ص: ۲۶۳

س: گرفتن بینی از بوی گازوئیل در حال احرام چه حکمی دارد؟

السيد الشيرى: ظاهراً لازم نیست. [\(۱\)](#)

*** الشيخ البهجه: اگر محرز نیست که بوی بد است مانع ندارد. [\(۲\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: احتیاط مستحب ترك آن است. [\(۳\)](#)

الشيخ الصافی: ظاهراً اشکال ندارد. [\(۴\)](#)

احرام از تعیین در روز و استظلال

س: مردها در مسجد تعیین محرم می‌شوند برای عمره آیا می‌توانند روز از ماشین مسقف استفاده کنند؟

الإمام الخمینی قدس سره: مکه منزل است و استظلال در آن مانع ندارد.

السيد الگلپایگانی قدس سره: با آن که مکه محسوب می‌شود استظلال مانع ندارد. [\(۵\)](#)

السيد السيستانی: الحكم بالجواز مشکل جداً فالاحتیاط لا يترك

السيد الشيرى: نمی‌تواند با ماشین مسقف برود تا مسجد الحرام و اگر چه در شب باشد. [\(۶\)](#)

۱- کتبی.

۲- کتسی.

۳- کتبی.

۴- کتبی.

۵- شفاهی.

۶- ص ۳۶.

ص: ۲۶۴

الشيخ البهجهت: احتیاط در ترك است. [\(۱\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: احتیاط لازم ترك استظلال در تنعیم و در حرکت از آنجا تا مسجد الحرام یا محل اقامت است. [\(۲\)](#)
بنابر احتیاط تظلیل در هنگام رفتن در منی و عرفات ترك شود. و احتیاط آن است که در شهر مکه هم تظلیل نشود- و همچنین
از هتل تا مسجد الحرام احتیاط در ترك است. [\(۳\)](#)

ولی رفتن زیر سایبانهای ثابت مانع ندارد. [\(۴\)](#)

الشيخ الصافی: نسبت به عبارت مرحوم السيد الکلپایگانی قدس سره (کسی که از تنعیم محرم می‌شود با فرض آنکه فعلًا داخل مکه
است استظلال مانع ندارد)، حاشیه ندارد. [\(۵\)](#)

الشيخ الفاضل: نسبت به عبارت امام قدس سره که فرموده «چون تنعیم جزء مکه شده و مکه منزل است استظلال مانع ندارد» حاشیه
ندارد. [\(۶\)](#)

الشيخ المکارم: حاشیه ندارد. [\(۷\)](#)

الشيخ النوری: حاشیه ندارد [\(۸\)](#)

الشيخ الوحدید: لا بأس بالاستظلال بالسيارات المسقفة بعد وصوله مکه. [\(۹\)](#)

الظل الثابت (مثل تونل)

السيد الخوئی قدس سره: در تونلهای مکه و منی تا جمرات استظلال مانع ندارد. کتبی و قال لا يحرم السیر تحت الظل الثابت. [\(۱۰\)](#)
السيد السیستانی: بنابر اظهار در ثوابت جایز است. [\(۱۱\)](#) وقال: لا بأس بالظليل بالأجسام الثابتة. [\(۱۲\)](#)

۱- ص ۱۵۹ م ۳

۲- صغير ص ۳۵۶

۳- ص ۲۵۰ صغير.

۴- ص ۳۲۹ صغير.

۵- مناسک اخير ص ۱۸۸ م ۴۶۳

۶- ص ۱۷۱

۷- ص ۱۷۵

۸- ص ۱۶۲

۹- ص ۱۱۰، م ۲۶۸

۱۰- كتبی.

۱۱- ص ۱۹۵

۱۲- ص ۱۳۴

ص: ۲۶۵

السيد الخامنئي: يجوز الاستظلال بما لا يكون فوق رأسه كالسير على جنب المحمول او في ظل الجدار و نحوه. [\(۱\)](#)

السيد الشيرى: عبور از سایه بان ثابت مثل پلها و تونلهای کوتاه مانع ندارد و بنابر احتیاط از تونلهای طولانی خودداری کند. [\(۲\)](#)
حرمت سایبان اختصاص به سر قرار دادن ندارد بلکه اگر در سمت راست یا چپ باشد جائز نیست. [\(۳\)](#)

*** الشيخ البهجهت: سیر از داخل تونل از استظلال ممنوع نیست. [\(۴\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: مانع ندارد. [\(۵\)](#)

الشيخ الصافی: در شهر مکه عبور از تونلها مانع ندارد. [\(۶\)](#)

الشيخ الفاضل: حرمت استظلال سایه ثابت را شامل نمی شود. [\(۷\)](#) از کشتارگاه تا جمرات از طریق مسقف رفتن مانع ندارد. [\(۸\)](#)

الشيخ المکارم: از کشتارگاه تا جمرات از طریق مشاهه مسقف رفتن مانع ندارد. [\(۹\)](#)

الشيخ الوحید: كما لا يأس بالتلليل بالأجسام الثابتة كالجبال والجدران والأشجار. [\(۱۰\)](#)

استظلال در مکه بعد از نزول

السيد الگلپایگانی والإمام والأراکی قدس سرهم: جائز است هر چند در حال تردد باشد برای مسجد الحرام يا مذبح و جمرات- مناسک ثلاثة. السيد السيستانی: إذا نزل المحرم في مكان جاز الإستظلال له. [\(۱۱\)](#)

۱- ص ۲۵

۲- ص ۳۶

۳- فرع ۲۲۵

۴- کتبی

۵- ضمیمه ص ۲۴

۶- کتبی.

۷- محشی ص ۱۶۶

۸- ص ۱۷۵

۹- محشی ص ۱۷۹

۱۰- ص ۱۰۹

۱۱- ص ۱۳۵

ص: ۲۶۶

السيد الخامنئي: وأما بعد التزول في منزل كمني و عرفات وغيرهما فيجوز له ذلك. [\(۱\)](#)

*** الشيخ البهجه: بنابر احتياط واجب نمی تواند استظلال کند. [\(۲\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: احتیاط آن است که در شهر مکه هم تظليل نشود. [\(۳\)](#)

الشيخ الصافی: اشکال ندارد، اگر چه در حال رفت و آمد برای کارهای منزل باشد. [\(۴\)](#) در شهر مکه و منی و عرفات بعد از منزل

کردن تا قبل از کوچ استظلال مانع ندارد، هر چند در رفت و آمد برای حوائج باشد. [\(۵\)](#)

الشيخ الفاضل: در مقدار مذکور حاشیه ندارد. [\(۶\)](#)

الشيخ المکارم: در محله‌های جدید مکه می تواند برای رفتن به مسجد الحرام در ماشینهای مسقف سوار شود یا زیر سایه برود بعد از

نزول. [\(۷\)](#)

الشيخ النوری: حاشیه ندارد. [\(۸\)](#)

الشيخ الوحدید: فيجوز التظليل في المنزل مطلقاً ولو كان في حال السير ذهاباً و اياباً سواء كان الظل ساكناً أو سائراً فلا بأس بالاستظلال

بالسيارات المسقفة بعد وصوله مکه. [\(۹\)](#)

سیر بسوی مسجد یا عرفات یا جمرات

السيد السیستانی: الحكم بالجواز مشکل جداً و الاحتیاط لا يترك. [\(۱۰\)](#)

۱- ص ۲۶.

۲- ص ۱۷۴ جدید.

۳- ص ۳۴۹ صغير.

۴- ص ۵۷.

۵- ص ۲۰۱.

۶- ص ۱۶۶.

۷- محسنی ص ۱۷۱، حاشیه بر عبارت امام ندارد.

۸- ص ۱۵۸.

۹- ص ۱۱۰.

۱۰- ص ۱۳۵.

ص: ٢٦٧

السيد الشيرى: در حال حرکت به سوی منی و عرفات در مکه چتر بر سر گرفتن یا با ماشین مسقف سوار شوند جایز نیست. [\(١\)](#)
 أقول: مرحوم امام و السيد الگلپایگانی جایز دانسته و مرحوم السيد الخوئی فرموده در مورد مذبح که از شؤون منی و حج است مانع ندارد. [\(٢\)](#)

استظلال در شب

الإمام الخميني قدس سره: جائز بودن آن به نظر بعيد نیست. [\(٣\)](#)
 السيد الخوئي قدس سره: جائز نیست و کفاره دارد. [\(٤\)](#)
 السيد الگلپایگانی قدس سره: بعيد نیست که بگوئیم استظلال در شب نیست. [\(٥\)](#)
 السيد السيستانی: يجوز الاستظلال في الليل إذا لم تكن السماء ممطرة على الأحوط. [\(٦\)](#)
 السيد الخامنئي: الظاهر اختصاص حرمة التظليل في النهار وإن كان الأحوط تركه في الليل أيضاً ولا يترك هذا الاحتياط في الليالي الممطرة أو الباردة ما لم يصل حد العرج. [\(٧\)](#)
 السيد الشيرى: در شب نيز جایز نیست هر چند در شب حرکت کند. [\(٨\)](#)
 عدم الجواز: الخوئي، الشيرى، التبريزى والوحيد.
 *** الشيخ البهجهت: مقتضای خطاب روایات واصل منع مختص به سایه انداختن از آفتاب است و در شب منع نیست. [\(٩\)](#)
 الشيخ التبريزى قدس سره: ترك تظليل در شب احتیاط وجوبی است. [\(١٠\)](#)

١- ص ٣٥

٢- كتبى.

٣- ص ٩١

٤- كتبى.

٥- كتبى و شفاهى.

٦- الملحق ص ٧٧

٧- ص ٢٦

٨- ص ٣٥

٩- كتبى.

١٠- ضمیمه ص ٢٣.

ص: ٢٦٨

الشيخ الصافى: احتياط مستحب ترك استظلال است در شب. (١)

الشيخ الفاضل: جواز استظلال در شب بعيد نیست. محسن و فی حول الحج در شب مانع ندارد و کفاره هم ندارد. (٢)

الشيخ المکارم: استفاده از ماشینهای سر پوشیده در حال احرام در شبهها یا بین الطلعین جائز است. (٣)

الشيخ النوری: جواز استظلال در شب بعيد نیست. (٤)

الشيخ الوحد: عمومیت حرمت استظلال برای شب محل اشکال است و الأحوط الاجتناب. (٥)

مؤلف: قائل به جواز: صافی، مکارم، فاضل، بهجت، نوری، خامنه‌ای، سیستانی، گلپایگانی و امام.

الطواف المستحب مع اللمس

السيد الخوئي قدس سره: لا يجوز للمرأة و الرجل الطواف المستحب و تقبيل الحجر مع استلزماته اللمس الحرام. (٦)

منه أيضاً: س: إذا تبين له بعد سنوات بطلان طوافه في العمرة المفردة فماذا عليه؟

ج: الظاهر بقائه على إحرامه فيجب عليه الاجتناب عن المحرمات إلى أن يأتي ب تمام أعمال العمرة بنفسه و مع عدم التمكن فنيابة. (٧)

أقول: وافقه الشيخ التبريزى قدس سره.

نظافة المسجد

١- مناسك.

٢- چهل مسأله ص ١٣.

٣- ص ١٧٥.

٤- ص ١٣٩.

٥- شفاهى.

٦- الصراط ج ٣ ص ١٦٨ و وافقه التبريزى.

٧- الصراط ٣ ص ١٦٨.

ص: ٢٦٩

س: ماذا يصنع الحاج مع ما يرى من تنظيف المسجد بنحو ينتقل النجاسة إلى جميع المطاف؟
الإمام الخميني قدس سره: علم به نجاست پيدا نمی شود و با فرض شک نباید اعتنا شود. (١)

السيد الخوئي قدس سره: ح: ما ذكرت من انتقال النجاسة إلى جميع المطاف بعيد للغاية، والإجتناب عن التلوث لمن يتيقن بذلك سهل بلبسه الحذاء وإن لم يتيسر على فرض بعيد فالضرورات تبيح المحظورات. (٢)

السيد الگلپایگانی قدس سره: أَكَرْ علم حاصل شود از جهت تقیه محکوم به صحت است. (٣)
و في الأخير ص ٣٩٦: علم پیدا نمی شود و با فرض شک نباید اعتنا کند.

السيد الشيرازي: مایعی که با آن تطهیر می شود اگر به آن آب گفته شود ولو بالاستصحاب تطهیر بی اشکال است. (٤)

*** الشيخ التبريزى قدس سره: هو محکوم بالطهارة اذا لم تعلم نجاسته (٥) على فرض اليقين و عدم تيسير الاجتناب فالضرورات تبيح المحذورات. (٦)

الشيخ الفاضل: حاشیه ندارد.

الشيخ النوری: حاشیه ندارد.

الشيخ المکارم: حاشیه ندارد.

مؤلف: ونظير كلام السيد الخوئي قدس سره نظر السيد الگلپایگانی قدس سره.

١- محشی ص ٤٣٧.

٢- الصراط ج ٣ ص ١٧٠ و وافقه الشيخ التبريزى.

٣- شفاهی.

٤- كتبى.

٥- الصراط ج ٢ ص ٥٠٢.

٦- ص ١٥١.

ص: ۲۷۰

أيضاً مؤلف: كسى که بخواهد احتیاط کند، نعلینی از لاستیک یا چرم بپوشد که مانع سرایت نیجاست به پا شود.

خاک و سنگ حرم و قرآن در مسجدین

الإمام الخميني قدس سره: از صفا و مروه جائز نیست و از مشعر مانع ندارد. (۱)

منه أيضاً: راجع به قرآن های مسجد الحرام، نفس العبارة المذكورة عن السيد الگلپایگانی قدس سره.

السيد الخوئي قدس سره: س: هل يجوز إخراج شيء من تراب أو حجر منطقة الحرم المحيطة بمكة المكرمة؟ ج: لا مانع من ذلك.

السيد الگلپایگانی قدس سره: انتقال خاک و سنگ حرم بنابر احتیاط واجب جائز نیست. (۲)

منه أيضاً: در ص ۳۹۸: از صفا و مروه جائز نیست و باید بر گرداند- برداشتن قرآن بدون اینکه از متصلی ذی ربط اجازه بگیرد جائز نیست و باید بر گردانده شود.

السيد الشيرى: اجزاء مساجد و صفا و مروه باید به محل اصلی بر گردانده شود و سایر موارد حرم لازم نیست. (۳)

***الشيخ البهجه: برداشتن خاک و سنگ از مسجد الحرام و صفا و مروه جائز نیست و اگر آورده باید بر گرداند ولی از سایر أماكن حرام نیست. (۴)

الشيخ التبریزی قدس سره: نفس المذکورات. (۵)

۱- محشی ص ۴۳۷ م ۳۵.

۲- ص ۱۹۰ اخیر الشيخ الصافی موافق است.

۳- کتبی.

۴- آخرین مسئله مناسک.

۵- الصراط ج ۳ ص ۱۹۳.

ص: ٢٧١

الشيخ الفاضل: برقع مذكور حاشيه ندارد.

الشيخ المكارم: حاشيه ندارد.

الشيخ النورى: حاشيه ندارد.

حرمة التظليل مع العمرة المستحبة

السيد الخوئي: هل تزاحم الحرمة حرمة التظليل في الإحرام أصل استحباب العمرة المستحبة لو فرض انحصر تأدیة هذا الاستحباب بارتكاب هذه الحرمة؟

ج: لا تزاحم لإنشاء الإحرام في العمرة المستحبة. (١)

گوشت منجمد و مرغ بلغاری و مهر ذبح شرعی

الإمام الخميني قدس سره: اگر ندانند از کجا وارد شده یا بدانند که از بلاد مسلمین است مانع ندارد و اگر بدانند از بلاد کفر است در صورتی محکوم به حلیت است که وارد کننده مسلمان باشد و احتمال بدھند که احراز تذکیه آن را کرده است. (٢)

السيد الخوئي قدس سره: س: ما هو حكم الاطعمة والاشربة المشكوك فيها؟ ج: نعم تحل ما لم يكن المأكول من اللحوم التي يلزم العلم بتذکیتها حتى يحل الأكل وإن كان المشكوك فيها ظاهراً فقط (أى لا يحل أكله). (٣)

السيد الگلپایگانی قدس سره: گوشتی که معلوم باشد از بلاد کفار است محکوم به نجاست است، مگر آنکه از دست مسلم گرفته شود با احتمال آنکه این مسلم احراز تذکیه شرعی آن را نموده باشد و مهر و نوشته حجیت نیست مگر یقین به

١- الصراط ج ٣ ص ١٩٣ و وافقه التبریزی.

٢- محسی ص ٤٤٤.

٣- الصراط المحسی ص ٣٨٩.

ص: ۲۷۲

صدق آن باشد. (۱)

السيد الشيرى: به احتمال آنکه وارد کنندگان مسلمان احرار تذکیه کرده‌اند محکوم به طهارت و حلیت است. (۲)
*** الشيخ التبریزی قدس سره: يضاف إلى جوابه قدس سره [جواب السيد الخوئی : والمشکوک منها محکوم بالنجاسة إذا كان الحیوانات ممّا يعتبر تذکیته بالذبح أو النحر.

مؤلف: مقتضای احتیاط اجتناب است مگر به طریق شرعی احرار تذکیه نموده باشد.

طواف نساء در عمره مفرد و حج برهمه واجب است

الإمام الخميني قدس سره: پیر مردان و پیر زنان و عنین باید طواف نساء به جا آورند. (۳) احتیاط آن است که نائب طواف نساء را به قصد ما فی الذمه به جا آورد گرچه می‌تواند به نیت منوب عنه انجام دهد. (۴)

السيد الخوئي قدس سره: كما يجب على الرجال يجب على النساء والنائب يأتي بطواف النساء عن المنوب عنه لاعن نفسه. (۵)
السيد الگلپایگانی قدس سره: بر هر حاجی واجب است و تفاوتی بین زن و مرد و بالغ و غير بالغ نیست حتی برای طفل غیر ممیز. (۶)
لازم است طواف نساء را از جانب منوب عنه به جا آورد. (۷)

السيد السيستانی: و النائب يأتي بطواف النساء عن المنوب عنه لا عن نفسه. (۸)

السيد الشيرى: طواف نساء بر مرد و زن و خشی و کودک و بزرگ و اخته

۱- مجمع ج ۲ ص ۳۳۷.

۲- شفاهی.

۳- محسنى ص ۴۰۸

۴- ص ۴۰۵

۵- م ۴۱۷

۶- ص ۳۴۹ اخیر.

۷- ص ۳۴۹

۸- ص ۲۱۰

ص: ۲۷۳

حتی پیر مردان و پیر زنان واجب است و اگر قبل از طواف نساء بمیرد باید از تر که او طواف نساء به جا آورند. [\(۱\)](#)

*** الشیخ البهجهت: بر آنها هم که هیچ عمل زناشویی انجام نمی دهند طواف نساء واجب است. [\(۲\)](#)
الشیخ الصافی: حاشیه ندارد.

الشیخ الفاضل: در فرع اول با امام موافق است ولی در فرع دوم فرموده انجام طواف نساء به نیت منوب عنه محل اشکال است. [\(۳\)](#)

ولی در مناسک خود فرموده نائب باید طواف نساء را به نیت منوب عنه انجام دهد. [\(۴\)](#)
الشیخ المکارم: حاشیه ندارد.

الشیخ النوری: در دو فرع مذکور از امام قدس سره حاشیه ندارد. [\(۵\)](#)

الشیخ الوحدید: باید علی الرجل ولو کان خصیاً و علی المرأة ولو کانت کبیرة. والنائب يأتي بطواف النساء عن المنوب عنه. [\(۶\)](#)
مؤلف: انتظار مراجع در این فرع متعدد است.

یک طواف نساء یا چند طواف نساء

الإمام الخمينی قدس سره: یک طواف نساء برای تمام آنها کفایت می کند. [\(۷\)](#)

السيد الخوئی قدس سره: بلی دو طواف لازم است برای هر دو احرام با قصد حج

۱- مسئله ۸۷۲

۲- ص ۲۰۰ جدید.

۳- محشی ص ۳۹۲

۴- ص ۳۳۱

۵- محشی ص ۳۸۵ و ص ۳۸۹

۶- ص ۱۷۵

۷- محشی ص ۳۹۲

ص: ۲۷۴

یا عمره. (۱)

السيد الگلپایگانی قدس سره: س: چند عمره به جا آورده و در هیچ کدام طواف نسae انجام نداده.
ج: یک طواف کفايت می کند. (۲)

السيد السيسستانی: فی الحج و العمره. ج: يلزمك الطوافان على الأhot.

وفيمن اعتمر عدء مرات؟ ج: لا يكفيه ذلك على الأhot فيأتي بطواف النساء بعدها. (۳)

السيد الخامنئی: هر چند حلیت به یک طواف نسae حاصل می شود ولی باید برای هر عمره طواف جداگانه به جا آورد. (۴)
السيد الشیری: هر عمره مفرده یک طواف نسae مستقل دارد. (۵)

*** الشیخ البهجه: احتیاط دو طواف نسae است. شفاهی

الشیخ التبریزی قدس سره: طواف نسae در عمره مفرده جزء عمره است و باید برای هر عمره طواف نسae مستقل به جا آورد. (۶)
الشیخ الصافی: ظاهر این است که در عمره مفرده طواف نسae واجب است و ترك عمدى آن جائز نیست، اگر چه در صورتی که
چند عمره انجام داده و طواف نسae را عمدتاً و یا سهواً ترك کرده باشد بعد نیست که برای خروج از احرام طواف نسae عمره آخری
کافی باشد. (۷)

الشیخ الفاضل: برای هر کدام باید طواف نسae به جا آورد. (۸)

الشیخ المکارم: یک طواف نسae برای تمام آنها کافی است. (۹)

۱- استفتاء کتبی.

۲- مجمع ج ۱ ص ۴۷۲.

۳- ملحق ص ۱۵۳

۴- ۱۲۰ فرع.

۵- ص ۲۲۱

۶- شفاهی.

۷- ألف ص ۲۶۵

۸- حول الحج.

۹- الأخير ص ۳۸۱

ص: ٢٧٥

الشيخ النوري: حاشيه ندارد. (١)

مؤلف: مقتضای احتیاط تعدد طواف است به تعدد احرام.

قصد الإبطال

فرع: آیا قصد ابطال طواف موجب بطلان طواف می شود یا نه؟

السيد الشبیری: لا یوجب البطلان (آقای سیداحمدحسینی نقلاً عن الشبیری). (٢)

الشيخ التبریزی قدس سره: موجب نمی شود. شفاهی

اگر نفر بعد از ظهر حرجی باشد

الإمام الخمينی قدس سره: زنها هم در کوچ کردن بعد از ظهر حکم مردان را دارند و نمی توانند قبل از ظهر کوچ کنند مگر از ماندن تا بعد از ظهر معذور باشد. (٣)

السيد الگلپایگانی قدس سره: زنها هم باید مثل مردان تا ظهر دوازدهم در منی بمانند مگر از ماندن تا ظهر معذور باشند. (٤)

السيد السيستانی: وإن منعهم الزحام من النفر بعد زوال اليوم الثاني عشر فإن أمكنهم المبيت في مني في تلك الليلة من غير حرج و مشقة تعين وإلا جاز لهم الخروج منها قبل الزوال. (٥)

السيد الشبیری: بانوان نیز حکم مردان را دارند و نمی توانند قبل از ظهر کوچ کردن بعد از ظهر معذور باشند. (٦)

١- ص ٣٨٥

٢- شفاهی.

٣- محشی ص ٤٠٤

٤- ص ٣٧٨ م ٩٧٩

٥- الملحق ص ١٥٦

٦- م ٩٦٨

ص: ۲۷۶

الشيخ البهجهت: کوچ کردن از منی بعد از ظهر دوازدهم جایز است. (۱)

الشيخ التبریزی قدس سره: و تجوز لغيرهما الإفاضة من منی بعد ظهر اليوم الثاني عشر. (۲)

الشيخ الصافی: قبل از ظهر کوچ جایز نیست. (۳) معدورین می توانند شب دوازدهم رمی کنند و کوچ کنند.

الشيخ الفاضل: قبل از ظهر نمی توانند نفر کنند مگر اینکه از ماندن تا بعد از ظهر معدور باشند. (۴)

الشيخ المکارم: نظیر عبارت الشيخ الفاضل را ذکر کرده‌اند. (۵)

مؤلف: قدر متین از جواز نفر بعد از زوال ظهر است و قبل از ظهر جایز نیست، مگر اینکه بودن تا بعداز زوال برای او حرجی باشد.

الشيخ النوری: حاشیه ندارد.

الشيخ الوحید: و یجوز النفر من منی بعد ظهر اليوم الثاني عشر. (۶)

وظیفه خنثای مشکل در حج

السيد الشیری: به نظر اینجانب بعيد نیست که ماهیت ثالثه باشد نه مرد است و نه زن و از نظر احکام مخیر است در اخذ یکی از دو

حکم مثلاً در تظلیل مخیر است بین استظلال و عدم استظلال. (۷)

الشيخ المکارم: در احکام متضاده که قابل جمع نیست مخیر است و در احکامی که قابل جمع است احتیاط کند. (۸)

حج مخالف

۱- ص ۱۴۹ بیوته در منی.

۲- ص ۲۰۹

۳- مسئله ۲۱۲

۴- فرع ۸۳۱

۵- ص ۴۰۴

۶- ص ۴۱۴

۷- ص ۱۷۹

۸- شفاهی.

۹- شفاهی.

ص: ٢٧٧

في العروءة: إذا حج المخالف ثم استبصر لا- تجب عليه إعادة الحج إذا كان ما أتي به صحيحاً في مذهبه وإن لم يكن صحيحاً في مذهبنا. (١)

السيد الخوئي قدس سره: لا يجب عليه طواف النساء بعد الاستبصار. (٢)

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر مخالف مستبصر شود اعاده حجی که بنابر مذهب خود صحيح انجام داده لازم نیست. (٣)

السيد السيستانی: س: إذا كانت الزوجة مؤمنة و الزوج من المخالفين فلذا ترك طواف النساء من الحج فهل يجب على الزوجة الامتناع عن المقاربة حتى يطوف؟

ج: لا يجب عليها ذلك. (٤)

السيد الشيری: حج او صحيح است ولی اگر طواف وداع را انجام نداده باشد به احتیاط واجب باید طواف نساء را انجام دهد. (٥)

*** الشيخ البهجه: مسلمان غير شیعه چنانچه حج به جا آورده و بعد شیعه شود اعاده حج بر او واجب نیست در صورتی که حج را بر طبق مذهب خود یا مذهب شیعه به طور صحیح به جا آورده باشد. (٦)

الشيخ التبریزی قدس سره: إذا حج المخالف على الطريقة الشیعیه بإرشاد شیعی و كان المخالف يعتقد عدم الفرق بين الفرقین فی فروع الحج یجزیه حجّه فی الفرض الصراط ج ٢ ص ٤٩٨
(این را به مناسب ذکر کردم هر چند عکس عنوان مسئله است).

١- م ٧١

٢- الصراط، ج ٢، ص ٢٣٦

٣- احکام ص ٤٤

٤- ملحق ص ١٥١

٥- کتبی.

٦- ص ٢٦

ص: ٢٧٨

الشيخ الصافى: در فرع مذكور حاشيه ندارد.

مؤلف: الفقهاء العظام المذكورون فى هذه الورقة متواافقون فى الحكم بعدم الإعادة فى هذا الفرع.

فوت الصلاة في الحرمين

س: اگر نماز مسافر در حرمین قضا شد آیا در تدارک قضا تخییر بر قرار است یا نه چه در حرم باشد و چه خارج حرم؟

ج: مرحوم سید در عروه در فصل قضاء صلوات در مسئله ١١ متعرض نفس فرع شده و احتمال تخییر را داده است و در پایان فرموده الأحوط القصر مطلقاً و محسنين همه حکم به قصر نموده‌اند - عروه - پنج حاشیه.

الخروج عن المطاف

السيد الخوئي: س: هل الخروج إلى الرواق المحيطة بالمطاف يعتبر خروجاً عن المطاف؟ ج: لا مانع منه إذا لم يناف الموالء. (١)

فرع

السيد السيستاني: س: هل يجوز للمحرم وضع سماعة التلفون على أذنه؟

ج: محل اشكال والأحوط تركه. (٢)

فرع

السيد الشيرازي: اگر زن إجهار به تلبیه کند و در معرض ریبه و تلذذ باشد بنابر

١- الصراط ج ٣ ص ١٧١

٢- الملحق الثاني ص ٨٧

ص: ۲۷۹

احتیاط حرام و باطل است.

منه أيضاً: شخصی با علم به حرمت تماس با نامحرم در حین طواف از روی شهوت با بدن زنی تماس پیدا می کند و از این تماس متلذذ می شود آیا طواف او اشکال دارد. ج: طواف او صحیح است. [\(۱\)](#)

لزوم لباس احرام در اعاده طواف و سعی

السيد الشيرى: لباس احرام لازم است يا احتیاط وجوبی است يا احتیاطاً برای اعاده. [\(۲\)](#)
الشيخ الفاضل: لازم نیست. [\(۳\)](#)

غسل حیض

السيد الشيرى: زنی غسل جنابت یا مس میت در ذمه داشته و فراموش کرده و بعد غسل حیض داشته و انجام داده و بعد از حج متوجه شده، تکلیف چیست؟

ج: غسل حیض او کفايت از اغسال دیگر می کند. [\(۴\)](#)

جواز الإحرام مع العلم بأنه يرتكب الاستظلال

السيد الخوئي قدس سره: يجوز أن يحرم للعمرء المفردة أو التمتع مع العلم بأنه سيضطر إلى التظليل بعد الإحرام ولا يضر ذلك بصحبة إحرامه سواء كان في الحج الواجب أو المستحب. [\(۵\)](#)

تقديم الطواف والسعى

۱- ص ۲۱۲

۲- ملخص فرع ۴۸۴ ص ۱۲۴.

۳- ع ۵۱۴

۴- ص ۱۲۶

۵- الصراط ج ۲ ص ۲۳۰ و وافقه الشيخ التبريزى.

ص: ٢٨٠

السيد الخوئي قدس سره: س: إمرأة قدّمت الطوافين والسعى على الوقوف لعذر طرّ الحيض ثم بعد الرجوع من مني كشف عن عدم العذر فهل يجب عليها إعادة الطوافين والسعى أم لا؟ ج: الأولى الإعادة من غير لزوم - وهذا الحكم جار أيضاً في كل من قدم الطواف والسعى على الموقفين لعذر. [\(١\)](#)

جواز الخروج من مكة قبل طواف الحج

السيد السيستاني: س: هل يجوز الخروج للممتنع من مكة المكرمة قبل إتيان طواف الحج؟ ج: الظاهر جوازه. [\(٢\)](#)

نماز مقيم در مكه معظمه در عرفات و مشعر و منى

و مكه بعد از رجوع

الإمام الخميني قدس سره: تمام است. [\(٣\)](#)

السيد الخوئي قدس سره: تمام. [\(٤\)](#)

*** الشیخ البهجهت: تمام. [\(٥\)](#)

الشيخ التبريزى قدس سره: تمام است اگر مجموع ایاب و ذهاب هشت فرسخ نباشد. [\(٦\)](#)

الشيخ الصافى: تمام. [\(٧\)](#)

١- الصراط ج ٢ ص ٢٣١.

٢- مناسك صغیر سیستانی ص ٤٤٠.

٣- ص ٢٦٥.

٤- ص ٢٩٤.

٥- م ١٠٣٢.

٦- ضمیمه ص ٤٧.

٧- ص ٢٧٥.

ص: ۲۸۱

الشيخ الفاضل: تمام. (۱)

الشيخ المكارم: تمام. (۲)

الشيخ النوری: تمام. (۳)

سؤالات حج سال ۱۴۲۰ هـ

مستحاصبه قبل از انجام اغسال می تواند وارد مسجد الحرام شود یا نه؟

الشيخ البهجهت: اقوی جواز مکث است اگر چه احوط اجتناب است. (۴)

الشيخ التبریزی قدس سره: احتیاط مستحب آن است که بعد از غسل برای طواف وارد شود. (۵)

الشيخ الصافی: اقوی جواز است و احوط و اولی ترک. (۶)

*** مبدء و مختتم نصف شب را در بیوته و در احیاء به عبادت در مکه تعیین فرماید؟

الشيخ البهجهت: احتیاط برای کسی که نصف اول را بیوته می کند بین غروب و طلوع آفتاب است و کسی که نصف دوم را می ماند

بین غروب و طلوع فجر است و احیاء در مکه تمام شب تا طلوع فجر. (۷)

الشيخ التبریزی قدس سره: احیاء در مکه بدل از بیوته تمام شب است و در میت به منی تا طلوع فجر است. (۸)

الشيخ الصافی: در بیوته منی نصف بین غروب شرعی و طلوع آفتاب و در

۱- ص ۲۴۲

۲- م ۱۱۷۷

۳- ص ۳۹۵

۴- دفتر.

۵- کتبی.

۶- کتبی.

۷- دفتر.

۸- کتبی.

ص: ۲۸۲

احیاء به مکه از غروب شرعی تا طلوع صبح ملاحظه شود. [\(۱\)](#)

*** سه دور یا چهار دور طواف را انجام داده و بعد آن را رها می کند و ملغی تلقی می کند و استیناف می کند بدون قصد زیاده آیا طواف مستأنف صحیح است؟

الشیخ البهجهت: ظاهر صحت طواف است. [\(۲\)](#)

الشیخ التبریزی قدس سره: اگر طواف کامل را به قصد وظیفه فعلیه انجام داده طوافش صحیح است. [\(۳\)](#)

الشیخ الصافی: عمل مذکور اشکال ندارد و قران نیست. [\(۴\)](#)

الشیخ الفاضل: بلی، طواف دوم صحیح است. [\(۵\)](#)

بعضی از رمی را قادر و بعض دیگر را عاجز است ابتداءً و یا در اثناء برای کل رمی استنبابه کند یا برای بعض؟

أيضاً الشیخ الصافی: برای مقدار عجز استنبابه کند و بعد احتیاطاً برای کل رمی هم نائب بگیرد. کتبی

الشیخ البهجهت: همان بعض را استنبابه کند و فرقی ندارد. دفتر. (نظر الشیخ الفاضل ص ۶۲) کالمذکورین

الشیخ التبریزی قدس سره: مقداری را که قادر است خود رمی کند و بعد دیگری استنبابه کند برای رمی کل.

۱- دفتر.

۲- کتبی.

۳- دفتر.

۴- دفتر.

۵- دفتر.

ص: ۲۸۳

طواف مستحبی به نیابت از غیر با آنکه آن غیر خودش در مکه است و توانایی هم دارد جائز است یا نه؟
 الشيخ البهجه: در صورت تمکن اشکال دارد. [\(۱\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: اشکال دارد. [\(۲\)](#)

الشيخ الصافی: بر حسب بعض اطلاقات حکم باستحباب بعيد نیست. [\(۳\)](#)

لزوم ترتیب در اعمال منی تکلیف است و یا وضعی هم هست؟

الشيخ البهجه: ترتیب در اعمال ثلاثه منی تکلیفی است. [\(۴\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: وضعی هم هست لکن جهلاً و نسیاناً اگر مخالفت شد ضرر ندارد. [\(۵\)](#)

الشيخ الصافی: ترتیب تکلیفاً و وضععاً بنابر احتیاط لازم است بلی جهلاً و نسیاناً مضر نیست. [\(۶\)](#)

معذورین که جائز است طواف و سعی را بر وقوف مقدم دارند، تقديم طواف نساء هم جائز است یا نه؟

الشيخ البهجه: بین طواف نساء و طواف حج در این جهت فرق نیست علی الأشهر والأظہر. [\(۷\)](#)

الشيخ التبریزی قدس سره: خائف بر نفس می تواند مقدم دارد و همچنین زنی که بعد از اعمال منی نمی تواند تا پاکی بماند و

نمی تواند نائب بگیرد، احتیاطاً مقدم بدارد.

كتبي

۱- دفتر.

۲- كتبى.

۳- كتبى.

۴- دفتر.

۵- كتبى.

۶- كتبى.

۷- دفتر.

ص: ۲۸۴

الشيخ الصافى: جائز بلکه در بعض موارد لازم است بلى در صورت تمکن بعد از منی بنابر احتیاط اعاده کند و با عدم تمکن استنابه.

(۱)

*** کسی که نماز طواف عمره تمتع را به علی جهلاً یا نسیاناً یا مسامحة و تعباً نخوانده و عمره را تمام کرده؟

الشيخ البهجهت: اگر با اعتقاد صحت سعی و تقصیر کرده فقط نماز را بخواند والا بعد از نماز سعی و تقصیر را هم اعاده کند. (۲)

الشيخ التبریزی قدس سره: در صورت جهل و نسیان فقط نماز را بخواند والا باید طواف را با سایر اعمال تا آخر به جا آورد. (۳)

الشيخ الصافی: با جهل و نسیان فقط نماز را بخواند و در غیر فرضین نماز را با اعمال مترتبه به جا آورد. (۴)

تفمیس پول حج

س: پولی که برای حج و دیعه نهاده شده و سال بر آن بگذرد خمس دارد یا نه؟

السيد الگلپایگانی قدس سره: اگر از درآمد همان سال باشد صرف در مؤونه شده و خمس ندارد. (۵)

السيد السيستانی: اگر برای حج واجب واریز کرد، خمس ندارد. (۶)

منه أيضاً: في فرع ٣١٣ ذكرتم عدم وجوب الخمس فيما يُودع في مؤسسة الحج والزيارة للحج والعمره الواجبين وإن مرّ عليه سنوات

وجوبه فيما يودع

۱- کتبی.

۲- دفتر.

۳- کتبی.

۴- کتبی.

۵- احکام ص ۶۷.

۶- کتبی.

ص: ۲۸۵

للحج المستحب وال عمرة كذلك و زیارة السید زینب علیها السلام، فما الفرق بینهما؟

ج: باعتبار أن الشخص لا يتيسر له الذهاب إلى الحج وحرجي عليه إلأین هذا الطريق فلو أمكنه الذهاب إلى الحج بأن يتمكن من شراء دور شخص آخر مثلاً، فما يودعه لا يستثنى من الخمس. (۱)

السيد الشبیری: تخمیس پولی که برای حج واریز کرده لازم نیست. (۲)

*** الشیخ البهجه: در صورتی که اگر در همان سال حج می‌کرد خمس نداشت اگر طریق عقلایی تقديم اجرت است بر سال حج اظهر عدم وجوب خمس است مگر آنکه در وقتی حج ننماید که باید اجرت را تخمیس نماید واجباً أو مستحبأ. (۳)

الشیخ التبریزی قدس سره: تخمیس آن لازم است هر چند از درآمد سال برای حج واریز کرده باشند و پس از سال نوبت حج آنها برسد. (۴)

الشیخ الصافی: بعد از استقرار خمس به مال تصرف در آن بدون اذن حاکم شرعی جائز نیست. (۵) خمس ندارد. (۶)

الشیخ الفاضل: در حج واجب خمس ندارد و در حج مستحبی و عمره مستحبی باید تخمیس کند. (۷)
منه أيضاً: اگر قبلًا حج بر او مستقر نشده باید خمس آن را بدهد. (۸)

الشیخ الوحدید: مالی را که خرج سفر حج و زیارت‌های دیگر می‌کند از مخارج مالی حساب می‌شود که در آن سال خرج کرده و اگر سفر او تا مقداری از سال بعد طول بکشد آنچه از سال بعد از منافع سال قبل خرج می‌کند باید خمس آن را بدهد. (۹)

۱- دفتر استفتائات حج.

۲- کتبی.

۳- ص ۱۶۵

۴- ضمیمه ص ۸

۵- توضیح ص ۳۵۵

۶- فرع ۹۴۵

۷- چهل مساله ص ۹

۸- م ۱۳۷ مناسک.

۹- توضیح المسائل ص ۵۰۲

ص: ٢٨٦

المجازر الجديدة تقع خارج مني في المعتصم بما الحكم؟

الشيخ التبريزى قدس سره: ج: إذا لم يمكن الذبح فى منى و لو بالتأخير إلى آخر ذى حجة ولا فى المكان الأقرب فالأقرب إلى منى يجزى الذبح فى المكان المذكور ولا يجوز فى مكان آخر أبعد منه. (١)

أجوبة من السيد السيستاني مد ظله

س: تعذر الذبح فى منى؟

ج: مع تعذر الذبح فى منى وفى وادى محسر لا يبعد الإجتناء بالذبح فى أى موضع من الحرم. وفي جواب آخر: لا- يجزى الذبح فى بلده فإن أمكنه الذبح فى موضع من الحرم فى أيام النحر فهو وإن لم يمكنه ذلك فوظيفته الصوم. (٢)

س: إذا بقى الحاج فى منى ليلة الحادى عشر من دون نية المبيت لأنّه كان يعتقد عدم وجوبه فهل عليه الكفاره؟

ج: الظاهر عدم ثبوت الكفاره عليه.

س: هل يكفى الإشتغال بالعبادة فى مكة من أول الليل إلى نصفه و هل يكفى فى العادة النظر إلى الكعبة و قراءة القرآن وإطافه الحجيج والإجابة عن الأسئلة الدينية؟

ج: الإشتغال بالعبادة فى مكة فى النصف الأول من الليل لا يوجب سقوط وجوب المبيت بمنى فى النصف الثاني وإنما يوجبه الإشتغال بالعبادة من قبل منتصف الليل إلى الفجر وتكتفى الأعمال المذكورة مع الإتيان بها بقصد القربة،

١- الورق الممهور سنة ١٤٢١

٢- الورق الممهور ١٤٢١

ص: ۲۸۷

لصدق كونه في طاعة الله تعالى.

*** س: زن به واسطه دستگاه طبی از خروج خون مستحاصه جلوگیری می کند ولی در باطن موجود است آیا این زن حکم طاهر را دارد؟

الشيخ البهجه: اگر خون خارج نشود حکم به استحاصه نمی شود. (۱)

الشيخ التبریزی قدس سره: تا وقتی خون خارج نشده- ولو بواسطه پنه- حکم استحاصه را ندارد. (۲)

الشيخ الصافی: مadam که خون خارج نشده حکم طاهره دارد. (۳)

*** در سال جاری گوشت قربانی ذخیره و به کشورهای فقیر ارسال می شود آیا مجزی از سهم فقیر می باشد یا نه؟

الشيخ البهجه: اگر یقین ندارد که به مؤمن برسد کافی نیست. (۴)

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر احراز نشود که سهم فقیر به فقیر مؤمن رسیده کفایت نمی کند. (۵)

الشيخ الصافی: اگر یقین دارد بایصال سهم مؤمن کافی است والا خیر. (۶)

*** اگر در اثناء طواف شک کند و مرد شود که در حد است یا خارج شده آیا آن مقدار را تدارک کند یا نه؟

الشيخ البهجه: می تواند استصحاب بقاء در مطاف نماید. (۷)

الشيخ التبریزی قدس سره: چنانچه قبلًا در حد بوده به شکش اعتنا نکند. (۸)

۱- دفتر

۲- کتبی

۳- کتبی

۴- دفتر

۵- کتبی

۶- کتبی

۷- دفتر

۸- کتبی

ص: ۲۸۸

الشيخ الصافى: قاعده فراغ يا تجاوز در احراز طواف هم جاری است، تدارك مقدار مذكور لازم نیست. (۱)
*** زنى که از رمى عاجز است می تواند زن را استنابه کند یا باید نائب مرد بگیرد؟

الشيخ البهجه: هر یک از زن و مرد می تواند دیگری را نائب کند. (۲)

الشيخ التبریزی قدس سره: می تواند زن را نائب قرار دهد. (۳)

الشيخ الصافى: نیابت زن اشکال ندارد.

*** اگر ذبح در منی تا به آخر ذی حجه میسر نباشد در مکه جدید یا وادی معیصم یا جای دیگر ذبح چه صورت دارد؟
الشيخ البهجه: اقرب بهمنی ذبح کند والا أظهر لزوم ذبح در مکه قدیم است. (۴)

الشيخ التبریزی قدس سره: باید در مکانی که عرفًا اقرب الأماكن به منی است ذبح نماید. (۵)

الشيخ الصافى: در صورت امکان اقرب به منی مراعات شود. (۶)

الشيخ الوحدی: در منی و اگر نشد وادی محیّر که مورد نص است و اگر نشد مکه و اقرب به منی دلیل ندارد و قاعده میسور مخصوص نماز است. (۷)

نماز با عame

الإمام الخمينی قدس سره: س: جماعت عame تمام و نماز گزاران در مسجد هستند آیا

۱- کتبی

۲- دفتر

۳- کتبی

۴- دفتر

۵- کتبی

۶- کتبی

۷- شفاهی.

ص: ۲۸۹

با شرایط موجود نماز بخوانم یا به منزل بیایم و با شرایط صحت در خانه بخوانم؟

ج: می تواند در همانجا و بر طبق نماز آنان بجا آورد. (۱)

السيد الخوئي قدس سره: إذا تابع المصلى المؤمن جماعة المخالفين في صلاة جهرية لا يجب عليه الجهر بل يتعين عليه الإخفافات. (۲)

السيد الگلپایگانی قدس سره: نماز با عame در حال ضرورت بی اشکال است و در غير حال ضرورت شرکت خوب است لكن نماز را

با شرایط کامل اعاده کند. (۳)

السيد السيستانی: تجوز الصلاة خلفهم ولكن لابد للمأمور أن يقرأ لنفسه إخفافاً إن امكنته وإلا يقرأ في نفسه ويجوز السجود على ما لا

يصح السجود عليه إذا لم يتيسر في مكانه ما يصح السجود عليه. (۴)

السيد الشیری: احتیاط در عدم اکتفا به آن است و در فرض عدم تقيه ظاهراً اعاده لازم است. (۵)

*** الشيخ البهجهت: با شرایط تقيه مانع ندارد و مجزی است ولی باید وظیفه منفرد مراعات شود. (۶)

الشيخ التبریزی قدس سره: تنها با آنها همراهی کند و قرائت را ولو بنحو حدیث نفس بخواند و این نماز مجزی است. (۷)

و در ص ۳۷۹: اگر در مساجد جایی که سجده بر آن صحیح باشد مثل موزاییک و سنگ، آنجا نماز بخواند.

الشيخ الفاضل: باید در منزل با رعایت شرایط معتبره بخواند مگر تقيه اقتضای غیر آن را داشته باشد.

الشيخ المکارم: موافق است.

۱- محشی ص ۴۳۳ م ۴۳۳

۲- الصراط، ص ۱۰۲

۳- ص ۳۹۶ اخیر.

۴- الملحق ص ۱۶۷

۵- کتبی

۶- جدید ص ۴۰

۷- ص ۳۷۸ جدید.

ص: ٢٩٠

الشيخ النورى: بر فرع امام حاشيه ندارد. (١)
 مؤلف: نظر آیة الله گلپایگانی اقرب به احتیاط است.

بعض الفروع المتفرقة

س: إذا صلى جماعة مع العامة فهل تترتب أحكام الجماعة كالرجوع إلى الإمام في مورد الشك واغتفار زيادة الركوع؟
 السيد الخوئي قدس سره: نعم تترتب الأحكام سوى القراءة فإنه لابد من القراءة. (٢)
 *** الشيخ التبريزى قدس سره: يعلق على جوابه (و في زيادة الركوع إشكال).

س: إذا صلى جماعة مع العامة فهل يصح أن يسجد على ما لا يصح السجود عليه في غير مورد التقىء؟
 ج: السيد الخوئي قدس سره: لا يجوز مع المندوحة و وافقه التبريزى.

الشيخ البهجهت: با وجود مندوحة مجزى نيسى و شفاهى فرمودند: با عدم حفظ شرایط نماز را اعاده کند.

الشيخ الفاضل: س: شرکت در نماز جماعت اهل سنت کفايت از نماز واجب می کند؟ ج: بلی کفايت می کند. (٣)
 الشيخ الفاضل: س: در جماعت عامه رعایت اتصال نمی شود می توانیم اقتدا کنیم؟

ج: اختياراً و با وسعت وقت به آن قسمت ها نروید. بلی اگر اتفاقاً جماعت به پا شد و در آنجا بودید اقتدا کنید و نماز صحيح است
 ولی اگر کسی بداند و اختياراً

١- ص ٤٣١

٢- الصراط ج ٣، ص ٧٦

٣- استفتائات حج و عمره، ص ٢٣٢

ص: ۲۹۱

برود و اقتدا کند اکتفا به آن نماز مشکل است و احتیاطاً نماز را اعاده کند. (۱)

الشيخ الفاضل: س: اقتدا به نماز مغرب اهل سنت چه حکمی دارد؟

ج: با توجه به فاصله بین اذان و اقامه اکتفا به آن صحیح است. (۲)

الشيخ الفاضل: س: گاهی در نماز آیه سجده می خوانند و همه به سجده می روند و شیعه هم همراهی می کند؟

ج: احتیاطاً این نماز را اعاده کند. (۳)

الشيخ الفاضل: س: اگر نماز جماعت تمام شده ولی هنوز صفوف بهم نخورده آیا اذان و اقامه ساقط است؟

ج: ساقط نیست.

الشيخ الفاضل: س: حکم افطار شیعه در مسجدین چیست؟

ج: اگر اتفاقاً آنجا بودند و ناچار به افطار تقیهای شدند صحیح است و قضا ندارد ولی اختیاراً انجامش خلاف احتیاط است. (۴)

نماز مسافر در حرمین شریفین

الإمام الخميني قدس سره: اختصاص به مسجد اصلی ندارد در جاهای توسعه داده شده هم جاری است. (۵)

السيد الگلپایگانی قدس سره: بلکه در دو شهر مکه و مدینه می تواند نماز را تمام بخواند. (۶)

السيد الخوئي قدس سره: بلکه می تواند در تمام شهر مکه و مدینه نمازش را تمام بخواند. (۷)

السيد الخامنئی: الظاهر أن موضوع الحكم عنوان البلدين من دون فرق بين

۱- مع التلخيص ص ۲۳۴ حج و عمره

۲- ص ۲۳۵

۳- ص ۲۳۶

۴- ص ۲۴۵

۵- ص ۲۵۷.

۶- توضیح ص ۲۳۷

۷- توضیح ص ۲۳۳

ص: ۲۹۲

الأمكانية القديمة والجديدة. [\(۱\)](#)السيد السيستاني: لا يختص بالمناطق القديمة في مكة المكرمة والمدينة المنورة بل يشمل الإمتدادات الحديثة أيضاً. [\(۲\)](#)

السيد الشيرى: احوط قصر است حتى در مسجدین.

*** الشيخ البهجه: در اضافات احتیاط واجب قصراست. [\(۳\)](#) در تمام شهر مکه و مدینهالشيخ التبریزی قدس سره: لا يخص بالمساجدین بل يشمل البلدين القديمين. [\(۴\)](#)الشيخ الصافی: در مسجدین مخیر است. [\(۵\)](#)الشيخ الفاضل: مخیر است در مساجدین و فرقی بین بناء اصلی و فعلی نیست. [\(۶\)](#) وفي حول الحج: يشمل الحكم لما يسمى مكة فعلاً.[\(۷\)](#)الشيخ المکارم: مخیر است در مساجدین و اضافات فعلی و آینده. [\(۸\)](#)الشيخ النوری: در تمام شهر مدینه و مکه مخیر است هر قدر وسعت پیدا کند. [\(۹\)](#)

الشيخ الوحدی: در شهر مکه قدیم و مدینه زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آلہ مخیر است گرچه احوط در غیر مساجدین قصر

است. [\(۱۰\)](#)

نواقل در حرمین

در حج سال ۱۴۱۸ چند فرع پیش آمد که محتاج به استفتاء از مراجع فعلی شد چون قبلًا معلوم نبود.

۱- ص ۵۱

۲- ص ۱۷۱، ملحق.

۳- ص ۱۷۵.

۴- شفاهی

۵- ص ۲۷۷

۶- ص ۲۴۳

۷- ص ۴۸

۸- توضیح ص ۲۳۷

۹- ص ۲۳۰

۱۰- توضیح

ص: ۲۹۳

۱- در اماکن تغییر مثل مکه و مدینه طبیه اگر مسافر اختیار تمام نمود آیا نوافل ساقط می‌شود و بر فرض سقوط به نحو عزیمت است یا رخصت؟

السيد الشيرى: به نظر اینجانب وظیفه مسافر شرعی در همه اماکن قصر صلاة است. (۱)

*** الشیخ البهجه: ساقط است و به نحو عزیمت. (۲)

الشيخ التبریزی قدس سره: نوافل ساقط است و استحباب ندارد و مقصود از سقوط به نحو عزیمت همین است ولی منافات با ایمان آنها به قصد رجا ندارد. (۳)

الشيخ الصافی: ظاهراً نوافل ساقطه از مسافر در مورد سؤال ساقط است بلی ایمان آنها برای کسی که تمام را اختیار کرده رجاء مانع ندارد. (۴)

۲- اگر نماز مسافر در حرمین فوت شود آیا حکم تغییر باقی است؟

نماز مقیم در مکه مکرمه بعد از مراجعت از موافق

الإمام الخمينی قدس سره: اگر مسافت شرعیه بین مکه و عرفات محقق نباشد و از عرفات به مکه بر می‌گردند به عنوان محل اقامت و بعد از مکه قصد مسافرت می‌کنند نمازشان تمام است در مراجعت و در خود مکه. (۵)

السيد الخوئی قدس سره: در صورتی که مسافت شرعیه بین مکه و عرفات محقق نباشد وظیفه در عرفات و مشعر و در مراجعت به مکه تمام است. (۶)

السيد الگلپایگانی قدس سره: در برگشت از محلی که رفته و در محل اقامت شکسته بخواند. (۷)

۱- کتبی

۲- کتبی

۳- کتبی

۴- کتبی

۵- ص ۲۶۵

۶- ص ۲۹۴ طبع ۱۴۱۱

۷- مجمع ص ۱۹۸

ص: ٢٩٤

السيد الخامنئي: نماز در عرفات و منی تمام است. (١)

السيد السيستاني: اذا كانت المسافة من نهاية مكة الحالية الى عرفات ثم المشعر ثم منى فمكهة أربعة وأربعين كيلومتراً أو أكثر قصر في صلاة في هذه الأماكن وإن أتم فيها نعم في الصورة الثانية إذا كان ناوياً للسفر من عرفات وكان رجوعه إلى مكة لا من جهة كونها محل اقامته بل من جهة وقوعها في طريقه كان حكمه القصر من مشعر و مني وأما في مكة فتخير بين القصر والتمام لأنه من مواطن التخيير للمسافر. (٢)

*** الشيخ البهجهت: باید نماز را تمام بخواند. (٣)

الشيخ التبريزى قدس سره: نماز تمام است. (٤) اگر مجموع اياب و ذهاب ٨ فرسخ نباشد. منه أيضاً ص ١٧٧: يحatab بالجمع بين القصر والإتمام في عرفات ومشعر و مني.

الشيخ الصافى: نماز او تمام است مگر اينکه انشاء سفر جديد داشته باشد. (٥)
ص ٣١٢ نماز تمام است.

الشيخ الفاضل: باید تمام بخواند. (٦)

الشيخ المكارم: باید تمام بخواند. (٧)

الشيخ النورى: تمام است. (٨)

الصلوة في الكعبة وفوقها

في العروة: الأحوط ترك الفرضية على سطح الكعبة وفي جوفها اختياراً ولا بأس بالنافلة وكذا لا بأس بالفرضية حال الضرورة.

١- ص ٤٤

٢- ملحق ص ١٧٣

٣- مسألة ١٠٣٢

٤- ضميمه ص ٤٧

٥- ص ٢٧٥

٦- ص ٢٤٢

٧- مسألة ١١٢٧

٨- ص ٣٩٥

ص: ۲۹۵

وفي المحسني بحاشية الأعلام الخمسة قال السيد الخوئي: وإن كان الأظهر جواز فعلها في جوفها مع الركوع والسجود.
السيد الشيرازي: احتياط آن است كه در حال اختيار نماز واجب يا مستحب نخواند (در سطح كعبه).^(۱)
واما در داخل كعبه نماز واجب در حال اختيار مكروه ونافله اشكال ندارد.

السيد السيستاني: احتياط ترك نماز واجب است در كعبه و بام در حال اختيار و در حال ناچاري اشكال ندارد^(۲) و نماز
مستحب اشكال ندارد.

*** الشيخ التبريزى قدس سره: در حال اختيار احتياط واجب ترك نماز واجب بر بام كعبه است و ظاهر جواز نماز در كعبه است در
حال اختيار و نماز مستحب بر بام و كعبه اشكال ندارد.^(۳)

نماز جماعت با عامة

الإمام الخميني قدس سره: تخلف از جماعت اهل سنت اگر خلاف تقیه باشد جایز نیست.^(۴)
السيد الخوئي قدس سره: بلی مجزی است در صورتی که قرائت حمد و سوره را خود آهسته بخواند.^(۵)
السيد الگلپایگانی قدس سره: در حال ضرورةت بی اشكال است و در غير حال ضرورةت شرکت با نماز آنان خوب است لكن با
تمكن اعاده کند.
السيد السيستاني: تجوز الصلاة خلفهم ولكن لا بد للمأمور أن يقرأ لنفسه

- ۱- توضیح ص ۲۱۶.
- ۲- توضیح ص ۱۹۵.
- ۳- توضیح، ص ۱۶۱.
- ۴- ص ۲۵۸.
- ۵- کتبی.

ص: ٢٩٦

إخفاتهاً إن أمكنه وإن يقرء في نفسه.

السيد الخامنئي: مجزيَّة إن شاء الله. [\(١\)](#)

السيد الشيرازي: مناسب است در نماز جماعت اهل سنت شرکت کنند ولی بنابر احتیاط نماز را دوباره بخوانند. [\(٢\)](#)

* * * الشيخ البهجه: با شرایط تقيه مانع ندارد و مجزی است ولی باید وظیفه منفرد مراعات شود- ورقه ص ١١ و در جامع ص ٥١٣ و اعتبار عدم مندوحه در حال عمل یقینی است و اما مندوحه مکانی و زمانی پس اعتبار آن موافق با احتیاط است ص ١١.

الشيخ التبریزی قدس سره: با آنها همراهی کند و قرائت را ولو به نحو حدیث نفس بخواند و این نماز مجزی است. [\(٣\)](#)

الشيخ الصافی: اگر موجب تألیف عامه و دفع اتهام از شیعه باشد اعاده ندارد. [\(٤\)](#)

الشيخ المکارم: حق این است که چنین نمازی کفايت از نماز واجب می‌کند و اعاده آن لازم نیست و در مسئله وقت و مانند آن از آنها پیروی می‌کند. [\(٥\)](#)

الشيخ النوری: رعایت مندوحه لازم نیست. [\(٦\)](#)

نماز جماعت بالاستدارة

السيد في العروة: يجوز على الأقوى بالإستدارة حول الكعبة والأحوط عدم تقدم المأمور على الإمام بحسب الدائرة. [\(٧\)](#)

١- ص ٥١

٢- ص ١٢

٣- كتبی؛ و فی المفید ص ٤٨

٤- ورقه ص ١١.

٥- ص ١٨٠

٦- ص ٣٨٧ و ص ٣٨٨.

٧- فرع ٢٥.

ص: ۲۹۷

الإمام الخميني قدس سره: لا يخلو من إشكال (في تعليقته على العروة) و در مناسك فارسي: با وضع فعلی نیاز به اعاده ندارد.
السيد الخوئي قدس سره: في القوّة إشكال بل منع (في تعليقته على العروة).

السيد الگلپایگانی قدس سره: مأمور اقرب از امام نباشد بالنسبة إلى الكعبة و احوط عدم تقدم المأمور على الإمام.
السيد السيستانی: يشكل الصلاة حول الكعبه بالاستداره. (۱)

السيد الخامنئی: الصلاة حول الكعبه بالاستداره تجزی. (۲)

السيد الشیبیری: نماز جماعت به نحو استداره في نفسه اشكال ندارد. (۳)

***الشيخ التبریزی قدس سره: اقتدا صوری است و باید مأمور به وظیفه فردی عمل کند لذ اقتداء مانع ندارد. (۴)

الشيخ البهجهت: با انحفاظ نسبت در صف مأمورین با امام و با انحفاظ نسبت امام به کعبه در تمام دور حتی اطراف حجر اسماعیل و عدم حائل بین هر مأمور و آنکه به او متصل است دور نیست تصحیح نماز جماعت به طور استداره در اطراف کعبه. (۵)

الشيخ الفاضل: در غیرمورد تقیه صلاة استداره جائز نیست. (۶)

الشيخ المکارم: امام به حسب دایره متقدم و به کعبه نزدیک تر باشد بنابر احتیاط - حاشیه

[اتمام نماز به خیال ماندن ده روز](#)

۱- کتبی.

۲- ص ۵۱.

۳- کتبی.

۴- شفاهی.

۵- جامع، ص ۵۱۸.

۶- ص ۴۳۳.

ص: ۲۹۸

س: به خیال اینکه ده روز در مدینه می‌ماند نماز را تمام خوانده بعد از دو روز معلوم می‌شود که مجموع توقف در مدینه هشت روز است وظیفه او نسبت به نمازهایی که خوانده و آینده چیست؟

السيد السيستانی: اگر به خیال اینکه رفقایش می‌خواهند ده روز در محلی بمانند قصد کند که ده روز در آنجا بماند و بعد از خواندن یک نماز چهار رکعتی ادائی بفهمد که آنها قصد نکرده‌اند اگر چه خودش هم از ماندن منصرف شود و تا مدتی که در آنجا هست باید نماز را تمام بخواند. [\(۱\)](#)

السيد الشبیری: ظاهراً چنین شخصی مسافر است و حکم کسی را دارد که از اول می‌داند که مدت اقامت کمتر از ده روز است. [\(۲\)](#)

***الشيخ التبریزی قدس سره: چنانچه اشتباه منشأ شده که قصد ده روز بنماید نمازش تمام است ولی اگر قصد کرده تا روز معین مثلاً جمعه می‌ماند و فکر می‌کرده که از امروز تا آن روز ده روز است نمازش شکسته است ولی نمازهایی که قبلًا تمام خوانده قضا ندارد. [\(۳\)](#)

الشيخ البهجه: در فرض مرقوم نماز تمام است. [\(۴\)](#)

الشيخ الصافی: نمازهایی که تمام خوانده صحیح است و تا در مدینه است هم باید تمام بخواند. [\(۵\)](#)

استفتاءات جدید

- ۱- فرع ۱۳۶۱.
- ۲- کتبی.
- ۳- کتبی.
- ۴- کتبی.
- ۵- کتبی.

ص: ۲۹۹

س: احرام از ادنی الحل که میقات عمره مفرده است باید از اولین نقطه حل که متصل به حرم است انجام شود یا با فاصله ولو یک کیلومتر قبل از حرم کافی است یا میزان ادنی الحل عرفی است؟

السيد السیستانی: ادنی الحل معیار است در همه مرزهای حرم.

السيد الخامنئی: میزان صدق ادنی الحل است.

ادنی الحل میقات عمره مفرده است برای خصوص کسی که در مکه مکرمه حضور دارد و برای احرام برای عمره مفرده خارج می شود، نه برای کسی که از خارج وارد مکه می شود، و میزان خروج الی خارج حرم برای احرام است، اگرچه کمی با خط حدود حرم فاصله داشته باشد.

*** الشیخ البهجه: عرفی است ولو خیلی فاصله کم باشد.

الشیخ التبریزی قدس سره: میزان ادنی الحل عرفی است. والله العالم.

الشیخ الصافی: کسی که در مکه است و می خواهد عمره مفرده بهجا آورد از ادنی الحل (اولین نقطه عرفی) متصل به حرم محروم شود و فاصله نگیرد. والله العالم.

الشیخ الفاضل: میزان ادنی الحل عرفی است.

الشیخ المکارم: میزان ادنی الحل عرفی است.

س: کسی که از طریق عراق به مکه می رود و باید در وادی عقیق محروم شود آیا در این وادی طولانی نقطه خاصی به نظر حضرت عالی میقات است یا موکول به نظر اهل منطقه باید عمل شود و خود اهل محل هم مختلف جواب می دهند این وادی که اولش به عنوان مسلح و قسمت وسط آن غمره و قسمت سوم آن

ص: ۳۰۰

ذات عرق است بین خود اهل محل مورد گفته‌گو است و قسمت خاصی را تعیین نمی‌کنند؟
السيد السيسستاني: از هرجایی از وادی عقیق احرام مجزی است.

السيد الخامنئی: نقطه خاصی اعتبار ندارد، میزان صدق وادی عقیق است.

*** الشیخ البهجه: طلب افضل از اول وادی است. (۱)

الشيخ التبریزی قدس سره: تمام وادی عقیق میقات است و در تعیین مناطق آن به اهل آن مکان مراجعه می‌شود و اگر مورد اختلاف شد از جایی که محرز است از وادی عقیق است احرام می‌بندند. والله العالم.

الشيخ الصافی: بنابر احتیاط از اول محل مذکور محرم شود. والله العالم.

الشيخ الفاضل: تحصیل اطمینان لازم است. و احرام در هر سه موضع نامبرده جایز و صحیح است، ولی از مسلح و پس از آن، از غمره افضل است.

الشيخ المکارم: اگر آنچه مطابق مشهور در عرف محل است عمل کرده صحیح است.

س: در منی روز ۱۲ ذی‌حجه غسل کرده، به‌قصد انجام اعمال مکه و بدون وضو به مکه آمده و طواف و نماز و سایر اعمال را انجام داده است و می‌دانسته که در مکه پنج عمل باید انجام دهد آیا اعمال به‌نحو مذکور صحیح و مجزی است یا نه؟

السيد السيسستاني: غسل زیارت خانه خدا مستحب و مجزی از وضو است.

السيد الخامنئی: غسل کفایت نمی‌کند و در اعمال مشروط به وضو باید

ص: ۳۰۱

وضوء بگیرد و اگر بدون وضوء انعام داده اعاده لازم است.

غیر از غسل جنابت هیچ یک از اغسال مجزی از وضوء نیست، و اگر عمل مشروط به طهارت را بدون وضوء انعام داده باید اعاده کند.

*** الشیخ البهجه: مجزی نیست.

الشیخ التبریزی قدس سره: بلی صحیح و مجزی است. والله العالم.

الشیخ الصافی: طواف و نماز که بی وضوء انجام شده‌اند باطلند و باید اعمال مکه را حتی سعی دوباره انجام دهد. والله العالم.

الشیخ الفاضل: غسل مستحبی کفایت از وضو نمی‌کند. لذا در فرض سؤال طواف‌ها و نمازهای آن صحیح نیست. و سعی را که با اعتقاد به صحت انجام داده مجزی و صحیح است، هر چند احتیاط مستحب است که سعی را نیز اعاده کند.

الشیخ المکارم: هر گاه غسل واجب یا مستحب معتبری انجام داده اعمال مذکور صحیح است.

س: بعد از وقوف به عرفات سکته مغزی کرده و او را شبانه به مشعر الحرام آورده‌اند و به او وقوف اضطراری داده‌اند و بعد او را به بیمارستان مکه برده‌اند و تا پایان ذی‌حجه در حال سکته است اگر اولیاء این بیمار یا سایر مؤمنین بقیه اعمال او را تبرعاً به جا آورند کافی است یا نه و با فرض عدم کفایت وظیفه چیست؟

السید السیستانی: حج او باطل است و بعد از بهوش آمدن اگر می‌تواند اعمال عمره مفرد را ولو با نایب گرفتن برای طواف و سعی آن را انجام دهد.

السید الخامنئی: اعمال تبرعاً کافی نیست و حج او صحیح است و باید اعمال

ص: ۳۰۲

حج را ولو با استنابه انجام دهد و تا انجام نداده به احرام باقی است.

انجام نیابت دیگران بدون کالت از شخص مکلف، صحیح و مجزی برای مکلف نیست، و اگر بقیه اعمال با مبادرت یا کالت خودش در آن سال انجام نشود، حج آن سالش صحیح نیست، و خودش تا اعمال خروج از احرام به نحو صحیح انجام نگرفته، در احرام باقی است.

*** الشیخ البهجه: حج صحیح است و سؤال ۷۵ دارد اگر کسی محصور شد برای بقیه اعمال نائب می‌گیرد و حجش صحیح است.

الشیخ التبریزی قدس سره: در فرض مزبور اولیاء شخص مزبور از طرف او اعمال را انجام دهنند و کافی است. والله العالم.

الشیخ الصافی: در فرض سؤال اگر شخص مذکور بی‌هوش شده و هنوز بی‌هوش است به حال احرام باقی است اعمال نیابی دیگران تبرعاً کافی نیست و بعد از به هوش آمدن باید به اعمال عمره مفرده از احرام خارج شود. والله العالم.

الشیخ الفاضل: ظاهر سؤال این است که شخص مزبور وقوف اضطراری مشعر را نیت نکرده و قهراً ترک شده است. لذا بنابر احتیاط واجب حج او باطل است و اعمال انجام شده توسط دیگران کافی نیست. و بنابر احتیاط واجب برای خارج شدن از احرام اعمال عمره مفرده انجام دهد.

الشیخ المکارم: حج او صحیح است، ولی باقیمانده اعمال را هرچه می‌تواند خودش به جا آورد و بقیه را نایب بگیرد و اگر هوشیار نیست، ولی او برای او نائب بگیرد.

س: نائب در حج تمتع عمره تمنع را انجام داده و از احرام عمره خارج شده منوب عنہ اظهار می‌دارد که من از استنابه حج منصرفم و به هرجهت تمکن اداء

ص: ۳۰۳

اجرت حج را ندارم خود را به زحمت نیانداز، تکلیف نائب و منوب عنه چیست؟

السيد السيسistani: باید حج را به همان نیت انجام دهد مگر این که ممکن نباشد یا مستلزم حرجی باشد که معمولاً تحمل نمی شود.

السيد الخامئی: از منوب عنه کفایت نمی کند مگر نائب به جا آورد و نائب می تواند بین حج و عمره از عمل منصرف شود و منوب عنه یعنی اجیر کننده باید اجرت را به نائب بدهد.

شخصی که عمره تمتع انجام داده، اگر حج بر او واجب نباشد، می تواند از انجام حج منصرف شود و به جا نیاورد، ولی اگر برای انجام حج اجیر شده، باید پس از انجام عمره تمتع، حج تمتع را هم از باب وفا به قرارداد اجاره انجام دهد، و حق انصراف از انجام را ندارد، و عذر اجیر کننده در پرداخت اجرت، مجاز ترک وفاء به عقد اجاره و انصراف از انجام حج نیست، مگر آن که قرارداد او را با اقاله منحل سازند، و در صورت توافق بر اقاله و حل قرارداد، از اجرت قراردادی به نسبت آن چه از اعمال عمره که انجام داده استحقاق مطالبه دارد، نه تمام اجرت را.

* **الشيخ البهجه: عمره مبتوله می شود و اجیر کننده ضامن اجرت مقدار عمل شده است.

الشيخ التبریزی قدس سره: در فرض مزبور که منوب عنه اجرت حج را نمی دهد نایب می تواند بعد از انجام عمره تمتع یک طواف نساء انجام دهد و آن را عمره مفردہ قرار دهد، و نسبت به مقداری که برای منوب عنه انجام داده اجرت مطالبه کند. والله العالم.

الشيخ الصافی: در فرض سؤال کسی که نائب را اجیر نموده نمی تواند اجاره را فسخ نماید و نایب باید حج را انجام دهد و مستحق اجرت است. والله العالم.

الشيخ الفاضل: اجاره از عقود لازمه است و مستأجر نمی تواند منصرف شود.

ص: ۳۰۴

اجیر نیز پس از انجام عمره تمتع باید حج تمتع را انجام دهد و شرعاً هیچ کدام نمی‌توانند تخلف کنند.

الشيخ المکارم: احتیاطاً طواف نساء را انجام دهد و می‌تواند اجرت را به اندازه عملش به تصدیق اهل اطلاع از کسی که به او پیشنهاد نیابت کرده بگیرد.

س: بعضی فقهاء عظام فرموده‌اند که کسی که عمره مفرده مستحبی در اشهر حج انجام دهد و تا روز ترویه در مکه بماند عمره مفرده او متعه می‌شود و لیس له الآن يحج حج التمتع، آیا این تمتع فهری در مطلق حج است چه مستحب و چه واجب و چه اصلی باشد یا نیابی یا مخصوص به حج استحبابی است؟

السيد السيسستاني: اختصاص به حج استحبابی ندارد و اگر عمره را به نیابت انجام داده حج را نیز به همان نیت باید انجام دهد.

السيد الخامنئی: صحبت از انقلاب مفرده به تمتع نیست بلکه صحبت از اجزاء دومی از اولی است که در عمره مستحب مجزی است. اختصاص به صورت حضور در مکه مکرمه تا روز ترویه ندارد، بلکه با انجام عمره مفرده استحبابی در یکی از اشهر حج، می‌تواند آن را عمره تمتع به حساب آورد، و به دنبال آن حج تمتع در همان سال به جا آورد، به شرط آن که عمره مفرده استحبابی را برای خود به جا آورده باشد، و حج استحبابی را هم بخواهد برای خودش به جا آورد، و برای حج نیابی یا حج واجب صحیح و مجزی نیست.

*** **الشيخ البهجه:** فرق نمی‌کند.

الشيخ التبریزی قدس سره: در حکم مزبور بین حج واجب و حج مستحب و بین حج اصلی و حج نیابی فرقی نیست. والله العالم.

الشيخ الصافی: در فرض سؤال قدر متيقن حج استحبابی است. والله العالم.

ص: ۳۰۵

الشيخ الفاضل: در مطلق حج است، ولی باید حج را به نیت همان کسی که عمره مفرده را برای او انجام داده است انجام دهد نه به طور مطلق. مثلاً اگر عمره مفرده را برای خودش انجام داده است می‌تواند آن را تبدیل به عمره تمتع کند و برای خودش حج تمتع انجام دهد. و چنان‌چه عمره مفرده را برای غیر انجام داده حج تمتع را نیز برای همان شخص انجام دهد.

الشيخ المکارم: در حج استحبابی شخص می‌تواند عمره مفرده خود را مبدل به عمره تمتع کند و به دنبال آن حج به جا آورد. س: طواف و نماز طواف را با بدن نجس یا لباس نجس به جا آورده جهلاً یا نسیاناً آیا اعاده لازم است یا نه؟ و تکلیف او نسبت به اعمال مترتبه چیست؟

السيد السیستانی: طواف در صورت جهل به موضوع یا نسیان صحیح است و همچنین نماز ولی اگر قبل از نماز شک داشته و تفحّص نکرده و بعد از نماز آن را دیده است به احتیاط واجب باید نماز را اعاده کند و در مورد نسیان نیز اگر منشأ آن بی‌اعتنایی بوده اعاده نماز بنابر احتیاط لازم است.

السيد الخامنئی: در جهل به موضوع اعاده ندارد و اگر نسیان کرده احوط اعاده است و سعی با اعتقاد به صحت طواف اعاده ندارد ولی طواف نساء با بطلان طواف اعاده شود.

* * * **الشيخ البهجهت:** باید خودش طواف و نماز را اعاده کند و با عدم تمکن استنابه کند و اعمال مترتبه صحیح است.

الشيخ التبریزی قدس سره: در فرض جهل، طواف و نماز آن صحیح است و در فرض نسیان در طواف صحیح است و در نماز طواف باید اعاده کند. والله العالم.

الشيخ الصافی: در فرض سؤال در صورت نسیان طواف و نمازش را اعاده

ص: ۳۰۶

کند و احتیاطاً سعی را نیز اعاده کند و در صورت جهل به موضوع نجاست اعاده ندارد و طواف و نماز صحیحند و اگر جاهل به حکم بود نیز طواف و نماز و سعی را اعاده نماید. والله العالم.

الشيخ الفاضل: در صورت نسیان طواف صحیح است، ولی نماز را اعاده کند.

و اعمال مترتبه را که با اعتقاد به صحت انجام داده صحیح است. اما در صورت جهل به حکم، طواف و نماز را اعاده کند، ولی اعمال مترتبه مثل صورت قبل است.

الشيخ المکارم: اعاده لازم نیست.

س: احرام برای عمره یا حج واجب تکلیفی است یا شرطی؟ و فرق بین تکلیفی و شرطی کجا ظاهر می شود؟

السيد السيستانی: احرام از اجزاء واجب عمره و حج است و احتمال این که واجب شرطی باشد درست نیست و ثمره واجب شرطی این است که مثل وضوی نماز می شود اگر به نیت دیگری احرام بست می تواند عدول به نیت دیگری کند.

السيد الخامنئی: هیچ کدام و تا اعمال را انجام نداده به احرام باقی است و بدون احرام نمی تواند وارد مکه شود.

وجوب احرام برای عمره یا حج، هم واجب تکلیفی است، زیرا که از مناسک است، و هم واجب شرطی است، زیرا که صحت بقیه اعمال در صورت تذکر قبل از عمل و امکان تدارک احرام منوط به احرام است.

*** الشيخ البهجهت: شرط ذکری است در حج تمنع بنابر اقوی و در عمره شرط مطلق است بنابر احوط.

الشيخ التبریزی قدس سره: احرام جزء مناسک عمره و حج است مثل سایر اعمال

ص: ۳۰۷

عمره و حج. والله العالم.

الشيخ الصافی: احرام برای صحت حج و عمره شرط است و با ترك احرام در غير مورد جهل و نسيان حج و عمره باطلند. والله العالم.

الشيخ الفاضل: برای هردو واجب شرطی است، ولی در حج ذکری و در عمره واقعی است. و فرق آن در موردی ظاهر می شود که انسان حج را فراموش کند یا جهلاً ترك کند تا اعمال تمام شود که در این صورت حج او صحیح است.
ولی اگر احرام عمره را فراموش کند یا جهلاً ترك کند تا اعمال تمام شود عمره اش باطل است.

الشيخ المکارم: احرام جنبه شرطی دارد و بدون آن عمل باطل است.

س: در حج بعد از حلق یا تقصیر از احرام خارج می شود ولی بوی خوش و نساء قبل از سایر اعمال بر حرمت باقی است آیا در عمره مفرده بعد از تقصیر و قبل از طواف نساء این حکم جاری است یا نه؟

السيد السيسیانی: فقط استمتع بر او حرام است.

السيد الخامنئی: بعد از تقصیر و قبل از طواف نساء از همه محرمات احرام خارج می شود مگر نساء.

اگر طواف واجب عمره و نماز آن را هم انجام داده باشد، طیب بر او حلال است، فقط می ماند نساء، که با طواف نساء و نماز آن بر او حلال می شود.

*** **الشيخ البهجه:** قبل از طواف نساء فقط زن و آن چه مبتنی بر آن است حرام است.

الشيخ التبریزی قدس سره: هرچند به حسب نظر مشهور بعد از حلق یا تقصیر در عمره مفرده و قبل از طواف نساء جمیع محرمات احرام به شخص حلال می شود

ص: ۳۰۸

فقط حرمت نساء باقی می‌ماند، لکن احتیاط این است که از جمیع محرمات حرام قبل از طواف نساء اجتناب شود. والله العالم.

الشيخ الصافی: در عمره مفرده بعد از حلق یا تقصیر همه محرمات غیر نساء حتی بوى خوش حلال می‌شوند و حکم مذکور مخصوص حج تمتع است. والله العالم.

الشيخ الفاضل: در عمره مفرده بعد از تقصیر همه‌چیز حلال می‌شود به جز زن.

الشيخ المکارم: در عمره مفرده قبل از طواف نساء تنها نساء برای او حرام است.

س: شخصی عمره مفرده انجام داده و قبل از این که طواف نساء بهجا آورد انشاء عقد نکاح کرده آیا این عقد صحیح است یا نه و برفرض بطلان موجب حرمت ابدی می‌شود یا نه و موجب کفاره می‌شود یا نه؟ خصوصاً در صورت مباشرت.

السيد السیستانی: عقد صحیح است ولی هرگونه استمتعاجایز نیست و اگر مباشرت با علم و عمد باشد موجب کفاره است.

السيد الخامنئی: حرمت ابدی ندارد و لکن عقد باطل است و در صورت علم کفاره هم دارد.

اگر پیش از انجام طواف نساء و نماز آن، عقد زواج خوانده، در هر صورت آن عقد باطل است و در صورتی که با علم به حرمت باشد، موجب حرمت ابدی نیز می‌شود، و در صورت جهل به حرمت موجب حرمت ابدی نمی‌شود، اگرچه در صورت نزدیکی پس از عقد و پیش از توجه به بطلان آن احوط ترتیب آثار حرمت ابدی است.

ص: ۳۰۹

الشيخ البهجهت: باطل است.

الشيخ التبریزی قدس سره: بنابر احتیاط قبل از طواف نساء در عمره مفرده باید از جمیع محرمات احرام اجتناب شود. والله العالم.

الشيخ الصافی: حکم عقد قبل از خروج از احرام را دارد با علم به حکم موجب حرمت ابدی است. والله العالم.

الشيخ الفاضل: بنابر احتیاط واجب عقد باطل است. ولی موجب حرمت ابدی نمی شود و می توانند تجدید عقد کنند و چنانچه نمی دانسته کفاره ندارد هر چند مباشرت کرده باشد. بلی چنانچه علم به حرمت عقد و مباشرت داشته کفاره دارد.

الشيخ المکارم: عقد مذکور باطل است و اگر حکم را بداند موجب حرمت ابدی است و اگر دخولی صورت گیرد یک شتر بر هر یک از مرد و زن و همچنین بر عاقد در صورت علم لازم است.

*** س: فرموده‌اند شخص متممّ بعد از عمره تمنع مرتبط بالحج است حتی یقضیه و نباید خارج شود آیا حرمت خروج خارج شدن از حرم است یا نفس مکه معظمه؟

السيد السیستانی: به احتیاط واجب از مکه نباید خارج شود مگر برای حاجتی هر چند ضروری نباشد.

السيد الخامنئی: جایز است و موجب بطلان عمره نمی شود و تجدید عمره لازم نیست به شرط این که وثوق به ادراک حج داشته باشد خروج از مکه مانع ندارد.

*** الشيخ البهجهت: ظاهراً مکه است که احتیاط فرموده‌اند.

ص: ٣١٠

الشيخ التبريزی قدس سره: به مقداری که حوالی مکه محسوب شود می تواند خارج شود. والله العالم.

الشيخ الصافی: شخص مذکور نباید از مکه خارج شود. والله العالم.

الشيخ الفاضل: ملاک خارج شدن از شهر مکه است.

الشيخ المکارم: در صورتی که به مناطق نزدیک برود و مطمئن است بازمی گردد مانع ندارد.

س: بعضی از کوههای مکه که داخل حرم است افرادی اعم از حکومتی و عادی سیم خاردار کشیده‌اند و به نظر می‌رسد که حیازت کرده‌اند برداشتن حصار جمرات از دامنه‌های این کوهها که سیم کشیده‌اند اشکال دارد یا نه؟

السيد السيستانی: اشکال ندارد.

السيد الخامنئی: اگر به قصد احیاء باشد باید با رضایت تحجیر کننده باشد و نیز اگر مشکوک باشد که به چه قصدی تحجیر شده چون ابا حسنه سنگ‌ها شرط است و باید احرار شود.

* ** الشيخ البهجه: اشکال ندارد.

الشيخ التبريزی قدس سره: از جهت مذکور در سؤال مانع ندارد، از جهت این که ممکن است خوف خطر باشد نباید برود، ولی برداشتن سنگ‌زیه و صرف آن در رمی جمرات مانع ندارد. والله العالم.

الشيخ الصافی: ظاهراً اشکال ندارد. والله العالم.

الشيخ الفاضل: باید احرار ابا حسنه کنند.

الشيخ المکارم: از مناطقی که به عنوان حیازت سیم کشی شده نباید سنگ برداشت مگر این که علم به رضایت داشته باشند.

ص: ۳۱۱

س: آیا بدار برای معذورین از طهارت مائیه بلکه مطلق ذوی الاعذار جایز است یا نه؟ و علی فرض الجواز اگر قبل از انقضاء وقت عذر برطرف شد باید اعاده کنند یا نه؟

السيد السيسitanی: بدار در صورت یأس جایز است و اعاده لازم نیست هرچند در وقت، عذر برطرف شود.
السيد الخامنئی: اگر امیدی به رفع عذر دارد احتیاط کند.

بعد از دخول وقت عمل مشروط به طهارت، بدار جایز است حتی با رجاء ارتفاع عذر در اثنای وقت اگرچه احوط در صورت اخیر ترک بدار است، و در هر صورت اگر عمل را انجام داد و بعداً اتفاقاً عذر در اثنای وقت برطرف شد، اعاده واجب نیست، ولی با علم به ارتفاع عذر در اثنای وقت بدار صحیح نیست و باید تا ضيق وقت منتظر بماند.

***الشيخ البهجه: جایز است مگر علم به برطرف شدن عذر داشته باشد.

الشيخ التبریزی قدس سره: اگر مأیوس بود بدار جایز است و در تیمم برای نماز در این صورت اعاده واجب نیست و در غیر نماز و تیمم آن در صورت رفع عذر در وقت اعاده لازم است. والله العالم.

الشيخ الصافی: در فرض سؤال اگر امید زوال عذر در آخر وقت را داشته باشند احتیاط در تأخیر است. والله العالم.

الشيخ الفاضل: معذور چنان‌چه بداند تا آخر وقت عذرش برطرف نمی‌شود می‌تواند به مجرد ورود اعمال را با وضو یا غسل جبیره‌ای یا تیمم انجام دهد. اما چنان‌چه امید دارد تا زمانی که در مکه است عذرش برطرف شود احتیاط واجب آن است که صبر کند و اگر تا آخر وقت عذرش برطرف نشد طبق وظیفه معذور عمل کند. و چنان‌چه بعد از عمل به وظیفه معذور عذرش برطرف شد چنان‌چه

ص: ۳۱۲

علم داشته عذرش برو طرف نمی شود اعاده واجب نیست، ولی اگر امید داشته که عذرش برو طرف می شود بنابر احتیاط باید اعمال را با غسل و وضو اعاده کند.

الشيخ المكارم: بدار برای ذوی الاعذار بنابر احتیاط واجب جائز نیست مگر این که یقین داشته باشد که تا آخر وقت عذر برو طرف نخواهد شد و در صورتی که تا آخر عذر برو طرف شود بنابر احتیاط اعاده لازم است.

س: اگر برخلاف تقیه عمل کرد فقط حرمت تکلیفی دارد یا عملی را که انجام داده است باطل است؟
السيد السيستانی: عمل صحیح است.

السيد الخامنئی: اگر خلاف تقیه عمل کرد مثل مهر گذاشتن نمازش باطل است.
اگر عمل برخلاف تقیه به صورتی باشد که موجب وهن مذهب و شین بر شیعه باشد، حرام و باطل است.

*** الشيخ البهجه: صحت عمل مورد تأمل است.
الشيخ التبریزی قدس سره: در موردی که تقیه واجب است اكتفاء بر عمل خلاف تقیه باطل است. والله العالم.
الشيخ الصافی: صحت عملی که برخلاف تقیه باشد مشکل است. والله العالم.

الشيخ الفاضل: صحت عمل نیز مشکل است.
الشيخ المکارم: اصل عمل اشکال دارد.

تعريف مركز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (التوبهٔ ٤١).

قال الإمام على بن موسى الرضا - عليه السلام: رَحْمَ اللَّهُ عَنْدَ أَحْيَا أَمْرَنَا... يَتَعَلَّمُ عُلُومَنَا وَيُعَلِّمُهَا النَّاسُ؛ فَإِنَّ النَّاسَ لَوْ عَلِمُوا مَحَاسِنَ كَلَامِنَا لَاتَّبَعُونَا... (بنادر البحار - في تلخيص بحار الأنوار، للعلامة فيض الإسلام، ص ١٥٩؛ عيون أخبار الرضا، الشیخ الصدق، الباب ٢٨، ج ١/ ص ٣٠٧).

مؤسسة مجتمع "القائمة" الثقافية بأصفهان - إيران: الشهيد آية الله "الشمس آبادی" - "رَحِمَهُ اللَّهُ - كان أحداً من جهابذة هذه المدينة، الذي قد اشتهر بشعره بأهل بيته (صلوات الله عليهما) ولا سيما بحضره الإمام على بن موسى الرضا (عليه السلام) وباحثه صاحب الزمان (عَجَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِرْجَهُ الشَّرِيفَ)؛ ولهذا أُسس مع نظره ودرايته، في سنة ١٣٤٠ الهجرية الشمسية (= ١٣٨٠هـ) مركز "القائمة" للتحرّي الحاسوبي - بأصفهان، إيران - قد ابتدأ أنشطته من سنة ١٣٨٥ الهجرية الشمسية (= ١٤٢٧هـ) تحت عناء سماحة آية الله الحاج السيد حسن الإمامي - دام عزه - و مع مساعدته جمع من خريجي الحوزات العلمية و طلاب الجماع، بالليل والنهار، في مجالاتٍ متعددة: دينية، ثقافية و علمية...

الأهداف: الدّفاع عن ساحة الشيعة و تبسيط ثقافة الثقلين (كتاب الله و أهل البيت عليهم السلام) و معارفهم، تعزيز دوافع الشباب و عموم الناس إلى التحرّي الأدق للمسائل الدينية، تخليف المطالب النافعة - مكان البلاط المبتذلة أو الرديئة - في المحاميل (=الهواتف المنقوله) و الحواسيب (=الأجهزة الكمبيوترية)، تمهيد أرضية واسعة جامعه ثقافية على أساس معارف القرآن و أهل البيت عليهم السلام - بياущ نشر المعارف، خدمات للمحققين و الطّلاب، توسيع ثقافة القراءة و إغواء أوقات فراغه هواء برامج العلوم الإسلامية، إنانة المنابع اللازم لتسهيل رفع الإبهام و الشبهات المنتشرة في الجامعة، و...

- منها العدالة الاجتماعية: التي يمكن نشرها و بشّها بالأجهزة الحديثة متضاعده، على أنه يمكن تسريع إبراز المراافق و التسهيلات - في آكاف البلد - و نشر الثقافة الإسلامية و الإيرانية - في أنحاء العالم - من جهة أخرى.

- من الأنشطة الواسعة للمركز:

الف) طبع و نشر عشرات عنوان كتب، كتب، نشرة شهرية، مع إقامة مسابقات القراءة

ب) إنتاج مئات أجهزة تحقيقية و مكتبة، قابلة للتشغيل في الحاسوب و المحمول

ج) إنتاج المعارض ثلاثية الأبعاد، المنظر الشامل (=بانوراما)، الرسوم المتحركة و... الأماكن الدينية، السياحية و...

د) إبداع الموقع الإلكتروني "القائمة" www.Ghaemiyeh.com و عدّة مواقع أخرى

ه) إنتاج المنتجات العرضية، الخطابات و... للعرض في الفنون القرآنية

و) الإطلاق و الدّعم العلمي لنظام إجابة الأسئلة الشرعية، الأخلاقية و الاعتقادية (الهاتف: ٠٠٩٨٣١١٢٣٥٠٥٢٤)

ز) ترسيم النظام التقليدي و اليدوي للبلوتون، ويب كشك، و الرسائل القصيرة SMS

ح) التعاون الفخرى مع عشرات مراكز طبيعية و اعتبارية، منها بيت الآيات العظام، الحوزات العلمية، الجماع، الأماكن الدينية كمسجد جمکران و...

ط) إقامة المؤتمرات، و تنفيذ مشروع "ما قبل المدرسة" الخاص بالأطفال و الأحداث المشاركون في الجلسة

ى) إقامة دورات تعليمية عمومية و دورات تربية المربّي (حضوراً و افتراضياً طيلة السنة

المكتب الرئيسي: إيران/أصفهان/شارع "مسجد سيد/" ما بين شارع "بنج رمضان" و"مفترق" وفائي/ "بنية" القائمية"

تاريخ التأسيس: ١٣٨٥ الهجرية الشمسية (١٤٢٧=١٤٢٧) الهجرية القمرية

رقم التسجيل: ٢٣٧٣

الهوية الوطنية: ١٠٨٦٠١٥٢٠٢٦

الموقع: www.ghaemiyeh.com

البريد الإلكتروني: Info@ghaemiyeh.com

المتجر الإلكتروني: www.eslamshop.com

الهاتف: ٢٣٥٧٠٢٣-٠٠٩٨٣١١

الفاكس: (٠٣١١) ٢٣٥٧٠٢٢

مكتب طهران (٠٢١) ٨٨٣١٨٧٢٢

التَّجَارِيَّةُ وَالْمَبَيْعَاتُ ٠٩١٣٢٠٠٠١٠٩

امور المستخدمين (٠٣١١) ٢٣٣٣٠٤٥

ملاحظة هامة:

الميزانية الحالية لهذا المركز، شَعَّيْة، غير حكومية، وغير ربحية، اقتُنِيت باهتمام جمع من الخيرين؛ لكنها لا تُؤْفَى الحجم المتزايد والمتبقي للأمور الدينية والعلمية الحالية ومشاريع التوسيع الثقافية؛ لهذا فقد ترجَّى هذا المركز صاحب هذا البيت (المُسمَى بالقائمية) و مع ذلك، يرجو من جانب سماحة بقية الله الأعظم (عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفَ) أن يُوفِّقَ الكلَّ توفيقاً متزائداً لِإعانتهم - في حد التَّمكُّن لـكلَّ أحدٍ منهم - إيانا في هذا الأمر العظيم؛ إن شاءَ اللَّهُ تَعَالَى؛ وَاللَّهُ وَلِنَا التَّوفِيق.



للحصول على المكتبات الخاصة الأخرى
أرجعوا الى عنوان المركز من فضلكم
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

و للإيصال من فضلكم

٠٩١٣ ٢٠٠٠ ١٥٩